

轉法輪

ЧЖУАНЬ ФАЛУНЬ

Обертання

Фалунь

Лі Хунчжи

Переклад українською
2021 рік

Зміст

ЛУНЬ ЮЙ	7
ЛЕКЦІЯ ПЕРША	9
СПРАВДІ ВЕСТИ ЛЮДЕЙ НА ВИСОКІ РІВНІ	9
РІЗНІ РІВНІ МАЮТЬ РІЗНІ ЗАКОНИ	12
ЧЖЕНЬ-ШАНЬ-ЖЕНЬ — ЦЕ ЄДИНИЙ КРИТЕРІЙ ОЦІНКИ ДОБРОЇ ТА ПОГАНОЇ ЛЮДИНИ.....	15
ЦІГУН НАЛЕЖИТЬ ДО ДОІСТОРИЧНИХ ЦИВІЛІЗАЦІЙ	18
ЦІГУН ОЗНАЧАЄ САМОВДОСКОНАЛЮВАННЯ.....	21
ЧОМУ ПІД ЧАС ПРАКТИКИ НЕ ЗРОСТАЄ ГУН	23
ХАРАКТЕРНІ РИСИ ФАЛУНЬ ДАФА	29
ЛЕКЦІЯ ДРУГА	36
ПРО НЕБЕСНЕ ОКО	36
ЗДАТНІСТЬ ДИСТАНЦІЙНОГО БАЧЕННЯ	45
ЗДАТНІСТЬ ЗНАТИ ДОЛЮ	47
НЕ ПЕРЕБУВАТИ В П'ЯТИ ЕЛЕМЕНТАХ, ВИЙТИ ЗА МЕЖІ ТРЬОХ СФЕР	51
ПРО ТЕ, КОЛИ ЧОГОСЬ ПРАГНУТЬ	55
ЛЕКЦІЯ ТРЕТЯ	63
Я ВВАЖАЮ ВСІХ, ХТО В НАС НАВЧАЄТЬСЯ, СВОЇМИ ПОСЛІДОВНИКАМИ	63
ЦІГУН ШКОЛИ БУДДИ ТА БУДДИЗМ	64
У ВДОСКОНАЛЮВАННІ СЛІД ЗОСЕРЕДИТИСЯ НА ОДНІЙ ШКОЛІ	67
ЗДАТНОСТІ ТА СИЛА ГУН	70
ЗВОРОТНЕ ВДОСКОНАЛЮВАННЯ ТА ПОЗИЧЕННЯ ГУН	71
ФУТІ.....	76
КОСМІЧНА МОВА.....	81
ЩО Я ВАМ ДАВ	83
ЕНЕРГЕТИЧНЕ ПОЛЕ.....	89
ЯК ТИМ, ХТО ВЧИТЬСЯ ФАЛУНЬ ДАФА, НАВЧАТИ ЛЮДЕЙ ПРАКТИКИ.....	90
ЛЕКЦІЯ ЧЕТВЕРТА.....	93
УТРАТА Й НАБУТТЯ	93
ПЕРЕТВОРЮВАННЯ КАРМИ.....	94

ПІДВИЩУВАННЯ СІНЬСІН	102
УЛИВАННЯ В МАКІВКУ	107
УСТАНОВЛЕННЯ СЮЕНЬГ'ВАНЬ НА МІСЦЕ.....	110
ЛЕКЦІЯ П'ЯТА	117
ЗОБРАЖЕННЯ ФАЛУНЬ	117
МЕТОДИ ПРАКТИКИ ЦІМЕНЬ.....	119
ПРАКТИКУВАННЯ ЛИХИХ МЕТОДІВ.....	120
ПАРНЕ ВДОСКОНАЛЮВАННЯ ЧОЛОВІКА Й ЖІНКИ	123
ОДНОЧАСНЕ ВДОСКОНАЛЮВАННЯ СІНЬСІН І ПОДОВЖЕННЯ ЖИТТЯ.....	124
ТІЛА ЗАКОНУ	126
ОСВЯЧЕННЯ	127
ЗАМОВЛЯННЯ	133
ЛЕКЦІЯ ШОСТА.....	135
«СПАЛАХ І БЕЗУМСТВО».....	135
ПРАКТИКА ПРИВАБЛЮЄ ДИЯВОЛІВ	143
ВЛАСНІ ІДЕЇ ПОРОДЖУЮТЬ ДИЯВОЛА.....	148
ГОЛОВНА СВІДОМІСТЬ МАЄ БУТИ СИЛЬНОЮ.....	152
ДУМКИ МУСЯТЬ БУТИ ПРАВЕДНИМИ.....	153
ЦІГУН БОЙОВИХ МИСТЕЦТВ	158
СХИЛЬНІСТЬ ПОКАЗУВАТИ СЕБЕ	162
ЛЕКЦІЯ СЬОМА.....	166
ПРО ВБИВСТВО ЖИВИХ ІСТОТ	166
ПРО ВЖИВАННЯ М'ЯСА.....	169
ЗАЗДРІСТЬ.....	175
ПРО ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ.....	179
КЛІНІЧНЕ ЛІКУВАННЯ ТА ЦІГУНТЕРАПІЯ.....	184
ЛЕКЦІЯ ВОСЬМА	188
БІГУ.....	188
КРАДІЖ ЦІ.....	190
ЗБІР ЦІ.....	192
ХТО ПРАКТИКУЄ, ТОЙ І ЗДОБУВАЄ ГУН	194
КРУГ НЕБА.....	200
РАДІСТЬ	208

УДОСКОНАЛЮВАННЯ ВУСТ.....	209
ЛЕКЦІЯ ДЕВ'ЯТА	212
ЦІГУН І СПОРТ.....	212
ДУМКИ.....	214
СЕРЦЕ, ПОЗБАВЛЕНЕ СВІТСЬКОЇ СУЄТИ.....	219
МОРАЛЬНА ОСНОВА	223
УСВІДОМЛЕННЯ	225
ЛЮДИНА З ВИДАТНИМИ ВРОДЖЕНИМИ ЯКОСТЯМИ.....	231
Словник	238

Зовні текст «Чжуань Фалунь» не вирізняється красою, навіть не відповідає сучасній граматиці. Але якби я відредагував цей Дафа відповідно до сучасної граматики, то виникла б серйозна проблема: мовні конструкції твору були б нормативними й красивими, але він би не мав більш глибокого, більш високого змісту. А було б це тому, що сучасною нормативною лексикою геть неможливо висловити настанови Дафа на різних ще вищих рівнях і прояви Закону на кожному рівні, а також викликати в учнів такі суттєві зміни, як еволюція і підвищення власного тіла та Гун.

Лі Хунчжи

5 січня 1996 року

ЛУНЬ ЮЙ

Дафа — це мудрість Творця. Він є коренем сотворіння Неба й Землі, створення Всесвіту. Його зміст до краю макро- та мікроскопічний і розкривається по-різному на різних рівнях Небесного Тіла. Від якнайбільшої мікроскопічності Небесного Тіла до виникнення найбільш мікроскопічних частинок, шар за шаром безмірні й незліченні частинки, від меншого до більшого, далі до поверхневих відомих людству атомів, молекул, зірок, галактик аж до ще більшого — різні за розмірами частинки утворили різних за розмірами істот і різні за розмірами світи, які поширені всюди в Небесному Тілі Всесвіту. Для істот, які мешкають на цих космічних тілах із частинок різних рівнів, частинки, що є більшими, ніж їхній рівень частинок, — це зорі в їхньому небі. І так відбувається рівень за рівнем. Для істот кожного рівня Всесвіту це є нескінченним. Дафа також створив часи, простори, численні різновиди життя та все суще, і це охоплює все, нічого не пропустивши. Це конкретні втілення на різних рівнях властивості Дафа 真、善、忍 (Чжень-Шань-Жень).

Хай би якими розвиненими були методи, якими людство досліджує Всесвіт і життя, воно ясно бачить лише частину цілого — простір низького рівня Всесвіту, у якому існує людство. У доісторичну епоху, коли виникали численні цивілізації, людство вже досліджувало інші планети. Однак, хоч як високо, хоч як далеко люди літали, вони так і не залишили простору, у якому існує людство. Люди ніколи не зможуть дійсно пізнати реальну картину Всесвіту. Якщо людство хоче зрозуміти таємниці Всесвіту, простору-часу й людського тіла, то єдиний спосіб — це самовдосконалюватися за істинним методом, досягти Справжнього Пробудження, підвищити свій рівень живої істоти. У самовдосконалюванні ти також підвищуєш свої моральні якості. Коли ти відрізняєш справжнє добро і зло, добре та погане й виходиш за межі рівня людства, то лише тоді можеш побачити, лише тоді можеш увійти в контакт зі справжнім Усесвітом та істотами різних рівнів і просторів.

Людство досліджує, щоб змагатися в технологіях, — під приводом того, щоб змінити умови свого існування. Підґрунтям для цього здебільшого є атеїзм і послаблення людством морального самостримування. Ось чому цивілізації, що виникали в людства в минулому, багаторазово зазнавали знищення. У дослідженнях знову ж таки можна лише обмежуватися рамками матеріального світу. Модель така: щось вивчають лише тоді, коли його пізнали. Однак під впливом атеїзму ніколи не наважуються зачіпати явища, які в просторі людства не можна відчутти на дотик чи побачити, але які об'єктивно існують і можуть цілком явно відбиватися в реальності людства. Зокрема дух, віру, пророцтва й чудеса.

Цивілізація людського суспільства буде довговічною, і в ньому знову проявляться чудеса, тільки якщо людство зможе покращити поведінку та уявлення людей, узявши за основу моральність. У людських суспільствах минулого багаторазово виникали напівбожественні-напівлюдські цивілізації, завдяки чому людство

підвищувало своє справжнє пізнання життя і Всесвіту. Якщо людство зможе виявити належну щирість і повагу до прояву Дафа в людському світі, то це принесе людині, нації або країні щастя чи славу. Небесні Тіла, усесвіти, життя та все і вся створив Дафа Всесвіту. Якщо живі істоти від нього відхиляються, то це є їхнім справжнім псуванням; якщо прості люди можуть йому відповідати, то вони є справжніми добрими людьми, і водночас це принесе їм винагороду — щастя й довголіття; будучи вдосконалювальником, асимілюйся з ним і станеш тим, хто осягнув Дао, — Богом.

Лі Хунчжи

24 травня 2015 року

ЛЕКЦІЯ ПЕРША

СПРАВДІ ВЕСТИ ЛЮДЕЙ НА ВИСОКІ РІВНІ

У всьому процесі викладання Закону та навчання практики цігун я ґрунтуюся на відповідальності перед суспільством і тими, хто в мене навчається. Це приносить гарні результати і досить добре впливає на ціле суспільство. Кілька років тому чимало майстрів цігун навчало людей, однак усе те, про що вони розповідали, належало до рівня зцілення та оздоровлення. Звичайно, я не кажу, що в інших погані методи практики, а маю на увазі лише те, що речей високих рівнів вони не навчали. Я добре обізнаний зі становищем цігун у всій країні. Зараз у Китаї та за кордоном лише я один навчаю практики цігун справді на високому рівні. Чому ж ніхто інший цього не робить? Бо це пов'язано з величезними проблемами, з тим, що має дуже глибоке історичне походження, воно стосується вельми широких аспектів і порушує дуже гострі теми. Крім того, цього не здатна навчати пересічна людина, бо це пов'язано з потребою чіпати речі багатьох шкіл цігун. Особливо це стосується того, що серед нас є велика кількість таких цігуністів: сьогодні він навчається одного цігун, завтра — іншого, доводячи своє тіло до стану повного хаосу, чим прирікає себе на неможливість удосконалитися. Інші вдосконалюються вгору, ідучи одним широким шляхом, а в цього скрізь розвилки. Коли він удосконалює перше, йому заважає друге; коли вдосконалює друге, йому заважає перше. І перше, і друге стає йому на заваді. Він уже не в змозі вдосконалюватися.

Ми все це впорядкуємо — добре залишимо, а погане відкинемо, гарантуючи, що надалі ти зможеш удосконалюватися. Але обов'язково, щоб ти дійсно прийшов учитися Дафа. Якщо ти маєш різноманітні нав'язливі ідеї, прагнення набути надприродних здатностей, вилікуватися, послухати теорію чи маєш якусь недобру мету, то ефекту не буде. Адже, як я вже казав, я єдиний, хто це робить. Шанс стати свідком такої події випадає нечасто — я не буду й далі постійно так навчати. Гадаю, що тим, хто зможе на власні вуха почути, як я навчаю практики цігун і викладаю Закон, я б сказав, справді... у майбутньому ти дізнаєшся. Ти відчуєш, що цей період часу — неймовірно радісний. Ми, звичайно, віримо в долю. Нам усім судилося тут сидіти.

Замисліться: що означає навчати практики цігун на високому рівні? Хіба це не спасіння людей? Спасіння. Тобто ти вже дійсно вдосконалюватимешся, а не будеш лише зцілюватися та оздоровлюватися. Отже, у справжньому самовдосконалюванні вимоги до Сіньсін тих, хто навчається, будуть також високими. Присутні тут з нами прийшли вчитися Дафа. Тоді, сидячи тут, ти маєш уважати себе щирим практикувальником і відкинути свої нав'язливі ідеї. Коли ти прийшов навчатися практики й Великого Закону заради всіляких прагнень, які ти маєш, то нічого не навчишся. Скажу тобі таку істину: увесь процес самовдосконалювання людини —

це процес невпинного усунення її нав'язливих ідей. Між людьми в суспільстві звичайних людей взаємна боротьба та обман, заради мізерних особистих інтересів вони шкодять іншим. Усіх таких прагнень треба позбутися. Особливо тим, хто з нами сьогодні навчається практики цігун, — їм тим паче слід це зробити.

Я тут не навчаю лікувати, і ми не лікуємо хворих. Але як справжній самовдосконалювальник, маючи хворий організм, ти не зможеш удосконалюватися. Я очищу твоє тіло. Очищення тіла поширюється лише на тих, хто прийшов справді вчитися практики, справді вчитися Закону. Ми наголошуємо ось на чому: якщо ти не відкинеш того прагнення, не відкинеш тієї хвороби, то ми нічого не зможемо вдіяти й будемо безсилі тобі допомогти. А чому? Бо в Усесвіті є такий принцип: усі події звичайних людей, як кажуть у Школі Будди, мають причинні зв'язки. Народження — старість — хвороби — смерть — у звичайних людей усе саме так і відбувається. Хвороби чи нещастя людини обумовлені лише тим, що раніше вона, скоївши лихі вчинки, створила карму. Зазнаючи страждань, людина повертає кармічні борги. Тож нікому не можна довільно це змінювати, інакше це було б рівнозначним тому, що борги можна не повертати; нікому не можна самовільно робити що заманеться, в іншому разі це б дорівнювало скоєнню злого вчинку.

Деякі люди гадають, що коли лікуєш інших і допомагаєш їм зцілюватися та оздоровлюватися, то добре вчиняєш. На мій же погляд, від захворювання насправді зовсім не вилікували. Хай там як, недугу відсунули в часі чи трансформували, її з людини аж ніяк не зняли. Щоб дійсно позбавити людину цього лиха, треба усунути їй карму. Якби хтось справді був здатний вилікувати хворого від цієї недуги та остаточно знищити цю карму, якби він дійсно міг цього досягти, то це б означало, що рівень цієї людини вже не низький. Вона б уже побачила таку істину: не можна довільно порушувати принципи звичайних людей. У процесі самовдосконалювання практикувальники з Милосердя здійснюють добрі вчинки, допомагають іншим лікуватися, зцілюватися та оздоровлюватися. Це дозволено. Проте вони не в змозі цілком вилікувати людей. Припустімо, що можна було б справді викоренити хвороби звичайної людини. Тоді ця проста людина, що не вдосконалюється, вийшла б звідси без жодних хвороб. Але, вийшовши за двері, вона залишилася б звичайною людиною, що й далі бореться за власні інтереси так само, як це роблять звичайні люди. Як же можна довільно усунути її карму? Це категорично заборонено.

Тоді чому ж для самовдосконалювальників так робити вже можна? Бо вони найдорогоцінніші. Вони бажають удосконалюватися, а отже, ця думка, що в них виникла, найдорогоцінніша. У буддизмі надають великої ваги природі Будди. Коли в людини проявиться природа Будди, Пробуджені зможуть їй допомогти. Що це означає? Я пояснив би це так. Оскільки я навчаю практики цігун на високому рівні, то зачіпаю принципи високих рівнів і дуже серйозні теми. Як ми це бачимо, у Всесвіті людська істота народилася не в суспільстві звичайних людей. Справжнє життя людини почалося в Космосі. Адже в Космосі є сила-силенна різноманітних життєтворчих речовин. Взаємодіючи, ці речовини можуть породжувати життя. Тобто

найбільш раннє життя людини бере початок у Всесвіті. Космос із самого початку був добрим і мав властивість Чжень-Шань-Жень. Коли людина з'явилася на світ, то була однакової з Усесвітом природи. Проте народжених істот стало багато, і тоді виникли певні групові соціальні відносини. Унаслідок цього в деяких з них, можливо, розвинувся егоїзм, і їхній рівень поступово знизився. Вони більше не могли залишатися на тому рівні й були змушені впасти вниз. Але й на іншому рівні ці істоти знову стали не дуже гарними, знову не могли там лишатися й далі падали вниз. Так зрештою вони впали на цей рівень — рівень людства.

Усе людське суспільство перебуває на одному рівні. З погляду надприродних здатностей чи Великих Пробуджених, коли ці істоти дійшли у своєму падінні цього етапу, насправді їх уже слід було знищити. Проте Великі Пробуджені з Милосердя надали їм ще один шанс, створивши таке особливе середовище, особливий простір. Але істоти цього простору відрізняються від істот усіх інших просторів Усесвіту. Вони не бачать істот інших просторів, не бачать справжнього вигляду Всесвіту. Отже, це рівнозначно тому, що ці люди впали до простору омани. Якщо вони хочуть вилікуватися від хвороб, позбутися нещастя і усунути карму, то мусять самовдосконалюватися, повернутися туди, звідки вони походять. Таку думку поділяють у всіляких різновидах самовдосконалювання. Людина має повернутися туди, звідки походить, — лише це є справжньою метою людського буття. Тому щойно людина захоче вдосконалюватися, як уважатиметься, що в неї проявилася природа Будди. Ця думка є найдорогоціннішою, оскільки людина бажає повернутися до своїх витоків, бажає вистрибнути з рівня звичайних людей.

Можливо, ви чули, що в буддизмі є такий вислів: «Коли природа Будди проявиться, це викличе потрясіння в Десятисторонньому Світі». Кожний, хто це побачить, допоможе цій людині, безумовно їй допоможе. У Школі Будди в спасінні людей не ставлять умов і не прагнуть отримати винагороду, їм можуть безумовно допомогти. Тому й ми можемо багато чого зробити для тих, хто в нас навчається. А для звичайної людини, що, бажаючи залишатися звичайною людиною, лише хоче вилікуватися, так робити вже не можна. Хтось із вас думає: «Ось коли я одужаю, тоді і вдосконалюватимуся». У самовдосконалюванні не може бути жодних умов. Якщо хочеш удосконалюватися — удосконалюйся. Проте деякі з вас мають хворий організм, а інші ще й дуже хаотичну інформацію в тілі; одні зовсім ніколи не практикували цігун, а є й такі, хто робив вправи цігун кілька десятків років, та все ще блукає на рівні ці, так і не вдосконалившись.

Що ж робити? Ми очистимо їм тіло, щоб вони могли самовдосконалюватися на високі рівні. Коли вдосконалюєшся на найнижчому рівні, відбувається такий процес: твій організм найбільш бездоганним чином очищують, цілком забравши все погане, що міститься у твоїх думках, кармічне поле навколо твого тіла та чинники, що спричиняють нездоров'я. Якщо це не забрати, то як же можна з таким каламутним, почорнілим тілом і брудними думками дійти до вдосконалювання на високі рівні? Ми тут не робимо вправ із ці, більше не потрібно, щоб ти практикував такі речі низького

рівня. Ми просуваємо тебе вперед, робимо так, щоб твоє тіло досягло стану, коли немає хвороб. Водночас ми далі вкладаємо в тебе готовий набір речей, потрібних для закладення фундаменту на низькому рівні. Отже, ми практикуватимемо цігун уже на дуже високому рівні.

За визначенням, самовдосконалювання, якщо враховувати ці, має три рівні. Проте у справжньому вдосконалюванні (не беручи до уваги вправ із ці) загалом є два великих рівні: удосконалювання за Законом людського світу та вдосконалювання за Законом просторів за межами людського світу. Цей Закон людського світу й Закон просторів за межами людського світу та монастирські вислови «вихід зі світського», «вхід до світського» — це геть різні речі. То речі теоретичні. У нас це зміни, що відбуваються на двох великих рівнях справжнього вдосконалювання людського тіла. Оскільки в процесі самовдосконалювання за Законом людського світу тіло людини знов і знов невинно очищується, то під час досягнення найвищої форми Закону людського світу його вже цілком замінено речовинами високої енергії. А вдосконалювання за Законом просторів за межами людського світу — це вже здебільшого вдосконалювання Тіла Будди — тіла, що вже складається з речовин високої енергії, і всі здатності якого виникають заново. Те, що маємо на увазі ми, — ці два великих рівні.

Ми віримо в долю. Ви сидите тут, і я можу для вас це зробити. Нас тут нині всього понад дві тисячі людей. Я так само можу це здійснити, якщо буде й кілька тисяч чи навіть іще більше — понад десять тисяч людей. Тобто більше не потрібно, щоб ти робив вправи на низькому рівні. Після того як очищу твоє тіло й просуну тебе вперед, я вкладаю в тебе повну систему самовдосконалювання. І ти із самого початку вже вдосконалюватимешся на високому рівні. Однак це поширюється лише на тих слухачів курсів, що прийшли справді для вдосконалювання. Одна лише твоя присутність тут іще не робить тебе вдосконалювальником. Якщо у твоєму мисленні стануться докорінні зміни, то ми зможемо зробити це й навіть більше. Потім ви збагнете, що я вам дав. Ми тут не лікуємо, але всебічно налагоджуємо здоров'я тих, хто в нас навчається. Це дасть тобі змогу практикувати цігун. Якщо ти маєш хворе тіло, то в тебе зовсім не може виникнути Гун. Тому не звертайтеся до мене з проханням вилікувати. Я цього не роблю. Головна мета мого виходу на люди — вести людей на високі рівні, справді вести людей на високі рівні.

РІЗНІ РІВНІ МАЮТЬ РІЗНІ ЗАКОНИ

Раніше багато майстрів цігун розповідало, що цігун має початковий, середній і вищий ступінь. То все — ці, то все належить до рівня вправ із ці, а його ще й поділяють на початковий, середній і вищий ступінь. Про справжні речі високих рівнів величезна кількість наших цігунських самовдосконалювальників і гадки не має, геть нічого не знає. Усе, що ми відтак будемо висвітлювати, — це Закони високих рівнів.

Ще я маю намір повернути самовдосконалюванню його добре ім'я. Читаючи лекції, я зупинюся на нездорових явищах у колах удосконалювальників. Розповім, як нам до них ставитися, як на них дивитися. До того ж навчання цігун і викладання Закону на високих рівнях зачіпає досить важливі й навіть дуже гострі аспекти й питання — це я теж хочу пояснити. Також я розповім про певні завади з інших просторів нашому суспільству звичайних людей, особливо про завади колам удосконалювальників, і водночас вирішу ці проблеми тим, хто в нас навчається. Якщо їх не вирішити, ти не зможеш практикувати цігун. Ми ж зможемо докорінно їх вирішити, тільки якщо неодмінно вважатимемо вас справжніми вдосконалювальниками. Звичайно, непросто відразу змінити твої думки. Ти зміниш їх поступово, далі слухаючи лекції. Також, сподіваюсь, ви слухатимете уважно. Я навчаю цігун не так, як інші. Деякі люди, навчаючи, лише спрощено поговорять про основні засади свого цігун, потім установалять з вами інформаційний зв'язок, навчать комплексу рухів — і все. І люди вже звикли до такого навчання.

У справжньому навчанні цігун треба викладати Закон, розповідати про Дао. Ти зможеш удосконалюватися лише тоді, коли я в десятих лекціях розкрию принципи високих рівнів, в іншому разі удосконалюватися було б геть неможливо. Усе, чого навчають інші, належить до рівня лікування та підтримання фізичної форми. Якщо ти хочеш удосконалюватися на високі рівні, але не маєш Закону високого рівня, що був би тобі путівником, то ти не зможеш удосконалюватися. Це як у здобутті освіти: якщо ти ходиш до університету з підручниками початкової школи, то ти все ще лишаєшся учнем початкової школи. Деякі люди вважають, що опанували дуже багато різновидів цігун: і такий гун, і такий гун... Мають отаку купу сертифікатів про закінчення курсів, однак їхній Гун так і не зріс. Вони вважають, що це суть цігун, що це він увесь. Ні, це лише поверхові знання про цігун, те, що належить до якнайнижчого рівня. Цігун на цьому не закінчується, він є самовдосконалюванням, річчю широкою та глибокою. До того ж різні рівні мають різні Закони. Тому це не схоже на те, що належить до відомих нам зараз вправ із ці. Хай би скільки ти їх вивчав, усе буде однаково. Наведу приклад: ти пройшов британські, американські, японські й китайські підручники початкової школи, але ти так і залишаєшся учнем початкової школи. Хай би як багато уроків цігун низького рівня ти вивчав, хай би як ущерть себе цим заповнював, навпаки, тим шкідливішим для тебе це буде — твоє тіло вже буде в стані повної плутанини.

Я також акцентую увагу на одному питанні. Наше самовдосконалювання вимагає навчання практики цігун і викладання Закону. Ченці з деяких буддійських монастирів, особливо дзен-буддизму, можливо, мають щодо цього свої погляди. Щойно вони почують фразу «викладання Закону», як їм уже не подобається далі слухати. Чому? У дзен-буддизмі вважається так: «Закон не можна викласти. Щойно його висловиш, він перестає бути Законом. Немає такого Закону, який би можна було виразити словами. Його можна лише сприйняти серцем». Тому дзен-буддизм, дійшовши до наших днів, не може говорити ні про який Закон. Бодхидхарма поширив Дзен на

основі однієї фрази, що її сказав Шак'ямуні. Він сказав: «Закон не має сталого формулювання». На базі цієї фрази Шак'ямуні Бодхидхарма й заснував школу Дзен. На нашу думку, ця школа «залазить у кінчик бичачого рогу». Чому так кажемо? Коли Бодхидхарма починав у нього залазити, йому ще було вельми просторо; коли залазив другий патріарх, то стало вже не дуже просторо; у третього справи були ще так-сяк; четвертому стало вже дуже тісно; п'ятому здебільшого вже нікуди було лізти; а коли дійшло до шостого патріарха Хойнена, це вже був кінчик рогу — далі залізити неможливо. Якщо сьогодні ти підеш до Дзену вчитися Закону, то нічого не питай. Коли ти маєш якісь запитання, які хотів би їм поставити, то тебе вдарять палицею по голові, що називається «палицею та окриком». Це означає: не питай, усвідомлюй сам. Ти скажеш: «Я нічого не знаю, саме тому й прийшов учитися. Що ж мені усвідомлювати? А ви мене палицею?!» Це свідчить про те, що вони вже до кінця «залізли в кінчик бичачого рогу», і вже більше немає про що й казати. Навіть Бодхидхарма казав, що його школа зможе передаватися лише впродовж шести патріархів, після чого вже не діятиме. Давно минули сотні років, та й зараз усе ще є люди, які, не відпускаючи, намертво тримаються за принципи Дзену. А який же справжній зміст слів Шак'ямуні «Закон не має жорсткого формулювання»? Шак'ямуні перебував на рівні Татхагати. З багатьох ченців, що були після нього, ніхто не дійшов в усвідомленні того рівня, на якому перебував Шак'ямуні, не усвідомив душевного стану, притаманного рівню мислення Шак'ямуні, справжнього змісту викладеного ним Закону та справжнього змісту сказаних ним слів. Отже, наступники пояснювали це і так і сяк, тлумачили дуже плутано, вважаючи, що «Закон не має сталого формулювання» означає: не викладайте Закону; якщо його висловіте, то це вже буде не Закон. Насправді ж фраза означає не це. Після того як у Шак'ямуні під деревом бодхі відкрився Гун та усвідомлення, він досяг рівня Татхагати не відразу. Усі 49 років, протягом яких Шак'ямуні проповідував Закон, він також невпинно підвищувався. Щоразу, піднявшись на один рівень, він озирався назад і бачив, що Закон, який він щойно викладав, був помилковим. Підвищившись іще, він виявляв, що проповідуваний раніше Закон знову був хибним. Коли Шак'ямуні піднімався знов, то помічав, що Закон, про який він тільки-тільки розповів, знову виявлявся помилковим. Усі 49 років він у такий спосіб невпинно підносився. Щоразу, піднявшись на один рівень, він відкривав, що Закон, який він раніше проповідував, був дуже низьким його розумінням. Шак'ямуні також відкривав, що Закон кожного рівня є втіленням Закону на тому рівні. Кожний рівень має свій Закон, але жодний з них не є абсолютною істиною Всесвіту. Проте Закони більш високого рівня ближчі до властивості Всесвіту, ніж Закони більш низького. Ось чому він і сказав: «Закон не має сталого формулювання».

Насамкінець Шак'ямуні також сказав: «За все своє життя я не проповідував ніякого Закону». У Дзені ж знову зрозуміли це так, що немає такого Закону, який би можна було викладати. В останні роки життя Шак'ямуні вже досяг рівня Татхагати. Чому ж він сказав, що не проповідував ніякого Закону? Що він насправді мав на увазі? Він мав на увазі ось що: навіть досягнувши свого рівня Татхагати, я все одно так і не

побачив, що таке істина Всесвіту в останній інстанції та його остаточний Закон. Тому він наказував своїм наступникам не приймати сказаних ним слів за абсолютну істину, незмінну істину, інакше це обмежило б їх Татхагатою чи рівнями нижчими Татхагати, і вони не змогли б здійснити прорив у напрямку ще вищих рівнів. Наступники ж не змогли зрозуміти справжній зміст цієї фрази і сприйняли її так, ніби Закон, якщо його висловити, перестає бути Законом. Ось як зрозуміли. Фактично Шак'ямуні сказав про те, що різні рівні мають різні Закони, Закон кожного рівня не є абсолютною істиною Всесвіту, проте Закон того рівня має на тому рівні дороговказну роль. Ось який принцип він насправді висловив.

У минулому багато хто, особливо із Дзену, постійно дотримувався такого упередженого погляду та хибного розуміння, характерного крайнощами. Якщо тебе не навчати, то як же вказувати тобі шлях у практиці? Як тобі практикувати, як удосконалюватися? У буддизмі є багато буддійських сюжетів. Можливо, хтось із вас читав про те, як дехто піднявся на Небо. Він потрапив до Небесного царства й виявив, що «Алмазна сутра» нагорі відрізняється від «Алмазної сутри» внизу і кожним словом, і змістом. Чому ж та «Алмазна сутра» відрізняється від тієї, що у світі звичайних людей? Ще дехто сказав, що канони у Світі Найвищого Щастя, якщо порівнювати з тими, що внизу, просто-таки зовсім інакші і геть уже більше не є з ними одним і тим самим; не лише слова неоднакові, зміст і значення цілком різняться — змінилися. Насправді це тому, що один і той самий Закон на різних рівнях змінюється по-різному й має різні форми прояву, а також може на різних рівнях відігравати щодо вдосконалювальників різну дороговказну роль.

Як вам відомо, у буддизмі є брошура під назвою «Опис мандрівки Західним Світом — Світом Найвищого Щастя». Там розповідається, як один чернець практикував, сидячи в медитації. Його душа потрапила до Світу Найвищого Щастя й щось побачила. Коли там минув один день і він повернувся до людського світу, тут уже минуло шість років. Він щось побачив чи ні? Побачив. Але побачене ним не було справжньою картиною. Чому? Бо його рівень був недостатнім. Могло бути лише так, що йому показали втілення Закону Будди, яке йому належало бачити на його рівні. Адже такий світ є проявом структури Закону. Тож він не міг побачити справжню картину. Саме таким, на мою думку, і є зміст фрази «Закон не має сталого формулювання».

ЧЖЕНЬ-ШАНЬ-ЖЕНЬ — ЦЕ ЄДИНИЙ КРИТЕРІЙ ОЦІНКИ ДОБРОЇ ТА ПОГАНОЇ ЛЮДИНИ

У буддизмі люди завжди дошукувалися, що ж таке Закон Будди. Є й такі, хто вважає, буцімто Закон, про який ідеться в буддизмі, і є Законом Будди в його повноті. Насправді ж це не так. Проповідуваний Шак'ямуні Закон — це лише Закон, який він викладав 2500 років тому звичайним людям украй низького рівня, тобто таким, що

тільки-тільки вийшли з лона первісного суспільства й мали досить просте мислення. Кінцевий період Закону, про який він казав, це сьогоднішня. Теперішні люди вже не в змозі вдосконалюватися за тим Законом. У Кінцевий період Закону ченцям з монастирів важко спасти навіть себе самих, а про спасіння інших годі й казати. Свого часу Шак'ямуні проповідував Закон, ураховуючи тогочасні обставини. Але Шак'ямуні не висловив усього Закону Будди, який знав, перебуваючи на своєму рівні. І неможливо, щоб він вічно залишався незмінним.

Суспільство розвивається, і мислення в людства дедалі складнішає, від чого людям уже важко й далі так удосконалюватися. Закон з буддизму не може узагальнювати весь Закон Будди, адже він є всього-на-всього мізерною його частиною. Є ще численні Великі Закони Школи Будди, що поширюються в народі. Вони споконвіку передаються лише одному наступникові. Різні рівні мають різні Закони, різні простори мають різні Закони. Це різні втілення Закону Будди в кожному просторі й на кожному рівні. Шак'ямуні казав, що для самовдосконалювання в Будду є 84 тисячі шкіл. А в буддизмі є лише Дзен, Чиста земля, Тяньтай, Хуаянь, Тантра — загалом кільканадцять шкіл, які не можуть узагальнювати цілий Закон Будди. Сам Шак'ямуні проповідував не весь свій Закон повністю, а всього-на-всього ту його частину, що відповідала здатності сприйняття тогочасних людей.

Тоді що ж таке Закон Будди? Найбільш фундаментальна властивість Усесвіту Чжень-Шань-Жень. Вона і є найвищим утіленням Закону Будди, вона і є найбільш основним Законом Будди. Закон Будди на різних рівнях має різні форми прояву й відіграє там різну дороговказну роль. Чим нижчий рівень, тим численніші й складніші прояви Закону. У частинках повітря, камені, деревині, землі, сталі, людському тілі та в усій матерії міститься властивість Чжень-Шань-Жень. У давнину казали, що все у Всесвіті складається з П'яти елементів. І в кожному з них також міститься властивість Чжень-Шань-Жень. Практикувальник, досягнувши в удосконалюванні якогось рівня, може пізнати лише конкретне втілення Закону Будди на тому рівні. Це і є Ранг досягнення та рівень у самовдосконалюванні. Якщо описувати Закон розгорнуто, то він буде величезним. Якщо ж розповідати про нього, коли він доходить до крайньої найвищої точки, то все стає дуже просто, бо Закон неначе має форму піраміди. Коли він досягає найвищого рівня, для його узагальнення достатньо трьох слів: Чжень, Шань, Жень. Коли ж він проявляється на кожному рівні, то стає вкрай складним. Візьмімо як аналогію людину. Школа Дао вважає людське тіло малим усесвітом. Людина має фізичне тіло. Але самé лише фізичне тіло ще не може утворити повноцінну людину. Ще потрібний темперамент, уроджені схильності, характер і душа — лише тоді вони зможуть сформувати повноцінну, самостійну, таку, що має свою індивідуальність, людину. Так само і з нашим Усесвітом: є Чумацький Шлях, інші галактики, є життя й вода, а також усе суще в Усесвіті — це матеріальна сторона існування; але водночас він має і властивість Чжень-Шань-Жень. Частинки будь-якої матерії містять у собі таку властивість, її містять навіть якнайменші частинки.

Властивість Чжень-Шань-Жень є критерієм оцінки доброго й поганого у Всесвіті. Що добре, що погано? Це оцінюється саме нею. Подібним критерієм є й добродетельність, про яку в нас казали в минулому. Звичайно, сьогодні моральний рівень людського суспільства вже змінився, моральні норми спотворено. Якщо зараз хтось наслідує Лей Фена, то люди, можливо, скажуть, що він душевнохворий. Але в п'ятдесятих, шістдесятих роках хто б назвав його душевнохворим? У рівні моралі людства відбувається великий обвал, моральність суспільства щодня падає, люди тільки й прагнуть наживи, шкодять іншим заради власної мізерної вигоди, борються одне з одним, роблять так, не гребуючи засобами. Замисліться: чи можна дозволити, щоб далі так відбувалося? Коли хтось скоює поганий учинок, і ти йому скажеш, що він скоює поганий учинок, то він навіть не повірить. Він справді не повірить, що робить щось погане. Деякі люди ще й, оцінюючи себе за рівнем моралі, що сповз униз, вважають себе кращими за інших, бо змінилися критерії оцінки. Хай би як змінювалися моральні норми людства, властивість Усесвіту залишається незмінною. Вона є єдиним критерієм оцінки доброї та поганої людини. Отже, самовдосконалювальнику слід висувати до себе вимоги згідно з властивістю Всесвіту — не можна вимагати від себе за критеріями звичайних людей. Якщо ти хочеш повернутися туди, звідки ти походиш, якщо хочеш удосконалитися, ти маєш учиняти відповідно до цього критерію. Будучи людиною, коли хтось може відповідати властивості Всесвіту Чжень-Шань-Жень, лише тоді він добра людина; а той, хто відходить від цієї властивості, справді погана людина. На роботі чи в суспільстві, можливо, хтось скаже, що ти поганий, але ти навряд чи справді поганий; хтось скаже, що ти добрий, але ти зовсім необов'язково дійсно добрий. Будучи вдосконалювальником, якщо ти асимілюєшся із цією властивістю, то станеш тим, хто осягнув Дао. Ось який простий принцип.

Школа Дао в самовдосконалюванні за Чжень-Шань-Жень робить акцент на вдосконалюванні Чжень (Істини). Тому в Школі Дао плекають свою істинну природу, кажуть істинні слова, роблять істинні вчинки, є праведниками, повертаються до свого справжнього вигляду й зрештою стають Досконалою Людиною. Проте вони мають і Жень (Терпіння), і Шань (Доброту), лише наголос роблять на вдосконалюванні Чжень. Школа Будди робить акцент на вдосконалюванні Шань із властивості Чжень-Шань-Жень. Оскільки вдосконалювання Шань може розвинути в людині велике Милосердя, а з виникненням Милосердя вона бачить, що всі живі істоти страждають, то в неї виникає бажання спасти всіх живих істот. Але вони мають і Чжень, і Жень, лише наголос роблять на вдосконалюванні Шань. У нашій школі Фалунь Дáфа вдосконалюються за найвищим еталоном Усесвіту — Чжень-Шань-Жень — рівною мірою. Те, що ми практикуємо, є грандіозним.

ЦІГУН НАЛЕЖИТЬ ДО ДОІСТОРИЧНИХ ЦИВІЛІЗАЦІЙ

Що таке цігун? Дуже багато майстрів цігун про це каже. Однак те, що кажу я, відрізняється від їхніх слів. Багато хто з них пояснює зі свого рівня. Я ж висловлю розуміння цігун з погляду більш високого рівня, і це різко розходиться з їхнім розумінням. Один майстер цігун каже: «Цігун у нашій країні вже дві тисячі років»; другий каже, що три тисячі; третій стверджує, що цігун п'ять тисяч років, приблизно стільки ж, скільки нашій китайській цивілізації; четвертий каже, що, судячи з археологічних знахідок, цігун уже сім тисяч років, що далеко-далеко перевищує історію нашої китайської цивілізації. Але, хай би яким було їхнє розуміння, згідно з ним, цігун не набагато перевищує історію цивілізації людства. За еволюційною теорією Дарвіна, людство з водяних рослин еволюціонувало у водяних тварин; потім вони вивипзли на суходіл; згодом залізли на дерева; далі спустилися на землю й перетворилися на мавполюдей; зрештою, згідно з такими підрахунками, вони еволюціонували в сучасне людство, що має культуру та мислення, і справжнє виникнення цивілізації людства не перевищує і десяти тисяч років. Якщо просуватися далі в минуле, то тоді ще не було навіть вузликів писемства. Люди просто обмотувалися листям дерев і їли сире м'ясо; а ще раніше вони, можливо, навіть і вогнем не вміли користуватися. Вони були цілковитими дикунами, первісними людьми.

Проте ми помітили таку проблему: у численних місцях світу залишилося дуже багато стародавніх пам'яток культури, що виходять дуже далеко за рамки історії нашої цивілізації людства. З погляду технології ці пам'ятки старовини мають дуже високий рівень. З погляду їх художнього рівня вони є надзвичайно видатними творами. Сучасні люди просто-таки наслідують мистецтво давніх людей. Воно має дуже високу естетичну цінність. Однак ці пам'ятки було залишено понад 100 тисяч років тому, кількості тисяч, кілька мільйонів чи навіть понад 100 мільйонів років тому. Замисліться: чи це не висміює сьогоденну історію? Тут немає із чого сміятися, адже людство невпинно себе вдосконалює, невпинно знову себе пізнає. Саме так суспільство й розвивається. Початкове розуміння не обов'язково буває абсолютно правильним.

Можливо, багато хто з вас чув про «доісторичні культури» чи «доісторичні цивілізації». От ми й поговоримо про доісторичні цивілізації. На Землі є Азія, Європа, Південна Америка, Північна Америка, Океанія, Африка та Антарктида. Геологи узагальнено називають їх материковими плитами. Відтоді як материкові плити сформувалися, пройшло вже кілька десятків мільйонів років. Тобто значна частина суходолу піднялася з океанічного дна, а значна частина, своєю чергою, осіла на дно, і відколи вони, стабілізувавшись, набули сьогоденного стану, минуло вже кілька десятків мільйонів років. Але на дні кількох океанів було знайдено давні гігантські споруди. Ці споруди оздоблено скульптурами надзвичайно тонкої роботи, що не належать до культурної спадщини нашого нинішнього людства. Отже, їх, безперечно, було створено до осідання суходолу на океанічне дно. У такому разі

хто ж створив ці цивілізації кілька десятків мільйонів років тому? У ті часи наше людство навіть і мавпами ще не стало. Як же воно могло створити те, що потребує такого високого інтелекту? Археологи виявили у світі організм, що називається трилобітом і який існував 600–260 мільйонів років тому, після чого зник. Американський учений знайшов скам'янілість трилобіта, на якій був відбиток людської ноги. Його залишила людина у взутті, і це надзвичайно чітко відбилося на скам'янілості. Хіба це не висміює істориків? За еволюційною теорією Дарвіна, як могли 260 мільйонів років тому бути люди?

У музеї Національного університету Перу є камінь, на якому вирізьблено зображення людини. Згідно з дослідженнями, його було зроблено 30 тисяч років тому. Однак зображена людина — в одязі, головному уборі, взутті та ще й, тримаючи в руках телескоп, спостерігає за небесними тілами. Як люди, що жили 30 тисяч років тому, могли ткати й носити одяг? Ще більш незбагнено те, що вона навіть спостерігає за небесними тілами за допомогою телескопа, а отже, має певні знання з астрономії. Ми завжди вважали, що телескоп винайшов європеець Галілей, і сталося це лише понад 300 років тому. Хто ж винайшов цей телескоп 30 тисяч років тому? Є ще багато-багато нерозгаданих загадок. Наприклад, у печерах Франції, ПАР та Альп є чимало настінних малюнків на кам'яних плитах, які вигравійовано цілком реалістично, вони неначе живі. Людей зображено дуже витончено й до того ж укрито мінеральною фарбою. Проте всі вони одягнені у вбрання сучасних людей, дещо схоже на європейський костюм, в обтислих штанах. Хтось із цих людей тримає в руці щось на зразок люльки, хтось тримає палицю, на голові має капелюх. Як могли мати такий високий рівень мистецтва мавпи, що існували кількост тисяч років тому?

Далі поговоримо про віддаленіше минуле. Габонська Республіка, що в Африці, має поклади уранової руди. Ця держава досить відстала й сама неспроможна збагачувати уран. Вона експортує руду до розвинених країн. У 1972 році завод у Франції імпортував цю уранову руду. За допомогою лабораторного аналізу було виявлено, що руду вже раніше збагачували й використовували. Це їм здалося дуже дивним, і вони відрядили науково-технічних співробітників для вивчення на місці. Туди поїхали вчені з багатьох країн. Зрештою було доведено, що ця уранова копальня була великим ядерним реактором, до того ж надзвичайно раціонально спланованим — навіть нам, сучасним людям, було б неможливо його збудувати. Тоді коли ж його було споруджено? Два мільярди років тому. А функціонував він протягом 500 тисяч років. Це просто астрономічні цифри. Дарвінівською теорією еволюції цього зовсім не можна пояснити. Таких випадків надзвичайно багато. Відкритого в науково-технічній сфері зараз уже достатньо для того, щоб переписати наші сьгоднішні підручники. Але після того як під впливом притаманних йому старих уявлень людство сформувало жорстко визначений метод роботи й спосіб мислення, нові пізнання сприймати дуже важко. Навіть коли істина проявляється, її все одно не наважуються визнати та інстинктивно відкидають. Через вплив

традиційних уявлень зараз ніхто систематично ці речі не впорядковує, тому уявлення людей ніколи не встигають за розвитком. Щойно ти заведеш мову про ці речі, хоча вони ще не набули загального поширення, але їх уже було відкрито, знайдуться ті, хто назве це забобонами. Вони не можуть такого прийняти.

Ціла низка сміливих іноземних учених уже публічно визнала, що це доісторичні цивілізації — цивілізації, які були до нашої цивілізації людства. Тобто до нашої цивілізації був й інший період цивілізації, і не один. З погляду археологічних знахідок вони не є продуктами одного періоду цивілізації. Тому вважається, що з людством багаторазово повторювалася ситуація, коли після того як цивілізація зазнавала нищівних ударів, виживала лише мала кількість людей і поверталася до первісного способу життя; поступово знову розмножувалося нове людство і входило в нову цивілізацію. Далі людство знову йшло до свого знищення, і знову розмножувалося нове людство. Воно пройшло через різні такого роду послідовні періодичні зміни. За словами фізиків, рух матерії є закономірним. Зміни ж цілого нашого Всесвіту теж закономірні.

Рух нашої Землі в неосяжному Всесвіті під час обертання Чумацького Шляху не може завжди бути спокійним і безпечним. Цілком можливе зіткнення з якимось небесним тілом чи виникнення інших проблем, що викликало б колосальну катастрофу. З погляду наших надприродних здатностей то є запланованим. Одного разу я ретельно з'ясував і виявив, що людство було в стані повного знищення 81 раз. Виживала лише меншість людей, а від попередньої доісторичної цивілізації залишалася лише мізерна за кількістю спадщина. Уцілілі переходили до наступного періоду й жили первісним життям. Коли людство розмножувалося, і людей ставало багато, зрештою знову виникала цивілізація. Людство пройшло через 81 цикл таких періодичних змін, і це ще я, з'ясовуючи, не дійшов до кінця. Китайці вірять у Небесний час, сприятливість Землі та злагоду між Людьми. Різні зміни небесних знамень, різні небесні часи приносять суспільству звичайних людей різні суспільні стани. Як кажуть у фізиці, рух матерії закономірний. Так само і з рухом Усесвіту.

Розповівши вище про доісторичні цивілізації, я насамперед хотів сказати вам таке: цігун теж не є винаходом нашого сьогоденного людства, він теж залишився з неймовірно далеких епох і належить до доісторичних цивілізацій. Міркування про це можна знайти і в канонічних текстах. Шак'ямуні свого часу сказав, що мільярди кальп тому він уже досягав успіху в удосконалюванні та Пробудження. Чому дорівнює одна кальпа? Вона дорівнює мільярдам років. Такі колосальні цифри, що просто неможливо уявити. Якщо це правда, то чи не збігається це в часі з історією людства, зі змінами на всій земній кулі? Причому Шак'ямуні також казав, що до нього ще було шість первинних Будд, що він ще мав учителів тощо. І всі вони мільярди кальп тому досягли Пробудження в самовдосконалюванні. Якщо все це правда, то чи є серед поширених у нас сьогодні в суспільстві дійсно ортодоксальних методів практики й гунфа справжньої передачі такі методи вдосконалювання? Якби мене таке запитали, то я, звичайно, відповів би ствердно. Але вони рідко трапляються. Зараз

удавані цігуни, псевдоцігуни й люди, одержимі футі, безладно щось фабрикують і дурять людей. Їх кількість у багато разів перевищує справжній цігун. Важко відрізнити оригінал від фальшивки. Справжній цігун не так просто розпізнати й не так просто знайти.

Насправді із сивої давнини залишився не один лише цігун. Тайцзі, Хету, Лошу, Чжоу-ї, Багуа тощо — усе це лишилося з доісторичних часів. Тому, коли ми сьогодні вивчаємо й пізнаємо їх з погляду звичайних людей, то, хай би як ми це робили, вивчити як слід не вдається. Той, хто стоїть на позиції рівня звичайної людини, її кута зору й розумового рівня, не здатний зрозуміти справжнє.

ЦІГУН ОЗНАЧАЄ САМОВДОСКОНАЛЮВАННЯ

Якщо цігун має таку давню історію, то для чого ж він, зрештою, потрібний? Скажу вам, що цей наш метод є Великим Законом самовдосконалювання Школи Будди. Певна річ, він і призначений для вдосконалення в Будду. А в Школі Дао, звичайно, мають на меті вдосконалитися в Даоса та досягнути Дао. Скажу вам, що слово «Будда» — це не забобони. Слово «Будда» прийшло із санскриту, давньоіндійської мови. Коли свого часу воно проникло до Китаю, то транскрибувалося двома китайськими ієрогліфами: «фо-то́». А іноді як «фу-ту́». Це слово поширювалося-поширювалося, і згодом ми, китайці, скоротили його до одного ієрогліфа і стали казати просто «фо». Що ж слово «Будда» означає в перекладі на китайську? «Пробуджений», «той, хто пробудився шляхом самовдосконалювання». Де тут забобони?

Замисліться: у самовдосконалюванні в людини можуть проявлятися надприродні здатності. Зараз у світі загально визнано шість видів здатностей. Але їх кількість цим не обмежується. Я б сказав, що справжніх здатностей є понад 10 тисяч видів. Людина, сидячи на місці, не поворухнувши ні руками, ні ногами, здатна зробити таке, чого іншим не виконати навіть за допомогою рук і ніг; вона здатна бачити справжні принципи кожного простору Всесвіту, бачити справжні картини Всесвіту, бачити те, чого звичайні люди не бачать. Хіба така людина не досягнула Дао в удосконалюванні? Хіба вона не є Великим Пробудженим? Чи можна сказати, що вона така сама, як звичайні люди? Хіба вона не досягла Пробудження в удосконалюванні? Чи не буде правильним називати її Пробудженою? У перекладі на давньоіндійську мову це «Будда». Насправді саме так воно і є, цігун потрібний саме для цього.

Щойно мова заходить про цігун, як деякі кажуть: «Хто ж, будучи здоровим, практикуватиме цігун?» Підтекст такий, ніби цігун — це лише зцілення від хвороб, що є дуже-дуже поверховим розумінням. За це я вам не дорікатиму, адже багато майстрів цігун якраз і робить справу лікування та оздоровлення, усі вони кажуть про лікування та оздоровлення, і ніхто не розповідав з погляду високих рівнів. Цим я не

намагаюся сказати, що в інших погані методи практики. Їхня місія — навчати того, що належить до рівня лікування та підтримання тіла у формі, поширювати цигун. Дуже багато хто хоче вдосконалюватися на високі рівні, має такі думки, має таке бажання, але в самовдосконалюванні не опанував Закону, що, як наслідок, спричинило величезні труднощі, і через це навіть виникло багато проблем. Звичайно, справжнє навчання цигун на високому рівні пов'язане з дуже високими темами. Тому завдяки нашому відповідальному ставленню до суспільства й людей ефект від усього навчання практики цигун ми маємо гарний. Деякі речі й справді дуже високого рівня й на слух схожі на забобони. Проте ми цілком пояснимо їх з погляду сучасної науки.

Про певні речі варто нам лише заговорити, як деякі люди відразу ж скажуть, що це забобони. Чому? Їхній критерій такий: вони вважають забобонами та ідеалізмом усе поки що не пізнане наукою або із чим особисто не стикалися і чого, як вони гадають, не може бути. Ось яке вони мають уявлення. Чи правильне таке уявлення? Те, чого наука не пізнала, ще не дійшовши у своєму розвитку відповідного етапу, можна просто назвати забобонами та ідеалізмом? А чи не вигадують забобони самі ці люди? Чи не сповідують ідеалізм вони самі? Якщо дотримуватися такого уявлення, то хіба зможе наука розвиватися, хіба зможе прогресувати? Просування вперед людського суспільства стане неможливим. Попередні покоління не мали нічого з винайденого нами зараз у науково-технічній сфері. Якби все вважалось забобонами, то, звичайно, годі було б і казати про розвиток. Цигун також не є ніяким ідеалізмом. Багато людей не знайомі із цигун, тому постійно приймають його за ідеалізм. Зараз за допомогою приладів на тілах майстрів цигун зафіксовано наявність інфразвукових, ультразвукових, електромагнітних хвиль, інфрачервоних, ультрафіолетових і гамма-променів, нейтронів, атомів, металічних мікроелементів та інших компонентів. Хіба все це не є речами, що матеріально існують? Це матерія. Хіба будь-який предмет не складається з матерії? Хіба інші простори-часи не складаються також з матерії? Як же можна казати, що це забобони? Якщо за допомогою цигун удосконалюються в Будду, то неминуче порушується велика кількість високих і глибоких питань. Про все це ми будемо розповідати.

Якщо в цигун таке призначення, то чому ж ми називаємо його цигун? Насправді він так не називається. А як же тоді? Він називається самовдосконалюванням, і це справді самовдосконалювання. Звичайно, цигун також має й інші, конкретні, назви, але загалом називається вдосконалюванням. Тоді чому ж його називають цигун? Як вам відомо, цигун поширюється в суспільстві вже понад 20 років. Це почалось у середній період «Великої культурної революції», а в пізній її період настав пік його популярності. Поміркуйте: у ті часи надзвичайно лютувало ультраліве віяння. Не будемо згадувати назви, які цигун мав за доісторичних цивілізацій. У процесі розвитку нашої цивілізації людства цигун пройшов через період феодального суспільства. Тому його назви часто мали відверто феодальне забарвлення. А цигун, що був пов'язаний з релігіями, часто мав назви з відверто релігійним забарвленням.

Наприклад: «Великий Закон удосконалення в Даоса», «Ваджра-медитація», «Закон Архата», «Великий Закон удосконалення в Будду», «Техніка виготовлення дев'ятиразово перегнаного еліксиру безсмертя» — усі були такі. Якби ти вжив такої назви за часів «Великої культурної революції», то хіба не наразився би на загальний осуд? Хоча бажання майстрів цігун поширювати його було добрим: лікувати та оздоровлювати населення, покращувати фізичну форму людей, — це ж чудово! — та все одно не можна було, люди просто не наважувалися так його називати. Тому багато майстрів цігун заради його поширення вирвали з контексту із книг «Внутрішня алхімія» та «Даоський скарб» два ієрогліфи — «ці-гун». Деякі ж люди навіть заглибилися у вивчення терміну «цігун», але вивчати тут нічого, адже раніше він просто називався вдосконалюванням. Новий термін довелося ввести лише для того, щоб він відповідав ідеології сучасних людей.

ЧОМУ ПІД ЧАС ПРАКТИКИ НЕ ЗРОСТАЄ ГУН

Чому під час практики цігун не зростає Гун? Безліч людей має такий спосіб мислення: «Я виконую вправи цігун, не одержавши справжньої передачі. Нехай би якийсь учитель повчив мене хитромудрого способу, першокласного прийому, ось тоді б мій Гун зріс». Зараз таку думку поділяє 95% людей. Мені ж дуже смішно. Чому смішно? Бо цігун не є вмінням звичайних людей. Це щось цілком надприродне. Отже, і оцінювати його слід за принципами високих рівнів. Я вам скажу, що головна причина того, чому Гун не зростає, така: з двох ієрогліфів «сю-лен» люди серйозно ставляться лише до «лен» і не приділяють належної уваги «сю». Ти шукаєш зовні, і хай би як ти шукав, усе одно не знайдеш. Ти маєш тіло звичайної людини, руки звичайної людини й думки звичайної людини. І ти хочеш домогтися, щоб речовини високої енергії еволюціонували в Гун? І він просто ось так і зростає? Це легко лише на словах! Як на мене, то це просто смішно. Це рівносильно тому, що ти женешся за чимось зовні, шукаєш зовні. Ти так не знайдеш ніколи.

Це не схоже на якесь там уміння звичайних людей, коли, витративши трохи грошей, повчившись техніки, ти вже його опанував. Це геть не той випадок. Це те, що перевищує рівень звичайних людей. Тому до тебе треба висувати вимоги за надприродними принципами. Які вимоги? Ти маєш удосконалюватися всередині — не можна шукати зовні. Скільки людей шукає зовні! Сьогодні вони прагнуть одного, завтра — іншого, причому, маючи нав'язливі ідеї, женуться за надприродними здатностями — яких тільки цілей вони не мають. Дехто навіть хоче стати майстром цігун, хоче збагатити лікуванням хворих! У справжньому самовдосконалюванні слід виправляти й загартовувати свої думки. Це називається вдосконалюванням Сіньсін. Наприклад, перебуваючи з людьми в суперечностях, ми ставимося до семи почуттів і шести пристрастей, до всіляких бажань більш байдуже. Ти змагаєшся й борешся заради власної вигоди й після цього хочеш розвинути Гун. Це лише сказати просто! Чи не став ти тоді таким самим, як звичайні люди? Як же ти можеш розвинути Гун?

Отже, треба звертати велику увагу на вдосконалювання Сіньсін, лише тоді твій Гун може зрости, а рівень — підвищитися.

Що таке Сіньсін? До поняття «Сіньсін» входить: Де (Де — це така речовина); терпіння; усвідомлення; відмовлення — усунення всіляких бажань звичайної людини, усіляких нав'язливих ідей; також треба бути здатним витримувати страждання тощо. До нього входять багатосторонні речі. Сіньсін людини мусить досягти підвищення в кожному аспекті, лише так ти зможеш справді підвищитися. Це одна з найважливіших причин зростання сили Гун.

Дехто думає: «Ви порушили питання Сіньсін, але ж це те, що належить до ідеології, це щось зі сфери рівня мислення людини. Він не є одним і тим самим з Гун, який ми виробляємо». Як це, не є одним і тим самим? У наших колах мислителів завжди було питання про те, що є першим: матерія чи дух, — постійно йшли обговорення й дискусії на цю тему. Насправді, скажу я вам, матерія і дух — це одне й те саме. Зараз учені, які проводять наукові дослідження людського тіла, вважають, що думки, які надсилає головний мозок людини, і є матерією. Отже, вони є тим, що існує матеріально, та хіба ж вони не є і духовними речами людини? Хіба вони не одне й те саме? Це як з Усесвітом, про що я вже розповідав, — Усесвіт має матерію і водночас має властивість. Звичайні люди не відчують існування властивості Всесвіту Чжень-Шань-Жень, бо вони цілком і повністю перебувають на поверхні цього одного рівня. Коли ти перевищуєш рівень звичайних людей, то вже можеш це відчути. Як відчути? Будь-які речовини у Всесвіті, включно з усією матерією, що заповнює цілий Усесвіт, є духами, мають мислення і є формами існування Закону Всесвіту на різних рівнях. Вони не дають тобі піднятися. Ти хочеш підвищитися, але не можеш. Вони просто не дають тобі цього зробити. Чому ж вони не дають тобі піднятися? Бо не підвищився твій Сіньсін. Кожний рівень має свої стандарти. Якщо хочеш підвищити рівень, ти мусиш відкинути свої погані думки, викинути із себе бруд і задовольнити стандартним вимогам того рівня. Лише так ти зможеш піднятися.

З підвищенням Сіньсін твоє тіло дуже зміниться; з його підвищенням гарантовано зміняться речовини твого організму. Як зміняться? Ти відкинеш те погане, за яким гнався й за яке міцно тримався. Наведемо приклад. Є пляшка, заповнена брудом. Коли дуже туго закрутити кришку й кинути пляшку у воду, то вона відразу ж потоне на саме дно. Тепер ти висипаєш ізсередини бруд. Чим більше висипаєш, тим вище пляшка спливає. Коли ти висиплеш усе, то вона цілком спливе. Нам у процесі самовдосконалювання якраз і треба відкидати всілякі погані речі, що містяться в людському тілі. Лише це може тебе підняти. Ось яку роль відіграє властивість Усесвіту. Якщо ти не вдосконалюєш свого Сіньсін, якщо твій моральний рівень не підвищується, якщо ти не позбуваєшся поганих думок і речовин, то властивість Усесвіту просто не дає тобі піднятися. Скажи, як же це матерія і дух — не одне й те саме? Скажімо жартома, нехай хтось, перебуваючи серед звичайних людей, має всі сім почуттів і шість бажань, і йому дадуть піднятися й стати Буддою. Замисліться: хіба таке можливо? Щойно він побачить, наскільки вродлива Велика

Бодхісатва, як у нього, мабуть, народиться лиха думка. Через не усунену заздрість він вступить у суперечності з Буддами. Хіба можна дозволити, щоб таке сталося? Тоді що ж робити? Ти мусиш, перебуваючи серед звичайних людей, цілком позбутися всіляких поганих думок. Лише тоді ти зможеш підвищитися.

Тобто тобі слід звертати велику увагу на вдосконалювання Сіньсін, удосконалюватися відповідно до властивості Всесвіту Чжень-Шань-Жень, позбуватися бажань звичайних людей, недобрих намірів і думок про скоєння злих учинків. Варто твоєму рівневі мислення трохи підвищитися, як ти вже трохи видалаєш погане зі свого тіла. Водночас тобі слід трішки постраждати, трішки витримати муки, трішки знищити власну карму, тоді ти й зможеш трішки піднятися, тобто стримувальна сила властивості Всесвіту щодо тебе стане вже не такою великою. Удосконалювання залежить від тебе, Гун залежить від учителя. Учителю дає тобі Гун, який відповідає за зростання Гун, і цей Гун уже починає діяти. Тоді він і може змусити Де, цю речовину зовні твого тіла, еволюціонувати в Гун. Ти невпинно підвищуєшся, невпинно вдосконалюєшся вгору, твій стовп Гун також невпинно проривається вгору. Практикувальнику слід, перебуваючи серед звичайних людей, удосконалювати себе, загартовувати себе й поступово позбутися нав'язливих ідей і всіляких бажань. Речі, які часто наше людство вважає добрими, з погляду високих рівнів нерідко є поганими. Тому (хоча люди і вважають це добрим) чим більше людина отримує серед звичайних людей особистої вигоди, чим ліпше живе, тим в очах Великих Пробуджених вона є гіршою. І в чому ж вона є гіршою? Чим більше людина отримує, тим більше шкодить іншим, адже здобуває те, що їй не належить здобути. Вона надає великої ваги славі та багатству й тоді втрачає Де. Якщо ти хочеш розвинути Гун, але не звертаєш уваги на вдосконалювання Сіньсін, то твій Гун зовсім не зросте.

У наших колах удосконалювальників вважають, що душа людини безсмертна. Раніше, коли хтось казав про людську душу, то люди могли звинуватити його в забобонності. Як вам відомо з досліджень нашого людського тіла у фізиці, є молекули, протони, електрони, і далі вниз дослідження дійшли аж до кварків, нейтрино тощо. Коли доходиш цього кроку, то під мікроскопом уже нічого не видно. Але все це перебуває ще надзвичайно далеко від джерела життя, джерела матерії. Як вам відомо, для розщеплення атомного ядра потрібний удар достатньої енергії та величезна кількість теплоти. Лише тоді може відбутися злиття ядер, лише тоді ядро може бути розщеплено. Коли людина помирає, як можуть так просто зникнути атомні ядра людського тіла? Тому ми виявили, що, коли людина помирає, це всього-на-всього в нашому просторі скидається шар найбільших молекулярних компонентів; в інших же просторах тіло аж ніяк не руйнується. Замисліться: який вигляд має людське тіло під мікроскопом? Увесь людський організм рухається. Ти сидиш там нерухомо, але все тіло перебуває в русі. Молекулярні клітини рухаються, усе тіло є пухким, неначе складається з піску. Ось яким є людське тіло під мікроскопом. Якщо ж ми подивимося на нього нашими очима, то картина цілковито

змінюється. Це тому, що людські очі здатні створювати тобі викривлений образ і не дають тобі цього бачити. Коли відкрилося небесне око, то можна бачити зі збільшенням. Раніше це було вродженою здатністю людини, а тепер називається надприродною здатністю. Якщо ти хочеш, щоб у тебе проявились надприродні здатності, тобі слід повернутися до свого первинного вигляду, удосконалитися назад.

Поговорімо про вищезгаданий Де. Який конкретний взаємозв'язок між Де та Гун? Проаналізуємо це. Ми, люди, маємо по одному тілу в багатьох-багатьох просторах. Розглянемо складові людського тіла, яке ми зараз можемо бачити. Найбільшими з них є клітини. Це наше людське фізичне тіло. Коли, припустимо, ти проникнеш між клітинами й молекулами, між молекулами й молекулами, то переживеш перехід до іншого простору. Якою є форма існування того тіла? Ти, звичайно, не зможеш це зрозуміти, користуючись нинішнім поняттям простору. Твоє тіло має відповідати вимогам такого простору щодо форми його існування. Тіла в інших просторах самі собою можуть збільшуватися й зменшуватися. Тоді ти виявиш, що то також незрівнянно великий простір. Тут я маю на увазі просту форму існування інших просторів — таких, що існують одночасно на тому ж самому місці. Людина має по одному конкретному тілу в багатьох інших просторах. І в одному особливому просторі навколо людського тіла є поле. Яке поле? Це поле і є Де, про який ми кажемо. Де є білою речовиною. Він аж ніяк не належить лише до людської розумової діяльності чи людської ідеології, як ми раніше вважали. Він цілком є матеріальним існуванням. Тому, коли в минулому старі люди казали про накопичення Де та його втрату, то були стовідсотково праві. Де оточує людське тіло та утворює поле. Раніше в Школі Дао казали, що це вчитель шукає собі учня, а не учень учителя. Що це означає? Те, що вчитель має поглянути, чи велику кількість компонентів Де має тіло цього кандидата в учні. Якщо велику, то вдосконалюватися йому буде легко; якщо невелику — то важко, йому буде дуже важко розвинути високий Гун.

Водночас із білою є й чорна речовина. Ми тут називаємо її кармою. У буддизмі її називають злою кармою. Обидві речовини — і біла, і чорна — існують одночасно. Який між ними зв'язок? Речовину Де ми здобуваємо, витримуємо страждання, зазнаючи ударів, роблячи добрі вчинки; а чорну речовину людина отримує, скоюючи зло, здійснюючи погані вчинки і ображаючи інших. Зараз люди не тільки прагнуть лише наживи, деякі готові на будь-яке зло. Заради грошей вони беруться за будь-яку лиху справу: убивство невинних людей, замовне вбивство, гомосексуалізм, наркоманію тощо, буває все що тільки завгодно. Коли людина скоює лихий учинок, то втрачає Де. Як це відбувається? Коли вона сварить інших, то відчуває, ніби перемогла, зірвала на них свій гнів. Але у Всесвіті є принцип: «Хто не втратив, не здобуде. Щоб здобути, треба втратити. Якщо не втрачаєш — тебе змусять утратити». Хто виконує цю функцію? Її виконує властивість Усесвіту. Тому, коли ти хочеш лише отримувати, так не вийде. Що ж робити? Коли людина сварить інших, кривдить інших, то вона кидає їм Де; а протилежна сторона є стороною, яку

незаслужено образили, яка понесла втрату і яка зазнала страждання, тому вона і отримує компенсацію. Коли одна людина на цьому боці лає другу, слідом за її лайкою з меж її власного просторового поля відлітає шматок Де і опускається на тіло потерпілого. Чим різкіша лайка, тим більше перша дає другій Де. Усе буде так само, коли хтось б'є та кривдить іншого. Він б'є іншого кулаком, б'є ногою. Водночас, якої сили перший завдає удару, у такому ж розмірі і опускається Де на другого. Але звичайна людина не бачить цього принципу. Вона вважає, що її образили, і не може цього витримати: «Ти мене вдарив, і я дам тобі здачі». «Бац!» — вона дає кулаком здачі й переміщує Де назад. Як наслідок, жодний з них ані втратив, ані отримав. Останній же, імовірно, подумав: «Ти вдарив мене один раз, я ж тебе вдарю двічі, інакше мені не зігнати своєї злоби». І він знову завдає удару, і від нього знову відлітає до протилежної сторони шматок Де.

Чому Де надають такої великої ваги? Який він має зв'язок перетворювання? У релігії кажуть, що, здобувши Де, якщо людина не отримає в цьому житті, то отримає в наступному. Що вона отримає? Якщо людина має великий Де, то, імовірно, стане високопосадовцем, дуже збагатіє, матиме все, що тільки схоче. Усе це буде отримано в обмін на Де. У релігії також кажуть, що коли людина не має Де, то відбувається Повне знищення тіла й душі. Її душу буде знищено, після її смерті все помре, нічого не залишиться. А в наших колах удосконалювальників кажуть, що Де може безпосередньо еволюціонувати в Гун.

От ми й поговоримо про те, як Де еволюціонує в Гун. У колах удосконалювальників є такий вислів: «Удосконалювання — у твоїй сфері відповідальності, а Гун — у сфері відповідальності вчителя». Проте дехто звертає велику увагу на «встановлення триніжка, підготування печі й добування лікарських засобів для приготування Дань», а також на роботу думок. Вони вважають це дуже важливим. Скажу тобі, що це анітрохи не важливо. Якщо ти про таке багато думатимеш, то це й буде нав'язливою ідеєю. Коли ти вважатимеш його важливим, то чи не означатиме це, що ти вперто за ним женешся? Самовдосконалювання залежить від тебе, а Гун залежить від учителя. Того, що ти маєш таке бажання, уже достатньо. А насправді це здійснює вчитель. Тобі цього аж ніяк не зробити. Маючи тіло звичайної людини, ти зможеш створити Вищу істоту, що складається з речовин високої енергії? Це геть неможливо. Навіть казати про таке смішно. Процес еволюції людського тіла в інших просторах у край дивовижний, неймовірно складний. Ти зовсім не в змозі цього зробити.

А що ж дає тобі вчитель? Він дає тобі Гун, що відповідає за зростання Гун. Адже Де перебуває зовні людського тіла. Справжній Гун людини утворюється саме з Де. Висота рівня людини та величина її сили Гун цілком породжуються з Де. Гун зростання Гун змушує твій Де еволюціонувати в Гун, який у формі спіралі росте вгору. Гун, що справді визначає висоту рівня людини, зростає зовні тіла. Зрештою, після того як він у формі спіралі виросте до маківки людини, утворюється стовп Гун. Яку висоту Гун має ця людина, видно з одного погляду на висоту її стовпа Гун. Це і є її рівень, те, що в буддизмі називається Рангом досягнення. У деяких людей під

час сидіння в медитації душа може залишити тіло. Вона відразу піднімається дуже високо, а ще вище піднятися вже не може — не наважується. Це вона робить, сидячи на своєму стовпі Гун, і здатна піднятися лише на таку висоту. Адже її стовп Гун лише такий заввишки. Ще вище піднятися вона вже не може. Таким є Ранг досягнення, про який розповідається в буддизмі.

Для вимірювання висоти Сіньсін також існує і лінійка. Лінійка та стовп Гун перебувають не в одному й тому самому просторі, але одночасно існують. Твій Сіньсін підвищиться, якщо, наприклад, серед звичайних людей інші тебе облають, а ти не промовиш ані слова і в душі залишишся дуже спокійним; якщо тебе вдарять кулаком, ти теж нічого не скажеш, посмієшся із цієї проблеми й залишиш її в минулому. Така людина має вже дуже високий Сіньсін. Отже, якщо ти практикувальник, то що тобі належить здобути? Ти ж здобуваєш Гун, чи не так? Коли підвищується твій Сіньсін, то зростає і твій Гун. Яка висота Сіньсін, така й висота Гун. Це абсолютна істина. Раніше деякі з тих, хто виконував вправи цігун чи то в парках, чи вдома, робили це, до речі, дуже старанно, дуже щиро, і виходило непогано. Але, ступивши за двері, вони ставали зовсім інакшими, знову бралися за своє, серед звичайних людей змагалися й боролися з іншими заради слави та грошей. Чи міг зростати їхній Гун? Аж ніяк не міг. І їхні захворювання також не могли минути — з тієї ж самої причини. Чому люди не одужують і за тривалий період практикування цігун? Цігун — це самовдосконалювання, дещо надприродне. Це не гімнастика звичайних людей. Обов'язково треба звертати велику увагу на Сіньсін — лише тоді прийде одужання чи зросте Гун.

Деякі люди вважають, буцімто, коли «встановлюють триніжок, готують піч і добувають лікарські засоби для приготування Дань», цей Дань і є Гун. Ні. У Дань зберігається лише частина енергії, це не весь її обсяг. Що ж таке Дань? Як вам відомо, ми маємо й іншу частину того, що належить до практики подовження життя. У тілі людини ще мають виникнути здатності, а також багато-багато магічних речей. Переважну їх частину замкнено. Тобі не дають їх застосовувати. Є величезна кількість здатностей — понад 10 тисяч видів. Щойно якась із них утворюється, її замикають. Чому ж здатності не проявляються? Мета — не дати тобі довільно скоїти щось, застосувавши їх у межах суспільства звичайних людей. Не можна довільно заважати суспільству. І не можна, як тобі заманеться, демонструвати в суспільстві свої здатності. Бо все це порушило б стан суспільства. Багато хто самовдосконалюється за допомогою усвідомлення. Якби ти все їм показав, то, побачивши, що це правда, удосконалюватися прийшли б і всі інші, навіть люди, що накоїли таке зло, за яке немає пощади. Тому це не дозволено. Не можна давати тобі так себе показувати. До того ж ти, імовірно, зробив би поганий учинок, бо не бачиш причинного зв'язку речей, не бачиш їх суті. Ти б думав, буцімто робиш добре, а здійснив би, імовірно, поганий учинок. Тому тобі не дозволено застосовувати здатності. Адже, щойно ти погано вчиниш, як твій рівень упаде, а вдосконалювання зійде нанівець. З огляду на це, дуже багато здатностей зачинено. Що ж робити?

Коли настане день відкриття Гун і відкриття усвідомлення, згаданий Дань, що насправді є бомбою, вибухнувши, відчинить усі здатності, усі замки та всі цяо на тілі людини. «Ба-бах!» — станеться різкий струс, і від нього все цілком відкриється. Ось для чого потрібний Дань. Після смерті ченця та кремації його тіла залишається шаріра. Деякі люди кажуть, що це кістка чи зуб. Чому ж тоді звичайні люди такого не мають? Це Дань, вибухнувши, вивільнив свою енергію. Сама шаріра містить у собі велику кількість речовин з інших просторів. Вона, зрештою, теж є матеріальним предметом, проте не має ніякого призначення. Нинішні люди вважають її чимось дуже дорогоцінним. Вона має енергію, глянсувата й дуже тверда. Ось що це таке.

Гун не зростає і з іншої причини: незнання Закону високих рівнів, від чого не можеш удосконалитися. Що це означає? Це як з тим, про що я лишень розповідав, що деякі люди робили вправи багатьох методів практики. Скажу тобі таке: хай би скільки методів ти вивчив, усе одно користі не буде. Ти все одно залишишся лише школярем, школярем у самовдосконалюванні. Адже то все принципи низьких рівнів. Якщо ти за допомогою таких принципів низьких рівнів станеш удосконалюватися на високі рівні, вони тоді не відіграватимуть дороговказної ролі. Читаючи в університеті підручники початкової школи, ти все одно залишаєшся учнем початкової школи. Хай би як багато ти вивчив, користі все одно не буде, а, навпаки, тільки гірше. Різні рівні мають різні Закони. Закон на різних рівнях відіграє різну дороговказну роль. Тому принципи низьких рівнів, якими ти користуєшся, не зможуть указувати тобі шлях у вдосконалюванні на високі рівні. Те, що ми далі будемо висвітлювати, — це принципи вдосконалювання на високих рівнях. Я читаю лекції, поєднуючи в них речі різних рівнів. Тому у твоєму подальшому вдосконалюванні вони завжди відіграватимуть дороговказну роль. Я маю кілька книг, а також аудіо- та відеокасети. Ти виявиш, що, після того як прочитаєш, прослухаєш чи подивишся їх один раз, а через деякий час знову прочитаєш, знову прослухаєш чи подивишся, вони гарантовано й далі відіграватимуть для тебе дороговказну роль. Ти невпинно підвищуватимешся, і вони невпинно відіграватимуть для тебе дороговказну роль. Це і є Закон. Вище я розповів про дві причини того, чому під час практики цігун не зростає Гун: незнання Закону високих рівнів, а отже, відсутність методу вдосконалювання; і брак внутрішнього вдосконалювання — Гун не росте без роботи над Сіньсін. Ось такі дві причини.

ХАРАКТЕРНІ РИСИ ФАЛУНЬ ДАФА

Наш Фалунь Дафа є однією з 84 тисяч шкіл у Школі Будди. В історії цієї цивілізації людства його ніколи відкрито не передавали, але в один з доісторичних періодів він уже у великих масштабах спасав людей. У заключний період кінцевої кальпи я ще один раз його широко розповсюджую, тому він є вкрай дорогоцінним. Я описав форму безпосереднього перетворення Де на Гун. Насправді Гун виробляється не практикою, а самовдосконалюванням. Дуже багато хто прагне зростання Гун,

звертаючи головну увагу лише на виконання вправ і не приділяючи належної уваги вдосконалюванню. Насправді ж вироблення Гун цілком залежить від удосконалювання Сіньсін. Тоді чому ж ми тут також навчаємо людей і практики цігун? Передусім поговоримо про те, чому ченці не практикують цігун. Вони здебільшого сидять у медитації, читають канони, удосконалюють свій Сіньсін, і в них уже зростає Гун — Гун, що визначає висоту рівня. Оскільки Шак'ямуні проповідував відмову від усього світського, включно з відмовою від власного тіла, то тілесні рухи не потрібні. У Школі Дао не здійснюють спасіння всіх живих істот. Вони не мають справи з людьми, які перебувають у всіляких душевних станах, чи з людьми дуже різного рівня (адже яких тільки людей не буває; деякі з них мають великий егоїзм, деякі — ні). Вони самі собі підбирають учнів. Знаходять трьох учнів, і навіть серед них справжня передача виконується лише одному. Цей учень гарантовано буде високого Де, буде добрим, і з ним не виникне проблем. Тому вони зосереджуються на навчанні його ручних прийомів, щоб він практикував подовження життя. Шляхом практики він виробляє чудотворну силу, магічні та інші речі. Тут уже потрібні деякі рухи.

Фалунь Дафа — це теж метод практики одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя, а отже, у ньому треба практикувати рухи. Рухи, з одного боку, застосовуються для посилення здатностей. Що мається на увазі під посиленням? За допомогою твоєї могутньої сили Гун посилюються твої здатності, щоб вони ставали дедалі потужнішими. З другого боку, у твоєму тілі також має бути створено велику кількість живих істот. Коли людина досягає в самовдосконалюванні високих рівнів, у неї, як то кажуть у Школі Дао, з'являється на світ Досконале немовля, чи, за виразом Школи Будди, Алмазнетлінне тіло. Також має бути створено багато-багато магічних речей. Усе це треба виробити за допомогою ручних прийомів. Ось що виробляється через рухи. Повний метод практики одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя вимагає і вдосконалювання, і практики. Думаю, тепер ви зрозуміли, звідки береться Гун. Гун, що дійсно визначає висоту твого рівня, виробляється аж ніяк не практикою, а вдосконалюванням. Це в процесі вдосконалювання серед звичайних людей ти підвищив свій Сіньсін, асимілювався з властивістю Всесвіту, отже властивість Усесвіту перестала тебе стримувати, і отже ти можеш піднятися. Тоді Де починає еволюціонувати в Гун. Гун підноситься саме слідом за підвищенням стандарту твого Сіньсін. Саме такий взаємозв'язок.

Наш метод практики справді належить до методів практики одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя. Гун, який ми виробляємо, накопичується в кожній клітині тіла аж до корпускулярних компонентів джерела матерії, що існують у найбільш мікроскопічному стані. У всіх них зберігається Гун з матерії високої енергії. Слідом за тим як твоя сила Гун ставатиме дедалі вищою, густина Гун ставатиме дедалі більшою, його могутність також ставатиме дедалі більшою. Такі речовини високої енергії мають розумові здібності. Оскільки вони накопичуються в кожній клітині людського тіла аж до джерела життя, то за тривалий

час вони набувають тієї ж самої форми, що й клітини твого тіла, такого самого порядку розташування, як у молекул, однакової форми з усіма атомними ядрами. Проте змінюється сутність. Це вже не те тіло, яке складалося з клітин фізичного тіла, що були раніше. Чи не означає це, що ти вже не перебуваєш у П'яти елементах? Звичайно, твоє вдосконалювання ще не завершилося. Ти й далі вдосконалюєшся серед звичайних людей, тому зовні ти справляєш враження звичайної людини. Єдина відмінність у тому, що, у порівнянні зі своїми ровесниками, ти маєш дуже молодий вигляд. Звичайно, передусім потрібно усунути погане з твого тіла, включно з хворобами. Але ми тут не лікуємо, а очищуємо тіло. Застосовуваний термін теж не «лікування». Ми це називаємо саме очищенням тіла — очищенням тіла для справжніх удосконалювальників. Деякі люди прийшли саме лікуватися. Ми не допускаємо на свої курси людей з дуже важкими недугами, бо вони не можуть звільнитися від бажання вилікуватися, не можуть викинути з голови думок про те, що вони хворі. Вони серйозно захворіли, і їм дуже погано. Хіба такі люди можуть викинути це з голови? Вони не в змозі вдосконалюватися. Ми знов і знов наголошуємо, що не приймаємо важкохворих. Тут самовдосконалювання. Це надзвичайно відрізняється від того, чого вони бажають. Вони можуть звернутися з таким проханням до інших майстрів цігун. Звичайно, багато тих, хто в нас навчається, хворі. Оскільки ти щирий удосконалювальник, ми зробимо це для тебе.

Ті, хто навчається нашого Фалунь Дафа, після того, як вони вже вдосконалюватимуться якийсь час, зовні дуже зміняться. Їхня шкіра стане ніжною і рум'яною, у старих людей стане менше зморщок. До такої міри, що їх навіть залишиться дуже-дуже мало. Це повсюдне явище. Я тут не розповідаю про щось неймовірне. Багато присутніх тут з нами досвідчених учнів це знає. Крім того, у старих жінок навіть з'являться місячні, бо в методах практики одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя потрібна менструальна ці для подовження вашого життя. Місячні будуть, але в обмеженій кількості, на нинішньому етапі лише трохи — скільки потрібно, і досить. Це також поширене явище. Інакше, якщо тобі бракуватиме такої ці, то як тобі подовжувати життя? Чоловіки теж — і старі, і молоді — відчують легкість у всьому тілі. Справжній удосконалювальнику, ти відчуєш на собі такі зміни.

Практика за нашим методом є грандіозною. Вона не схожа на велику кількість методів практики, що у своїх вправах імітують тварин. Ця практика просто-таки колосальна. Усі принципи, що їх свого часу виклали Шак'ямуні та Лаоцзи, — це принципи в межах нашого Чумацького Шляху. А що практикує наш Фалунь Дафа? Ми вдосконалюємося за законами еволюції Всесвіту, за найвищою властивістю Всесвіту — критерій Чжень-Шань-Жень указує нам шлях у самовдосконалюванні. Ми практикуємо таку величну річ. Це рівнозначно тому, що ми практикуємо Всесвіт.

Наш Фалунь Дафа має ще одну вкрай виняткову, найбільшу особливість, якою відрізняється від усіх інших методів практики. Усі види цігун, що нині поширюються в суспільстві, належать до таких, які йдуть шляхом Дань, виробляють Дань. У цігун,

у якому виробляють Дань, дуже важко досягти відкриття Гун і відкриття усвідомлення серед звичайних людей. Наш Фалунь Дафа не йде шляхом Дань. Наш метод практики вдосконалює внизу живота людини Фалунь, який я особисто вкладаю в учнів на навчальних курсах. Під час мого викладання Фалунь Дафа ми в одного за одним укладатимемо у вас Фалунь. Хтось матиме відчуття, хтось — ні. Більшість це відчуватиме. Кожна людина має різні фізичні дані. Ми загартовуємо Фалунь, а не Дань. Фалунь — це всесвіт у зменшеному вигляді, він має всі функції всесвіту. Він здатний автоматично обертатися, крутитися. Фалунь буде завжди обертатися внизу твого живота. Щойно його буде в тебе вкладено, він більше не зупиниться й буде цілорічно завжди так крутитися. У процесі обертання в головному напрямку Фалунь автоматично всмоктує енергію з Усесвіту, він сам також перетворює енергію, забезпечуючи еволюцію енергії, потрібної для кожної частини твого тіла. Водночас, коли він обертається в протилежному (годинниковій стрілці) напрямку, то випускає енергію, викидає спрацьовані речовини, і вони розсіюються навколо тіла. Коли Фалунь випускає енергію, то викидає її дуже далеко й знову приносить нову енергію. Від енергії, яку він викидає, люди навколо тебе отримують користь. Школа Будди закликає спасати й себе, й інших, спасати всіх живих істот. Треба не лише вдосконалювати себе, а й здійснити спасіння всіх живих істот. Інші теж отримуватимуть користь: ти можеш ненавмисне налагодити здоров'я інших, вилікувати їх тощо. Звичайно ж, енергія не втрачається. Коли Фалунь обертається в головному напрямку (за годинниковою стрілкою), то збирає її назад, бо він вічно без упину обертається.

Дехто з вас подумав: завдяки чому цей Фалунь може вічно без упину обертатися? Також хтось у мене спитав: «Завдяки чому ж він обертається? У чому принцип? Накопичена у великій кількості енергія здатна утворити Дань. Це зрозуміти просто. Обертання ж Фалунь незбагненне». Я наведу вам приклад. Усесвіт рухається, усі чумацькі шляхи у Всесвіті, усі галактики рухаються, дев'ять великих планет обертаються навколо Сонця, Земля також обертається навколо своєї осі. Замисліться: хто їх штовхнув? Хто прикладає до них силу? Ти не можеш зрозуміти це за допомогою такого поняття звичайних людей. Вони просто мають такий механізм обертання. Так само і з нашим Фалунь — він просто обертається. Фалунь вирішив проблему практикування цігун звичайними людьми за нормальних умов життя, збільшуючи час вашої практики. Як збільшуючи? Він невпинно обертається — невпинно всмоктує енергію з Усесвіту й викликає її еволюцію. Коли ти на роботі, він тебе загартовує. Звичайно, усе-таки не лише Фалунь — ми вкладаємо у твоє тіло ще багато-багато функцій, механізмів, які у взаємозв'язку з Фалунь автоматично діють і викликають еволюцію. Тому цей Гун цілком автоматично зумовлює еволюцію людини. Отже, сформувалося те, що називається «Гун виплавляє людину», або по-іншому «Закон виплавляє людину». Коли ти не практикуєш цігун, Гун тебе виплавляє; коли ти практикуєш, Гун також тебе виплавляє. Коли ти їси, спиш або працюєш, то завдяки Гун постійно перебуваєш у стані еволюції. Навіщо ж тобі практикувати цігун? Твоя практика зміцнює Фалунь, зміцнює всі функції та Цітьї, які

я в тебе вклав. Коли самовдосконалюєшся на високих рівнях, усе проходить у Недіянні, рухи йдуть слідом за механізмами, немає жодного керування за допомогою думок, не звертається увага на вдихи й видихи тощо.

Для нас також не має значення, коли й де практикувати цігун. Хтось із вас спитав: «У який час краще практикувати? З двадцять третьої години до першої? Із сьомої до дев'ятої? З одинадцятої до тринадцятої?» Ми не звертаємо уваги на пору доби. Якщо опівночі ти не практикуєш цігун, Гун тебе виплавляє; коли вранці не практикуєш, Гун також тебе рафінує; якщо ти заснув, Гун також тебе виплавляє; коли йдеш вулицею, Гун так само тебе виплавляє; ти на роботі — Гун і далі тебе рафінує. Це значною мірою скорочує термін твоєї практики цігун, хіба не так? Багато хто з нас має бажання дійсно осягнути Дао. У цьому, звичайно, і полягає мета самовдосконалювання. Кінцева мета вдосконалювання — осягнути Дао й домогтися Повної Досконалості. Та деякі люди вже мають такий вік, що кількість років, які їм залишилося прожити, дуже обмежена, їм навряд чи вистачить часу. Наш Фалунь Дафа здатний вирішити таку проблему. Він скорочує процес практики. Разом з тим це знову ж таки метод практики одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя. Коли ти невпинно вдосконалюєшся, то твоє життя невпинно подовжується. Ти безперервно практикуєш, і воно безперервно подовжується. Отже тим, хто має гарну моральну основу, але великий вік, часу для практики цігун вистачить. Проте є критерій: життя, що продовжилось після того, як минув на роду написаний колишній процес твого життя, цілковито призначене для твоєї практики. Коли у твоїх думках з'явиться хоч найменше відхилення, то це призведе до небезпеки для життя, адже твій життєвий процес давно вже минув. Цього обмеження не стане лише після того, як ти вийдеш за межі вдосконалювання за Законом людського світу. Тоді відбудеться перехід в інший стан.

Ми не звертаємо уваги на сторони світу й не робимо особливого завершення практики цігун. Це тому, що Фалунь завжди безупинно обертається, і його не можна зупинити. Дзвонить телефон чи хтось прийшов і стукає у двері — одразу ж іди й роби свої справи, і немає потреби спеціальним способом закінчувати практику. Коли ти візьмешся до своїх справ, Фалунь негайно почне обертатися за годинниковою стрілкою і відразу ж абсорбує назад енергію, яку було розсіяно зовні твого тіла. Якщо штучно «тримати ці обома руками і вливати її в маківку», то, хай би як ти її тримав, усе одно будуть утрати. Фалунь є розумною істотою. Він сам знає, що потрібно робити. Також не звертаємо уваги на сторони світу, бо весь Усесвіт рухається, Чумацький Шлях обертається, дев'ять великих планет обертаються навколо Сонця, Земля також обертається навколо своєї осі. Ми практикуємо за таким самим завбільшки принципом, як Усесвіт. Де є схід, південь, захід і північ? Такого немає. Коли практикуєш, повернувшись до будь-якої сторони світу, це означає, що повернувся відразу до всіх сторін; коли практикуєш, повернувшись до будь-якої сторони світу, це рівнозначно тому, що практикуєш, повернувшись водночас до сходу, півдня, заходу й півночі. Наш Фалунь Дафа захищає тих, хто навчається, від

виникнення відхилень. І як же він захищає? Якщо ти дійсно є вдосконалювальником, наш Фалунь тебе захищає. Моє коріння пущене в усьому Всесвіті. Хто зазіхне на тебе, той зазіхне на мене. Відверто кажучи, він зазіхне на весь Усесвіт. Мої слова звучать дуже дивовижно, але, коли далі вчитимешся, ти їх зрозумієш. Є й інше, але те, що занадто високого рівня, я не можу розповідати. Ми викладатимемо Закон високого рівня систематично — від поверхового до глибшого. Якщо твій Сіньсін буде неналежним, то так нічого не вийде. Якщо ти станеш за чимось гнатися, то, можливо, виникнуть проблеми. Я виявив, що в багатьох моїх досвідчених слухачів курсів Фалунь усе ж деформувався. Чому? Виконуючи вправи, ти домішав інші речі, узяв щось в інших. У такому разі чому ж тебе не захищає Фалунь? Те, що тобі дали, — це твоє, ним керує твоя свідомість. Коли ти сам чогось хочеш, то ніхто в це не втручається — таким є принцип Усесвіту. Якщо ти більше не бажаєш удосконалюватися, то нікому не можна примушувати тебе вдосконалюватися, інакше це було б рівнозначним скоєнню поганого вчинку. Хто ж може змусити тебе змінювати свої думки? Тобі слід самому висувати до себе вимоги. Ти «запозичуєш краще з усіх шкіл», чиє тільки не береш. Сьогодні практикуєш один цігун, завтра — інший. Твоя мета — позбутися хвороб. І ти їх позбувся? Ні. Тобі лише відсунули недугу на потім. У самовдосконалюванні на високих рівнях треба зосередитися лише на одній школі. Слід удосконалюватися, дотримуючись лише однієї школи. Хай би за якою школою ти вдосконалювався, ти мусиш укласти всю душу в ту школу, аж доки досягнеш у ній відкриття Гун і відкриття усвідомлення. Лише тоді ти зможеш перейти до іншого методу практики, щоб удосконалюватися далі. Там буде вже інший комплекс речей. Адже такий комплекс речей, що дійсно передається з покоління в покоління, було залишено з далеких епох. Він мав неймовірно складний процес еволюції. Є такі, хто виконує вправи цігун, дослухаючись до власних відчуттів. Чого варті твої відчуття? Нічогосінько не варті. Справжній процес еволюції відбувається в інших просторах і є вкрай складним і потаємним. Не можна відхилитися від норми навіть трохи. Це так само, як з точним приладом. Якщо ти додаси йому деталь від іншого пристрою, то він одразу ж зіпсується. З твоїми тілами в кожному просторі відбуваються зміни, надзвичайно дивовижні зміни. Не можна допустити навіть найменшого відхилення. Хіба я тобі не казав, що вдосконалювання залежить від тебе, а Гун залежить від учителя? Ти довільно береш щось в інших. Щойно ти додаси це всередину, як воно внесе чужу інформацію і тоді створить завади речам цієї школи, тоді в тебе виникнуть відхилення. До того ж це відіб'ється в суспільстві звичайних людей, принесе тобі людські неприємності. Ти сам цього хочеш, отже іншим не можна в це втручатися. Це є проблемою усвідомлення. Водночас примішані речі вже доведуть твій Гун до стану повного безладу. Ти вже не зможеш удосконалюватися. Виникне така проблема. Я не кажу, що всі мають учитися лише Фалунь Дафа. Якщо ти не вчишся Фалунь Дафа, але одержав справжню передачу в іншому методі практики, то я це також схвалюю. Але я скажу тобі, що у справжньому самовдосконалюванні на високі рівні обов'язково слід зосередитися лише на одній школі. Я також маю ось що тобі сказати: зараз немає другої такої людини, що, як я, навчала б цігун дійсно високого рівня. Згодом ти

дізнаєшся про те, що я для тебе зробив, тож сподіваюсь, твоє усвідомлення не виявиться надто низьким. Багато людей бажає вдосконалюватися на високі рівні, а цю річ уже поклали просто перед тобою, ти ж, можливо, навіть не можеш правильно відреагувати. Ти всюди поступаєш до інших в учні, витрачаєш стільки грошей, але так і не можеш знайти те, що шукаєш. Сьогодні ж тобі привезли це до дверей твого дому, а ти, можливо, навіть не можеш цього збагнути! Питання в тому, усвідомиш ти чи не усвідомиш, тобто можна тебе спасти чи не можна.

ЛЕКЦІЯ ДРУГА

ПРО НЕБЕСНЕ ОКО

Багато майстрів цігун теж заводило мову про деякі обставини стосовно небесного ока. Але Закон на різних рівнях має різні форми прояву. Той, хто дійшов у самовдосконалюванні якогось рівня, здатний бачити лише картини того рівня. Справжні картини, що перевищують той рівень, він уже не бачить і не вірить у них, тому вважає, буцімто правильним є лише те, що він бачить на тому рівні. Коли людина не досягла в удосконалюванні настільки високого рівня, то думає, що тих речей не існує і в них неможливо повірити. Це визначається рівнем. Її мислення тоді також не може підвищитися. Тобто на тему людського небесного ока хтось розповідав одне, а хтось — інше. Як наслідок, вийшла повна плутанина. Ніхто зрештою так і не дав йому зрозумілого пояснення. Насправді ж небесне око не є тим, що можна було б чітко пояснити на низьких рівнях. Раніше, через те, що будова небесного ока була таємницею з таємниць, звичайним людям не давали її взнати, тому її ніхто так і не пояснив. Ми ж тут не будемо вести мову навколо минулої теорії, а пояснимо небесне око за допомогою сучасної науки та найбільш простою для розуміння сучасною мовою і водночас обговоримо основні пов'язані з ним питання.

Небесне око, про яке ми кажемо, по суті, розміщене трохи вище міжбрів'я людини й сполучається із шишкоподібним тілом. Це головний прохід. Людське тіло має і багато-багато інших очей. Як вважає Школа Дао, оком є кожне цяо. Школа Дао акупунктурні точки (термін китайської медицини) на тілі людини називає цяо. У Школі Будди ж вважається, що кожна потова пора — це око. Тому деякі люди вміють читати вухами, є й такі, хто бачить кистями рук, потилицею, а інші — ступнями та животом. Усе це можливо.

Коли мова зайшла про небесне око, ми передусім поговоримо про наші, людські, фізичні очі. Зараз деякі люди гадають, що ці очі здатні бачити будь-яку матерію, будь-який предмет нашого світу. Тому в деяких народилося таке вперте уявлення: вони вважають цілком реальним лише те, що бачать на власні очі; а в те, чого не бачать, вони не вірять. Раніше завжди вважали, що такі люди мають погану здатність усвідомлення. Деякі ж люди не могли чітко пояснити, чому це є ознакою поганої здатності усвідомлення. «Не повірю, доки не побачу», — ця фраза звучить досить розумно. Але з погляду трішки вищого рівня вона вже не є розумною. Будь-який простір-час складається з матерії. Звичайно, різні простори-часи мають різну будову матерії, і в них є різноманітні форми прояву різних істот.

Наведу вам приклад. У буддизмі кажуть, що всі явища в людському суспільстві — ілюзія, нереальні. Як це ілюзія? Це ж цілком реальний предмет, що ось там лежить. Хто може сказати, що він несправжній? Форма існування предмета одна, проте його

форма прояву все-таки інша. Наші ж очі, виявляється, мають таку функцію: вони здатні стабілізувати предмети нашого матеріального простору в такому стані, у якому ми їх зараз бачимо. А насправді ці предмети не перебувають у такому стані — навіть у нашому просторі. Наприклад, який вигляд має людина під мікроскопом? Увесь людський організм є пухким, таким, що складається з мікрмолекул, схожих на пісок, зернистих і рухомих. Електрони рухаються навколо ядер атомів, усе тіло ворушиться, рухається. Поверхня тіла є негладкою, неправильною. З усяким предметом у Всесвіті — сталлю, залізом, каменем — така ж сама справа. Молекулярні компоненти всередині них рухаються. Повної ж форми ти зовсім не бачиш. Насправді вона геть не є стабільною. Цей стіл теж ворушиться, однак очі не бачать справжньої картини. Ці очі здатні створювати людям таке хибне відчуття.

Те, що ми не в змозі бачити мікроскопічні речі і людина не має такої здатності, не відповідає дійсності. Людина має таку здатність від народження. Мікроскопічні до певної міри речі вона може бачити. Саме після того як у нас, людей, з'явилися очі, що належать до цього матеріального простору, вони тепер можуть створювати людям такі викривлені образи, не дають їм бачити. Тому в минулому кола вдосконалювальників завжди вважали тих, хто не визнає того, чого не бачить, людьми з поганою здатністю усвідомлення. Викривлені образи звичайних людей увели їх в оману. Вони загубилися серед звичайних людей. У релігії віддавна так казали. Насправді це є справедливим і на нашу думку.

Ці очі здатні фіксувати речі доступного нам матеріального простору в такому стані. Понад це, вони не мають якихось там іще великих здатностей. Коли люди щось споглядають, зображення формується не безпосередньо в очах. Очі, подібно до об'єктива фотокамери, відіграють роль лише інструмента. Коли знімають щось удалині, об'єктив видовжується. Наші очі також відіграють таку роль. Коли людина дивиться на щось у темному місці, зіниці розширюються. Якщо ж у темному місці знімають на фотокамеру, то розширюють діафрагму, інакше буде недостатня експозиція, і весь знімок буде темним. Коли виходиш на вулицю, де дуже яскраве світло, зіниці різко звужуються, інакше очі сліпить, і чітко нічого не видно. Фотокамера має такий самий принцип, її діафрагму також звужують. Вони здатні лише знімати предмети, вони є лише інструментами. Коли ми дійсно щось споглядаємо, дивимося на людину, дивимося на форму існування якогось предмета, це утворюється зображення в людському головному мозку. Тобто, коли ми дивимося, візуальна інформація проходить через людські очі й далі через зорові нерви передається до шишкоподібного тіла в задній половині мозку, щоб у цій ділянці мозок відтворив зображення. Це означає, що справді відтворює зображення й бачить предмети саме ця частина нашого головного мозку — шишкоподібне тіло. Це пізнали і в сучасній медицині.

Відкриття небесного ока, про яке ми кажемо, означає в обхід людських зорових нервів пробити прохід між бровами людини, щоб шишкоподібне тіло безпосередньо дивилося назовні. Це й називається відкриттям небесного ока. Деякі люди думають:

це ж нереально, ці очі, зрештою, усе-таки здатні виконувати функцію інструмента, знімати предмети, без очей же не можна. За допомогою розтинів у сучасній медицині вже виявили, що передня половина шишкоподібного тіла має повну структуру людських очей. Оскільки воно росте всередині людського черепа, то вони його називають залишковим оком. Чи є шишкоподібне тіло залишковим оком, у наших колах удосконалювальників усе ж не коментують. Але все-таки в сучасній медицині вже пізнали, що в центрі голови людини є око. Пробитий нами прохід веде саме в цю точку. Це якраз співпадає з тим, що було пізнано в сучасній медицині. Це око не створює людині викривлених образів, як це роблять наші фізичні очі. Воно здатне бачити природу речей, природу матерії. Тому люди з небесним оком дуже високого рівня крізь наш простір можуть бачити інші простори-часи, можуть бачити картини, невидимі звичайним людям. А люди з небесним оком невисокого рівня мають проникальну здатність — бачать предмети крізь стіну й просвічують людське тіло. Ось яку здатність вони мають.

У Школі Будди ідеться про П'ять ступенів прозріння: Прозріння фізичного ока, Прозріння ока неба, ока мудрості, ока Закону та ока Будди. Це п'ять великих рівнів небесного ока. Кожний рівень також поділяється на вищий, середній і нижчий. Школа Дао веде мову про дев'ять на дев'ять, тобто 81 рівень ока Закону. Ми тут відкриваємо вам небесне око. Але не до рівня Прозріння ока неба чи нижче. А чому? Хоч ти й сидиш тут і почав удосконалюватися, ти, зрештою, щойно тільки розпочав свій шлях від звичайної людини й ще не звільнився від багатьох притаманних їй нав'язливих ідей. Якби ми відкрили тобі небесне око до Прозріння ока неба чи нижче, у тебе виникло б те, що звичайні люди вважають надприродними здатностями — ти став би бачити предмети крізь стіну й просвічувати людське тіло. Якби ми в такий спосіб розповсюджували цю здатність у великих масштабах і кожній людині відкривали небесне око до такого ступеня, це б створило серйозні завади суспільству звичайних людей і порушило його стан. Державні таємниці не можна було б зберегти; було б однаково, носили б люди одяг чи ні; коли б людина перебувала в кімнаті, ти, стоячи надворі, міг би все бачити; ідучи вулицею і побачивши продаж лотерейних білетів, ти, можливо, витягнув би головний приз. Це неприпустимо! Замисліться: якщо кожна людина матиме небесне око, відкрите на рівні Прозріння ока неба, то хіба це буде людське суспільство? Існування явищ, які становлять серйозну заваду людському суспільству, категорично заборонено. Якби я дійсно відкрив тобі небесне око до цього рівня, то ти, можливо, одразу ж став би майстром цігун. Є такі, хто раніше вже бажав стати майстром цігун, а тут у них би відкрилося небесне око, і вони б уже могли лікувати хворих. Чи це я не вивів би тебе на лихий шлях?

Тоді до якого ж рівня тобі відкрити небесне око? Я зроблю це тобі безпосередньо до рівня Прозріння ока мудрості. Якщо відкрити до ще вищого рівня, то твій Сіньсін буде для цього недостатнім; якщо ж відкрити до нижчого рівня, це істотно порушить стан суспільства звичайних людей. Коли зробити це до рівня Прозріння ока мудрості,

ти не матимеш здатності бачити предмети крізь стіну, просвічувати людське тіло, але все-таки зможеш бачити картини того, що існує в інших просторах. Яка тобі із цього користь? Це може зміцнити твою віру в практику цігун. Ти цілком реально побачиш те, чого звичайні люди не бачать, і відчуєш, що воно дійсно існує. Зараз, незалежно від того, зможеш ти ясно бачити чи ні, я все одно відкрию тобі небесне око до цього рівня. Це буде корисним для твоєї практики. Ті, хто щиро вдосконалюється за Дафа й суворо вимагає від себе підвищення Сіньсін, від читання цієї книги матимуть такий самий ефект.

Чим визначається рівень людського небесного ока? Це не так, що після того як тобі відкриють небесне око, тобі все стане видно. Ні, воно ще має поділ на рівні. Тоді чим визначається цей рівень? Є три чинники. Перший чинник полягає в тому, що зсередини назовні людського небесного ока мусить бути поле. Ми називаємо його енергією сутності. Яку вона відіграє роль? Це подібно до телевізійного екрана. За відсутності люмінесцентного порошку після ввімкнення телевізора екран був би просто лампою — було б лише світло без зображення. Картинка може з'явитися на телеекрані лише за наявності люмінесцентного порошку. Звичайно, цей приклад усе ж не дуже вдалий, адже ми безпосередньо дивимось, а в телевізорі зображення демонструється за допомогою екрана. Але в загальних рисах зміст такий. Енергія сутності вкрай дорогоцінна. Вона складається зі ще цінніших речей, добутих ізсередини Де. Зазвичай кожна людина має різну кількість енергії сутності. З 10 тисяч людей, мабуть, знайдуться лише двоє таких, що перебувають на одному рівні.

Рівень небесного ока є прямим утіленням Закону нашого Всесвіту. Він є чимось надприродним і тісно пов'язаний із Сіньсін людини. Якщо її Сіньсін низький, то низький і рівень небесного ока. Через низький Сіньсін вона втратила велику кількість енергії сутності. А інша людина має дуже високий Сіньсін. Вона в суспільстві звичайних людей з дитинства до зрілості дуже байдуже ставиться до слави, грошей, суперечностей з людьми, власних інтересів, семи почуттів і шести бажань. Енергія сутності в такої людини, можливо, зберігається досить добре. Тому після відкриття небесного ока вона бачить досить ясно. Що ж стосується шестирічних дітей та ще молодших, то вони після його відкриття бачать надзвичайно ясно, і його легко відкрити: одна моя промовлена фраза, і їхнє небесне око вже може відкритися.

Забруднюючись від могутнього потоку, великого фарбувального чана суспільства звичайних людей, люди вважають щось правильним, коли насправді дуже багато з того є хибним. Усі ж люди бажають жити краще, хіба ні? Заради такої мети людина, імовірно, завдаватиме шкоди чужим інтересам, потуратиме своїм людським егоїстичним схильностям, привласнюватиме чужу вигоду, ображатиме інших, шкодитиме іншим. Коли змагаєшся й борешся серед звичайних людей заради особистих інтересів, то хіба це не є протилежним властивості Всесвіту? Тому те, що люди вважають правильним, зовсім не обов'язково є правильним. Виховуючи малих дітей, дорослі часто, щоб у майбутньому дітям удалося міцно стати на ноги в суспільстві звичайних людей, змалку виховують їх так: «Тобі слід навчитися бути

хитрішим». А бути «хитрішим» у нашому Всесвіті вже вважається хибним, адже ми скоряємося природному плину справ. Слід байдуже ставитися до особистих інтересів. Людина хитрує, щоб домогтися власної вигоди. «Якщо хтось тебе образить, звернись до його вчителя, звернись до його батьків», «Знайдеш гроші — підбери», — ось як їх виховують. Змалку до зрілості ця дитина вбирає в себе багато таких речей, і поступово її егоїстичні схильності в суспільстві звичайних людей дедалі більшають, тоді вона здобуває вигоду нечесним шляхом і тоді втрачає Де.

Після такої втрати ця речовина — Де — не зникає, а переходить до іншої людини. Але енергія сутності пропадає. Якщо з дитинства й до зрілого віку людина є дуже лукавою, має дуже велике бажання задовольнити особисті інтереси, прагне лише наживи, то часто після відкриття небесне око в такої людини не діє, і вона не може ясно бачити. Але це не означає, що відтепер воно вже більше ніколи не діятиме. А чому? Бо ми в процесі самовдосконалювання якраз і повернемося до свого первинного вигляду. Коли невпинно практикуєш, то невпинно відновлюється й знову компенсується й нестача енергії сутності. Тому треба приділяти велику увагу Сіньсін. Ми робимо наголос на всебічному підвищенні, досягненні піднесення загалом. Якщо підвищується Сіньсін, то все інше піднімається слідом за ним; коли ж Сіньсін не підвищується, то енергія сутності небесного ока теж не може компенсуватися. Саме такий принцип.

Другий чинник: коли сам практикуєш цігун, якщо маєш гарну моральну основу, то також можна практикою відкрити собі небесне око. Деякі люди часто, коли небесне око щойно відкрилося, надзвичайно лякаються. Чому надзвичайно лякаються? Бо зазвичай для практики цігун люди обирають час від 23-ї до 1-ї години, коли пізня ніч, і панує тиша. Людина практикує-практикує і тут раптом бачить перед собою велике око, від чого відразу ж дуже лякається. Лякається страшенно: після цього вона більше не наслідиться практикувати. Як же моторошно! Ось таке завбільшки око, кліпає й кліпає. Це видно надзвичайно ясно. Тому одні його називають оком диявола, інші — оком Будди тощо. Насправді ж це твоє власне око. Звичайно, удосконалювання залежить від тебе, а Гун залежить від учителя. Увесь процес еволюції Гун у вдосконалювальника в інших просторах є дуже складним процесом. І не лише в одному іншому просторі — тіла людини в усіх і кожному просторі змінюються. Чи під силу тобі самому це здійснити? Не під силу. Ці речі планує учитель, робить учитель. Тому це й називається: «Удосконалювання залежить від тебе, а Гун залежить від учителя». Ти сам лише маєш таке бажання, ти так подумав. А насправді ті речі робить учитель.

Деякі люди самі, практикуючи, відкрили собі небесне око. Ми кажемо, що це твоє око, але тобі самому його не створити. Деякі мають учителя. Учитель бачить, що в тебе відкрилося небесне око, тоді й створює тобі око, яке називається справжнім. Звичайно, деякі люди не мають учителя. Але вони мають перехожого вчителя. У Школі Будди кажуть так: «Немає такого місця, де б не було Будд. Вони всюди». Їх багато до такої міри, що дехто сказав: «На висоті одного метра над головою є

Божество», — тобто їх неймовірно багато. Перехожий учитель, щойно побачивши, що ти практикуєш дуже непогано, і в тебе вже відкрилося небесне око, але не вистачає справжнього ока, створює його тобі. І це також уважається, що ти сам виробив його практикою. Адже в спасінні людей не ставлять умов, не зважають на ціну, винагороду та славу. Це значно перевищує взірцевих постатей звичайних людей! Це робиться повністю з Милосердя.

Після відкриття людського небесного ока виникає такий стан: світло страшно тебе засліплює, відчуваєш, що ріже очі. Насправді воно подразнює не твої очі, а твоє шишкоподібне тіло. Ти ж відчуваєш, ніби ріже очі. Це тому, що ти ще не маєш цього справжнього ока. Після того ж як у тебе його вкладуть, ти вже не відчуватимеш різі в очах. Частина наших практикувальників може відчувати, бачити це око. Оскільки воно однакової природи з Усесвітом, то є дуже наївним, а також вельми допитливим. Воно заглядає всередину, щоб перевірити, чи не відкрилося твоє небесне око, чи не може воно бачити. Це око, заглядаючи всередину, у тебе вдивляється. Цієї ж миті в тебе відкривається небесне око, а воно якраз дивиться на тебе. Раптово його побачивши, ти можеш надзвичайно злякатися. Насправді ж це твоє власне око. Надалі ти дивитимешся саме цим оком. Якщо ти його не маєш, то зовсім не зможеш бачити. Навіть якщо відкриється небесне око.

Третій чинник полягає в тому, що під час проривання рівнів проявляються відмінності між кожним простором. Це і є тим, що справді визначає рівень небесного ока. Щоб дивитися, крім головного проходу, людина має також багато додаткових проходів. Школа Будди вважає оком кожен потову пору; а Школа Дао вважає, що всі цяо на тілі людини є очима, тобто всі акупунктурні точки — це очі. Звичайно, те, про що вони кажуть, усе ж є формами, які з'являються внаслідок еволюції Закону в тілі людини: вона здатна бачити будь-яким місцем.

Рівні, про які кажемо ми, усе-таки відрізняються від вищезгаданого. Крім головного проходу, є ще кілька найважливіших додаткових проходів у таких кількох місцях як у бровах, над верхніми повіками, під нижнім повіком та в точці шаньґень. Вони й вирішують прорив у рівнях. Певна річ, якщо у звичайного вдосконалювальника всі ці кілька місць здатні бачити, то ця людина прорвала вже дуже високі рівні. А деякі люди можуть бачити і очима. Вони вже вдосконалили свої очі, і ті мають різноманітні форми здатностей. Але якщо хтось погано володіє цим оком, то весь час буде так, що він бачитиме цей предмет, але не зможе бачити той предмет, і це теж не годиться. Тому в деяких часто одне око бачить той простір, а друге — цей простір. Під цим (правим) оком немає додаткового проходу, бо це безпосередньо пов'язано із Законом. Коли люди коять погані вчинки, то люблять користуватися правим оком, тому під ним і немає додаткового проходу. Тут ішлося про кілька важливих додаткових проходів, що виникають у самовдосконалюванні за Законом людського світу.

Після того як досягнеш у край високого рівня й вийдеш за межі вдосконалювання за Законом людського світу, також з'являється око, подібне до складних очей. Тобто на всій верхній половині обличчя виникає велике око, усередині якого безліч дрібних очей. Деякі Великі Пробуджені дуже високих рівнів удосконалюванням виробили надзвичайно багато очей, і очі вкривають усе їхнє обличчя. Усі ці очі дивляться через це велике око. Що Пробуджений хоче побачити, те й бачить. З одного погляду він бачить усі рівні. Нині зоологи, ентомологи вивчають мух. Мухи мають дуже великі очі. Поглянувши на них у мікроскоп, можна побачити, що всередині них безліч дрібних очей. Це називається складними очима. Цей стан може виникнути по досягненню в край високого рівня. Він може з'явитися лише в тих, хто значно-значно вищий за Татхагату. Проте звичайні люди не бачать цього ока. Ті, хто перебуває на звичайних рівнях, також не бачать його наявності. Вони бачать лише, що ця людина така сама, як прості люди, адже це око перебуває в іншому просторі. Тут ішла мова про проривання рівнів, тобто про можливість перевищувати кожний простір.

Структуру небесного ока я здебільшого вам описав. Якщо ми відкриємо вам його за допомогою зовнішньої сили, то це пройде досить швидко, досить легко. Під час моєї розповіді про небесне око кожний з нас відчуває, як його лоб натягається, плоть збирається разом і, зібравшись, протискується всередину. Чи не так? Так. Кожний це відчуватиме, достатньо лише, щоб він тут навчався Фалунь Дафа, дійсно звільнившись від прагнень. До того ж сила, що тисне всередину, величезна. Ми випускаємо спеціальний Гун, що відповідає за відкриття твого небесного ока, і він виконує свою функцію. Водночас ми відправляємо Фалунь, щоб вони провели тобі регенерацію. Коли ми розповідаємо про небесне око, то відкриваємо його кожному, хто самовдосконалюється за Фалунь Дафа. Проте зовсім не обов'язково, що кожний зможе бачити ясно, і також не обов'язково, що кожний зможе взагалі бачити. Це безпосередньо пов'язано з тобою самим. Це не страшно. Якщо не бачиш, це не страшно. Удосконалюйся поволі. Слідом за невпинним підвищенням твого рівня ти поступово почнеш бачити, і від стану, коли бачиш неясно, поступово перейдеш до такого, коли бачитимеш ясно. Якщо ти вдосконалюватимешся, якщо будеш сповнений рішучості вдосконалюватися, то компенсуєш усе втрачене.

Самому відкрити собі небесне око досить складно. Я поговорю про кілька форм того, коли сам відкриваєш собі небесне око. Скажімо, деякі з нас, сидячи в медитації, спостерігають свій лоб, спостерігають небесне око. Їм здається, що там чорно-пречорно, нічого немає. Через довгий час вони починають відчувати, що в лобі поступово біліє. Самовдосконалюючись іще певний період часу, вони помічають, що там поступово світлішає, після чого починає червоніти. У цей час воно починає розцвітати, наче квітка. Як це демонструють у кіно чи по телевізору: бутони квітки в одну мить розпускаються — показують такий епізод. Те червоне спочатку є плоским. Потім воно відразу починає із центру розкриватися й невпинно розцвітає, невпинно розцвітає. Якщо ти хочеш самотужки досягти того, щоб прохід наскрізь пробився, то

малоймовірно, що це вдасться зробити навіть за вісім чи десять років, адже все небесне око виявляється цілком закладеним.

У деяких людей небесне око не закладене. Воно має прохід. Але через те, що не практикують цигун, вони не мають енергії. Тому, коли вони починають практикувати, раптом перед ними з'являється щось чорне-пречорне круглої форми. За довгий час практики воно поступово біліє і від білого поступово світлішає, зрештою стаючи дедалі світлішим і світлішим. Починаєш відчувати, що трохи ріже очі. Тоді деякі й кажуть: «Я побачив сонце», «Я побачив місяць». Насправді ти не побачив ні сонця, ні місяця. Що ж ти побачив? Лише свій прохід. Деякі люди проривають рівні досить швидко. Після того як у них укладуть око, вони вже безпосередньо зможуть бачити. А для деяких це проходить надзвичайно важко. Вони пересуваються цим проходом, що комусь нагадує тунель, а іншим — колодязь. Щойно почавши виконувати практику цигун, вони біжать назовні. Навіть коли сплять, відчують, що біжать назовні. Комусь здається, що він скаче на коні, хто летить, хто біжить, хто мчить назовні, сидячи в машині. Але їм постійно здається, що до кінця не домчати, адже самому відкрити собі небесне око дуже важко. Школа Дао вважає людське тіло малим усесвітом. Якщо воно є малим усесвітом, то, замисліться: подолати відстань від лоба до шишкоподібного тіла — це навіть далі, ніж дістатися на край світу. Тому їм постійно здається, що вони мчать назовні, але ніяк не домчать до кінця.

Школа Дао вважає людське тіло малим усесвітом. Це цілком справедливо. Річ не в тому, що його будова дуже подібна до будови Всесвіту. Мова йде не про форму існування тіла в нашому матеріальному просторі. Ми скажемо так: яким є стан на рівні нижче пізнаних сучасною наукою клітин матеріального тіла? Усілякі молекулярні компоненти. Нижче молекул — атоми, протони, ядра атомів, електрони та кварки. Найменші частинки, до яких зараз дійшли дослідження, — це нейтрино. Тоді що ж будуть за частинки, якщо дійти до якнайменшого? Дослідити це вже справді надто важко. Шак'ямуні в останні роки свого життя сказав: «Настільки великий, що не має зовнішнього, настільки малий, що не має внутрішнього». Що це означає? На рівні Татхагати Всесвіт великий до такої міри, що не видно його межі; малий до такої міри, що не видно найменшої частинки матерії. Тому він і сказав: «Настільки великий, що не має зовнішнього, настільки малий, що не має внутрішнього».

Шак'ямуні також висловив теорію про Три тисячі величезних світів. За його словами, у нашому Всесвіті, у нашому Чумацькому Шляху є три тисячі планет, де, подібно до нашого людства, істоти мають фізичне тіло. Він також сказав, що й в одній піщинці теж є такі три тисячі величезних світів. Одна піщинка неначе Всесвіт. Усередині неї теж є схожі на нас розумні люди, є такі планети, є гори й річки. Це звучить дуже дивовижно! Якщо це так, то замисліться: чи немає піску і всередині піщинки? А чи немає всередині тих піщинок також по три тисячі величезних світів? Тоді всередині тих трьох тисяч величезних світів чи немає також піску? А чи немає в тих піщинках також по три тисячі величезних світів? Тому на рівні Татхагати не видно цього кінця.

Так само і з людськими молекулярними клітинами. Люди запитують, наскільки великим є Всесвіт. Скажу вам, що Всесвіт має межу. Однак на рівні Татхагати всі вважають його безмежним, нескінченно великим. А внутрішня частина людського тіла — від молекул до мікроскопічних корпускул — є такою ж великою, як Усесвіт. Звучить дуже дивовижно. Коли було створено якусь людину чи істоту, у найбільш мікроскопічному стані вже було створено індивідуальні складові її життя, її сутність. Тому наша сучасна наука у вивченні цих речей усе ще дуже відстає. Якщо порівняти з істотами вищого розуму, що існують на планетах усього Всесвіту, науково-технічний рівень людства залишається неймовірно низьким. Ми навіть не можемо прорватися в інші простори, що існують одночасно в тому ж самому місці. А іншопланетні летючі тарілки йдуть безпосередньо іншими просторами, де панує геть інше поняття простору-часу. Тому вони прилітають і відлітають миттєво. Це відбувається настільки швидко, що люди зі своїми уявленнями просто не в змозі такого прийняти.

Розповідаючи про небесне око, ми порушили таке питання: коли ти біжиш проходом небесного ока назовні, тобі здається, що він безкрай. А деякі люди, можливо, бачать інше: вони відчують, ніби біжать не тунелем, а нескінченним широким шляхом, по обидва боки якого і гори, і річки, і міста. Вони прямо біжать ним назовні, що звучить іще більш незбагнено. На моїй пам'яті був майстер цігун, що казав такі слова: «Усередині однієї потової пори людини є місто, у якому мчать поїзди та авто». Коли інші люди це чули, то дуже дивувалися, це було для них суцільною містикой. Як вам відомо, серед частинок матерії є молекули, атоми, протони. Зрештою, якщо розслідувати, далі йдучи вниз, і на кожному рівні ти будеш здатний бачити поверхню цього рівня, а не одну точку, бачити поверхню рівня молекул, поверхню рівня атомів, поверхню рівня протонів, поверхню рівня ядер атомів, то ти побачиш форми існування різних просторів. Будь-який предмет, включно з людським тілом, одночасно існує і взаємно сполучається з просторовими рівнями Космосу. Наша сучасна фізика, досліджуючи матеріальні частинки, вивчає лише одну частинку. Її розкладають на елементи, розщеплюють. Атомне ядро розщеплюють, після чого вивчають його компоненти після розщеплення. Якби був такий прилад, за допомогою якого можна було б розгорнути й побачити цілісний прояв усіх атомних чи молекулярних компонентів на цьому рівні, якби можна було побачити цю картину, то ти б уже перевищив цей простір і побачив справжні картини того, що існує в інших просторах. Людські тіла відповідають зовнішнім просторам. Вони мають таку форму існування.

Коли сам відкриваєш собі небесне око, є ще кілька різних станів. Ми пояснили здебільшого досить поширені явища. Деякі люди також бачать, що небесне око обертається. Ті, хто практикує цігун Школи Дао, часто бачать, що небесне око всередині крутиться. Диск тайцзі — «Хлоп!» — розколюється, після чого вони вже бачать зображення. Але це не означає, що у твоїй голові є тайцзі. Це вчитель із самого початку вклав у тебе набір речей, однією з яких був тайцзі. Він заблокував

твое небесне око. Коли настає час його відкриття, тайцзі розколюється. Учитель навмисне його для тебе запланував. Тайцзі не був у твоїй голові завжди.

Є також частина людей, що женуться за відкриттям небесного ока. Але, коли вони дедалі більше й більше виконують вправи, воно ніяк не хоче відкриватися. У чому ж причина? Їм і самим це незрозуміло. Здебільшого це тому, що за небесним оком не можна гнатися. Чим дужче женешся, тим імовірніше, що нічого не матимеш. Коли дедалі більше за цим женешся, воно не лише не відкривається, а й, навпаки, ізсередини небесного ока людини починає щось витікати — начебто чорне й не чорне, начебто біле й не біле. Воно вкриває твоє небесне око. Після того як минає багато часу, та річ утворює величезне поле. Чим далі, тим більше її витікає. Чим довше небесне око не відкривається, тим палкіше ти цього жадаєш, тим більше її витікає. Як наслідок, та річ оточує все тіло людини. Навіть до такої міри, що стає величезною завтовшки й має дуже інтенсивне поле. Якби в цієї людини і справді відкрилося небесне око, то вона все одно нічого б не побачила, оскільки від нав'язливої ідеї в неї все було б забито. Тільки якщо в майбутньому вона перестане про це думати й цілком відмовиться від цієї нав'язливої ідеї, та річ почне поступово розсіюватися. Але, щоб її позбутися, потрібно буде пройти дуже тяжкий, дуже тривалий процес удосконалювання. Це є геть зайвим. Деякі люди цього не знають. Учитель йому каже, що не можна гнатися, не можна гнатися. А він не вірить і тільки й знає, що за цим гнатися. Як підсумок — прямо протилежні результати.

ЗДАТНІСТЬ ДИСТАНЦІЙНОГО БАЧЕННЯ

Одна зі здатностей, що безпосередньо пов'язана з небесним оком, називається дистанційним баченням. Є люди, що кажуть: «Сидячи тут, я можу бачити Пекін, бачити США, бачити другий бік земної кулі». Деякі люди не можуть цього зрозуміти. З погляду науки люди також не можуть пояснити: «Як же таке можливо?» Хтось пояснює і так і сяк, і все одно не сходиться. Вони думають: «Як людина може мати таку велику здатність?» Це не так, на рівні Закону людського світу вдосконалювальники не мають такої здатності. Коли такі люди дивляться, зокрема застосовуючи дистанційне бачення, а також багато-багато інших надприродних здатностей, усе це діє в межах особливого простору й навіть у найбільшому своєму прояві не перевищує матеріального простору, у якому існує наше людство. Зазвичай навіть не виходить за межі власного просторового поля.

Наше тіло в одному особливому просторі має поле. Це поле й поле Де не є одним і тим самим полем, вони не належать до одного й того ж простору. Але зони дії цих полів мають однаковий розмір. Це поле пов'язане з Усесвітом своєрідним зв'язком віддзеркалення. Що є там, у Всесвіті, здатне відображуватися в цьому полі людини, усе може тут відбитися. Воно є віддзеркаленням, а не дійсністю. Наприклад, на Землі є США, є Вашингтон; у полі людини також відображується США,

відображується Вашингтон, але це віддзеркалення. Утім, віддзеркалення теж є матеріальним існуванням. Вони пов'язані з відображуваним і змінюються слідом за змінами там. Тому дистанційне бачення, про яке деякі розповідають, — це коли бачиш щось у рамках свого просторового поля. А після того як людина виходить за межі самовдосконалювання за Законом людського світу, то дивиться вже не в такий спосіб. Тоді вона вже дивиться безпосередньо, що називається чудотворною силою Закону Будди. Це незрівнянно могутня річ.

А як діє здатність дистанційного бачення в Законі людського світу? Я це для вас проаналізую. У просторі, до якого належить це поле, на місці лоба людини є дзеркало. У тих, хто не практикує цигун, воно закрите; а в практикувальників дзеркало перевертається до свого робочого положення. Коли в людини проявляється здатність дистанційного бачення, дзеркало починає туди-сюди перевертатися. Як вам відомо, коли кіноплівка прокручується зі швидкістю 24 кадри за секунду, це може робити кінофільм зв'язним; а коли швидкість менша за 24 кадри, то вже виникає відчуття стрибкуватості рухів. Швидкість перевертання цього дзеркала перевищує 24 кадри за секунду. Дзеркало фіксує в собі відображуване, повертається до тебе, щоб ти побачив. Далі, після того як воно від тебе відвертається, зображення стирається. Потім воно знову відображує, знову перевертається й знову стирає. Дзеркало невпинно перевертається, тому те, що ти бачиш, є рухомим. Це воно відбило щось усередині твого просторового поля, щоб ти це побачив. А речі в просторовому полі відображено з великого Всесвіту.

Тоді як же побачити те, що за спиною людини? Таке мале дзеркало навряд чи ж відобразить усе, що оточує її тіло? Як вам відомо, коли рівень відкриття небесного ока людини перевищує Прозріння ока неба й має перейти в Прозріння ока мудрості, воно вже має прорвати наш простір. Саме тієї миті, коли воно ось-ось його перевищить, але ще повністю не перевищило, з небесним оком відбувається така зміна: людина бачить, що всі предмети перестали існувати, бачить, що й люди зникли, і стіни зникли, усе зникло — матерії більше не існує. Тобто в цьому особливому просторі, якщо й далі вдивлятимешся, то виявиш, що людини вже не стало, одне лише дзеркало стоїть у межах твого просторового поля. І це дзеркало в ньому має такий самий розмір, як усе просторове поле. Отже, коли всередині воно туди-сюди перевертається, то може віддзеркалити будь-яке місце. Коли щось у межах твого просторового поля є відображенням з Усесвіту, дзеркало здатне повністю все це для тебе відбити. Такою є здатність дистанційного бачення, про яку ми кажемо.

Коли вчені, що працюють у сфері наук про людське тіло, перевіряють цю здатність, то часто схильні до її спростування. Аргументом для спростування стає наступне. Наприклад, запитують, що зараз робить родич якоїсь людини вдома в Пекіні? Коли повідомлять ім'я і загальні відомості цього родича, той, кого перевіряють, одразу ж усе побачить. Він розповідає, який вигляд має будівля, як можна зайти у двері; після того як зайшов до кімнати — як вона обставлена. Усе сказане ним цілком сходиться.

І що ж людина зараз робить? За його словами, вона пише. Щоб у цьому переконатися, телефонують тій людині й питають: «Що ти зараз робиш?» — «Їм». Але ж це суперечить тому, що він побачив, чи не так? Саме через це раніше й заперечували існування цієї здатності. Але той, кого перевіряли, нітрохи не помилився, описуючи побачене ним оточення. Причина невідповідності в тому, що між нашим простором та часом (які ми називаємо простором-часом) і простором-часом того простору, де перебувають здатності, є різниця в часі, і дві сторони мають різне поняття часу. Щойно людина там писала, а тепер їсть — ось така різниця в часі. Тому, якщо люди, що проводять дослідження в галузі наук про людське тіло, дотримуватимуться загальноприйнятих теорій, робитимуть висновки й проводитимуть дослідження згідно з нинішньою наукою, то все буде даремним, навіть якщо мине ще десять тисяч років. Адже ці речі із самого початку є такими, що перевищують звичайних людей. У мисленні людей має статися перелом. Більше вже не можна так це розуміти.

ЗДАТНІСТЬ ЗНАТИ ДОЛЮ

Ще одна здатність, що безпосередньо пов'язана з небесним оком, називається знанням долі. Зараз у світі є шість загальноновизнаних видів здатностей, серед яких небесне око, дистанційне бачення, а також знання долі. А що таке знання долі? Це коли можеш знати майбутнє й минуле людини; у більшому масштабі — знати про процвітання й занепад суспільства; у ще більшому — бачити закономірності змін усього Небесного тіла. Це і є здатність знати долю. Адже матерія рухається за певними закономірностями. Будь-який предмет в особливих просторах має форми існування в багатьох-багатьох інших просторах. Наведу приклад. Щойно людське тіло поворухнеться, як разом з ним починають рухатися і всі клітини в ньому, а в мікроскопічності разом з ним відбувається рух усіх компонентів: усіх молекул, протонів, електронів і найменших-найменших частинок. Проте вони мають свої незалежні форми існування. З формами тіла людини, що існують в інших просторах, також відбуваються зміни.

Хіба ми не користуємося законом збереження матерії? В одному особливому просторі, коли людина завершила якусь справу, навіть якщо вона лише махнула рукою чи щось зробила, усе це існує матеріально; виконання будь-яких справ залишає відображення та інформацію. В іншому просторі вони зберігаються й вічно там перебувають. Людина, що має здатність, коли побачить картину минулого, одразу ж про все дізнається. У майбутньому, після того як у тебе проявиться здатність знати долю, поглянь на форму нашої сьогоднішньої лекції тут. Вона все ще існуватиме. Вона вже одночасно там існує. Коли людина народжується, то в одному особливому просторі, де немає поняття часу, уже міститься все її життя. Іноді більш ніж одне.

Мабуть, дехто з вас подумав: «Отже, немає нагальної потреби, щоб ми докладали власних зусиль, самі себе змінювали?» Він не може з таким погодитися. Насправді власні зусилля можуть змінити незначні речі в житті людини. Шляхом власних зусиль з деякими незначними речами можуть відбутися деякі зміни. Однак саме через те, що ти завзято намагатимешся це змінити, ти, імовірно, і отримаєш карму. Інакше вже не існувало би проблеми створення карми, не існувало би проблеми здійснення добрих чи поганих учинків. Коли людина, не зважаючи ні на що, так робить, то може заволодіти чужими вигодами. Тоді вона скоїть лихий учинок. Тому в самовдосконалюванні ми знов і знов кажемо, що слід скоритися природному плинові справ. Ось у чому логіка. Адже своїми завзятими зусиллями ти завдаєш іншим шкоди. Насправді у твоєму житті цього не було, і, по суті, воно належало в суспільстві іншій людині. Але ти це здобув. Тоді ти їй завинив.

Змінити значні події звичайна людина зовсім не в змозі. Але спосіб, за допомогою якого можна їх змінити, усе-таки є: коли ця людина весь час робить погані справи, скоює все можливе зло, то змінити своє життя вона може. Проте вона стоятиме перед повним знищенням. З високого рівня ми бачимо — коли людина помирає, її душа й далі живе. Як же виходить, що душа не вмирає? Ми бачимо, що насправді, після того як людина померла, і її поклали до моргу, це всього-на-всього клітини людського тіла в нашому просторі. Кожну клітинну тканину у внутрішніх органах та в інших частинах усередині тіла, усе людське тіло, клітини, що належать до цього простору, було скинуто. А в інших просторах тіла (такі, що складаються з матеріальних частинок, які є ще меншими, ніж молекули, атоми, протони та інші компоненти) геть не вмерли. Вони перебувають в інших просторах, і далі існують у мікроскопічних просторах. А той, хто скоює все можливе зло, стоїть перед лицем повного розпаду всіх клітин, що в буддизмі називається Повним знищенням тіла й душі.

Є ще один спосіб, що може змінити все життя людини, і це єдиний спосіб: ця людина віднині вступає на шлях самовдосконалювання. Тоді чому вступ на шлях удосконалювання може змінити життя людини? Хто здатний легко змінити таку річ? Адже щойно людина захоче стати на шлях удосконалювання, щойно тільки в людини промайне така думка, вона блисне, немов золото, й викличе потрясіння в Десятисторонньому Світі (поняття Всесвіту в Школі Будди базується на вченні про Десятисторонній Світ). Адже, з погляду Вищих істот, людське життя призначене не для того, щоб бути людиною. Вони вважають, що людські істоти народилися в Космосі, що вони були однакової з Космосом природи, були добрими і склалися з матерії Чжень-Шань-Жень. Але вони також мали групові відносини. Коли в цих істот розвивалися соціальні відносини в групах, деякі з них ставали поганими, тому падали вниз; на тому рівні вони знову не могли залишитися, ставали ще гіршими і знову на один рівень падали; вони падали, падали, падали й зрештою впали на рівень звичайних людей.

На цьому рівні цю людину вже слід було знищити, стерти з лица землі. Але Великі Пробуджені з великого Милосердя навмисне створили такий простір — простір, схожий на наше людське суспільство. У цьому просторі їй додали людське фізичне тіло, додали ось такі очі, обмежені тим, щоб бачити предмети лише в нашому матеріальному просторі. Тобто людина впала до простору омани, і їй не дають бачити справжній вигляд Усесвіту. А в інших просторах усе можна бачити. У цій омані, у цьому стані людині залишили ось такий шанс. Оскільки вона перебуває в омані, то їй найбільш гірко. Їй дали таке тіло, щоб змусити страждати. Якщо в цьому просторі людина здатна повернутися назад нагору — як то кажуть у практиці Школи Дао, повернутися туди, звідки ти походиш, — якщо вона має бажання самовдосконалюватися, то в неї проявилася природа Будди. Таке бажання вважають найдорогоціннішим, і їй допоможуть. Людина в такому жалісному становищі все ще не пропала, ще хоче повернутися назад. Тому їй допоможуть, допоможуть беззастережно, їй можуть допомогти в усьому. Ось чому для вдосконалювальників ми так робити можемо, а для звичайних людей — ні.

А ось якщо ти як звичайна людина бажатимеш вилікуватися, то ми нічим не зможемо тобі допомогти. Звичайна людина — це звичайна людина, а звичайним людям якраз і слід перебувати в стані суспільства звичайних людей. Багато хто каже: «Але ж Будда спасає всіх живих істот, у Школі Будди наголошується спасіння всіх живих істот!» Скажу тобі, перегортай усі буддійські канони — там немає такого місця, де б ішлося, що виліковування звичайних людей уважається спасінням усіх живих істот. Останніми роками саме ті вдавані майстри цігун нівечать цю справу. Справжні майстри цігун, майстри, що прокладали шлях, зовсім не закликали тебе лікувати інших. Вони лише навчали тебе самого виконувати вправи, лікуватися та оздоровлюватися. Ти звичайна людина й навчався лише два дні. Як ти можеш лікувати інших? Хіба це не шахрайство? Хіба це не стимулює розвинення нав'язливих ідей? Гонитву за ім'ям і грошима, за надприродними речами, щоб демонструвати їх серед звичайних людей! Це категорично заборонено. Отже, чим більше деякі люди за цим женуться, тим імовірніше, що нічого не матимуть. Тобі не дозволять так чинити й не дозволять у такий спосіб довільно порушувати стан суспільства звичайних людей.

У Всесвіті є такий принцип: якщо ти хочеш повернутися туди, звідки ти походиш, то тобі допоможуть. Там уважають, що людська істота якраз і має повернутися назад, а не залишатися серед звичайних людей. Якби людству дали змогу не мати жодних хвороб і жити в повному комфорті, то навіть якби тобі дали стати небожителем, ти й від такого би відмовився. Немає ні хвороб, ні страждань, маєш усе, що забажаєш — як це чудово, це вже дійсно був би світ небожителів. Але ти, ставши поганим, упав до такого ступеня, тому тобі не буде комфорту. Людина, перебуваючи в омані, схильна робити погані речі. У буддизмі кару за це називають почерговою кармічною відплатою. Тому часто, коли в неї трапилася якась біда, сталося щось погане, усе це є тим, що вона в почерговій кармічній відплаті погашає свою карму. У буддизмі

також кажуть, що Будди — усюди. Один Будда один раз махне рукою, і в цілого людства зникнуть усі хвороби — цього гарантовано можна досягти. Чому ж Будд так багато, а вони цього не роблять? Бо людина зазнає цього страждання лише тому, що раніше скоїла лихий учинок і заборгувала. Якщо ти їївилікуєш, то це все одно, що порушити принцип Усесвіту, усе одно, що цій людині можна вчиняти погано й не віддавати того, що вона завинила іншим. Це неприпустимо. Тому всі вони захищають стан суспільства звичайних людей, і ніхто з них його не порушує. Єдине, що справді приведе тебе до найбільшого комфорту, коли відсутні хвороби, і до можливості досягти мети справжнього визволення, — це самовдосконалювання! Дати людям можливість удосконалюватися за істинним методом — лише це є справжнім спасінням усіх живих істот.

Чому ж велика кількість майстрів цігун може лікувати хворих? Чому вони лікують? Хтось із вас, можливо, замислювався над цим питанням. Більшість таких майстрів цігун не належить до правильного шляху. Справжній майстер цігун з Милосердя, з жалю, бачачи в процесі самовдосконалювання, що всі істоти страждають, допомагає іншим. Це дозволяється. Але він не може їхвилікувати. Він здатний лише тимчасово стримати захворювання; або відсунути його для тебе (не захворієш зараз, але захворієш у майбутньому), відсунути хворобу назад; або її тобі трансформувати, зробивши так, щоб вона перейшла на твоїх близьких. Справді ж остаточно усунути твою карму він уже не може. Заборонено довільно робити це для звичайних людей, а можна лише для вдосконалювальників. Ось у чому логіка.

Зміст уживаної в Школі Будди фрази «спасіння всіх живих істот» такий: з найбільш болісного стану звичайної людини забрати тебе на високий рівень, де ти більше ніколи не страждатимеш і назавжди звільнишся. Ось який зміст того, про що вони кажуть. Шак'ямуні ж казав про другий берег нірвани, чи не так? Це справжній зміст їхнього «спасіння всіх живих істот». Якщо ж дати тобі серед звичайних людей повною мірою насолоджуватися щастям, коли маєш повнісінько грошей, коли навіть ліжка в тебе вдома встелене грішми, і ти не маєш жодних страждань, то навіть якщо тобі дадуть стати небожителем, ти не погодишся. Як для вдосконалювальника можна змінити тобі життєвий шлях. І його можна змінити винятково в тому разі, якщо ти вдосконалюєшся.

Форма здатності знати долю така: у місці людського лоба є малий екран, схожий на телевізійний. У деяких людей він розташований на місці лоба; у других — дуже близько до лоба; у третіх — усередині лоба. Деякі люди можуть бачити із закритими очима; а в тому разі, коли здатність дуже потужна, деякі можуть бачити і з відкритими. Проте сторонні люди не бачать форми цієї здатності. Це є тим, що перебуває в межах просторового поля людини. Тобто після проявлення цієї здатності є ще один вид здатності, що як носій віддзеркалює побачені в іншому просторі картини, щоб людина побачила це своїм небесним оком — узнала чиєсь майбутнє, чиєсь минуле, побачила надзвичайно точно. Хай би як зрозуміло хтось ворожив за Чжоу-ї, дрібні обставини й деталі йому все-таки не визначити. А ось той,

хто має здатність знати долю, навпаки, бачить це надзвичайно ясно. Навіть епоху бачить. Він бачить навіть мінливі деталі, адже те, що він бачить, — це реальне відображення людей чи предметів у різних просторах.

Ми відкриваємо небесне око кожному, якщо він самовдосконалюється за Фалунь Дафа. Що ж стосується деяких інших здатностей, про які ми згадаємо пізніше, їх ми тобі вже не розблокуємо. Слідом за невпинним підвищенням рівня здатність знати долю виникне в тебе природно. У майбутньому в удосконалюванні ти зіткнешся з такою ситуацією. Коли ця здатність виникне, ти вже знатимеш, у чім річ. Тому ми й висловили всі ці Закони та принципи.

НЕ ПЕРЕБУВАТИ В П'ЯТИ ЕЛЕМЕНТАХ, ВИЙТИ ЗА МЕЖІ ТРЬОХ СФЕР

Що означає «не перебувати в П'яти елементах, вийти за межі Трьох сфер»? Розмови на цю тему призводять до гострих суперечок. Раніше багато майстрів цігун порушували цю тему, а ті, хто не вірить у цігун, різко затикали їм рота: «Ви практикуєте цігун, хто ж із вас вийшов за межі П'яти елементів, хто вже не перебуває у Трьох сферах?» Деякі люди не є майстрами цігун. Звання майстра вони самі собі присвоїли. Як не можеш чітко пояснити, то мовчи. Та вони ще й наважуються про це казати. От люди й затикають їм рота. Це завдає колам удосконалювальників величезної шкоди й призводить до великої плутанини. Під приводом цього люди вчиняють нападки на цігун. «Не перебувати в П'яти елементах, вийти за межі Трьох сфер» — це вираз із кіл удосконалювальників. Він походить з релігій, з'явився в релігіях. Тому ми не можемо розкривати цю тему у відриві від цього історичного тла й тодішніх обставин.

Що означає «не перебувати в П'яти елементах»? І наша стародавня китайська фізика, і сучасна фізика вважають китайське вчення про П'ять елементів справедливим. Метал, дерево, вода, вогонь, земля — ці п'ять елементів утворили все і вся в нашому Всесвіті. Це правильно. Тому ми вживаємо цей термін. Коли кажуть, що людина вийшла за межі П'яти елементів, якщо висловитися сучасною мовою, це означає вийти за межі нашого матеріального світу, що звучить доволі приголомшливо. Поміркуйте над таким фактом, що майстри цігун мають Гун. Я брав участь в експерименті. Велика-велика кількість майстрів цігун теж брала участь у такій перевірці, мета якої — замірити їхню енергію. Адже матеріальні компоненти такого Гун можна зафіксувати багатьма доступними нам зараз приладами. Тобто, якщо казати про компоненти, які випромінюють майстри цігун, якщо є такий вид вимірювальної апаратури, то і можна визначити наявність Гун. Сучасні прилади можуть визначити присутність інфрачервоних, ультрафіолетових променів, ультразвуку, інфразвуку, електричного, магнітного, гамма-випромінювання, атомів, нейтронів. Майстри цігун мають усю цю матерію. Буває й таке, коли деяку матерію, що її випромінюють майстри цігун, неможливо зафіксувати — немає такої апаратури.

Коли в наявності є відповідні прилади, усе цілком можна зафіксувати. Було виявлено, що матерія, яку випромінюють майстри цігун, є вкрай багатою.

Під дією особливого електромагнітного поля майстри цігун можуть випромінювати велике та інтенсивне свічення, надзвичайно красиве. Чим вища їхня сила Гун, тим більше випромінюване енергетичне поле. А в звичайних людей це свічення хоч і є, та воно дуже-дуже мале. У дослідженнях у галузі фізики високих енергій люди вважають, що енергія — це нейтрони, атоми тощо. Багато майстрів цігун, і досить знамениті також, брали участь у вимірюванні. На мені теж провели вимірювання. За його результатами, кількість випромінюваних мною гамма-променів і теплових нейтронів у 80–170 разів перевищила кількість, властиву звичайній речовині. У цей час стрілки вимірювальних приладів сягнули максимальних позначок. Оскільки стрілки сягнули межі, то наскільки зрештою великими були ці значення, ще й невідомо. Такий потужний потік нейтронів, що просто-таки незбагненно! Як людина може випромінювати настільки великий потік нейтронів? Це доводить, що ми, майстри цігун, маємо Гун, маємо енергію. Це дістало підтвердження в науково-технічних колах.

Щоб виходити за межі П'яти елементів, це також має бути метод практики одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя. Якщо це не такий метод, то людина лише розвиває свій Гун, що визначає висоту рівня. Але в методах практики, у яких не подовжують життя, і немає такої проблеми — вони не виходять за межі П'яти елементів. У методах практики одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя енергія людини накопичується в усіх клітинах її організму. У наших звичайних практикувальників, тих, у кого щойно почав зростати Гун, частинки випромінюваної енергії дуже грубі, між ними є проміжки, її густина незначна, тому могутність енергії дуже мала. Коли їхній рівень стає дедалі вищим, то густина їхньої енергії перевищує густину звичайних молекул води в сто, в тисячу, в сто мільйонів разів — усе це можливо. Бо чим вищий рівень, тим більша густина енергії, тим тонші її частинки, тим більша її могутність. За таких обставин енергія людини накопичується в кожній клітині тіла. І не лише в кожній клітині тіла в нашому матеріальному просторі. У всіх тілах в інших просторах клітини, що складаються з молекул, атомів, протонів, електронів, аж до таких компонентів, які утворено найбільш мікроскопічними частинками, поповнюються такою енергією. З плином часу людський організм буде цілком наповнено матерією високої енергії.

Така матерія високої енергії є розумною і має великі здатності. Щойно її стає багато, а її густина стає великою, після того як вона заповнила всі клітини людського тіла, вона здатна приборкати клітини фізичного тіла людини — надзвичайно немічні клітини. Після того як одного дня вона це зробить, уже не відбуватиметься обмін речовин, і зрештою матерія високої енергії цілком замінить клітини людського фізичного тіла. Звичайно, сказати мені це легко, а ось доведення самовдосконалювання до цього етапу — процес повільний. Коли ти дійдеш у вдосконалюванні цього кроку, усі клітини твого організму буде замінено такою

матерією високої енергії. Подумай: хіба твоє тіло ще складатиметься з П'яти елементів? Хіба це все ще буде матерія нашого простору? Воно вже складатиметься з матерії високої енергії, зібраної з інших просторів. Компоненти Де також є матерією, що перебуває в іншому просторі, вони теж не обумовлюються часовим полем нашого простору.

Сучасна наука вважає, що час має поле. Те, що не перебуває в межах дії часового поля, не обумовлюється часом. Інші простори відрізняються від нашої сторони поняттям простору-часу. Як же цей час може обумовлювати матерію інших просторів? Він на них уже геть не діє. Замислися: чи не вийдеш ти тоді з П'яти елементів? Хіба ти ще матимеш тіло звичайної людини? Уже зовсім ні. Але тут є ось який момент — звичайним людям усе-таки цього не розгледіти. Хоча тіло людини вже змінилося до такої міри, це ще не вважається кінцем удосконалювання. Людина має і далі, удосконалюючись угору, проривати рівні. Отже, їй і далі треба вдосконалюватися, перебуваючи серед звичайних людей. Якщо ніхто з людей її не бачитиме, нічого не вийде.

А що ж робити після цього? Хоча в процесі самовдосконалювання людини всі молекулярні клітини її тіла вже замінено матерією високої енергії, але атоми мають свій порядок розташування. З порядком розташування молекул та атомних ядер не відбулося ніяких змін. У клітинах порядок розташування молекул саме в такому положенні, тож вони на дотик м'які; порядок розташування молекул у кістках буде з високою густиною, тому кістки на дотик тверді; густина молекул крові надзвичайно мала, тому кров — це рідина. Звичайні люди зовні не вбачать у тобі змін. Молекулярні клітини такої людини все ще збережуть первинну будову та порядок розташування. Їх структура не зазнає змін — зміниться енергія всередині них. Тому така людина віднині перестане природно старішати, її клітини перестануть відмирати, а отже, вона назавжди залишиться молодою. У процесі вдосконалювання людина набуде молодого вигляду і зрештою вже стабілізується в такому стані.

Звичайно, коли таке тіло зіткнеться з авто, то, можливо, так само станеться перелом кістки, якщо порізатися ножом, то як і раніше потече кров. Це тому, що порядок розташування його молекул не змінився. Єдине що з тілом людини не відбувається природного відмирання, не відбувається природного старіння, немає обміну речовин. Це і є вихід за межі П'яти елементів, про який ми розповідаємо. Де ж тут так звані забобони? Усе можна до кінця пояснити, науково обґрунтувавши. Деякі на цьому не знаються, але довільно про це кажуть, от люди й звинувачують їх у пропагуванні забобонів. Це тому, що вираз походить з релігій, а не введений у сучасному цігун.

Що таке «вийти за межі Трьох сфер»? Як я нещодавно казав, ключ до зростання Гун полягає в тому, що, удосконаливши Сіньсін, ми асимілюємося з властивістю Всесвіту, і властивість Усесвіту перестає тебе обмежувати; коли піднявся твій

Сінсін, компоненти Де еволюціонують у Гун. Гун невпинно зростає і піднімається вгору, і після того, як виросте до високого рівня, утворюється стовп Гун. Який заввишки цей стовп Гун, такий заввишки і твій Гун. Є такий вираз: «Дафа — безмежний». Усе цілком залежить від удосконалювання твоєї душі. Те, наскільки високо ти здатний удосконалитися, цілком залежить від твоєї сили терпіння та здатності страждати. Якщо твою власну білу речовину вже цілком використано, то твою чорну речовину шляхом страждань також можна перетворити на білу. Якщо все одно не вистачає, то можна взяти на себе гріхи своїх родичів і добрих друзів, які не вдосконалюються, і тоді в тебе також може зрости Гун. Тут ідеться про того, хто досяг у край високого рівня в самовдосконалюванні. Якщо ж ти звичайний удосконалювальник — не май думок про те, щоб узяти на себе гріхи своєї родини. З настільки великою кармою пересічна людина не зможе вдосконалитися. Тут я розповідаю про принципи різних рівнів.

Під Трьома сферами, про які йдеться в релігіях, мається на увазі дев'ять рівнів небес чи тридцять три рівні небес, інакше кажучи — небесні, земні й підземні істоти утворюють живих істот Трьох сфер. У релігіях кажуть, що всі істоти, які перебувають у межах тридцяти трьох рівнів небес, проходять Шість кіл перевтілень. Шість кіл перевтілень означають, що в цьому житті хтось є людиною, а в наступному, може так статися, стане твариною. У буддизмі кажуть: цінують роки життя, що вам залишилися, адже якщо зараз не почати вдосконалюватися, то тоді коли ж? Адже тваринам заборонено самовдосконалюватися, заборонено слухати Закон. Навіть якщо вони стануть удосконалюватися, їм усе одно не домогтися Повноправного досягнення. Якщо тварина набуде високого Гун, то її вб'є Небо. Ти не можеш отримати людське тіло й за кількасот років — для цього потрібно понад тисячу років. І ось, отримавши людське тіло, ти цього не цінуєш. Коли ти перевтілишся в камінь, то не звільнишся й за десять тисяч років. Якщо той камінь не роздроблять, якщо він не вивітриться, ти ніколи не зможеш вийти. Наскільки ж непросто отримати людське тіло! Якщо хтось дійсно здатний здобути Дáфа, то цій людині прямо-таки неймовірно пощастило. Людське тіло отримати важко. Ось про що вони кажуть.

Практикуючи цігун, ми надаємо великої ваги рівневі. Цей рівень цілком залежить від твого власного вдосконалювання. Якщо ти хочеш перевищити їхні Три сфери, то, коли твій стовп Гун завдяки вдосконалюванню стане дуже-дуже високим, хіба ти не перевищиш їхні Три сфери? Коли під час сидіння в медитації в деяких людей душа залишає тіло, то відразу піднімається дуже високо. Один з учнів, що поділився зо мною в листі своїми досягненнями та пережитим, сказав: «Учителю, я піднявся через стільки-то й стільки-то рівнів небес і побачив якісь картини». Я кажу: «Спробуй піднятися ще вище». А він каже: «Я не зміг піднятися, не наважився. Вище піднятися не зміг». Чому? Бо його стовп Гун лише такий заввишки. Він піднімався, сидячи на своєму стовпі Гун. Це і є Ранг досягнення, про який ідеться в буддизмі. Він удосконалився до такого Рангу досягнення. Але, якщо казати про вдосконалювальника, це не означає, що він дійшов вершини свого Рангу досягнення.

Він і далі невпинно підноситься вгору, невпинно підіймається, невпинно підвищується. Якщо твій стовп Гун перевищив межі Трьох сфер, то чи не вийшов ти вже за їх межі? Ми виміряли й відкрили, що Три сфери, про які йдеться в релігіях, лежать усього лише в межах наших дев'яти великих планет. Дехто каже про десять великих планет. А я кажу, що такого зовсім не існує. Щодо майстрів цігун минулого, як я бачу, у деяких з них стовп Гун пробився за межі Чумацького Шляху і є надзвичайно високим. Три сфери давно вже залишилися для них позаду. Щойно я зупинявся на виразі «вихід за межі Трьох сфер». Насправді це і є питання про рівень.

ПРО ТЕ, КОЛИ ЧОГОСЬ ПРАГНУТЬ

Багато людей, маючи якісь прагнення, приходять до місць, де ми самовдосконалюємося. Одні прагнуть набути здатностей, другі бажають послухати теорію, треті — вилікуватися, четверті хочуть отримати Фалунь — яких душевних станів тільки немає. Був і такий, хто мені сказав: «Один із членів нашої родини ще не був на курсах. Я заплачу трохи за навчання, а ти дай йому Фалунь». Ми пройшли через багато життів, через украй довгу епоху — таку довгу, що, коли сказати цифру, вона всіх злякає. А ти витратиш кілька десятків юанів і купиш собі Фалунь — те, що сформувалося за настільки тривалу епоху? Чому ми можемо дати кожному з вас Фалунь беззастережно? Тому, що ти хочеш стати вдосконалювальником. Це бажання не купиш ні за які гроші. У тебе проявилася природа Будди. Лише тому ми так робимо.

Ти ж маєш прагнення. Ти прийшов лише для цього? Хай би про що ти помишляв, моїм Тілам Закону в інших просторах усе це відомо. Адже поняття простору-часу у двох просторах відрізняється. Якщо спостерігати в іншому просторі, формування твоїх думок є вкрай повільним процесом. Навіть до того, як ти подумаєш, мої Тіла Закону вже все знають. Тому тобі слід відмовитися від усіх своїх неправильних думок. У Школі Будди вірять у долю. Усіх вас привела сюди доля. Якщо ти це отримав, це означає, що, можливо, тобі належало це отримати. Тому дорожи цим і не май жодних прагнень.

У релігійному самовдосконалюванні в минулому в Школі Будди йшлося про Пустоту — ні про що не думати, увійти у ворота Пустоти; а в Школі Дао йшлося про Ніщо — нічого не мати, нічого не хотіти, ні за чим не гнатися. Як то кажуть практикувальники, «є бажання практикувати цігун, немає бажання здобути Гун». Дотримуйся стану Недіяння, турбуйся лише про те, щоб удосконалювати свій Сіньсін, тоді твій рівень і буде прориватися, і ти, певна річ, матимеш те, що належить мати. Якщо тебе це тривожить, то чи не є це нав'язливою ідеєю? Ми тут одразу викладаємо настільки високий Закон, тож, звичайно, високими є й вимоги до твого Сіньсін. Тому не можна навчатися Закону, маючи прагнення.

Щоб бути перед вами відповідальними, ми ведемо вас праведним шляхом. Що ж до Закону, то нам слід до кінця його вам пояснити. Коли хтось женеться за відкриттям небесного ока, то сам спричиняє його забиття, сам себе закриває. Причому, я також вам скажу, коли людина вдосконалюється в Законі людського світу, усі здатності, які в неї проявляються, є вродженими здатностями, властивими фізичному тілу, — тим, що в нас зараз називають надприродними здатностями. Вони лише можуть у наявному просторі, у межах нашого простору проявляти свою роль і впливати на звичайних людей. Тож для чого ти жадаєш цих мізерних здатностей і слабкої магії? Ти женешся й женешся за ними, а по досягненню Закону просторів за межами людського світу в інших просторах вони вже не діятимуть. Коли настає час виходу за межі вдосконалювання за Законом людського світу, усі ці здатності треба викинути, утиснути їх в один дуже глибокий простір і зберегти їх там на майбутнє як записи твого процесу вдосконалювання. Вони зможуть відігравати лише таку незначну роль.

Після виходу за межі Закону людського світу людина має вдосконалюватися заново. Таке тіло і є тілом, що вийшло за межі П'яти елементів, про яке я щойно розповідав. Воно є Тілом Будди. Хіба таке тіло не називається Тілом Будди? Це Тіло Будди треба почати знову вдосконалювати, у ньому знову починають проявлятися здатності. Хоча вони називаються вже не здатностями, а чудотворною силою Закону Будди. Її могутність безмежна, вона впливає на кожний простір. Це дещо справді ефективне. Скажи, яка користь із того, що ти все ще женешся за набуттям здатностей? Чи не так, що кожний, хто за цим женеться, бажає застосовувати їх серед звичайних людей, демонструвати звичайним людям? Інакше, навіщо вони йому потрібні? Здатності не побачити, до них не доторкнутися. Навіть для прикрашення ж шукають щось красиве! Гарантую, що у твоїй підсвідомості криється мета їх застосовувати. Не можна гнатися за здатностями як за якимись уміннями звичайних людей. Вони є чимось цілком надприродним і таким, що не можна дати тобі демонструвати серед звичайних людей. Сам потяг показувати себе є дуже великою нав'язливою ідеєю. Це надзвичайно погане бажання — таке, якого вдосконалювальник має позбутися. А якщо ти хочеш за допомогою здатностей заробляти гроші, збагатіти і в особистій наполегливій боротьбі досягти своїх цілей звичайної людини, то це тим паче не дозволено. Це означає речами високого рівня створювати завади суспільству звичайних людей, руйнувати суспільство звичайних людей — це ще гірший спосіб мислення. Тому здатності й заборонено довільно застосовувати.

Часто здатності досить багато проявляються в тих, хто перебуває на двох кінцях, — у дітей і старих людей. Особливо старі жінки — вони часто здатні тримати свій Сіньсін під контролем. Серед звичайних людей вони не мають якихось там нав'язливих ідей. Після проявлення здатностей їм легко триматися, і вони не мають тієї схильності показувати себе. Чому здатності не можуть проявитися в молодих людей? Особливо це стосується молодих чоловіків — вони ж іще хочуть поборотися

в суспільстві звичайних людей, усе ще хочуть досягти якихось цілей! Якщо в молодих чоловіків проявляться здатності, то вони їх застосовуватимуть, щоб реалізувати свої цілі. Здатності стануть засобом досягнення їхньої мети. Це абсолютно неприпустимо. Тому здатності в них не проявляються.

Справа самовдосконалювання — не дитяча забавка чи майстерність звичайних людей. Це неймовірно серйозна річ. Чи хочеш, чи можеш ти вдосконалюватися, цілком залежить від того, як ти будеш підвищувати свій Сіньсін. Якби появи в людини здатностей дійсно можна було домогтися прагненням, це була б халепа! Поглянь-но: яке там удосконалювання? Ця людина зовсім би про це не думала. Оскільки її Сіньсін перебував би на рівні звичайних людей, а здатності ще й було б набуто шляхом гонитви, то вона, мабуть, скоїла б усі можливі злі вчинки: у банку море грошей, переміщу трохи собі; на центральній вулиці повно лотерейних білетів, витягну перший приз. А чому такого не буває? Деякі майстри цігун кажуть: «Ті, хто не звертає уваги на мораль, після проявлення здатностей схильні до скоєння поганих учинків». Я б сказав, що це помилкова думка, усе зовсім не так. Якщо ти не звертаєш уваги на мораль, якщо не вдосконалюєш свого Сіньсін, здатності в тебе зовсім не виникнуть. У деяких людей Сіньсін гарний. Одного дня на якомусь рівні в них проявляються здатності. Згодом, не змігши втриматися, вони скоюють те, чого не слід. Таке явище існує. Проте щойно вони зроблять поганий учинок, як здатності ослабнуть чи зовсім зникнуть. Коли втрапиш, то втрапиш назавжди. Водночас найнебезпечнішим є те, що люди можуть розвивати через це нав'язливі ідеї.

Деякі майстри цігун кажуть, що ті, хто навчається їхнього цігун, зможуть лікувати хворих за три-п'ять днів. Це як реклама. Це називається цігунським бізнесом. Замислися: якщо ти звичайна людина, і ти випромениш трохи ці, то чи зможе це вилікувати хворого? Ці є і в тілі звичайних людей, і в тебе. Ти щойно почав практикувати цігун, і в тебе лишень відкрилась акупунктурна точка Лаоґун, через яку можна приймати й випромінювати ці. Коли ти лікуєш іншого, у його тілі також є ці. Хтозна, можливо, його ці лікуватиме тебе! Як може одна ці впливати на іншу? Ці геть не здатна нікого вилікувати. До того ж, коли ти когось лікуєш, між тобою та хворим утворюється єдине поле, унаслідок чого хвороботворна ці з тіла хворого цілком переходить у твоє тіло. У вас двох її стає однаково багато. Хоча корінь хвороби і в його тілі, але якщо в тебе стане багато хвороботворної ці, це призведе до того, що ти теж захворієш. Щойно тобі почне здаватися, ніби ти здатний лікувати, ти почнеш зцілювати людей з відкритими дверима, нікому не відмовляючи. У тебе розвинеться нав'язлива ідея. Ти когось вилікував, яка радість! Але завдяки чому ти здатний когось вилікувати? Ти не замислювався про те, що всі фальшиві майстри цігун одержимі футі. Щоб змусити тебе повірити, футі дало тобі ось таку незначну кількість інформації. Коли ти вилікуєш трьох, п'ятьох, вісьмох чи десятих, вона вичерпається. Це своєрідна витрата енергії. Відтак цієї порції енергії вже не залишиться. Ти сам не маєш Гун, та й звідки ж йому в тебе взятися? Ми, майстри цігун, пройшли через кілька десятків років самовдосконалювання. У минулому

вдосконалюватися за Дао було дуже непросто. Якщо ти не присвятив себе школам, які є прямими входами в Закон, а вдосконалюєшся за бічними входами, за малими дао, то це вкрай важко.

Поглянь, деякі великі майстри цігун дуже знамениті. Вони вдосконалювалися кілька десятків років і лише тоді змогли виробити настільки мізерний Гун. Ти не самовдосконалювався, а лише побував на курсах, і в тебе вже виник Гун? Де ти таке бачив? Відтоді в тебе з'явилася нав'язлива ідея. Щойно вона виникла, коли ти не можеш когось вилікувати, ти починаєш хвилюватися. Заради збереження власної репутації до чого ж доходять у своїх думках деякі, лікуючи хворих? «Нехай на цю хворобу захворію я, тільки б він одужав». Це не з Милосердя — він геть не усунув марнославство та користоловство, а за таких умов зовсім не може народитися Милосердя. Він боїться втратити репутацію, йому так і хочеться захворіти на цю хворобу. Ось як він боїться втратити свій статус. Наскільки ж він має велике прагнення прославитися! Щойно він виявить таке бажання, гаразд, хвороба відразу перейде на його тіло. Це бажання справді відіграє таку роль. Він повернеться додому хворим. Та людина одужає, а він після того, як закінчить її лікувати, повернеться додому, і йому стане зле. Ти вважаєш, що вилікував хворого, інші називають тебе популярним майстром цігун, а ти від радості починаєш на лаврах страшенно задоволений. Хіба це не нав'язлива ідея? Коли тобі не вдається когось вилікувати, ти похнюплюєш носа. Чи не прагнення слави й вигоди це діє? Водночас усі хвороботворні ці людей, яких ти лікуєш, переходять у твоє тіло. Удаваний майстер цігун навчає тебе, як можна їх із себе видаляти. Скажу тобі, що ти геть не зможеш видалити із себе хвороботворні ці, анітрохи не зможеш — бо ти не здатний відрізнити гарну ці від поганої. З плином часу все твоє тіло всередині стане чорним. Це й буде карма.

Коли почнеш щиро самовдосконалюватися, тобі добряче дістанеться. Що тобі тоді робити? Скільки ж страждань тобі треба буде витримати, щоб перетворити карму на білу речовину? Це буде дуже важко. Зокрема, чим кращу людина має моральну основу, тим імовірніше виникнення цієї проблеми. Деякі люди тільки й знають, що гнатися за лікуванням хворих, лікуванням хворих. Ти маєш прагнення, і це побачила тварина. Вона хоче в тебе вселитися. Це і є футі. Хочеш лікувати хворих? Тварина дасть тобі лікувати. Але вона це зробить зовсім не безпричинно. Хто не втратить, той не здобуде. Це дуже небезпечна річ. Зрештою ти привабив тварину. Про яке вдосконалювання ще може йтися? Це вже остаточний кінець усьому.

Деякі люди з гарною моральною основою, обмінюють свою моральну основу на чужу карму. Та людина хвора, вона має велику карму. Якщо ти вилікуєш важкохворого, то, коли, закінчивши лікувати, повернешся додому, ти відчуєш себе невимовно погано! Багато тих з нас, хто в минулому лікував інших, саме так себе й почувають. Хворий одужав, а тебе, коли ти прийшов додому, звалило тяжке захворювання. За довгий час на тебе переходить в обмін велика кількість карми. Ти даєш іншим Де в обмін на карму. Адже не втрапиш — не здобудеш. Хоч ти і хворобу

просиш, усе одно слід в обмін на карму віддати Де. У Всесвіті ж є принцип: якщо ти сам чогось хочеш, ніхто не може в це втручатися й не може сказати, що ти добрий. У Всесвіті передбачено таку річ: хто має багато карми, той є поганою людиною. Ти обмінюєш свою моральну основу на чужу карму. Коли карми стане багато, яке ще може бути вдосконалювання? Усю твою моральну основу буде цілком зруйновано хворими. Хіба це не страшно? Інший одужав, став добре почуватися, а ти йдеш додому страждати. Якщо ти вилікуєш двох людей, хворих на рак, то муситимеш сам замість них померти. Хіба це не небезпечно? Ото ж бо й воно. А дуже багато хто не знає цієї логіки.

Що стосується деяких фальшивих майстрів цігун, незважаючи на те, наскільки він прославлений, — «бути знаменитим» необов'язково означає «бути розумним». Що знає звичайна людина? Вона вірить тому, що повторює натовп. Попри те, що цей удаваний майстер цігун зараз так учиняє, він шкодить не лише іншим, а й собі самому. Поглянь, що з ним буде за рік чи два. Не дозволено ось так нівечити самовдосконалювання. Виліковувати воно здатне, але призначене не для цього. Воно є чимось надприродним, це не техніка звичайних людей. Категорично заборонено довільно його руйнувати в такий спосіб. Атмосфера, яку зараз створюють деякі вдавані майстри цігун, і справді лиха. Вони ставляться до цігун як до засобу досягнення слави й багатства, створюють зловмисні організації для розширення своєї сфери впливу, і їх у багато разів більше, ніж справжніх майстрів цігун. Звичайні люди так кажуть, так роблять, а ти й повірив? Ти вважаєш, ніби цігун саме таким і є. Це не так. Я розповідаю реальний принцип.

Коли звичайні люди вступали в різноманітні соціальні відносини, вони, скоївши заради власних інтересів погані вчинки, залишилися в інших у боргу, от і несуть відповідальність за повернення боргів. Скажімо, ти будеш довільно лікувати хворих, але, навіть якщо ти дійсно здатний їх вилікувати, хіба можна таке дозволити? Будди — усюди. Чому ж, коли їх настільки багато, вони цього не роблять? Як же було б чудово, якби Будди дали всьому людству жити в повному комфорті! Ну й чому вони цього не зроблять? Людина має сама розплачуватися за свою карму — ніхто не сміє порушувати цей принцип. Щодо окремих людей, які перебувають у процесі самовдосконалювання, можливо, з Милосердя вони коли-не-коли комусь допоможуть, але то також означатиме, що вони лише відсунули захворювання на майбутнє. Ти не страждатимеш зараз, а страждатимеш пізніше, або ж вони зроблять тобі конвертування: не захворієш, то втратиш гроші чи потрапиш у біду. Можливо, так. А щоб можна було справді це зробити — одразу усунути тобі карму, — то це поширюється лише на вдосконалювальників. Для звичайних же людей цього робити не можна. Тут я розповідаю не про принцип моєї школи. Я веду мову про істину цілого нашого Всесвіту, про реальну ситуацію в колах удосконалювальників.

Ми тут не навчаємо тебе лікувати. Ми ведемо тебе Великим Дао, праведним шляхом, ведемо тебе вгору. Тому, коли я даю курс лекцій, то щоразу кажу, що послідовникам Фалунь Дафа заборонено лікувати хворих. Якщо ти почнеш лікувати,

то перестанеш належати до мого Фалунь Дафа. Оскільки ми ведемо тебе праведним шляхом, то в процесі самовдосконалювання за Законом людського світу постійно очищуємо тобі тіло, очищуємо тіло, очищуємо тіло — аж доки його буде цілком перетворено речовинами високої енергії. А ти й далі вбираєш у своє тіло ті чорні речі. Як же тобі вдосконалюватися? Це ж карма! Ти вже зовсім не зможеш удосконалюватися. Якщо ти їх багато в себе набереш, то не зможеш їх витримати. Коли твої страждання стануть занадто важкими, ти вже не зможеш удосконалюватися. Ось у чому логіка. Я викладаю цей Дафа. Ти, можливо, ще не знаєш, що я викладаю. Якщо я здатний викладати цей Дафа, то маю й засоби його захисту. У тому разі, коли ти будеш лікувати інших, мої Тіла Закону заберуть назад усі вкладені у твоє тіло речі, призначені для самовдосконалювання. Не можна дати тобі заради слави та грошей довільно зіпсувати настільки дорогоцінне. Якщо чиниш усупереч вимогам Закону, то більше не належатимеш до нашого Фалунь Дафа. Твій організм також повернуть до стану звичайної людини, повернуть тобі назад погані речі, бо ти хочеш бути звичайною людиною.

Зі вчорашнього дня дуже багато хто з нас, після того як закінчив слухати лекцію, відчув легкість у всьому тілі. Але у вкрай незначної кількості людей, що є важкохворими, реакція почалася раніше за всіх інших — вони почали почуватися зле ще вчора. Після того як учора я зняв з ваших тіл погане, більшість з нас відчула легкість у всьому тілі й стала чудово себе почувати. Проте в нашому Всесвіті є принцип, який називається «не втрапиш — не здобудеш». Не можна знімати з тебе геть усе. Абсолютно неприпустимо, щоб ти зовсім нічого не переніс. Тобто ми зняли з тебе фундаментальну причину твого захворювання, фундаментальну причину нездоров'я, але в тебе залишилось іще поле хвороби. Коли небесне око відкрите на дуже низькому рівні, у тілі можна побачити у вигляді згустків чорну ці, брудну хвороботворну ці. Це концентровані згустки чорної ці, дуже високої концентрації. Коли такий згусток розсіється, то заповнить усе твоє тіло.

Відсьогодні в деяких з вас усе тіло морозитиме, неначе ви важко застудилися, можливо, навіть болітимуть кістки. Більшість людей відчуватиме локальний дискомфорт — болітиме нога, паморочитиметься голова. Імовірно, ти вважав, що завдяки вправам цігун вилікував ті хворі місця, які мав раніше. Також можливо, якийсь майстер цігун їх тобі вилікував. Але зараз усе знову повторилося. Це тому, що він тебе не вилікував, а лише відсунув хворобу назад, і вона все ще залишається в тому місці. Він зробив так, щоб ти не захворів тоді, а захворів у майбутньому. Ми маємо все це вивернути, викинути все це з тебе, цілком викорчувати. Отже, ти, імовірно, відчуєш, що стався рецидив захворювання. Це є докорінним усуненням карми, тому в тебе з'явиться реакція. У деяких з'явиться місцева реакція — тут погано, там погано, проявляться всілякі нездужання. Усе це нормально. Скажу вам: хай би там як було погано, незважаючи ні на що, і далі приходьте слухати лекції. Варто вам лише зайти до аудиторії, як усі ваші симптоми зникнуть, не буде жодної небезпеки. Про це я кожному з вас кажу: хай би як зле ти почувався від «хвороби»,

сподіваюся, що ти все одно виявиш наполегливість і прийдеш. Закон важко здобути. Коли ти почуваєшся дедалі гірше, це вказує на те, що «щось, досягнувши піку, неодмінно піде на спад», і весь твій організм буде очищено, мусить бути цілком очищено. Корінь хвороби вже вирвано, залишили от стілець чорної ці, щоб вона сама вийшла, а ти пережив ось таку незначну біду, трішки постраждав. Не можна, щоб ти нічогосінько не пережив.

Борючись із людьми заради слави та вигоди в суспільстві звичайних людей, ти погано спиш, погано їси і вже довів своє здоров'я до вкрай жалюгідного вигляду. Якщо в іншому просторі поглянути на твоє тіло, то видно, що кожна твоя кістка є чорною. Коли ми відразу очистимо ось таке тіло, то не можна, щоб не було ані найменшої реакції. Тому в тебе з'явиться реакція. У деяких людей також буде пронос і блювання. Раніше слухачі курсів з багатьох місць, коли ділились зо мною в листах досягненнями та пережитим, згадували про це, кажучи: «Учителю, коли я, закінчивши слухати лекцію, повертався з курсів додому, то всю дорогу постійно шукав туалет, аж доки дістався домівки». Це тому, що треба очистити внутрішні органи людини. Ще деякі окремі люди засинають, а просинаються, щойно я закінчу читати лекцію. Чому ж так? Бо хвороба міститься всередині його мозку, потрібно провести йому регулювання. Якщо почати налагодження мозку, то людина зовсім не витримає. Тому неодмінно треба ввести її в стан анестезії, щоб вона нічого не знала. Але деякі не мають проблем із частиною, що відповідає за слух. Тож, хоча вони й солодко сплять, та все ж не пропускають жодного слова — чують усе. Такі віднині стануть бадьорими й не будуть виснаженими, навіть якщо два дні не спатимуть. Усі мають свою ситуацію. Усім слід провести регулювання. Увесь твій організм треба цілком очистити.

У кожного, хто щиро практикує Фалунь Дафа, — коли ти зможеш звільнитися від таких прагнень, відтепер почнеться реакція. Що ж до тих, хто не може від них відмовитися, хоч на словах вони й кажуть, що вже це зробили, а насправді це зовсім не так, виконати їм очищення тіла дуже важко. Є й така частина людей, що, слухаючи, пізніше зрозуміла зміст моїх лекцій. Вони звільнилися від тих прагнень, і їхнє тіло почало очищуватися. Інші давно вже відчують легкість у всьому тілі, а в них лише починається усунення хвороби, вони щойно тільки почали почуватися зле. На кожних наших курсах бувають такі відсталі, яким трішки не вистачає усвідомлення. Тому, хай би із чим ти зіткнувся, усе це нормально. Коли я читав лекції в інших місцях, така ситуація виникала щоразу. Комусь стало дуже недобре, і, скорчившись на сидінні, він не йде, очікуючи, що я зйду з кафедри й почну його лікувати. Я не стану цього робити. Навіть цього випробування ти не можеш пройти. У майбутньому, коли ти будеш удосконалюватися сам, з тобою трапиться багато великих бід. Якщо ти навіть цього не можеш пройти, то про яке вдосконалювання ще може йтися? Невже не витримаєш і настільки нікчемної пригоди? Ти все здатний витримати. Тому нехай ніхто не звертається до мене з проханням вилікувати — я

не лікую хворих. Щойно лише ти згадаєш у розмові слово «хвороба», далі я і слухати вже не хочу.

Спасти людину дуже важко. На кожних наших курсах завжди є 5–10% таких, хто не поспіває. Неможливо, щоб кожний осягнув Дао. Навіть якщо попри все ти зможеш твердо практикувати далі, ще треба буде перевірити, чи зможеш ти вдосконалитися, ще треба буде подивитися, чи зможеш ти виявити рішучість удосконалюватися. Неможливо, щоб кожний став Буддою. У тих, хто щиро вдосконалюється за Дафа, під час читання книги виникне такий самий стан, ти так само здобудеш усе, що тобі належить здобути.

ЛЕКЦІЯ ТРЕТЯ

Я ВВАЖАЮ ВСІХ, ХТО В НАС НАВЧАЄТЬСЯ, СВОЇМИ ПОСЛІДОВНИКАМИ

Чи ви знаєте, що я зробив? Я наставляю всіх, хто в нас навчається, як своїх послідовників, серед яких і самоучки, що здатні щиро самовдосконалюватися. Навчаючи практики цігун на високому рівні, по-іншому робити й не можна. Це було б рівнозначним безвідповідальності та вчиненню неподобства. Ми даємо тобі так багато, ми дали тобі пізнати стільки принципів, які звичайним людям знати не належить. Я передаю тобі цей Дафа й ще дам багато-багато іншого. Я очистив тобі організм, до того ж збалансовую деякі інші проблеми. Тому наставляти тебе не як послідовника аж ніяк не можна. Заборонено ось так цілком довільно розголошувати стільки небесних таємниць звичайній людині. Але є ось який момент: часи зараз змінилися, і ми не виконуємо такої формальності, як-от уклін у ноги чи малий уклін. Ця формальність ні до чого. Це було б схожим на те, як учиняють у релігії. Ми так не робимо. Бо хай ти навіть уклонився в ноги, пройшов посвяту в учні, але, вийшовши за двері, ти знову берешся за своє, серед звичайних людей, що тобі треба, те ти й далі робиш — змагаєшся й борешся за свою славу та вигоду. То яка із цього користь? Можливо, ти під моїм прапором навіть псуватимеш репутацію Дафа!

Справжнє самовдосконалювання цілком залежить від удосконалювання твоєї душі. Достатньо того, щоб ти був у змозі вдосконалюватися, міг цілком добросовісно вдосконалюватися далі, тоді ми й навчатимемо тебе як свого послідовника. По-іншому до тебе ставитися буде аж ніяк не можна. Проте є такі люди, які навряд чи зможуть щиро вдосконалюватися далі, уважаючи себе практикувальниками. Для деяких це неможливо. Але дуже багато хто буде дійсно вдосконалюватися далі. Тільки б ти вдосконалювався далі, тоді ми й навчатимемо тебе як послідовника.

Чи вважається послідовником Фалунь Дафа той, хто лишень день у день практикує ці кілька тілесних рухів? Це навряд. Бо для справжнього самовдосконалювання слід висувати до себе вимоги за викладеними нами критеріями Сіньсін, слід дійсно підвищувати свій Сіньсін. Лише тоді це буде справжнім удосконалюванням. Якщо ти тільки й робиш, що виконуєш рухи, а Сіньсін не підвищуєш і не маєш могутньої енергії для посилення всього цього, тоді годі й казати про вдосконалювання, і ми також не можемо вважати тебе послідовником Фалунь Дафа. Якщо ти тягтимеш так і далі, то хоча ти й практикуєш, але дієш усупереч вимогам нашого Фалунь Дафа, не підвищуєш Сіньсін, серед звичайних людей знову взявся за своє, тоді цілком можливо, що ти навіть зіткнешся з неприємностями і, хтозна, може, ще почнеш казати, що від практики Фалунь Дафа в тебе виникли відхилення. Усе це можливо. Тому тобі дійсно слід робити відповідно до вимог наших стандартів Сіньсін. Лише тоді ти будеш щирим удосконалювальником. Я вам усе чітко пояснив, тому більше

не звертайтеся до мене з проханням виконати формальності на кшталт якоїсь там іще посвяти в учні. Достатньо того, щоб ти щиро вдосконалювався, і тоді я так до тебе й ставитимуся. Моїх Тіл Закону вже так багато, що їх не злічити. Я в змозі подбати про всіх, хто в нас навчається, хай би як багато їх було, годі вже й казати про присутніх.

ЦІГУН ШКОЛИ БУДДИ ТА БУДДИЗМ

Цігун Школи Будди — це не буддизм, я чітко вам це кажу. Насправді цігун Школи Дао — це теж не даосизм. Деякі з нас ніяк не можуть цього збагнути. Хтось із присутніх є монастирським ченцем, а хтось — світським буддистом. Їм здається, що вони знаються на тому, що пов'язано з буддизмом, побільше за інших, от вони й стали нестримно поширювати ці речі серед тих, хто в нас навчається. Скажу тобі: не роби так, адже це речі різних шкіл. Релігія має релігійні форми. А ми тут викладаємо частину вдосконалювання в нашій школі, що, за винятком професійних послідовників Фалунь Дафа, не набуває релігійних форм. Тому наша школа не є буддизмом Кінцевого періоду Закону.

Закон буддизму є лише малою частиною Закону Будди. Є багато й інших високих і глибоких Великих Законів. До того ж кожний рівень має свій Закон. Шак'ямуні казав, що є 84 тисячі шкіл самовдосконалювання. У буддизмі ж є лише кілька шкіл. Вони мають лише школу Тяньтай, Хуаянь, Дзен, Чисту землю, Тантру тощо — ось такі кілька шкіл. Це не може вважатися навіть його децицею! Тому Закон буддизму не може узагальнювати весь Закон Будди і є лише малою його частиною. Наш Фалунь Дафа теж є однією з 84 тисяч шкіл. Але він не має стосунку ні до буддизму (від первинного буддизму до буддизму Кінцевого періоду Закону), ні до інших нинішніх релігій.

Буддизм було засновано Шак'ямуні 2500 років тому в Стародавній Індії. Після того як свого часу в Шак'ямуні відкрився Гун та усвідомлення, він згадав те, що вдосконалював раніше, і поширив це для спасіння людей. Хай би скільки десятків тисяч сутр вийшло в його школі, суть їх полягає лише у трьох словах — характерні риси його школи називаються «Заповідь, Медитація, Мудрість». Заповідь означає, що слід відмовитися від усіх бажань звичайних людей, тебе змушують утратити прагнення до вигоди, порвати з усім світським тощо. Отже, душа людини стає пустою, людина більше ні про що не думає і тоді здатна поринути в Медитацію. Тут одне взаємно доповнює друге. Після того як поринеш у Медитацію, потрібно щиро вдосконалюватися, сидючи в медитації; удосконалюватися вгору, спираючись на свою силу медитації. Це і є та частина, що становить справжнє вдосконалювання в цій школі. Вони не виконують ручних прийомів, не змінюють свого тіла. Лише виробляють Гун, що відповідає за висоту рівня. Тому вони тільки й знають, що вдосконалювати свій Сіньсін. Подовження життя вони не практикують, а отже, і не

переймаються еволюцією Гун. Водночас, перебуваючи в медитації, вони збільшують свою силу медитації; медитуючи, страждають і усувають свою карму. Під Мудрістю мається на увазі те, що в людини відкрилося усвідомлення, і вона досягла великої мудрості. Вона побачила істину Всесвіту, побачила реальні картини кожного простору Всесвіту й грандіозно проявляє чудотворну силу. Це відкриття мудрості, відкриття усвідомлення або, по-іншому, відкриття Гун.

Коли свого часу Шак'ямуні заснував цю школу, в Індії одночасно поширювалося вісім релігій. Серед них була глибоко вкорінена релігія, що називалася брахманізмом. Між Шак'ямуні та іншими релігіями всю решту його життя постійно точилася ідеологічна боротьба. Оскільки те, що пропагував Шак'ямуні, було істинним методом, то протягом усього процесу викладання Закону проповідуваний ним Закон Будди ставав дедалі могутнішим і дедалі більше процвітав. А інші релігії дедалі більше занепадали. Навіть вищезгаданий глибоко вкорінений брахманізм був на межі загибелі. Однак після відходу Шак'ямуні в нірвану інші релігії знову почали набувати піднесення, особливо брахманізм. Він почав знов розквітати. А що ж усе-таки сталося з буддизмом? У деяких ченців на різних рівнях відкрився Гун, відкрилося усвідомлення, але це відбулося на порівняно низьких рівнях. Шак'ямуні досяг рівня Татхагати, а велика кількість ченців цього рівня не дійшла.

На різних рівнях Закон Будди проявляється по-різному, але чим вище, тим ближче до Істини, і чим нижче, тим від неї далі. Тому ті ченці, у яких відкрився Гун та усвідомлення на низьких рівнях, пояснювали слова Шак'ямуні за допомогою побачених ними явищ Усесвіту на своєму рівні, обставин, про які вони дізналися, і усвідомлених ними принципів. Тобто деякі ченці пояснювали проповідуваний Шак'ямуні Закон і так, і по-іншому. Були й такі ченці, що у своїх розповідях подавали те, що осягнули вони самі, як слова Шак'ямуні, а не цитували оригінальних слів Шак'ямуні. Це призвело до того, що Закон Будди змінився до такої міри, що його вже неможливо було впізнати. Це вже геть не був проповідуваний Шак'ямуні Закон. Унаслідок цього зрештою в Індії з буддизму зник Закон Будди. Це суворий історичний урок. Тому згодом в Індії, навпаки, не стало буддизму. До свого зникнення буддизм багаторазово зазнавав реформ і зрештою, змішавшись із речами брахманізму, сформував в Індії нинішню релігію, що називається індуїзмом. Там поклоняються вже ніякому не Будді, а іншим створінням, уже не вірують у Шак'ямуні. Саме такий там стан речей.

У процесі розвитку буддизму відбулося кілька досить значних реформ. Одна з них мала місце незабаром після смерті Шак'ямуні. На базі викладених Шак'ямуні принципів високого рівня деякі люди заснували буддизм Великої колісниці. Уважається, що той Закон, який Шак'ямуні проповідував публічно, він розповідав пересічним людям. Той Закон був призначений для того, щоб людина визволила себе саму й домоглася Рангу досягнення Архата, а не здійснювала спасіння всіх живих істот. Тому його й називають буддизмом Малої колісниці. Ченці країн Південно-Східної Азії зберегли оригінальний метод самовдосконалювання епохи

Шак'ямуні. У нас у ханьському регіоні його називають буддизмом Малої колісниці. Звичайно, вони самі такої назви не визнають і вважають, що успадкували оригінальні речі Шак'ямуні. Це дійсно так. Здебільшого вони успадкували метод удосконалювання епохи Шак'ямуні.

Буддизм Великої колісниці, будучи результатом реформи, після проникнення до нашого Китаю міцно встановився в нашій країні. Це і є поширений сьогодні в нашій країні буддизм. Фактично порівняно з буддизмом епохи Шак'ямуні він уже геть у всьому змінився, від убрання до всього стану осягнення та процесу вдосконалювання. У первозданному буддизмі поклонялися лише Шак'ямуні як вельмишановному засновникові. Проте в нинішньому буддизмі з'явилися численні Будди, Великі Бодхісатви та інші, причому він став політеїстичною вірою. Виникла віра в дуже багатьох Будд-Татхагат, унаслідок чого утворився багатобожий буддизм. Наприклад, віра в Будду Амітабху, Будду Цілителя, Татхагату Великого Сонця тощо, також з'явилося багато Великих Бодхісатв. Отже, увесь буддизм став геть іншим, ніж той, що його свого часу заснував Шак'ямуні.

У цей період відбувся й інший процес реформи. Бодхісатва Нагарджуна розголосив метод езотеричного самовдосконалювання, що потім з Індії через Афганістан потрапив до нашого Сіньцзяну й тоді проник до ханьського регіону. Тоді якраз була епоха династії Тан, тому його назвали Танською Тантрою. Наш Китай зазнав досить значного впливу конфуціанської школи. Своїми уявленнями про мораль китайці відрізняються від інших націй. Метод удосконалювання Тантри включає те, що належить до парного вдосконалювання чоловіка й жінки, що не могло бути прийнято тодішнім суспільством, тому під час репресій проти буддистів у період Хойчан танської епохи його було знищено. Тоді Танська Тантра й зникла з нашого ханьського регіону. У Японії зараз є школа Східної Тантри, яку свого часу перейняли саме з нашого Китаю. Але вона не пройшла вливання енергії в маківку, а згідно з тим, що говориться в Тантрі, якщо хтось, не пройшовши вливання в маківку, навчається того, що належить до Тантри, то це крадіж Закону, і його не визнають як такого, кому особисто передав знання вчитель. Ще одне відгалуження з Індії та Непалу проникло до Тибету й називається Тибетською Тантрою. Вона постійно передавалася до наших днів. Ось таким здебільшого і є становище буддизму. Я вкрай спрощено та узагальнено розповів про хід його розвитку та еволюції. У процесі розвитку всього буддизму ще виникли такі школи як заснований Бодхидхармою Дзен, а також Чиста земля, Хуаянь тощо. Усі вони осягнули щось із того, що свого часу проповідував Шак'ямуні, і також належать до реформованого буддизму. У буддизмі кільканадцять таких шкіл. Вони всі набули релігійної форми, тому всі належать до буддизму.

Релігії, що виникли в цьому столітті... та хіба лише в цьому столітті? Упродовж кількох попередніх століть у всьому світі з'явилося багато нових релігій. Більшість з них належить до фальшивих. Кожний з Великих Пробуджених для спасіння людей має своє Небесне царство. Шак'ямуні, Будда Амітабха, Татхагата Великого Сонця

та інші — кожний із цих Будд-Татхагат для спасіння людей має очолюваний ним світ. У нашому Чумацькому Шляху є понад сто таких світів. Наш Фалунь Дафа теж має світ — Світ Фалунь.

А куди спасають людей фальшиві школи? Вони не здатні спасати людей. Те, що вони проповідують, не є Законом. Звичайно, деякі з тих, хто заснував релігію, у початковий період не мали на меті ставати дияволом, що руйнує істинні релігії. На різних рівнях у них відкрився Гун і відкрилось усвідомлення, вони побачили крихітний принцип, але їм було далеко до Пробуджених, що спасають людей, — їхній рівень був дуже низьким. Вони помітили деякі принципи, виявили, що деякі вчинки звичайних людей хибні. Також вони сказали людям, як робити добрі вчинки. Спочатку вони не виступали проти інших релігій. Люди ж зрештою вірували в них, уважаючи, що вони мають рацію, і далі все більше й більше вірили в них, унаслідок чого почали поклонятися їм, а не сповідувати істинну релігію. А ті, коли в них розвинулося марнославство та користолюбство, схилили народ звести їх до якогось рангу. Відтоді вони заснували нову релігію. Скажу вам, що всі ці релігії належать до лихих. Навіть якщо вони й не шкодять людям, то все одно є лихими. Адже ці релігії заважають людям сповідувати істинні релігії. Істинні релігії спасають людей, а вони на це не здатні. З плином часу, розвиваючись далі, вони почали потайки робити погані речі. Зовсім нещодавно багато таких релігій проникло й до нашого Китаю. Однією з них є, наприклад, так звана школа Гуаньїнь. Тому, хоч би там що, будьте уважними. Кажуть, що в деякій країні Східної Азії є понад дві тисячі таких фальшивих шкіл. У Південно-Східній Азії та в західних країнах теж у що тільки не вірують. В одній країні відкрито існує чаклунська релігія. Усе це дияволи, що з'явилися в Кінцевий період Закону. Під Кінцевим періодом Закону мається на увазі не лише буддизм, а те, що зіпсувалося дуже багато просторів, які лежать нижче одного дуже високого рівня. Під кінцем Закону мається на увазі не лише кінець Закону буддизму, а й те, що людське суспільство більше не стримують духовні закони, які зберігали мораль.

У ВДОСКОНАЛЮВАННІ СЛІД ЗОСЕРЕДИТИСЯ НА ОДНІЙ ШКОЛІ

Ми вчимо, що в самовдосконалюванні слід зосередитися лише на одній школі. Хай би як ти вдосконалювався, не можна це робити, примішуючи інші речі. Деякі світські буддисти вдосконалюються і за речами буддизму, і за речами нашого Фалунь Дафа. Скажу тобі, що ти зрештою нічого не отримаєш, ніхто тобі нічого не дасть. Бо, хоч усі ми й належимо до Школи Будди, тут існує проблема Сіньсін і водночас проблема зосередження лише на одній школі. Ти маєш лише одне тіло. Гун якої школи у твоєму тілі утворюється? Як для тебе його розвивати? Куди ти потрапиш? За якою школою ти вдосконалюєшся, туди й потрапиш. Якщо ти вдосконалюєшся за Чистою землею, то потрапиш до Світу Найвищого Щастя Будди Амитабхи; коли

вдосконалюєшся відповідно до Будди Цілителя — до Глазурованого Світу. У релігії розповідається саме так. Це називається принципом «лише одна школа».

Практика, про яку ми тут кажемо, і справді включає весь процес еволюції Гун, що проходить згідно зі своєю школою вдосконалювання. Скажи, куди ти прямуєш?.. Стоячи ногами на двох човнах, ти нічого не досягнеш. Не можна змішувати не лише практику цігун з удосконалюванням у Будду в монастирі, а й різні методи вдосконалювання, різні види цігун, різні релігії. Навіть якщо це одна й та сама релігія, усе одно не можна вдосконалюватися, змішавши разом кілька її шкіл. Можна обрати лише одну школу. Якщо ти вдосконалюєшся за Чистою землею, то тільки за Чистою землею; коли вдосконалюєшся за Тантрою, то тільки за Тантрою; якщо за Дзенем, то тільки за Дзенем. Коли ти стоятимеш на двох човнах, удосконалюючи і одне, й інше, то нічого не здобудеш. Тобто навіть у буддизмі треба дотримуватися принципу «лише одна школа», і там тобі не дозволяють удосконалюватися, змішуючи школи. У них це теж практика, це теж самовдосконалювання. Їхні процеси утворення Гун ідуть відповідно до того, яким шляхом вдосконалюється та еволюціонує Гун в їхній власній школі. В інших просторах теж є процес еволюції Гун. Це украй заплутаний, украй дивовижний процес. Із цього погляду також не можна, удосконалюючись, довільно примішувати інше.

Деякі світські буддисти, щойно почувши, що ті, хто в нас навчається, практикують цігун Школи Будди, одразу тягнуть їх до храму пройти церемонію посвяти в буддисти. Скажу тобі: нікому з присутніх тут наших учасників курсів не слід такого робити. Ти порушуєш і наш Дафа, і буддійські заповіді. Водночас ти створюєш завади іншим слухачам курсів. Через тебе вони нічого не отримують, а це нікуди не годиться. Самовдосконалювання — це серйозна справа, обов'язково треба зосередитися лише на одній школі. Та частина, якої ми навчаємо серед звичайних людей, хоч і не є релігією, але мета вдосконалювання однакова з нею: і тут, і там бажають досягти відкриття Гун і відкриття усвідомлення, домогтися успіху й Повної Досконалості. Ось яка мета.

Шак'ямуні казав, що, коли настане Кінцевий період Закону, то монастирським ченцям стане дуже важко спасти навіть самих себе, про світських буддистів годі й казати, про них тим паче нікому буде дбати. Хоч ти і вступив до когось в учні, той так званий учитель теж є вдосконалювальником. Якщо він по-справжньому не вдосконалюється, то все це буде марним. Без удосконалювання своєї душі ніхто не може піднятися. Церемонія посвяти в буддисти — це просто формальність звичайних людей. Те, що ти пройшов цю церемонію, означає, що ти тепер належиш до Школи Будди? І Будда тепер про тебе дбає? Це не так. Навіть коли ти щодня кластимеш земні поклони й від цього розіб'єш собі голову, а також жмуток за жмутком палитимеш ладан, то від цього все одно не буде користі. Тобі треба справді щиро вдосконалювати свою душу. Лише це подіє. Коли настав Кінцевий період Закону, у Всесвіті вже відбулися величезні зміни. Дійшло навіть до того, що й місця віросповідання перестали мати ефект. Ті, хто має здатності (серед яких і ченці), теж

це виявили. Зараз у всьому світі лише я один публічно викладаю істинний метод. Я зробив те, чого ніколи не робили мої попередники, причому в Кінцевий період Закону я розчинив настільки великі ворота. Насправді з таким не зіткнутися і за тисячу, і за десять тисяч років. Але чи можна тебе спасти, тобто чи зможеш ти вдосконалюватися, усе одно залежатиме від тебе. Те, що я викладаю, — це Істина колосального Всесвіту.

Я не кажу, що ти мусиш навчатися мого Фалунь Дафа й що, коли ти цього не робитимеш, то так не можна. Я викладаю принцип. Якщо ти хочеш удосконалюватися, то мусиш зосередитися лише на одній школі. В іншому разі ти зовсім не зможеш удосконалюватися. Звичайно, якщо ти не бажаєш удосконалюватися, то ми більше не втручатимемося у твої справи. Закон викладається для тих, хто щиро вдосконалюється. Тому обов'язково треба зосередитися лише на одній школі. Не можна домішувати навіть концепцій інших методів практики. Я тут не навчаю дії концепцій. У нашому Фалунь Дафа немає жодної дії думок. Тому не додавайте в нього нічого такого, що належить до концепцій. Неодмінно зверніть на це увагу. Здебільшого немає дії думок. Школа Будди каже про Пустоту, Школа Дао — про Ніщо.

Одного разу я з'єднав свої думки з думками чотирьох-п'ятьох Великих Пробуджених та Великих Даосів у край високого рівня. Щоб висловити, наскільки все-таки високого, скажу, що в очах звичайних людей їхній рівень просто-таки приголомшливий. Вони хотіли дізнатися, про що я думаю. Я вдосконалювався так багато років, що, коли інші бажали б узнати мої думки, то це було б абсолютно неможливим, чужі здатності геть не можуть у мене ввійти. Ніхто не може мене знати й не може знати, про що я думаю. Вони хотіли зрозуміти мою розумову діяльність. Тому був такий період, коли, отримавши мою на це згоду, вони з'єднали мої думки зі своїми. Після з'єднання мені стало важкувато. Незважаючи на те, наскільки мій рівень високий, чи наскільки він низький, оскільки я перебуваю серед звичайних людей, усе ще роблю справу діяння, справу спасіння людей, то голова забита спасінням людей. А до якої ж міри стихли їхні думки?! До страшної міри. Якби так було з однією людиною, то ще було б нічого. Проте коли четверо-п'ятеро людей сидять там, заспокоївшись до такої міри, що це нагадує став зі стоячою водою, на поверхні якого нічого немає... Я хотів їх відчути, але не зміг. У ті кілька днів на душі в мене дійсно було дуже нестерпно. Таке я мав відчуття. Нашим пересічним людям неможливо собі таке уявити й відчути. Це було повне Недіяння й Пустота.

Під час самовдосконалювання на дуже високому рівні зовсім немає дії концепцій, адже якщо ти перебуваєш на рівні звичайних людей, на якому закладають фундамент, то там закладення того фундаменту вже завершено. Коли настає вдосконалювання на високому рівні, то, особливо в нашому методі практики, воно є автоматичним. Удосконалювання відбувається цілком автоматично. Варто тобі лише підвищити свій Сіньсін, як уже зростає і твій Гун. Більше навіть не потрібно, щоб ти виконував будь-які рухи. Наші рухи підсилюють автоматичні механізми. Чому,

перебуваючи в медитації, буддист постійно сидить нерухомо? Він цілком перебуває в Недіянні. Як ти бачиш, у Школі Дао навчають і такого, й іншого руху, якихось дій концепцій і керування за допомогою думок. Скажу тобі: після того, як у Школі Дао хоч трішки вискочать з рівня ці, вони вже більше нічого не матимуть і зовсім не застосовуватимуть тієї чи іншої концепції. Тому деякі люди, що раніше робили вправи інших видів цігун, постійно хвилюються про якісь іще вдихи й видихи, концепції тощо. Я навчаю їх університетських предметів, а вони постійно питають мене про справи учнів початкової школи: як вести за допомогою думок, яка має бути дія концепцій. Вони вже до такого звикли і вважають цігун саме таким. А насправді він не такий.

ЗДАТНОСТІ ТА СИЛА ГУН

Багато в кого з нас відсутнє чітке розуміння термінів цігун, і деякі постійно їх плутають. Під здатностями вони мають на увазі силу Гун, а під силою Гун — здатності. Гун, що ми його виробляємо шляхом удосконалювання, і який залежить від нашого Сіньсін, з'являється тоді, коли ми асимілювалися з властивістю Всесвіту, і наш Де еволюціонує в Гун. Він і визначає висоту рівня людини, величину її сили Гун і висоту її Рангу досягнення. Це найбільш ключовий Гун. Який стан виникає в людей у процесі вдосконалювання? Можуть з'являтися надприродні здатності, які ми скорочено називаємо просто здатностями. Гун, про який я щойно казав, що від нього залежить підвищення рівня, називається силою Гун. Чим вищий рівень, тим більша сила Гун, тим могутніші здатності.

Здатності — це лише побічний продукт процесу вдосконалювання. Вони не відображають рівня, не відображають висоти рівня людини чи величини її сили Гун. У когось вони проявляються, можливо, більше, а в когось — менше. Крім того, здатностей не можна набути, коли гнатися за ними як за головною метою самовдосконалювання. Водночас обов'язково, щоб ця людина твердо вирішила, що буде щиро вдосконалюватися. Лише тоді в неї можуть проявитися здатності. Проте не можна вдосконалюватися, приймаючи їх за головну мету. Для чого ти хочеш виробити ці речі? Бажаєш застосовувати їх серед звичайних людей? Абсолютно не можна дати тобі довільно використовувати їх серед звичайних людей. Тому, чим більше ти за ними женешся, тим менш імовірно, що їх матимеш. Це тому, що ти прагнеш, а самé прагнення вже є нав'язливою ідеєю. У вдосконалюванні ж нав'язливі ідеї якраз і слід усувати.

Є дуже багато таких людей, що, удосконалюючись, досягли дуже високих і глибоких сфер, але не мають здатностей. Учитель їм їх замикає, побоюючись, що вони не втримають над собою контроль і скоять щось погане, тому весь час не дає цим людям проявити свою чудотворну силу. Таких людей неймовірно багато. Здатностями керує людська свідомість. Коли людина спить, то можливо таке, що

вона не втримає себе в руках. Якщо їй щось наснитися, хтозна, може, на другий день уранці весь світ буде перевернуто шкереберть. От цього їй не дозволяють. Оскільки це самовдосконалювання серед звичайних людей, то всім, хто має великі здатності, зазвичай заборонено їх застосовувати. Більшість із них зачинено. Але це не є абсолютним. Є дуже багато людей, що непогано вдосконалюються. Тим, хто здатний добре тримати себе в руках, дозволено мати частину здатностей. Якщо ти попросиш таких людей узяти й довільно показати свої здатності, то вони абсолютно такого не зроблять. Вони в змозі себе контролювати.

ЗВОРОТНЕ ВДОСКОНАЛЮВАННЯ ТА ПОЗИЧЕННЯ ГУН

Деякі люди ніколи раніше не практикували цігун чи лише двічі побували на якихось курсах цігун, але все це належало до зцілення та оздоровлення і не було ніяким удосконалюванням. Тобто ці люди не отримали справжньої передачі. Однак якось посеред ночі в них раптом з'явився Гун. От ми й поговоримо про те, звідки береться такий Гун, і про кілька форм, яких це явище набуває.

Одна з них — це зворотне самовдосконалювання. Що таке зворотне вдосконалювання? Річ у тім, що деякі з нас, хто має досить поважний вік, бажають удосконалюватися, але зробити це із самого початку вже не встигнуть. Під час цігунського буму вони теж захотіли вдосконалюватися. Вони знали, що в цігун можна робити добро іншим і водночас самому досягти підвищення. Вони мали таке бажання — хотіли підвищуватися, удосконалюватися. Проте в минулі роки, коли було піднесення цігун, усі ті майстри цігун працювали над його поширенням, але ніхто з них по-справжньому не навчав речей високого рівня. Навіть по сьогоднішній день лише я один публічно дійсно навчаю практики цігун на високому рівні, другої такої людини немає. Усім, хто зворотно вдосконалюється, більш ніж п'ятдесят років, вони мають досить поважний вік і чудову моральну основу. Речі в їхньому тілі дуже гарні, і ледве не всі вони є такими, кого інші бажають навчати як учня, наступника. Але ж це люди літнього віку. Вони захотіли вдосконалюватися, однак це лише сказати легко! Де їм було знайти вчителя? Проте щойно вони захотіли вдосконалюватися, ця думка, тільки-но промайнувши, виблиснула, немов золото, і викликала потрясіння в Десятисторонньому Світі. Люди часто кажуть: «Природа Будди, природа Будди». Це й означає, що в людини проявилася згадана природа Будди.

З погляду високого рівня призначення людського життя не в тому, щоб бути людиною. Адже людські істоти народилися в Космосі. Вони були асимільованими з властивістю Всесвіту Чжень-Шань-Жень. За своєю вродженою природою вони були добрими, порядними. Але через те, що істот стало багато, між ними виникли своєрідні суспільні відносини. Звідси деякі з них стали егоїстичними чи поганими і вже не могли залишатися на дуже високих рівнях, тому падали вниз — на один

рівень упали. На тому рівні вони знову зіпсувалися, знову падали, падали й зрештою впали на рівень звичайних людей. Коли хтось падав на цей рівень, його слід було остаточно знищити. Але Великі Пробуджені з Милосердя вирішили дати людям іще один шанс у найбільшньому середовищі й тоді створили такий простір.

Ніхто з людей інших просторів не має такого тіла. Вони можуть плавати в повітрі, а також збільшуватись і зменшуватись. А в цьому просторі людину змусили мати таке тіло — наше фізичне тіло. Після набуття цього тіла людина не може витримати ні холоду, ні жару, ні втоми, ні голоду — чи так, чи сяк, їй усе одно гірко. Захворівши, ти відчуваєш зле. Ти проходиш через народження — старість — хвороби — смерть. Це означає, що тебе змушують у цьому стражданні розплатитися за карму й дивляться, чи ти ще зможеш повернутися назад. Тобі дали ще один шанс. Отже, людина впала до простору омани. Після того як ти сюди впав, тобі створили ці очі, які не дають тобі бачити інші простори й не бачать реального вигляду матерії. Коли ти будеш здатний повернутися назад, то найбільшніше стане для тебе найдорогоціннішим. Якщо в омані ти вдосконалюватимешся назад, спираючись на своє усвідомлення, і дуже багато страждатимеш, то швидко повернешся назад. Коли ж ти й далі псуватимешся, то тебе як істоту знищать. Тому з погляду Пробуджених, людське життя, бути людиною — це не мета. Воно призначене для того, щоб дати тобі повернутися туди, звідки ти походиш, повернутися назад. Звичайні люди не можуть цього усвідомити і, перебуваючи в людському суспільстві, залишаються звичайними людьми. Вони думають про те, як їм розвиватися, як гарно жити. Чим краще вони живуть, тим стають егоїстичнішими, тим більше хочуть мати, тим далі відходять від властивості Всесвіту. Так вони прямують до загибелі.

Ось як це бачать на високих рівнях. Тобі здається, що ти йдеш уперед, а насправді відходиш назад. Людство вважає, буцімто, розвиваючи науку, прогресує, а фактично воно не більше ніж просто рухається за закономірностями Всесвіту. Чжан Голао, один з Восьми Безсмертних, їздив на віслиюку, сидячи задом наперед. Дуже мало хто знає, чому він так робив. Він виявив, що йти вперед означає посуватися назад, от він і став їздити, сидячи навпаки. Тому, коли хтось захоче вдосконалюватися, Пробуджені вважатимуть цю думку вкрай дорогоцінною і зможуть безумовно йому допомогти. Це як з нашими слухачами курсів, що сьогодні тут сидять, — коли ти хочеш удосконалюватися, я можу безумовно тобі допомогти. Але якщо ти як звичайна людина хочеш вилікуватися, хочеш прохати того чи іншого, то таке вже не дозволено, уже не можна тобі допомагати. А чому? Бо ти хочеш бути звичайною людиною, а звичайній людині належить проходити через народження — старість — хвороби — смерть. Так і має бути. Усе має свої причинні зв'язки, які не можна порушувати. Людино, у твоєму житті спочатку не було заплановано самовдосконалювання. Зараз ти захотів удосконалюватися. Отже, треба заново розпланувати твій подальший шлях. Можна налагодити й твоє здоров'я.

Тоді, якщо людина захотіла вдосконалюватися, щойно в неї з'явилося це бажання, Пробуджені це побачили. Воно є просто-таки вкрай дорогоцінним. Але як же їй

допомогти? Де в людському світі знайти вчителя, який би її навчав? І знову ж таки людині вже за п'ятдесят. Великим Пробудженням не можна було її навчати. Бо якби вони постали перед тобою, щоб тебе навчати, щоб проповідувати тобі Закон і навчати практики цігун, це було б розголошенням небесних таємниць, і за це навіть вони самі впали б униз. Людина сама, накоївши лихих учинків, упала до простору омани, отже й мусить удосконалюватися, перебуваючи в омані й спираючись на своє усвідомлення. Тому Пробудженням не можна було її навчати. Побачивши, що живий Будда проповідує тобі Закон і ще й навчає практики, навіть люди, які є втіленням зла, прийшли б навчатися. Усі б у це повірили. Тоді що ж залишилося б усвідомлювати? Уже не існувало би проблеми усвідомлення. Адже людина сама впала до простору омани, і її належало знищити. Тобі дали шанс, перебуваючи в цій омані, повернутися назад. Якщо зможеш повернутися — повернешся; якщо не зможеш — перевтілюватимешся далі й будеш знищений.

Ти сам проходиш свій власний шлях. Як учинити, коли ти захотів удосконалюватися? Вони вигадали спосіб. Адже тоді цігун досяг піднесення. Це також було такою зміною небесних знамень. Тому, щоб узгоджуватися із цими небесними знаменнями, Пробуджені пропорційно до висоти Сіньсін людини передавали їй Гун, приєднавши до її тіла своєрідний шланг, схожий на водопровідний кран. Після того як його відкривали, Гун надходив. Коли людина хотіла випромінювати Гун, він надходив. Коли ж вона не випромінювала Гун, то сама ще його не мала. Ось який вона мала стан. Це називається зворотним удосконалюванням. Людина досягає Повної Досконалості, удосконалившись згори вниз.

Як правило, ми ведемо самовдосконалювання знизу вгору — аж до відкриття Гун і досягнення Повної Досконалості. А зворотне вдосконалювання, про яке йдеться, було призначене для тих, хто був у літах і не встигав удосконалитися знизу вгору. Тому вдосконалювання згори вниз для них проходило швидше. Це теж було явищем, породженим тією порою. Сіньсін таких людей мав неодмінно бути дуже високим. Їх забезпечували кількістю енергії, що відповідала висоті їхнього Сіньсін. У чому була мета? По-перше, узгоджуватися з тодішніми небесними знаменнями. Водночас зі здійсненням добрих справ людина може й зазнати страждань. Адже вона стикається зі звичайними людьми, і їй перешкоджають усілякі бажання звичайних людей. Деякі люди, коли ти вилікував їх від якогось захворювання, геть тебе не розуміють. Від якої кількості поганого ти їх під час лікування очистив, до якої міри вилікував, необов'язково, що тієї самої миті проявляться відчутні зміни. А ось вони від цього незадоволені й тобі зовсім не вдячні. Хтозна, може, вони навіть звинуватять тебе в шахрайстві! От, загострюючи увагу на цих проблемах, тобі й дають у такому середовищі загартувати свою волю. Метою того, що людині давали Гун, було дати їй удосконалюватися, підвищуватися. Щоб водночас зі здійсненням добрих учинків вона розвинула свої здатності, виростила свій Гун. Але деякі люди не знали цієї логіки. Хіба я не казав, що не можна було проповідувати їм Закон?

Усвідомив, отже, усвідомив. Це проблема усвідомлення. Якщо ж не усвідомив, то нічого й не поробиш.

Деяким людям, коли до них прийшов Гун, однієї ночі раптом стало нестерпно жарко — так, що вони навіть не могли влєжати під ковдрою. Коли людина встала вранці, хай би до чого торкалася, ішов струм. Вона зрозуміла, що в неї з'явився Гун. Якщо в когось десь боліло, то варто їй було там лише погладити, як люди починали почуватися набагато краще, дуже добре. Вона збагнула, що віднині до неї прийшов Гун, зробила себе майстром цігун, повісила вивіску і, присвоївши собі статус майстра цігун, узялася до справи. Спочатку, оскільки це була людина непогана, то, коли вона виліковувала інших, а ті за це давали їй гроші, дарували речі, вона, можливо, не брала, відмовлялася. Але, оскільки вона була не в змозі чинити опір забрудненню від великого фарбувального чана звичайних людей, їй було дуже важко втримати свій Сіньсін, адже такі люди, що зворотно вдосконалювалися, не проходили справжнього вдосконалювання Сіньсін. Потроху вона почала приймати маленькі сувеніри. Поступово стала брати й великі предмети. А зрештою ця людина почала ображатися, якщо їй давали мало. Зрештою вона вже казала: «Навіщо ти приніс мені стільки речей? Давай гроші!» Коли ж грошей давали мало, ця людина також дуже розлючувалася. Навіть майстрів цігун прямого успадкування вона вже не визнавала й бажала слухати лише те, як люди розхвалюють її видатні здатності. Коли хтось казав про неї щось погане, вона також гнівалася. У цієї людини повною мірою розвинулося марнославство та користолюбство. Вона почала вважати себе видатнішою за інших, уважати себе надзвичайною. Ця людина вирішила, що їй дали Гун для того, щоб вона стала майстром цігун і страшенно збагатіла, а насправді це було зроблено, щоб вона вдосконалювалася. Щойно в неї виникло марнославство та користолюбство, як, по суті, її Сіньсін уже впав.

Як я вже казав, яка висота Сіньсін людини, така й висота її Гун. Якщо в цієї людини впав Сіньсін, то тоді, своєю чергою, більше ж не можна було давати їй такий великий Гун. Треба було давати відповідно до її Сіньсін, адже яка висота Сіньсін, така й висота Гун. Чим більшим у неї ставало марнославство та користолюбство, тим відчутніше вона падала серед звичайних людей, одночасно падав і її Гун. Коли зрештою вона повністю впала, їй перестали давати Гун — ніякого Гун у неї більше не залишилося. У минулі роки з'явилося чимало таких людей. Досить часто це були жінки, яким було за п'ятдесят. Така літня пані, як ти бачиш, робила вправи цігун, не одержавши ніякої справжньої передачі. Можливо, вона на якихось курсах цігун навчилася кількох рухів для зцілення та оздоровлення. І тут одного дня до неї раптом прийшов Гун. А коли ж її Сіньсін зіпсувався, і розвинулося марнославство та користолюбство, то вона впала і, як наслідок, зараз стала ніким, і Гун у неї зник. Нині надзвичайно багато таких, хто зворотно вдосконалювався і впав. Тих, хто залишився, можна на пальцях перелічити. Чому ж так? Жінка не знала, що це було для того, щоб вона вдосконалювалася. Вона подумала, це для того, щоб вона серед

звичайних людей збагатилася, уславилася та стала майстром цігун. Насправді ж це було зроблено, щоб вона самовдосконалювалася.

Що таке позичення Гун? У цьому випадку не було вікових обмежень, але була одна вимога, а саме: це мусила бути людина з винятково гарним Сіньсін. Вона знала, що за допомогою цігун можна вдосконалюватися. Вона й хотіла вдосконалюватися. У неї виникло таке бажання. Але де ж їй було знайти собі вчителя? У минулі роки дійсно були справжні майстри, що навчали цігун. Але все те, чого вони навчали, належало до зцілення та оздоровлення. Ніхто не навчав на високому рівні. Інші цього не навчають.

Завівши мову про позичення Гун, я розкрию ще одну тему. Людина, крім головної душі (головної свідомості), також має допоміжну душу (допоміжну свідомість). Деякі люди мають одну, дві, три, чотири допоміжні душі, а буває, що й п'ять. Така допоміжна душа не обов'язково однакової з людиною статі: у деяких вони чоловічої статі, а в деяких — жіночої, у всіх по-різному. Насправді головна душа теж не обов'язково однакової з фізичним тілом статі, адже ми виявили, що зараз у надзвичайно великої кількості чоловіків жіноча душа, а в надзвичайно великої кількості жінок — чоловіча. Це точно відповідає нинішньому явищу, яке описує Школа Дао, коли їнь і ян перевернулися, і що характеризується процвітанням їнь і занепадом ян.

Часто людська допоміжна душа походить з вищого, ніж головна душа, рівня. Зокрема, що стосується деяких людей, їхня допоміжна душа походить з неймовірно високих рівнів. Допоміжна душа — це не футі. Вона одночасно з тобою народилася із материнської утроби, носить з тобою одне ім'я і є частиною твого тіла. Зазвичай, коли люди про щось думають, щось роблять, то вирішальне слово за головною душею. Допоміжна душа здебільшого відіграє роль стримування головної душі, щоб та, наскільки тільки можливо, не скоювала злих учинків. Але коли головна душа в чомусь дуже настирлива, допоміжна безсила щось удіяти. Допоміжна душа не зазнає омани суспільства звичайних людей, а головна душа схильна зазнавати його омани.

Деякі допоміжні душі походять із дуже високих рівнів. Їм, можливо, лише трохи не вистачає до Повноправного досягнення. Допоміжна душа бажає вдосконалюватися. Але якщо головна душа цього не хоче, то нічого не поробиш. І ось одного дня під час піднесення цігун головна душа також захотіла навчатися цігун і вдосконалюватися на високі рівні. Звичайно, ця думка була дуже простою, людина геть не хотіла гнатися за такими речами, як слава та гроші. Як же зраділа допоміжна душа: я хочу вдосконалюватися, та не маю вирішального слова; ти захотів удосконалюватися, і це якраз збігається з моїм бажанням. Але ж де знайти вчителя? Допоміжна душа має великі здатності — вона залишила тіло, щоб звернутися до Великих Пробуджених, з якими була знайома до народження. Оскільки рівень деяких допоміжних душ дуже високий, вони можуть залишати тіло. Там вона каже,

що бажає вдосконалюватися й хоче позичити Гун. Пробуджені поглянули — людина непогана. Хоче вдосконалюватися — певна річ, вони допоможуть! Так допоміжна душа позичила Гун. Часто такий Гун має розсіяну енергію і транспортується через трубу; трапляється й таке, коли позичають уже сформовані речі, які часто йдуть разом зі здатностями.

Отже, людина водночас із цим могла набути здатностей. Їй теж, як я щойно розповідав, уночі вві сні ставало нестерпно жарко, а коли на другий день уранці людина прокидалася, то до неї приходив Гун. Хай би до чого торкалася, ішов струм. Вона стала здатною лікувати інших. Сама людина також знала, що прийшов Гун. Звідки він узявся? Це їй було незрозуміло. У загальних рисах вона знала, що Гун прийшов з Космосу, а звідки конкретно, не знала. Допоміжна душа їй про це не казала, бо це вдосконалювалася допоміжна душа. Людина знала лише, що прийшов Гун.

Часто для позичальників Гун не було вікових обмежень — серед них було досить багато молодих людей. Тому в минулі роки були такі, кому за двадцять, за тридцять, за сорок, а були й літні. Молоді люди тим паче не можуть володіти собою. Як бачите, за звичайних умов вони були дуже добрими. Коли вони не мали ніякого вміння в суспільстві звичайних людей, то марнославство та користолюбство в них були дуже слабкими. Коли ж ставалося так, що вони починали на голову перевищувати інших, то часто були схильні зазнавати завад від слави й вигоди. Цим людям здавалося, що на них іще чекає дуже довгий життєвий шлях, і вони ще хотіли поклопотатися, поборотися й досягти якоїсь мети звичайної людини. Тому, коли якимось у них проявлялися здатності, коли вони набували вміння, то часто ставилися до нього як до засобу досягнення особистих цілей у суспільстві звичайних людей. У такому разі це вже було неприйнятним, тобто заборонено було так застосовувати позичене. Чим більше вони використовували Гун, тим менше його ставало, і зрештою нічого не залишилося. Таких людей упало ще більше. Як я бачу, зараз із них не залишилося жодного.

Випадки двох видів, які я щойно описав, належать до того, коли Гун отримували люди з досить гарним Сіньсін. Цей Гун вони не виробили самі шляхом практики, а отримали від Пробуджених, тому сам Гун був добрим.

ФУТІ

Багато хто з нас, можливо, чув у колах удосконалювальників про одержимість духами тварин: лисиці, тхора, їжака, змії та інших подібних істот. У чім же тут усе-таки річ? За словами деяких людей, вправи цігун розвивають у людини надприродні здатності. Насправді це не так. Ті надприродні здатності — це не що інше, як людські вроджені здатності. Просто слідом за просуванням уперед людського суспільства

люди дедалі більше зосереджували свою увагу на видимих і відчутних предметах нашого матеріального простору, дедалі більше покладалися на наші сучасні інструменти, тому людські вроджені здатності дедалі більше деградували. Урешті-решт це призвело до повного їх зникнення.

Якщо хочете мати здатності, то слід пройти шлях удосконалювання, повернутися до свого первинного вигляду. Виробити їх самовдосконалюванням. А тварини не мають таких складних думок, тому вони з'єднані з властивістю Всесвіту і мають вроджені здатності. Деякі люди кажуть, що тварини вміють удосконалюватися, що лисиця може виробляти Дань, що змія та інші тварини вміють удосконалюватися. Не те, щоб вони вміли. Спочатку вони зовсім не розуміли, що це таке — та практика. Вони просто мали вроджені здатності. Отже, за особливих умов, за особливих обставин з плином часу, можливо, і проявилися ефекти — вони змогли набути Гун, і в них могли виникнути здатності.

Отже, вони набули здатностей, як то в нас раніше казали, набули надприродної сили, дістали вміння. В очах звичайних людей, тварини такі-то такі-то люті й можуть легко контролювати людей. А я б сказав, що насправді вони не є могутніми. Перед лицем справжнього вдосконалювальника вони ніхто. Хоча вони і вдосконалювалися близько тисячі років, щоб їх розчавити, навіть одного мізинця вже більш ніж достатньо. Ми кажемо, що тварини мають вроджені здатності й що вони можуть мати вміння. Однак у нашому Всесвіті є й такий принцип: не давати тваринам успішно завершувати вдосконалювання. Тому, як ви могли прочитати в давніх книгах, їх потрібно вбивати у великій чи малій катастрофі раз на кожні кількості років. По досягненню певного моменту у тварин виростає Гун, от їх і слід знищувати — уражати блискавкою і таке інше. Їм заборонено вдосконалюватися. Адже тварини не мають людської природи. Їм не можна вдосконалюватися, як людям. Вони не мають людських особливостей. Якщо тварини завершать удосконалювання, то гарантовано стануть дияволами. От їм і не дають його завершувати. Тому Небо їх убиває. Самим тваринам це також відомо. Але, як я вже казав, людське суспільство зараз переживає різкий занепад. Деякі люди коять усіляке зло. Коли все дійшло до такого стану, то чи не перебуває людське суспільство в небезпеці?

Будь-що, досягнувши крайньої точки, неодмінно йде у зворотний бік! Ми виявили, що кожного разу в доісторичні часи, коли людське суспільство в різних циклах знищували, це завжди відбувалося, коли воно перебувало в умовах крайньої моральної зіпсованості. Нині простір, у якому існує наше людство, і багато інших просторів перебувають у ситуації крайньої небезпеки. Така сама справа і з іншими просторами на цьому рівні. Тварини також бажають негайно втекти від небезпеки, вони також хочуть піднятися на високі рівні. Вони гадають, що можуть утекти, підвищивши свій рівень. Але ж це легко лише на словах, чи не так? Якщо бажаєш удосконалюватися, то мусиш мати людське тіло. Отже, це і є однією з причин виникнення в цігуніста одержимості футі.

Дехто подумав: чому ж є стільки Великих Пробуджених, є стільки вчителів з високим кунфу, і всі вони стоять осторонь? У нашому Всесвіті є й такий принцип: коли ти сам чогось прагнеш, коли чогось бажаєш, то інші не хочуть у це втручатися. Ми тут навчаємо вас, як іти праведним шляхом. Водночас ми вичерпно пояснюємо тобі Закон, щоб ти сам його усвідомив. Учитися чи ні — це твоя власна справа. «Учитель заводить людину у двері, а вдосконалювання залежить від неї самої». Ніхто тебе не силує, не примушує вдосконалюватися. Робити це чи ні — твоя власна справа. Тобто, яким шляхом ти хочеш іти, чого ти бажаєш, що хочеш отримати, — у все це ніхто не втручатиметься. Можна лише спонукати тебе до добра.

Деякі люди — хоча ти бачиш, що вони роблять вправи цігун, — насправді все віддають футі. Чому вони привабили до себе футі? Скільки в кожному куточку в усій країні цігуністів, поза якими є футі? Якщо про це розповісти, то дуже багато хто не наважиться практикувати цігун. Яка це жахлива цифра! Тоді чому ж виникло таке становище? Ці істоти руйнують суспільство звичайних людей, як же могло з'явитися настільки небезпечне явище? Саме людство його й накликало. Адже людство дегенерує. Усюди дияволи. Зокрема, фальшиві майстри цігун одержимі футі. Навчання ними цігун — це не що інше, як зараження людей цими створіннями. В історії людства завжди було заборонено, щоб тварини вселялися в людське тіло. Якщо таке ставалося, їх убивали. Усі, хай би хто це побачив, не дозволяли такого. Але в нашому сьогоднішньому суспільстві є такі, хто їх просить, їх запрошує, їм поклоняється. Деякі подумали: не було такого, щоб я його прямо попросив! Ти його не просив, але ти прагнув набути здатностей. Хіба могли це тобі дати Пробуджені вдосконалювання за істинним методом? Прагнення — це нав'язлива ідея звичайних людей. Таку ідею слід усунути. Тоді хто ж міг це тобі дати? Лише дияволи з інших просторів і різні тварини. Це рівноцінно тому, що ти його попросив. От воно й прийшло.

Скільки є таких, хто робить вправи цігун з правильними думками? Практикуючи цігун, слід звертати велику увагу на мораль, слід робити гарні вчинки, творити добро, усюди й завжди висувати до себе такі вимоги. А з тих, хто виконує вправи цігун у парках чи вдома, скільки людей так думає? Дехто, навіть не знаючи, який цігун він практикує, виконує вправи й хитається, та ще й базікає: «Пхе! Невістка зовсім мене не поважає»; «Чому моя свекруха така погана?!» А дехто теревенить про речі від роботи на підприємстві й до подій державного масштабу — немає такого, про що б він не базікав. А коли воно не відповідає його особистим уявленням, він іще й страшенно скипає. От скажіть, хіба це практика? Є й такий, у якого, коли він стоїть у позі стовпа й виконує вправи, від втоми тремтять ноги, але мозок не вгамовується: «Зараз усе стало таким дорогим! Ціни вирости. Наше підприємство вже не в змозі виплачувати нам зарплатню. Чому ж я ніяк не можу виробити здатності? Якби я їх виробив, то став би майстром цігун, збагатів би — лікуючи інших, я б заробляв собі гроші». Коли він побачив, що в інших людей проявилися здатності, то став іще роздратованішим. Він тільки й знає, що гнатися за набуттям здатностей, гнатися за

відкриттям небесного ока, гнатися за можливістю лікувати. Замисліться: наскільки це все далеко від властивості Всесвіту, від Чжень-Шань-Жень! Це є повним її порушенням. Якщо сказати суворіше, така людина практикує лихий метод! Проте вона робить це несвідомо. Чим більше вона так думає, тим гірші думки надсилає. Ця людина не опанувала Закону, не звертає уваги на мораль. Вона вважає, буцімто, практикуючи цігун, за допомогою тілесних рухів можна виробити Гун, ніби того, що вона хоче, можна домогтися, женучись за цим. Ось як вона гадає.

Саме через власні неправильні думки людина й привабила до себе погане створіння. Тварина побачила: «Ця людина хоче шляхом вправ цігун збагатіти; та — хоче прославитися, хоче набути здатностей. Оце так! Людина має непогане тіло і чудові речі. Але її думки дуже погані — вона женеться за набуттям здатностей! Можливо, вона має вчителя. Утім, навіть якщо й так, я все одно не боюся». Тварина знає, що вчитель істинного методу вдосконалювання бачить, що людина так женеться за здатностями. Проте чим палкіше вона за ними женеться, тим імовірніше, що вчитель не дасть їй здатностей, адже це якраз і є нав'язливою ідеєю, яку вчителю треба їй усунути. Чим більше людина має таких думок, тим менш імовірно, що їй дадуть здатностей, тим важче їй це усвідомити. Чим палкіше людина за ними женеться, тим її думки стають гіршими. Зрештою вчитель, побачивши, що цій людині кінець, тяжко зітхнув і перестав звертати на неї увагу. Деякі люди не мають учителя, але можуть мати перехожих, які потроху про них дбають. Адже в кожному просторі багато Пробуджених. Пробуджений побачив цю людину. Поспостерігавши за нею і побувши з нею цілий день, він помітив, що вона нікудишня, і пішов. Назавтра прийшов інший, поцікавився цією людиною і, побачивши, що вона погана, також пішов.

Тварина знає: хай би як там було — чи людина має свого вчителя, чи вона має перехожого вчителя, — але вчитель не може дати їй те, за чим вона женеться. Оскільки тварина не бачить просторів, де перебувають Великі Пробуджені, то вона й не боїться. Вона знайшла собі лазівку. У нашому Всесвіті є принцип: якщо хтось сам за чимось женеться, сам чогось хоче, то за звичайних обставин іншим не можна в це втручатися. Тварина скористалася такою лазівкою: «Коли людина хоче, то я це їй дам. Якщо я їй допоможу, то в цьому ж немає нічого поганого, чи не так?» От тварина й дає. Спочатку вона не наважується вселитися в людину і спершу дає їй трішки Гун для проби. Одного дня завдяки жадібному прагненню до людини раптом справді прийшов Гун, і вона змогла когось зцілити. Тварина побачила, що все пройшло чудово, неначе було виконано прелюдію музичного твору: «Коли людина охоче все приймає, то, мабуть, я вселюсь у неї і тоді зможу давати багато, та й робити це мені стане зручніше. Хочеш небесного ока? Цього разу я дам тобі все». І вона вселилася.

У своїх думках людина женеться за цими речами, і саме цієї миті в неї відкривається небесне око, вона набуває можливості випромінювати Гун, а також до неї приходять дрібні здатності. Людина страшенно зраділа! Вона вирішила, що нарешті домоглася цих речей, що виробила їх вправами. Насправді ця людина нічого не виробила. Їй

здається, що вона вже здатна просвічувати людське тіло, бачити, де в тілі людини хворе місце. Насправді її небесне око аж ніяк не відкрилося. Це тварина підпорядкувала собі її головний мозок. Тварина відбиває в мозку людини те, що бачить своїми очима. Людина ж вважає, що в неї самої відкрилося небесне око. «Хочеш випромінювати Гун? Будь ласка — випромінюй». Коли вона простягає руки, щоб випромінювати Гун, маленькі лапки тварини також витягуються з-за її спини; щойно людина починає випускати Гун, як з голови змійки висовується язик, і вона своїм язиком полизує пацієнтове хворе місце чи ділянку, де виросла пухлина. Це неймовірно поширена річ. Одержимість футі усі ці люди самі на себе накликають своїми прагненнями.

Адже людина гналася за цими речами, хотіла збагатіти, хотіла прославитися. Що ж, вона набула здатностей, уже в змозі лікувати, а також може бачити небесним оком. От вона й зраділа. Тварина це побачила: «Хочеш розбагатіти? Гарзд, я дам тобі розбагатіти». Керувати мозком звичайної людини — це прямо-таки якнайпростіша справа. Тварина здатна керувати дуже багатьма людьми, щоб вони зверталися до цієї людини з проханням зцілити, щоб приходило багато-пребагато. Отакої! Людина тут приймає хворих, а тварина там відправляє журналістів рекламувати її в газетах. Вона керує звичайними людьми, щоб вони так робили. Якщо хтось із пацієнтів дає мало грошей, то тварина зовсім йому цього не попустить — вона викличе в нього головний біль. Чи так, чи інакше, але ти маєш платити багато грошей. І ось людина домоглася і слави, і вигоди — і збагатилася, і прославилася, і стала майстром цігун. Часто такі люди не звертають уваги на Сіньсін і ладні сказати будь-що — вони за рангом на другому місці після Неба. Вони наважуються казати, що вони Царицямати та Нефритовий імператор, які зійшли в суєтний світ, вони навіть насмілюються називати себе Буддами. Оскільки такі люди не пройшли справжнього вдосконалювання Сіньсін, то, роблячи вправи цігун, женуться за набуттям здатностей і, як наслідок, приваблюють до себе тварин-футі.

Хтось із вас, можливо, подумав: «Що в цьому поганого? Принаймні можна заробити гроші, збагатіти, і то добре. Також можна стати відомим». Чимало людей так думає. Скажу вам: насправді тварина має свою мету, вона дає тобі щось не без причини. У Всесвіті є принцип, який називається «хто не втратить, той не отримає». Що отримує тварина? Хіба я щойно не порушував цього питання? Вона бажає отримати квінтесенцію твого тіла, щоб, удосконалившись, набути людської зовнішності, от і збирає її з людського тіла. А квінтесенція людського тіла лише одна. Якщо хочеш удосконалюватися, то маєш лише одну таку річ. Коли ти даси тварині це забрати, то більш і не думай про самовдосконалювання. Про яке вдосконалювання тобі можна буде ще вести мову? Якщо ти більше нічого не матимеш, то зовсім не зможеш удосконалюватися. Хтось, можливо, скаже: «А я і не хочу вдосконалюватися, я лише бажаю розбагатіти. Були б гроші, і добре. Мені байдуже!» Скажу таке. Ти хочеш збагатіти, тож я розповім тобі суть цього, і ти більше так не вважатимеш. Чому? Якщо тварина залишить твоє тіло раніше, то в тебе всі

кінцівки стануть німічними. Відтоді так буде протягом усього твого життя. Це тому, що вона забрала в тебе надто багато людської квінтесенції. Коли ж тварина залишить твоє тіло пізніше, ти опинишся у вегетативному стані — усю решту життя лише дихатимеш, лежачи в ліжку. Ти матимеш гроші, але чи зможеш їх витратити? Ти матимеш славу, але чи зможеш нею насолоджуватися? Хіба це не страшно?

Такі речі надзвичайно помітні й численні серед нинішніх цігуністів. Тварина не лише вселяється в людину, а і вбиває її душу. Вона пролазить у палац Нівань людини й сидить там навпочіпки. На вигляд такий цігуніст — людина, але це не людина. Зараз з'явилося навіть таке. Бо змінився рівень моралі людства. Якщо хтось скоює поганий учинок і ти йому про це скажеш, то він навіть не повірить. Він вважає, що заробляти гроші, гнатися за грішми, багатством — це вже стало непорушною істиною, що це правильно. Тому він кривдить інших, шкодить іншим, немає такого зла, якого б він не скоїв заради грошей, — він готовий на все. Якщо тварина не втратить, то й не отримає. Хіба може вона просто так щось тобі дати? Вона хоче добути щось із твого тіла. Певна річ, як ми вже казали, це люди накликають на себе неприємності через свої неправильні уявлення й думки.

Поговорімо про Фалуень Дафа. Якщо ти вдосконалюєшся за нашою школою, то достатньо тільки, щоб ти втримав свій Сіньсін, і тоді «одна праведність переможе все зло», і в тебе не виникне жодних проблем. Якщо ж ти не втримаєш Сіньсін і почнеш гнатися за одним і за іншим, то, безперечно, накликаєш на себе неприємності. Дехто з вас ніяк не може відкинути те, що належить до цігун, який він практикував раніше. Ми вчимо, що у практиці слід зосередитися лише на одній школі, у справжньому вдосконалюванні слід зосередитися на одній школі. Незважаючи на те, що деякі майстри цігун написали книги, скажу тобі: у тих книгах є все, що тільки завгодно, однакове зі створіннями з їхніх вправ — змії, лисиці, тхори. Коли читаєш такі книги, ці створіння зі слів вискакують назовні. Як я вже казав, кількість фальшивих майстрів цігун у багато разів перевищує кількість справжніх. Ти не зможеш їх ясно розрізнити, тому кожний обов'язково має себе контролювати. Я тут не намагаюся змусити тебе неодмінно вдосконалюватися за Фалуень Дафа. Хай би за якою школою ти вдосконалювався, усе годиться. Та в минулому була приказка: «Нехай навіть за тисячу років я не здобуду істинного методу, але й протягом одного дня не вдосконалюватимуся в лисячій медитації». Тому неодмінно тримайте себе в руках і щиро вдосконалюйтеся за істинним методом. Удосконалюючись, нічого не домішуйте. Не можна додавати навіть думок. У деяких людей уже деформувався Фалуень. Чому деформувався? Вони кажуть, що не виконували вправ іншого цігун. Але щойно вони починають робити вправи, як додають минулі концепції. Хіба це не означає, що вони це вносять? Стосовно проблеми футі на цьому все.

КОСМІЧНА МОВА

Що таке космічна мова? Це коли людина раптом може говорити якоюсь чудернацькою мовою: «абракадабра, абракадабра». Вони й самі не знають, що

кажуть. Ті, хто має здатність знати чужі думки, можуть розуміти це в загальних рисах, але, про що конкретно йде мова, усе ж не можуть зрозуміти. До того ж деякі люди можуть говорити багатьма різними такими мовами. Деяким це навіть здається вельми приголомшливим, вони гадають, що це вміння, здатність. Це не здатність, не вміння вдосконалювальника. І це не відображає твого рівня. Тоді що ж це таке? Річ у тім, що твоє мислення потрапило під контроль духа, який прийшов ззовні. А тобі це ще й здається чудовим, ти з радістю його приймаєш, ти зрадив. Чим більше ти радієш, тим більше він над тобою домінує. Хіба можна, щоб ти, будучи справжнім удосконалювальником, перебував під його контролем? До того ж такі духи приходять з надзвичайно низького рівня. Тому нам як справжнім удосконалювальникам не можна накликати на себе ці неприємності.

Люди є найціннішими, вони є вінцем усього сущого. Як ти можеш перебувати під контролем таких створінь? Тобі не потрібне навіть твоє тіло — як же це сумно! Деякі із цих створінь вселяються в тіло людини; є й такі, що цього не роблять і тримаються від людини на деякій відстані. Проте дух керує тобою, підкоряє тебе собі. Якщо ти хочеш говорити, то він робить так, щоб ти говорив — торохтів. Також цим можна заражати інших. Хтось захоче цього навчитися, набереться сміливості, відкриє рота і в нього також це вийде. Насправді ті істоти існують роями. Якщо схочеш так говорити, одна з них вселиться в тебе й змусить тебе говорити.

Чому таке трапляється? З тієї ж причини, що я розповідав, — такі духи бажають підвищити свій рівень. Але на тому боці немає страждань, тож не можна і вдосконалюватися, не можна підвищуватися. От вони й вигадали спосіб — допомагати людям здійснювати добрі вчинки. Але знову-таки духи не розуміють, що робити. Проте вони знають, що енергія, яку вони випромінюють, може здійснити на хвору людину незначний стримувальний вплив, може тимчасово зняти з хворого біль, але не здатна його вилікувати. Тому духи знають, що випромінювання енергії за допомогою рота людини може давати такий ефект. Ось у чім річ. Деякі люди називають це небесною мовою, а деякі — мовою Будд. Це богохульство. Я б сказав, що це просто-таки балаган!

Як вам відомо, Будди небагатослівні. Якби Будда розкрив уста й почав говорити в нашому просторі, то це могло б викликати тут, у людства, землетрус. Це був би просто жах! Звук був би громоподібним. Деякі люди кажуть: «Я своїм небесним оком бачив, що Будда зо мною розмовляв». Це не так. Така ж сама справа, коли хтось бачить моє Тіло Закону. Воно з тобою не розмовляє, а надсилає думки зі стереозвуком. Ти почув, і це було схоже на те, ніби Тіло Закону говорило. Зазвичай воно може говорити у своєму просторі. Але після того як його голос донесеться сюди, ти не зможеш розібрати, що воно каже. Це тому, що поняття простору-часу у двох просторах різне. Один шичень нашого простору дорівнює нинішнім двом годинам. А в тому великому просторі один наш шичень дорівнює їхньому цілому рокові. Наш час, навпаки, повільніший за їхній.

У минулому була приказка: «Коли на Небі минув один день, на Землі вже пройшла тисяча років». У ній мається на увазі унітарний світ, де відсутнє поняття простору та часу, тобто світи, у яких перебувають Великі Пробуджені. Наприклад, Світ Найвищого Щастя, Глазурований Світ, Світ Фалунь, Світ Лотосів тощо. Ось про які місця мова. У великому ж просторі час, навпаки, швидший. Якби ти був здатним прийняти, почути їхню розмову (у деяких людей пробилися небесні вуха, відкрився слух), якщо ти зможеш почути їхню розмову, то не вийде розібрати слів. Коли ти слухатимеш, усе буде як щебетання птахів, неначе в програвачі ввімкнено швидку перемотку вперед, — нічого не розбереш. Звичайно, деякі люди можуть чути музику, а також мову. Але обов'язково, щоб усе проходило через таку здатність, що відіграє роль носія, ліквідує цю різницю в часі й передає звук у твої вуха. Лише тоді ти зможеш чітко все чути. Ось у чім річ. Хтось каже, що це мова Будд. Це зовсім не так.

Коли Пробуджені один одного зустрічають, коли обидва вони усміхнуться, то вже все зрозуміли. Це тому, що вони використовують беззвучне передавання думок на відстані, які в голові отримувача лунають зі стереозвучком. Коли вони один одному усміхаються, то вже закінчили обмін думками. Застосовується не винятково лише така форма, інколи використовується й інший засіб. Як вам відомо, у Тантрі тибетські ламы надають великої ваги виконанню мудр. Але якщо запитаєш ламу, що таке мудра, то він відповідає, що це якнайвища йога. А що це конкретно? Він і не знає. Насправді це мова Великих Пробуджених. Коли людей багато, вони виконують великі мудри, надзвичайно красиві, різноманітні великі мудри; коли людей мало, Пробуджені виконують малі мудри, теж дуже гарні, малі мудри з усілякими положеннями рук, неймовірно складні, надзвичайно багаті. Адже це така мова. Раніше все це було небесною таємницею, а ми все розповіли. У Тибеті застосовується лише кілька одинарних жестів, призначених для практики. Їх було узагальнено й систематизовано. Вони є лише найпростішою мовою для практики, причому лише ті кілька її форм для практики. А справжні мудри неймовірно складні.

ЩО Я ВАМ ДАВ

Деякі люди, побачивши мене, хапають мою руку, тиснуть і ніяк не відпускають. А інші, побачивши, що ті тиснуть мені руку, роблять те ж саме. Я знаю, про що вони думають. Одні хочуть потиснути руку Вчителю, відчуваючи велику радість; а деякі бажають отримати трішки інформації, тому тримають руку й не відпускають. Я ось що скажу. Справжнє самовдосконалювання — це твоя власна справа. Тут у нас не зцілення та оздоровлення, коли тобі дають трішки інформації, щоб тебе полікувати. Ми цього не робимо. За усунення твоїх захворювань візьмусь особисто я. А на пунктах практики це зроблять мої Тіла Закону. Тих, хто читаючи книги, навчається самостійно, позбавлять хвороб також мої Тіла Закону. Гадаєш, можна домогтися зростання Гун, лише помацавши мою руку? Хіба це не смішно?

Гун залежить від удосконалювання твого Сіньсін. Якщо ти не вдосконалюєшся посправжньому, то Гун не зросте, бо є стандарти Сіньсін. Коли в тебе зросте Гун, з високих рівнів можна буде побачити, що ти позбувся нав'язливої ідеї, позбувся відповідної матерії, і над твоєю маківкою виросла лінійка. Причому така лінійка існує у формі стовпа Гун. Яка висота лінійки, така й висота стовпа Гун. Вона відображає Гун, вироблений твоїм власним удосконалюванням, а також відображає висоту твого Сіньсін. Якщо хтось інший додасть тобі скількись Гун, то це зовсім не спрацює. Навіть коли додати лише трішечки, його все одно не втримати, його рівень все одно впаде. Я можу зараз же дати тобі досягти стану «Три квітки збираються на маківці», але щойно ти вийдеш за двері, як Гун одразу ж упаде. Це не твоє, ти не виробив це своїм удосконалюванням, його не втримати, бо стандарт твого Сіньсін не перебуває на тому рівні. Хай би хто додав тобі Гун, у нього все одно б нічого не вийшло. Вироблення Гун цілком залежить від твого удосконалювання, від удосконалювання твоєї душі. Ти зможеш піднятися, тільки якщо будеш як слід розвивати свій Гун, невпинно підвищуватися та асимілюватися з властивістю Всесвіту. Деякі з вас просять у мене автограф, а ось розписуватись мені зовсім не хочеться. Деякі розповідають, що Вчитель дав їм автографа, хочуть похвалитися, а також бажають здобути захист від інформації Вчителя. Хіба це не є знову нав'язливими ідеями? У самовдосконалюванні слід покладатися на себе. На яку ще інформацію ти звертаєш увагу? Хіба ти можеш під час удосконалювання на високому рівні вважати важливими такі речі? Що це за дурниця? На це звертають увагу лише під час зцілення та оздоровлення.

Що стосується Гун, який ти сам виробляєш шляхом практики, то в украй мікроскопічному стані його частинки мають точнісінько такий, як у тебе, образ. Коли настане час виходу за межі Закону людського світу, ти вже вдосконалюватимеш Тіло Будди. Тоді в усьому твоєму Гун будуть образи Тіла Будди — вони будуть дуже гарні й сидітимуть на лотосах. Вони будуть на кожній дрібній частинці Гун. А в Гун тварин усюди дрібні лисиці, змії та інші створіння. На дрібних частинках Гун у вкрай мікроскопічному стані всюди ці створіння. Також існує так звана інформація: коли майстер цігун розмішає чай і дасть тобі випити, хай там як, такий чай теж міститиме Гун. Звичайні люди прагнуть лише того, щоб тимчасово зняти із себе біль, відсунути захворювання на потім чи пригальмувати його розвиток. У будь-якому разі звичайні люди — це звичайні люди. Хай би до якого кепського стану вони доводили своє здоров'я, ми в це не втручаємося. Я вам про це розповів лише тому, що ми практикувальники. Відтепер у жодному разі так не робіть — так звана інформація, те й се — нізащо не бажайте цих речей. Якийсь майстер цігун каже: «Я випромінюватиму для вас інформацію. Ви її зможете прийняти в будь-якому місці країни». Прийняти що? Скажу вам, усе це не здатне відігравати якусь там істотну роль. Припустімо, що користь усе-таки є, але це всього лише для тих, хто прагне отримати зцілення та оздоровлення. Ми ж як практикувальники, удосконалюючись, самі виробляємо Гун. А такий собі інформаційний Гун, що випромінюють інші, не може підвищити нам рівень, а може лише позбавити звичайну людину хвороб.

Обов'язково правильно постав свої наміри. У самовдосконалюванні ніхто не може тебе замінити. Ти зможеш підвищити свій рівень, тільки якщо сам будеш справді вдосконалюватися.

Отже, що я вам даю? Як ви знаєте, багато хто з нас ніколи раніше не практикував цігун і страждає від захворювань; багато ж хто, хоча й робив вправи цігун багато років, досі блукає на рівні ці й не має Гун. Звичайно, деякі лікують інших, але чи знають вони, як їм це вдається робити? Коли я роз'яснював проблему футі, то вже цілком зняв футі з тих, хто здатний щиро вдосконалюватися за Дафа, зняв усіх подібних лихих створінь, включно з тими, що перебували як усередині, так і зовні тіла людини, незалежно від того, що це були за створіння. Ті, хто самотійно щиро вдосконалюється, коли ти читаєш цей Дафа, я очищую тіло й тобі. До того ж очистити треба й твоє домашнє середовище. Швидше викидай ритуальні таблички лисиць і тхорів, яким ти раніше поклонявся, — їх усіх я тобі знищив, більше їх не існує. Оскільки ти бажаєш удосконалюватися, ми можемо надати тобі для цього найзручнішу можливість, зробити це для тебе. Але це поширюється лише на справжніх удосконалювальників. Звичайно, деякі люди не збираються вдосконалюватися. Вони так нічого й не збагнули навіть досі. Тоді й ми не можемо про них дбати. Ми дбаємо лише про щирих удосконалювальників.

Також є люди, яким інші раніше казали, що вони одержимі футі, і вони самі теж це відчували. Але після того як із цих людей футі було знято, вони не можуть позбутися тривоги. Їм постійно здається, ніби той стан і далі існує, вони вважають, що він іще залишився. Це вже є нав'язливою ідеєю, яка називається помисливістю. З плином часу такі люди, можливо, самі знову приваблять до себе тварину. Тобі треба відкинути такі думки, ніякого футі вже зовсім не існує. На минулих курсах ми вже вирішили деяким людям цю проблему, я вже це зробив — усунув їм усіх футі.

У Школі Дао під час практики цігун на низькому рівні закладають деяку базу, формують круг неба, Даньтєнь, а також те, що належить до інших аспектів. Ми тут вкладаємо Фалунь, Цітьї, усі механізми самовдосконалювання та багато-багато чого іншого, що за кількістю перевищує десять тисяч. Усе це треба тобі дати, немов посіяти в тобі насіння. Ти зможеш дійсно вдосконалитися в нашій школі лише після того, як я усуну твої хвороби, зроблю все, що слід зробити, і цілком вкладу в тебе все, що слід вкласти. Інакше, якщо я нічого тобі не дам, то це буде лише зціленням та оздоровленням. Відверто кажучи, якщо деякі з вас не звертають уваги на Сіньсін, то для них усе-таки кращим буде робити гімнастику!

Якщо ти щиро вдосконалюватимешся, то й ставитися до тебе нам слід буде з відповідальністю. Люди, що вдосконалюються самотійно, так само зможуть усе отримати, але вони мусять дійсно вдосконалюватися. Усе це ми даємо щирим удосконалювальникам. Як я вже казав, слід наставляти тебе справді як свого послідовника. Крім того, Закон високого рівня треба обов'язково вивчити ґрунтовно, щоб знати, як удосконалюватися; а п'ятьох методів практики ти навчишся відразу,

цілком їх засвоїш. У майбутньому ти зможеш досягти неймовірно високого рівня, настільки високого, що ти навіть не уявляєш, — здобуття Повноправного досягнення не буде проблемою. Я викладаю Закон, переплітаючи в ньому зміст різних рівнів. Достатньо того, щоб ти вдосконалювався, і ти виявиш, що у твоєму подальшому самовдосконалюванні на різних рівнях Закон завжди відіграватиме щодо тебе дороговказну роль.

Ти став удосконалювальником, і твій подальший життєвий шлях зміниться — мої Тіла Закону заново все тобі розпланують. Як розпланують? Скільки ще залишилося деяким людям у їхньому житті? Для них самих це лишається невідомим. Деяких за рік чи пів року, можливо, чекає важке захворювання, і воно, імовірно, триватиме багато років; в інших, можливо, станеться інсульт чи інші хвороби, які зроблять їх зовсім нерухомими. Як же тобі вдосконалюватися, маючи попереду такий життєвий шлях? Усе це ми тобі ліквідуємо, не можна допустити, щоб таке сталося. Але ми заздалегідь попереджаємо, що можемо зробити це лише для щирих удосконалювальників. Не можна довільно робити це для звичайних людей. Це було б рівнозначним скоєнню злих учинків. Народження — старість — хвороби — смерть — усі ці події життя звичайних людей мають причинні зв'язки, які не можна довільно порушувати.

Ми вважаємо вдосконалювальників найдорогоціннішими людьми, тому можемо змінити це лише для них. Як змінити? Якщо вчитель має дуже високий Вейде, тобто має дуже високу силу Гун, то він може анулювати тобі карму. Учитель з високим Гун може позбавити тебе дуже великої кількості карми, а вчитель з низьким здатний усунути лише трохи. Наведемо приклад. Усю різноманітну карму на твоєму подальшому життєвому шляху буде зібрано разом, з неї усунено частину, усунено половину. Половини, що залишиться, тобі все одно не витримати, вона буде вища за гору. Що ж робити? Можливо, коли ти осягнеш Дао, то в майбутньому буде багато таких людей, що отримують від цього користь. Отже, вони візьмуть на себе частку твоєї карми. Звичайно, для них це нічого не становитиме. Ти сам також маєш багато вироблених практикою живих істот, до того ж, окрім головної та допоміжної душі, ти сам маєш ще багато «я», кожне з яких візьме на себе частку твоєї карми. Коли тобі настане час зазнати лиха, то вже дуже мало залишиться. Кажу, що залишиться дуже мало, але карма буде все ще досить великою, і тобі все одно її буде не витримати. І як же вчинити тоді? Розділити її на безліч порцій і розмістити їх на кожному рівні твого самовдосконалювання, використовуючи їх для підвищення твого Сіньсін, перетворення твоєї карми, розвинення твого Гун.

Є ще дещо. Якщо хтось хоче вдосконалюватися, то це зовсім не така вже проста справа. Як я вже казав, це надзвичайно серйозна річ, до того ж вона перевищує звичайних людей і важча за будь-яку справу звичайних людей. Адже самовдосконалювання є надприродним, чи не так? Тому вимоги до тебе будуть вищими, ніж у будь-якій справі звичайних людей. Ми, люди, маємо душу. Душа безсмертна. Якщо душа безсмертна, подумай: чи не скоювала твоя душа лихих

учинків у суспільній діяльності до цього твого життя? Це цілком імовірно. Убила живу істоту, щось комусь заборгувала, когось скривдила, завдала комусь шкоди — можливо, що твоя душа все це зробила. Якщо це так, то ти на цьому боці вдосконалюєшся, а скривджена тобою істота на тому боці усе дуже ясно бачить. Якщо ти лише зцілюєшся та оздоровлюєшся, то вона не втручається. Вона знає, що ти відсуваєш лихо на потім, і якщо не розплатишся зараз, то зробиш це в майбутньому, а тоді розплата буде ще тяжчою. Тому, якщо ти тимчасово не розплачуєшся, то їй байдуже.

Коли ж ти заявляєш, що будеш самовдосконалюватися, то із цим вона вже зовсім не може погодитися: «Ти збираєшся вдосконалюватися, збираєшся йти геть. Коли в тебе виросте Гун, то мені вже буде тебе не дістати, мені з тобою буде не зіткнутися». Із цим вона ніяк не може змиритися. Та істота всіма правдами й неправдами тобі заважає, не дає тобі вдосконалюватися. Тож вона вдається до різноманітних засобів, щоб тобі перешкодити, аж до того, що навіть справді прийде тебе вбити. Звичайно, усе-таки не може бути, щоб, коли ти сидиш тут у медитації, тобі відрубали голову. Це неможливо, бо має відповідати станові суспільства звичайних людей. Можливо, щойно вийшовши з дому, ти потрапиш під машину, упадеш із високого поверху чи станеться якась інша небезпека. Таке трапитися може, і це досить небезпечно. Справжнє самовдосконалювання — геть не така проста справа, як ти собі уявляєш. Ти зможеш удосконалитися, лише цього захотівши?! Коли ти почнеш щиро вдосконалюватися, то відразу зіткнешся з небезпекою для життя, відразу постане ця проблема. Багато-багато майстрів цігун не наважується навчати цігун на високому рівні й вести людей на високі рівні. Чому? Тому, що їм із цим не впоратися, вони не в змозі тебе захистити.

Раніше багато з тих, хто проповідував Дао, мали змогу навчати лише одного послідовника. Із захистом одного учня вони ще могли сяк-так упоратися. Але в таких великих масштабах... пересічна особа вже навряд чи на таке наважиться. Проте, як ми вже вам казали, я це зробити в змозі, оскільки маю безліч Тіл Закону, що можуть застосовувати мою колосальну чудотворну силу й могутність Закону. Вони можуть проявити величезну чудотворну силу, величезну могутність Закону. До того ж те, що ми сьогодні робимо, також не є таким простим, як може здатися на перший погляд. Я вийшов це робити не через те, що піддався пориву. Я можу вам сказати, що за цією справою пильно слідкує багато Великих Пробуджених — ми в Кінцевий період Закону востаннє поширюємо істинний метод. Неприпустимо, щоб у справі, яку ми робимо, сталися відхилення. Якщо вдосконалюєшся, дійсно йдучи праведним шляхом, то ніхто не наслідиться нерозважливо тебе зачепити. Крім того, ти перебуваєш під захистом моїх Тіл Закону. Не може статися жодної небезпеки.

Борги слід повертати, тому на твоєму шляху самовдосконалювання, можливо, трапляться небезпечні випадки. Але під час виникнення таких випадків ти не злякаєшся, і не дадуть, щоб для тебе з'явилася справжня небезпека. Я можу навести вам кілька прикладів. Коли я проводив курси в Пекіні, одна з їх відвідувачів

на велосипеді переїжджала вулицю. Коли вона повертала за ріг, її на крутому повороті збило елітне легкове авто. Цій жінці було за п'ятдесят. Авто різко її вдарило. Ще й як: було навіть чути звук «Бац!» від удару головою об машину. Вона вдарилася точно об дах авто. У той час учениця все-таки всиділа на велосипеді. Її вдарило в голову, проте вона не відчула болю. Жінка не лише не відчула болю, але в неї й кровотеча не почалася, не було навіть ґулі. А ось водій машини страшенно злякався. Вискочивши з авто, він поспіхом її запитав: «Ви як? Не травмувалися? Поїдьмо до лікарні?» Вона відповіла, що все гаразд. Звичайно, наша учениця має дуже високий Сіньсін і не могла собі дозволити завдати іншим проблем. Вона сказала, що все гаразд, однак на авто від удару залишилася велика вм'ятина.

Такі пригоди трапляються, щоб забрати життя, але ти не опинишся в небезпеці. Коли ми минулого разу проводили курси в Цзілінському університеті, один із слухачів курсів виходив з велосипедом з головної брами університету. Щойно він дійшов до середини вулиці, як раптом два авто затисли його з двох боків. Його мали ось-ось збити, але він анітрохи не злякався. Часто, коли з нами таке трапляється, то в нас не виникає страху. Тієї ж миті автівки зупинилися, і ніяких проблем не виникло.

У Пекіні був іще такий випадок. Узимку темніє досить рано, люди лягають спати теж досить рано. На дорозі було пусто й дуже тихо. Один з тих, хто в нас навчається, поспішав на велосипеді додому. Попереду нього мчав один лише джип. Джип мчав-мчав і раптом загальмував. Учень не звернув на це уваги й далі їхав уперед, схиливши голову. Проте зненацька джип дав задній хід, стрімко позадкував. Машина поїхала дуже швидко. Дві сили з'єдналися разом — це також прийшли забрати життя. За мить до удару якась сила відразу відсунула його велосипед більш ніж на пів метра назад. Причому джип, торкнувшись колеса велосипеда, одразу ж загальмував — можливо, водій авто помітив, що позаду хтось є. Цей учень тоді теж не злякався. Ніхто з тих, хто стикається з такими ситуаціями, не лякається. Можливо, потім буває запізнілий страх. Ось про що він передусім подумав: «Оце так! Хто ж відтягнув мене назад? Мені слід йому подякувати». Озирнувся й тільки-но хотів сказати «дякую», як побачив, що на дорозі немає ні душі, стоїть глибока тиша. Він миттєво збагнув: «Це ж Учитель мене захищає!»

Був іще один інцидент, що стався в Чанчуні. Біля будинку одного з тих, хто в нас навчається, будується багатоповерхівка. Тепер же будинки зводять такі височенні. Риштовання складено із залізних труб завтовшки шість сантиметрів і завдовжки чотири метри. Одного разу, коли цей учень недалеко відійшов від свого будинку, одна із залізних труб з тієї багатоповерхівки зірвалася й полетіла вертикально вниз, прямуючи просто в його тім'я. Усі перехожі остовпіли. Він каже: «Хто це мене стукнув?» — йому здалося, що хтось хлопнув його по голові. Тієї ж самої миті, коли озирнувся, він побачив, що над його тім'ям обертається великий Фалунь! Залізна труба прослизнула уздовж його голови, після чого, ввіткнувшись у землю, так і залишилася там стирчати. Якби труба справді встромила в людину, то,

замисліться: за такої ваги це дійсно був би неначе танхулу, нанизаний на шампур. Людину би проткнуло наскрізь. Це було дуже небезпечно!

Таких випадків траплялося дуже багато, їх не злічити. Але ніякої небезпеки не виникло. Навряд чи з такими пригодами зіткнуться всі. Вони стаються з окремими нашими людьми. Зіткнешся ти з таким чи не зіткнешся, я гарантую, що для тебе не з'явиться жодної небезпеки. Це я можу гарантувати. Деякі з тих, хто в нас навчається, не вчиняють згідно з вимогами до Сіньсін — вони лише практикують рухи, а Сіньсін не вдосконалюють. Таких не можна вважати практикувальниками.

Зупинявся на тому, що Вчитель вам дає. Ось що я даю. Мої Тіла Закону захищатимуть тебе, аж доки ти не зможеш сам себе захищати. Тієї пори ти вийдеш за межі вдосконалювання за Законом людського світу і вже осягнеш Дао. Але ти мусиш уважати себе справжнім удосконалювальником — лише тоді ти зможеш цього досягти. Є така людина, що з моєю книгою в руці ходить проспектом і кричить: «Завдяки захистові від Учителя Лі можна не боятися потрапити під машину». Це руйнування Дафа. Таких людей я не захищаю. Насправді послідовники, які щиро вдосконалюються, так не роблять.

ЕНЕРГЕТИЧНЕ ПОЛЕ

Під час нашої практики навкруги виникає поле. Що це за поле? Деякі називають його полем ці, магнітним, електричним полем. Насправді, хай би яким полем ти його називав, усе це було б хибним, адже таке поле є вкрай багатим на матерію. У цьому Гун є майже будь-яка матерія, з якої складаються всі простори нашого Всесвіту. От якщо ми назвемо його енергетичним полем, то це ще буде порівняно слушною назвою. Тому ми зазвичай називаємо його енергетичним полем.

У такому разі яку ж це поле відіграє роль? Як вам відомо, у нас, удосконалювальників істинного методу, буває таке відчуття: оскільки таке поле з'являється завдяки вдосконалюванню за істинним методом, і воно є милосердним та асимільованим з властивістю Всесвіту Чжень-Шань-Жень, то всі наші слухачі курсів, що сидять у цьому полі, його відчують. У їхній голові немає поганих думок, до того ж багато хто з них, сидячи тут, навіть не згадує про те, щоб покурити, вони відчують неймовірно мирну й добру атмосферу, надзвичайний комфорт. Саме таку роль в межах цього поля відіграє енергія, яку мають удосконалювальники істинного методу. У майбутньому, після закінчення цих курсів, абсолютна більшість із нас набуде Гун, справді виникне Гун. Адже я передаю тобі те, що призначене для вдосконалювання за істинним методом, і ти сам також висуваєш до себе вимоги за критеріями Сіньсін. Слідом за твоєю невпинною практикою та вдосконалюванням за нашими вимогами до Сіньсін, поступово твоя енергія дедалі більшатиме й більшатиме.

Ми спасаємо й себе, й інших, спасаємо всіх живих істот. Тому, коли Фалунь обертається всередину, він спасає тебе, а коли обертається назовні, то спасає інших. Коли він обертається назовні, то випускає енергію і приносить користь іншим. Отже, усі, хто перебуватиме в межах зони покриття твого енергетичного поля, отримуватимуть від цього користь. Вони, можливо, почнуть почуватися дуже добре. Незалежно від того, ідеш ти вулицею, перебуваєш в установі чи вдома, можливо, воно всюди відіграватиме таку роль. Імовірно, ти ненавмисне відрегулюєш здоров'я людей, що перебуватимуть у межах твого поля, бо таке поле може виправляти всі неправильні стани. Людське тіло не повинно бути хворим. Коли хворієш, це належить до неправильного стану. От це поле й може його виправити. Коли той, хто має погані думки, думає про щось неправильне, то, перебуваючи під інтенсивною дією твого поля, він також може передумати. Можливо, тоді він перестане думати про погані речі. Може бути, що хтось захотів когось обляяти, але раптом передумає і вже не багатиме лягтися. Такий ефект може мати винятково енергетичне поле від самовдосконалювання за істинним методом. Тому в минулому в буддизмі був такий вираз: «Коли сяйво Будди освітлює все, панує пристойність, чесність і повна ясність». Ось що він означав.

ЯК ТИМ, ХТО ВЧИТЬСЯ ФАЛУНЬ ДАФА, НАВЧАТИ ЛЮДЕЙ ПРАКТИКИ

Багато учасників наших курсів після повернення додому відчують, що цей метод практики дуже гарний, і захочуть навчити його своїх родичів і добрих друзів. Це можна. Ти можеш усюди його навчати. Хай би кого ти його навчав, усе це можна. Але є один момент, про який ми маємо вам заявити. Ми даємо вам так багато речей, які не можна оцінити ніякими грішми. І для чого ж ми вам це даємо? Щоб ви вдосконалювалися. Ми можемо вам це дати лише за умови вашого вдосконалювання. Отже, якщо сказати по-іншому, коли ви в майбутньому навчатимете людей практики цігун, вам не можна використовувати все це для гонитви за славою та вигодою. Тому вам не можна, як я, проводити такі курси й брати за це платню. Адже нам треба друкувати книги й матеріали, щоб усюди поширювати нашу практику, а це вимагає витрат. Платня, яку ми беремо, уже стала найнижчою в усьому Китаї, а даємо ми більше за всіх. Ми дійсно ведемо людей на високі рівні. Це ви пізнали на власному досвіді. Коли ти як учень Фалунь Дафа в майбутньому почнеш навчати людей практики, ми маємо до тебе дві вимоги.

Перша вимога: не можна брати платню. Ми даємо тобі стільки всього не для того, щоб ти збагатів і домігся слави, а щоб тебе спасти, щоб ти вдосконалювався. Якщо ти візьмеш гроші, то мої Тіла Закону заберуть у тебе назад цілком усе, тоді ти більше не належатимеш до нашого Фалунь Дафа, і те, чого ти навчатимеш, більше не буде нашим Фалунь Дафа. Коли ви навчаєте людей практики, то не женетесь ані за славою, ані за грішми. Ви безкоштовно служите людям. Так роблять наші учні в усій країні. Консультанти всіх місць так само показують це на власному прикладі. Хай би

хто приходив навчатися нашої практики, якщо ти хочеш учитися, то й приходь. Ми можемо нести перед тобою відповідальність і не візьмемо за це ні копійки.

Друга вимога: не підмішуйте в Дафа особисті речі. Це означає, що в процесі навчання людей практики, незалежно від того, чи відкрилось у тебе небесне око, чи ти щось бачиш, чи виникли в тебе якісь здатності, тобі не можна пояснювати наш Фалунь Дафа тією ситуацією, яку ти побачив. Ті дрібниці, які ти побачив на своєму рівні, справді не можуть іти з ним у жодне порівняння, їм неймовірно далеко до справжнього змісту Закону, який ми викладаємо. Тому віднині під час навчання людей практики, хоч би там що, звертай на це увагу. Лише так можна гарантувати те, щоб оригінальні речі нашого Фалунь Дафа не було змінено.

Також не дозволено навчати практики у такій формі, яку використовую я. Заборонено у формі великої лекції, як це роблю я, викладати Закон. Ти не в змозі викладати Закон. Адже висловлене мною має дуже глибокий зміст. Я читаю лекції, переплітаючи в них речі високих рівнів. Ви вдосконалюєтесь на різних рівнях. У майбутньому, після того як ти підвищишся й станеш повторно слухати цей аудіозапис, то будеш невпинно підніматися. Ти невпинно слухатимеш і постійно матимеш нові розуміння, нові досягнення. Із читанням книг це ще більшою мірою так. У своїх словах я переплітаю дуже високі та глибокі речі, тому ти не спроможний викладати цей Закон. Тобі не дозволено у своїй розповіді використовувати мої оригінальні слова як свої, інакше це буде актом крадежу Закону. Тобі можна лише наводити мої оригінальні слова, додаючи: так каже Вчитель, так написано в книзі. Лише так можна казати. Чому? Бо, коли ти так скажеш, це набуде сили Дафа. Ти не можеш навчати людей того, що тобі відомо, видаючи це за Фалунь Дафа. Інакше те, чого ти навчатимеш, буде вже не Фалунь Дафа, і це буде рівнозначним руйнуванню нашого Фалунь Дафа. Якщо ти розповідаєш відповідно до свого погляду, відповідно до своїх думок, то це не є Законом. Воно не здатне спасти людей і не здатне відіграти жодної ролі. Тому ніхто не в змозі викладати цей Закон.

Спосіб для вашого навчання людей практики такий: на пунктах практики чи в місцях навчання людей практики можна поставити тим, хто навчається, аудіо-, відеозапис, і щоб після цього консультант навчив їх практики. Можна використовувати форму співбесіди, де всі будуть, обмінюючись між собою думками, учитися одне в одного, розмовляти, спілкуватися. Ми вимагаємо, щоб робили так. Водночас не можна називати учнів (послідовників), що завідують поширенням Фалунь Дафа, «учителями», «великими майстрами» тощо. Учитель Дафа лише один. Незалежно від того, раніше чи пізніше хтось вступив до школи, він усе одно є послідовником.

Коли ви навчаєте людей практики, деякі з вас, можливо, подумали: «Учитель здатний вкласти Фалунь, здатний налагодити людині здоров'я. Ми ж не в змозі цього зробити». Це не має значення. Як я вже вам казав, поза кожним з тих, хто в нас навчається, є моє Тіло Закону, причому не одне. Тому це виконують мої Тіла Закону. Коли ти когось навчаєш, якщо він має долю вдосконалюватися за Дафа, то відразу

ж може отримати Фалунь. Якщо ж така доля в нього слабша, то по закінченню налагодження здоров'я і після того, як почне практикувати, він теж поступово може його одержати. Мої Тіла Закону допоможуть йому в налагодженні здоров'я. І це ще не все. Скажу тобі: якщо ти, читаючи мої книги, переглядаючи мої відеозаписи чи прослуховуючи мої звукозаписи, навчатимешся Закону та практики, якщо ти дійсно вважатимеш себе практикувальником, то так само отримаєш те, що належить отримати.

Ми також не даємо нашим учням лікувати інших людей. Тим, хто навчається Фалунь Дафа, категорично заборонено лікувати інших. Ми навчаємо тебе вдосконалюватися вгору й не даємо тобі розвивати будь-які нав'язливі ідеї, а також не даємо тобі зіпсувати своє здоров'я. Наші місця практики кращі, ніж будь-які інші місця для вправ цігун. Якщо ти ходитимеш туди практикувати, то ефект буде набагато потужнішим, ніж тоді, коли ти лікуватимешся. Мої Тіла Закону сидять там по колу. У небі над місцем практики також є покривало, над яким великий Фалунь. Велике Тіло Закону над покривалом спостерігає за тим місцем. Це не просте місце, не місце для звичайних вправ цігун, а місце для самовдосконалювання. Багато тих з нас, хто має здатності, бачили, що місце Фалунь Дафа вкрите червоним сьйвом, і суцільно все там є червоним.

Мої Тіла Закону також можуть безпосередньо вкладати в людей Фалунь, але ми не заохочуємо виникнення нав'язливих ідей. Коли ти когось навчаєш тілесних рухів, він каже: «Ой, у мене з'явився Фалунь». Ти гадаєш, ніби це ти його вклав. Це зовсім не так. Я вам про це сказав. Не сприяйте розвиткові в себе цієї нав'язливої ідеї. Усе це роблять мої Тіла Закону. Ось як послідовники нашого Фалунь Дафа навчають людей практики.

Якщо хтось хоче переінакшити метод практики Фалунь Дафа на свій лад, то він руйнує Дафа, руйнує цю школу. Є такий, хто зробив з методу практики частівку. Це абсолютно неприпустимо. Справжні методи самовдосконалювання залишилися з доісторичних часів, з неймовірно далеких епох. Завдяки їм удосконалилося безліч Великих Пробуджених. Ніхто ніколи не наважувався навіть трохи їх змінити. Таке з'явилося лише в наш Кінцевий період Закону. Ніколи в історії такого не траплялося. Хоч би там що, будьте уважними в цьому аспекті.

ЛЕКЦІЯ ЧЕТВЕРТА

УТРАТА Й НАБУТТЯ

У колах удосконалювальників часто заходить мова про зв'язок між втратою та набуттям. Серед звичайних людей теж його обговорюють. Як ми, практикувальники, ставимося до втрати й набуття? У цьому ми розходимося зі звичайними людьми. Вони бажають отримати особисту вигоду. Вони думають про те, як жити краще й комфортніше. Ми ж, практикувальники, думаємо не так, а якраз навпаки. Ми не женемося за тим, що звичайні люди хочуть здобути. З другого боку, те, чого досягаємо ми, звичайні люди, хоч і бажають отримати, ніколи не отримують. Хіба що коли стануть самовдосконалюватися.

Утрата, яку ми зазвичай маємо на увазі, не є втратою в дуже вузькому розумінні. Коли згадуєш про втрату, то деякі відразу думають: «Хіба це не те, коли жертвуєш трохи грошей? Коли бачиш, що хтось має фінансові труднощі, то чимось допомагаєш. Зустрівши на вулиці жебрака, щось йому подаєш». Це теж своєрідне відмовлення, утрата, але це лише означає, що ти більш байдуже ставишся лише до одного — до грошей чи матеріальних цінностей. Нехтування багатством, звичайно, також є одним з аспектів втрати, одним з досить важливих аспектів. Але втрата, про яку кажемо ми, не обмежується такими вузькими рамками. Ми в процесі вдосконалювання як практикувальники маємо відмовитися від величезної кількості помислів: від схильності показувати себе, заздрості, потягу до боротьби, радості. Слід позбутися дуже-дуже багатьох найрізноманітніших нав'язливих ідей. Утрата, про яку ми кажемо, має широке значення. У всьому процесі самовдосконалювання слід утрачати всі нав'язливі ідеї та всілякі бажання звичайних людей.

Можливо, у когось із вас виникла така думка: «Ми вдосконалюємося серед звичайних людей. Якщо все втратити, чи не станемо ми такими самими як ченці й черниці? Утратити все, мабуть, нездійсненно». Наша школа від тієї частини практикувальників, що вдосконалюються серед звичайних людей, вимагає вдосконалюватися саме в суспільстві звичайних людей, максимальною мірою залишаючись однаковими зі звичайними людьми, і не змушує тебе дійсно втратити щось у матеріальному плані. Хай би навіть ти став чиновником якогось високого рангу чи нажив величезного багатства, ключ у тому, можеш ти чи ні відкинути ту нав'язливу ідею.

Наша школа прямо вказує на нав'язливі ідеї людини. В особистих інтересах, у суперечностях з людьми можеш ти чи не можеш дивитися на ці проблеми легко й байдуже? Ось ключове питання. Самовдосконалювання в монастирі, у глухих горах і пралісах змушує тебе цілком ізолюватися від суспільства звичайних людей і силує втратити ці нав'язливі ідеї звичайних людей. Це не дає тобі отримувати матеріальну

вигоду й тим самим змушує тебе до втрати. Ті, хто вдосконалюється серед звичайних людей, ідуть не таким шляхом. Вимагається, щоб вони знайшли спосіб, як ставитися байдуже до всього цього саме в життєвих умовах звичайних людей. Певна річ, це дуже важко. Але це найбільш ключова річ у нашій школі. Тому втрату, про яку ми кажемо, слід розуміти в широкому, а не в дуже обмеженому значенні. Візьмімо здійснення доброго вчинку, пожертвування комусь дрібних грошей. Поглянь на теперішніх вуличних жебраків. Для деяких з них це стало професією, і вони навіть заможніші за тебе. Нам слід звертати свою увагу на головне, а не на другорядне. Це ж самовдосконалювання, треба це робити велично, спрямовуючи погляд на головне. У процесі втрати те, що ми дійсно втрачаємо, — це те погане.

Часто люди вважають добрим усе те, за чим самі женуться. Насправді ж із погляду високих рівнів усе це заради того, щоб задовольнити серед звичайних людей ті жалюгідні корисливі інтереси. У релігії кажуть: «Хай би як багато грошей ти мав і хай би якою високою була твоя посада, це всього лише на кілька десятків років. Цього не принести із собою, коли народжуєшся, і не забрати, коли помираєш». Чому Гун є настільки дорогоцінним? Тому, що він росте просто на твоїй душі, і його можна принести, коли народжуєшся, і взяти із собою, коли помираєш. До того ж він безпосередньо визначає твій Ранг досягнення. Тому вдосконалюватися й важко. Тобто ти відмовляєшся від поганого. Лише так ти зможеш повернутися туди, звідки походиш. А що ж ти в такому разі здобудеш? Підвищення рівня й зрештою Повноправне досягнення, доможешся успіху й Повної Досконалості. Буде вирішено основну проблему. Певна річ, відразу позбутися найрізноманітніших бажань звичайних людей і зможти досягти критерію справжнього вдосконалювальника все-таки важко. Треба робити це поступово. Почувши, що я кажу робити поступово, ти скажеш: «Учитель каже робити поступово, от і робімо поступово». Так не можна! Ти маєш висувати до себе суворі вимоги. Проте ми дозволяємо тобі підвищуватися поступово. Якби ти сьогодні відразу ж усе виконав, то сьогодні й став би Буддою. Це нереально. Ти досягнеш цього поступово.

Утрачаємо ми, по суті, погане. І що ж це? Карма. Вона та всілякі нав'язливі ідеї людини одна одну доповнюють. Наприклад, наші звичайні люди мають усілякі погані думки і, скоюючи заради власної вигоди різноманітні злі вчинки, отримують таку чорну речовину — карму. Це безпосередньо пов'язано з нашими власними думками. Щоб позбутися цього поганого, спочатку треба виправити свої думки.

ПЕРЕТВОРЮВАННЯ КАРМИ

Між білою та чорною речовиною існує процес перетворення. Він відбувається після виникнення суперечностей між людьми. Здійснюючи добрий учинок, отримуєш білу речовину — Де; здійснюючи поганий, отримуєш чорну речовину — карму. Також існує процес успадкування. Хтось каже: «Чи не тому це, що людина зробила щось

погане в першій половині свого життя?» Не обов'язково, що всі мають таку ситуацію, адже люди накопичують карму не одне життя. У колах удосконалювальників уважають, що душа безсмертна. Якщо душа безсмертна, то вона, можливо, мала суспільну діяльність і до цього життя. Отже, у своїй діяльності до цього життя вона, імовірно, залишилась у когось у боргу, ображала когось чи скоювала інші злі вчинки, убивала живих істот тощо. Тоді створюється така карма. Ці речі накопичуються в інших просторах, і людина завжди носить їх із собою. Так само і з білою речовиною. І це не єдине їх джерело. Є й таке, коли ці речовини можуть накопичуватися у твоєму роді, серед предків. Раніше старі люди казали такі слова: «збирай Де, збирай Де!»; «предки накопичують Де»; «ця людина втрачає Де, позбувається Де». Ці слова абсолютно правильні. Нині звичайні люди до цього не дослухаються. Ти кажеш тій молоді про аморальність і про нестачу Де, а вона зовсім не бере це близько до серця. Насправді ж значення білої матерії є дуже глибоким. Вона не лише є ідеологічним і духовним критерієм сучасних людей, а й реальним матеріальним існуванням. Наше людське тіло має обидві ці речовини.

Хтось із вас запитує: «Це правда, що після того, як чорної речовини стало багато, ти вже не зможеш удосконалюватися на високі рівні?» Можна сказати так: у тих, хто має багато чорної речовини, вона впливає на здатність усвідомлення. Адже вона утворює навколо твого тіла поле, що якраз упакує тебе всередині, ізолюючи від властивості Всесвіту Чжень-Шань-Жень. Така людина, імовірно, матиме погану здатність усвідомлення. Інші кажуть про самовдосконалювання й цігун, а вона все це без винятку вважає забобонами і зовсім не вірить. Воно здається їй смішним. Часто це так. Але це не є абсолютним. Чи правда, що коли ця людина захоче вдосконалюватися, то вже буде дуже важко, і вона вже не зможе розвинути високий Гун? Усе-таки ні. Ми кажемо, що Дафа безмежний. Усе цілком залежить від удосконалювання твоєї душі. Учитель заводить у двері, а вдосконалювання залежить від самої людини. Усе залежить від того, як ти вдосконалюватимешся. У змозі ти будеш удосконалюватися чи ні, цілком залежить від того, чи сам ти зможеш терпіти, віддавати, страждати. Якщо ти здатний набратися такої рішучості, що ніякі труднощі тебе не зупинять, то, як на мене, це не проблема.

Ті, хто має багато чорної матерії, часто повинні більше віддавати, ніж ті, хто має багато білої. Адже біла матерія безпосередньо асимілюється з властивістю Всесвіту Чжень-Шань-Жень. Тому достатньо тільки, щоб Сіньсін людини піднявся, щоб людина змогла підвищитися в суперечностях, як у неї вже зростає Гун. Ось наскільки просто. Люди з великою кількістю Де мають високе усвідомлення й здатні витримувати страждання. «Томить його м'язи й кістки, гнітить його волю й думки» — навіть якщо такі люди витримуватимуть у фізичному плані більше, а в духовному менше, то в них усе одно може рости Гун. Для тих, хто має багато чорної речовини, таке вже не дозволено. Вони мусять спочатку пройти такий процес: передусім їм слід перетворити чорну речовину на білу. Але такий процес є вкрай болісним. Тому

часто людям з поганою здатністю усвідомлення потрібно більше страждати. Якщо карма велика, а усвідомлення слабке, то людині важче вдосконалюватися.

Наведемо конкретний приклад і подивимось, як вони вдосконалюються. Під час удосконалювання в медитації треба довго сидіти зі спірально загорненими ногами. Коли ноги загорнеш, то вони і болять, і затерпають. Із часом з'являється занепокоєння, нестерпне занепокоєння. «Томить його м'язи й кістки, гнітить його волю й думки» — тілу неприємно, на душі теж неприємно. Деякі люди під час сидіння із загорненими ногами бояться болю. Вони знімають ноги, не бажаючи виявити наполегливість. Деякі, просидівши в цій позі хоч трішки довше, уже не витримують. Коли вони знімають ноги, практика сходить нанівець. Тільки-но спірально загорнені ноги заболіють, як ці люди порухають ними й після цього знову загортають. Ми бачимо, що тоді від цього немає ефекту. Бо, коли їхні ноги болять, ми бачимо, що ноги атакує чорна речовина. Чорна речовина — це карма. Страждаючи, можна її усунути й тим самим перетворити на Де. З виникненням болю карма вже починає знищуватися. Чим більше вона тисне вниз, тим біль у їхніх ногах стає різкішим. Тому ноги в цих людей болять не безпричинно. Часто в тих, хто сидить у медитації, ноги болять нападами. Коли відбувається напад, стає надзвичайно нестерпно, а коли він минає, то ти трохи відходиш, але згодом знову починає боліти. Часто це так.

Адже карма знищується згусток за згустком. Коли було знищено один згусток, нозі стає трохи краще. Невдовзі знову спливає згусток, і знову починається біль. Чорна речовина після анулювання не зникає. Тут теж діє закон збереження матерії. Після усунення вона безпосередньо перетворюється на білу. А біла речовина — це Де. Чому ж карма може так перетворюватися? Бо людина постраждала, віддала, витерпіла біль. Ми вчимо, що Де ти здобуваєш завдяки тому, що витримав біль, вистраждав, зробив добро. Тому під час медитації й виникає ця проблема. Деякі люди, щойно їхні ноги хоч трішечки заболіють, зупиняють практику, розминаються і знов загортають ноги. Тоді зовсім немає ефекту. Деякі, стоячи в позі стовпа, коли їхні підняті руки втомлюються, не витримують і опускають їх. Тоді зовсім немає ніякого ефекту. Що це за страждання? Я б сказав, якби людина, потримавши так руки під час практики, уже могла б успішно вдосконалитися, то це було б прямо-таки занадто просто. Ось які в людей виникають ситуації під час удосконалювання в медитації.

Наша школа здебільшого все-таки не йде таким шляхом, але є й частина, що діє в цьому аспекті. Більшість з нас перетворює карму в пов'язаних із Сіньсін чварах з людьми. Ось у чому це часто втілюється. Коли людина перебуває в суперечностях і чварах з людьми, то це навіть перевершує такий біль. Я б сказав, що біль у тілі стерпіти найлегше — стисни зуби, і все вже минуло. А ось коли люди влаштовують інтриги, то стримати свої почуття важче за все.

Наведу приклад. Людина, прийшовши на роботу, чує, як двоє розповідають про неї гидкі речі, дуже образливі, від чого вона просто до краю розлютилася. Але, як ми

вже казали, будучи практикувальником, слід домогтися того, щоб не завдавати удару у відповідь, коли тебе б'ють, не казати нічого у відповідь, коли тебе сварять, слід висувати до себе вимоги за високими критеріями. От ця людина й думає: «Учитель сказав, що ми, практикувальники, не такі, як інші, і що потрібно бути великодушними». Вона не почала сваритися з тими двома. Але часто, коли виникає суперечність, але не подразнює душі людини, то вона не зараховується, не спрацьовує — підвищення не досягти. Тож людину не залишають думки про це, воно її тривожить. Імовірно, це розпалює серце людини, вона постійно хоче озирнутися й поглянути на вираз обличчя тих двох, що злісно її пересуджують. Людина озирається й бачить їхні люті фізіономії в самому розпалі балачки. Вона відразу ж не втримується, скипає та, імовірно, одразу ж із ними свариться. Коли між людьми виникають суперечності, то дуже важко втримати себе в руках. Якби все відбувалося під час сидіння в медитації, то, я б сказав, це ще було б легко. От тільки завжди так не буде.

Тому у своїй подальшій практиці ти зіткнешся з найрізноманітнішими бідами. Якби їх не було, то як би ти вдосконалювався?! Серед присутніх усі такі: і ти добрий, і я добрий, не маємо конфлікту інтересів, не маємо завад від людських думок. Ти сядеш там, і твій Сіньсін уже підвищиться? Так нічого не вийде. Людина має посправжньому на практиці себе загартовувати, лише тоді вона зможе підвищитися. Хтось із вас мене спитав: «Чому, практикуючи, ми весь час стикаємося з неприємними випадками? І вони майже не відрізняються від тих, із якими стикаються звичайні люди». Бо ти вдосконалюєшся саме серед звичайних людей. Не буде такого, щоб тебе раптом перевернули до гори ногами, підняли в повітря і, змусивши так висіти, відправили на небо трішки постраждати. Такого не буде. Усе буде в стані звичайних людей: хтось тебе сьогодні дратував, хтось провокував, хтось погано з тобою повівся, ні з того ні з сього наговоривши тобі грубощів. Тоді якраз дивляться на те, як ти поставишся до цих проблем.

Чому ти стикаєшся із цими проблемами? Усі вони спричинені твоєю власною кармою, яку ти заборгував. Ми вже усунули тобі безліч, безліч її часток. Залишилося лиш от стілець бід, розділених і встановлених на кожному рівні задля підвищення твого Сіньсін, загартування людського серця та усунення всіляких нав'язливих ідей. Усе це твої власні біди. Ми скористалися ними заради підвищення твого Сіньсін. Ти цілком у змозі їх пройти. Достатньо тільки, щоб ти підвищив Сіньсін, як уже зможеш пройти. Побоюємося лише того, що сам ти не захочеш цього зробити. Якщо ти захочеш пройти, то зможеш. Отже, коли ти віднині стикатимешся із суперечностями, не вважай їх випадковими. Адже, коли суперечності виникають, це відбувається раптово, але все-таки вони існують не випадково, а для того, щоб ти підвищив свій Сіньсін. Тільки б ти вважав себе практикувальником, тоді й зможеш усе успішно вирішити.

Звичайно, про наближення бід і суперечностей до їх появи тобі не скажуть. Якщо тобі все повідомити, то що ж залишиться для твого вдосконалювання? Вони вже не

матимуть ефекту. Часто вони виникають зненацька. Лише тоді можна випробувати Сіньсін людини, лише тоді можна дати їй Сіньсін досягти справжнього підвищення, побачити, чи зможе людина втримати Сіньсін. Лише тоді можна буде це побачити. Отже, суперечності виникають не випадково. У всьому процесі вдосконалювання під час перетворювання карми виникають ці проблеми. Вони набагато складніші, ніж те, коли тобі «томить м'язи й кістки», як це зазвичай уявляють люди: практикуючи, виконував тілесні рухи трохи довше, і підняті руки почали тремтіти, чи ноги втомилися від стояння, і так буцімто вже зросте Гун. Ти практикуватимеш на скількись годин більше, і лише від цього в тебе вже може зрости Гун? То лише має ефект у перетворенні твого власного тіла. Але також потрібна енергія, що відіграла б роль посилення. Це не дає ефекту підвищення рівня. «Гнітити його волю й думки» — ось що є справжнім ключем до підвищення рівня. Якщо стверджувати, що, коли «томить м'язи й кістки», можна підвищитися, то я б запитав таке: китайські селяни страждають більше за всіх, отже, за цією логікою, вони мали би перетворитися на великих майстрів цігун? Хай би як тобі «томило м'язи й кістки», ти їм у цьому поступатимешся. День у день, попри пекуче сонце, вони працюють у полі й страждають від виснажливої роботи. Усе не так просто. Тому, як ми вже казали, якщо хочеш дійсно підвищитися, потрібно зробити так, щоб дійсно підвищилися твої думки. Лише тоді ти зможеш справді підвищитися.

Щоб у процесі перетворювання карми бути спроможними втримати себе в руках і щоб не сталося так, як у звичайних людей, коли вони роблять тільки гірше, нам у повсякденному житті потрібно зберігати милосердні помисли та доброзичливий настрій. Коли раптово ти зіткнешся з якоюсь проблемою, то зможеш вдало її вирішити. Часто, коли твої думки весь час залишаються добрими й милосердними, і зненацька виникає проблема, ти маєш можливість пом'якшити удар, маєш можливість поміркувати. Коли ж ти подумки постійно сперечаєшся з іншими та всіляко з ними борешся, то, я б спрогнозував, щойно ти зіткнешся з проблемою, як уже посваришся з іншими. Гарантую, що так буде. Отже, зіткнувшись із якоюсь суперечністю, я вважаю, ти дійсно маєш домогтися того, щоб твою власну чорну матерію було перетворено на білу, перетворено на Де.

Наше людство розвинулося до такої міри як сьогодні, коли практично в кожній народженій людині до карми додається ще карма; коли люди у своїх тілах мають гігантську карму. Тому часто у проблемі перетворення карми з'являється ситуація, коли водночас зі зростанням твого Гун, водночас із підвищенням твого Сіньсін ліквідується й перетворюється і твоя карма. Якщо, зіткнувшись із суперечністю, яка, можливо, проявиться в загартуванні Сіньсін під час взаємодії з людьми, ти зможеш стерпіти, то і твоя карма знищиться, і Сіньсін підніметься, і Гун виросте — усе це поєднається. Люди минулого мали великий Де і вже й так високий Сіньсін. Варто їм було витерпіти лише мізерне страждання, як у них уже міг рости Гун. Нинішні люди не такі: щойно вони стикаються зі стражданням, як уже не бажають

удосконалюватися, до того ж їхнє усвідомлення дедалі гіршає, а отже, удосконалюватися їм стає складніше.

У самовдосконалюванні, коли реагуєш на конкретні суперечності й інші погано з тобою вчиняють, можуть бути два види обставин. По-перше, до цього життя ти, можливо, погано вчиняв з іншими. Ти ж утрачаєш душевну рівновагу: чого це зо мною так поводяться? У такому разі чому в минулому ти поводився так з іншими? Ти кажеш, що тоді ти не знав і що це життя не має ніякого стосунку до подій тих життів. Так не можна. Є й інше — у суперечностях порушується питання перетворення карми. Отже, коли ми конкретно на них реагуємо, нам слід бути великодушними, не можна робити, як звичайні люди. На підприємствах та в інших робочих середовищах усе так само. У самозайнятих осіб також, вони теж спілкуються з людьми. Неможливо не контактувати із суспільством. Щонайменше є сусідські стосунки.

У суспільних відносинах усі стикаються з найрізноманітнішими суперечностями. Що стосується тієї частини наших практикувальників, яка вдосконалюється серед звичайних людей, — хай би скільки грошей ти мав і хай би яку високу посаду обіймав, якщо ти приватний підприємець, започаткував компанію, ведеш якийсь бізнес, усе це не страшно. Укладай чесні угоди й будь праведним своїм серцем. Кожній професії людського суспільства належить існувати. Річ у тім, що люди мають несправедливе серце, а не в тім, у якому виді діяльності вони працюють. Раніше був вислів «з десяти торгівців — дев'ять шахраїв». Це слова звичайних людей. Я ж вважаю, проблема в людському серці. Потрібно, щоб усі були праведними серцем, укладали чесні угоди — ти більше віддаєш, тож і маєш заробляти більше грошей. Ти отримуєш тому, що серед звичайних людей щось віддаєш. Не втрапиш — не здобудеш. Це трудовий дохід. У кожному прошарку суспільства можна бути доброю людиною. У різних прошарках — різні суперечності. У вищих верствах — форми суперечностей вищих верств. Усюди можна правильно ставитися до суперечностей; у будь-якому суспільному прошарку існує питання, як бути порядною людиною. Усюди можна зробитися байдужим до всіляких бажань і нав'язливих ідей. У кожному з різних прошарків можна проявити себе доброю людиною. Кожний може вдосконалюватися в тій верстві, у якій він перебуває.

Зараз у Китаї, незалежно від того, на державних чи на інших підприємствах, суперечності між людьми вкрай особливі. В інших країнах і в історії ніколи не було такого явища. Тому пов'язані з вигодами суперечності проявляються надзвичайно гостро. Інтриги, боротьба за нікчемну вигоду. Думки, якими люди керуються, прийоми, які застосовують, дуже паскудні. Бути доброю людиною і то важко. Наприклад, людина прийшла працювати на підприємство. Вона відчула, що атмосфера тут якась ненормальна. Потім хтось їй розповів: «Такий-то поширив про тебе жахливу інформацію, звернувся до керівництва зі скаргою на тебе і страшенно тебе дискредитував». Люди кидають на тебе здивовані погляди. Хіба ж проста людина зможе таке стерпіти? Як можна витримати таку образу? «Він зо мною так

учиняє, тоді я відповім йому тим самим. Він має своїх прибічників, я — своїх. Нумо поборімося». Якщо ти так учиниш серед звичайних людей, то вони назвуть тебе сильним. Однак коли ти практикувальник, то ти будеш геть нікудишнім. Якщо ти змагаєшся й борешся так само, як звичайні люди, то ти і є звичайна людина. Коли ти так чинитимеш іще енергійніше, ніж він, то виявишся ще гіршим за ту звичайну людину.

Як нам реагувати на такі проблеми? Коли ми стикаємося з такими суперечностями, нам передусім потрібно залишатися холоднокривими і не слід поводитися так само, як протилежна сторона. Звичайно, ми можемо доброзичливо все пояснити. Якщо ми чітко про все розповімо, то нічого страшного в цьому немає. Але не можна бути надто стривоженими цим. Якщо ми стикаємося з такими неприємностями, то не можна змагатися й боротися так само, як інші. Якщо ти вчиняєш, як він, хіба ти не є звичайною людиною? Тобі не лише не можна змагатися й боротися, як він, у душі тобі також не можна його ненавидіти. Дійсно не можна ненавидіти. Коли ти став його ненавидіти, хіба ти не піддався гніву? Отже, ти не досяг Жень (Терпіння). Ми ж дотримуємося Чжень-Шань-Жень. Тож твоїй Шань (Доброті) тим паче нізвідки взятися. Тому тобі не можна бути таким самим, як він. Тобі справді не можна на нього гніватися, попри те, що він дискредитував тебе і перед керівництвом, і перед колегами — так, що тобі від цього соромно голову підняти. Тобі не лише не можна на нього гніватися, ти навіть маєш у душі йому дякувати. Дійсно маєш дякувати. Серед звичайних людей, можливо, ось як подумують: хіба я тоді не перетворюся на Ак'ю? Скажу тобі: це не той випадок.

Замислися, коли ти практикувальник, то чи не слід висувати до тебе й вимоги за високими критеріями?! Мабуть, уже не можна вимагати від тебе за принципом звичайних людей. Якщо ти вдосконалювальник, то ти ж здобуваєш речі високих рівнів, чи не так? Отже, й вимоги до тебе слід висувати за принципами високих рівнів. Якщо ти вчиниш так, як протилежна сторона, то чи не станеш таким самим, як вона? А чому потрібно ще й їй дякувати? Подумай: що ти отримуєш? У Всесвіті є принцип, що звучить як «хто не втратив, не здобуде; щоб здобути, треба втратити». Та особа дуже зіпсувала твою репутацію серед звичайних людей — вона вважається стороною, що здобула. Вона поживилася чужим коштом. Чим більше вона тебе дискредитувала, чим більшу зробила сенсацію, тим більше тобі довелося витримати, тим більше Де вона втратила. Увесь цей Де вона віддала тобі. Водночас, коли ти все це зносив, то, можливо, заспокоївся до такої міри, що став дуже байдужим до цього й не взяв це близько до серця.

У Всесвіті є й такий принцип: якщо ти витримав величезні страждання, то твою власну карму також буде перетворено. Адже ти віддав. Скільки ти витримав, стільки й карми перетворюється — усе перетворюється на Де. Де ж потрібний практикувальникам. Ти ж отримав подвійну користь, чи не так? Ще й карми позбувся. Якби та людина не створила тобі такої ситуації, де б ти підвищив Сін'сін? Ти добрий і я добрий, у всьому повна ідилія, ми сидимо там, і від цього вже зростає Гун — де

ти таке бачив?! Саме завдяки тому, що вона створила тобі таку суперечність, народилася така нагода для підвищення Сіньсін. Звідси ти зміг підняти свій Сіньсін. Чи не зріс твій Сіньсін? Це потрібна користь. Ти практикувальник. Коли піднімається твій Сіньсін, то підвищується ж і твій Гун, чи не так? Одним махом чотири користі. Хіба тобі не слід їй дякувати? У душі тобі дійсно слід гарненько їй подякувати. Це справді так.

Звичайно, тією людиною керували погані наміри, інакше вона б не віддала тобі Де. Однак вона дійсно створила тобі можливість для підвищення Сіньсін. Це означає, що ми неодмінно маємо звертати велику увагу на вдосконалювання Сіньсін. Одночасно з удосконалюванням Сіньсін усувається карма, перетворюючись на Де, і тоді ти можеш підвищити свій рівень. Це є взаємообумовленим. На високих рівнях принцип цілком змінюється. Звичайні люди цього не розуміють. Якщо ти поглянеш на принцип на високих рівнях, то побачиш, що він цілком змінився. Ти бачиш принцип серед звичайних людей і вважаєш його правильним, але він не є справді правильним. Лише досягнувши високих рівнів, бачиш дійсно правильне. Часто-густо це так.

Принцип я вичерпно вам пояснив і сподіваюся, що в подальшому вдосконалюванні ви зможете ставитися до себе як до практикувальників і будете щиро вдосконалюватися, адже тут викладено цей принцип. Можливо, деяким з вас через те, що вони перебувають серед звичайних людей, насущна матеріальна вигода звичайних людей, яка лежить просто перед ними, усе-таки здається більш практичною. У могутньому потоці звичайних людей вони все-таки не в змозі висувати до себе вимоги за високими критеріями. Насправді ж, щоб бути доброю звичайною людиною, є зразки героїв і вірцевих постатей. То зразки для звичайних людей. Якщо ти хочеш бути вдосконалювальником, то все залежить від того, як ти працюєш над своєю душею, від твого власного усвідомлення, і тут немає ніякого вірця. На щастя, ми сьогодні вже виклали Дафа. У минулому, якби ти й хотів удосконалюватися, ніхто ще не розповідав, як це робити! Отже, керуючись у своїх учинках Дафа, можливо, ти робитимеш краще. Чи зможеш ти вдосконалюватися, чи зможеш це реалізувати, прорив до якого рівня здійсниш — це вже цілком залежить від тебе самого.

Звичайно, форма перетворювання карми не повністю така, як я щойно розповів. Воно проявляється і в інших аспектах. Це виникає і в суспільстві, і вдома. Можливо, ти зіткнешся з неприємними інцидентами, ідучи вулицею чи перебуваючи в іншому соціальному середовищі. Треба змусити тебе усунути всі нав'язливі ідеї, у які ти вчепився серед звичайних людей. Якщо ти маєш нав'язливі ідеї, їх усіх треба в різноманітних ситуаціях стерти. Тебе змусять набити собі ґулі й звідси усвідомити Дао. Саме так і проходить самовдосконалювання.

Досить типовою є й така ситуація. У багатьох з нас у процесі вдосконалювання буває таке: часто, коли ти практикуєш, твоя жінка надзвичайно розлючується. Щойно ти

візьмешся виконувати практику, як вона починає з тобою воювати. Якщо ж ти робиш щось інше, то вона не втручається. Ти розповідаєш, що, коли ти, граючи в маджонг, марнуєш на нього багато часу, то вона теж невдоволена, але не так, як під час твоєї практики цігун. Твоя практика ніяк не провокує і не зачіпає твою дружину, а загартовує твоє тіло, це ж така гарна річ! Але варто тобі лише почати практикувати, як вона вже зриває на тобі своє роздратування. У декого через практику такі сварки з дружиною, що вони ось-ось розлучаться. Чимало людей не замислювалося про те, чому ж ця ситуація виникає. Згодом ти питаєш у жінки: «Чого це ти так розгнівалася, коли я практикував?!» Вона не знаходить відповіді, дійсно не може нічого відповісти: «Авжеж, мені не слід було так сердитися! Тоді я дійсно неймовірно вибухнула». У чім же тут насправді річ? Одночасно з практикою має перетворюватися карма. Хто не втратить, не здобуде. Утрачаєш ти, зрештою, погане. Ти маєш віддавати.

Можливо, щойно ти, прийшовши додому, зайдеш у двері, як твоя дружина накинеється на тебе зі страшенним скандалом. Якщо ти стерпиш, то твоя сьогоднішня практика не зійде нанівець. Дехто розуміє, що, практикуючи, потрібно звертати велику увагу на моральність, тому, як правило, дуже добре ставиться до своєї жінки. Та тут він подумав: «Зазвичай як я сказав, так і робиться, а сьогодні вона сіла мені на голову». Він не стримав свого гніву й посварився з дружиною, від чого відразу ж його сьогоднішня практика знову зійшла нанівець. Адже ти маєш карму. Жінка допомагає тобі її позбутися. А ти цього не приймаєш. Ти посварився з дружиною, від чого карму не вдалося успішно усунути. Таких випадків дуже багато. Безліч наших практикувальників раніше стикалася з такою ситуацією, але не замислювалася, чому. Коли ти робиш щось інше, то твоя жінка не дуже в це і втручається. Тут же, по суті, добре діло, а вона, навпаки, постійно тобі заважає. Насправді дружина просто допомагає тобі позбутися карми. Але їй самій про це не відомо. Це зовсім не так, що вона лише зовні з тобою посварилася, а в душі все ще чудово до тебе ставиться. Це не так. Вона розгнівалася дійсно невдавано. Бо на кого опускається карма, тому й погано. Гарантую, що це так.

ПІДВИЩУВАННЯ СІНЬСІН

Раніше в багатьох людей через те, що вони не могли втримати свій Сіньсін, виникала величезна кількість проблем. По досягненню в практиці певного рівня їм більше не вдавалося підвищитися. Є такі, хто вже із самого початку мав досить високий Сіньсін. У практиці в них одразу відкрилося небесне око й досягло якоїсь сфери. Оскільки ця людина має досить гарну моральну основу й дуже високий Сіньсін, то її Гун також дуже швидко піднімається. Настає такий момент, коли Гун людини вже виріс до тієї ж висоти, на якій перебуває її Сіньсін. Якщо людина захоче підняти свій Гун іще вище, то й суперечності загостряться. Тоді треба, щоб вона далі підвищувала свій Сіньсін. Особливо ті, хто від народження має гарну моральну основу. Він постійно відчуває, що його Гун чудово собі росте. Практикує він теж дуже

добре. Але чому ж раптом виникло так багато клопітних справ? Чому все стало погано? І люди почали погано до нього ставитися, і босу він став не подобатися, і ситуація вдома стала дуже напруженою. Чому це несподівано з'являється стільки суперечностей? Сам він іще не усвідомив. Оскільки він має добру моральну основу і досяг певного рівня, виник такий стан. Але хіба ж то остаточний стандарт Повної Досконалості практикувальника? До завершення вдосконалювання ще далеко! Тобі потрібно далі себе підвищувати. Ти зміг досягти такого стану лише завдяки тому, що мав невеличку моральну основу. А щоб піднятися ще вище, слід і критерії підвищити.

Дехто каже: «Коли я зароблю побільше грошей, улаштую свою родину, то мене більш ніщо не турбуватиме. Тоді я стану вдосконалюватися». Я б сказав, що це ти маєш нездійсненні мрії. Ти не в змозі втрутитися в життя інших, не в змозі керувати їхньою долею, включно з долею дружини й дітей, батьків і братів. Хіба в цьому твоє слово є вирішальним? Крім того, якщо ти більше не хвилюватимешся за свій тил і не матимеш жодного клопоту, тоді що ж залишиться для твого вдосконалювання? У комфорті й затишку ось там виконуватимеш практику? Де ти таке бачив? Це ти мислиш із позиції звичайної людини.

У самовдосконалюванні якраз і потрібно практикувати, перебуваючи в бідах, у яких подивляться, зможеш ти чи ні порвати із сімома почуттями й шістьма бажаннями, зможеш чи ні холодно до них ставитися. Якщо ти весь час міцно триматимешся за ці речі, то не зможеш удосконалитися. Будь-яка справа має причинний зв'язок. Чому люди можуть бути людьми? Бо в людях є почуття. Заради цих почуттів люди й живуть. Родинні почуття, почуття між чоловіком і жінкою, батьківські почуття, прихильність, дружні почуття, люди роблять щось заради дружби — ні в чому не можна відійти від почуттів. Хочеш щось робити або не хочеш, радий або не радий, любов і ненависть — усе, що є в цілому людському суспільстві, повністю виходить з почуттів. Якщо ти не порвеш із ними, то не зможеш удосконалюватися. Якщо ти вистрибнеш із почуттів, то ніхто не зможе тебе зачепити. Настрої звичайних людей уже не зможуть вести тебе за собою. Їх місце займе Милосердя, річ іще більш велична. Звичайно, відразу порвати із цим усе-таки важко. Удосконалювання — процес повільний. Це процес поступового усунення твоїх нав'язливих ідей. Однак сам ти маєш висувати до себе суворі вимоги.

У нас як у практикувальників суперечності виникають зненацька. Що робити? Якщо ти зазвичай постійно зберігатимеш милосердний настрій, спокійний і доброзичливий душевний стан, то, зіткнувшись із проблемою, учиниш добре, адже буде можливість для амортизування. Якщо ти постійно милосердний, робиш людям добро; здійснюючи щось, завжди думаєш про інших і щоразу, коли стикаєшся з проблемою, передусім думаєш про те, чи зможуть інші це витримати, чи не заподіє це шкоди іншим, тоді не виникатиме проблем. Отже, практикуючи, тобі потрібно висувати до себе вимоги за високими та ще вищими критеріями.

Часто деякі люди не можуть цього усвідомити. У декого відкрилося небесне око, і він побачив Будду. Повернувшись додому, він виконує уклін перед Буддою, а подумки твердить: «Чому ж Ви про мене не піклуєтесь?! Допоможіть мені вирішити цю проблему!» Будда ж, звичайно, не став втручатися. Те лихо саме він і запланував. Мета — підвищити твій Сіньсін. У суперечності ти можеш підвищитися. Хіба Будда може вирішити тобі цю проблему? Він зовсім цього не зробить. Якщо Будда її вирішить, то як у тебе тоді може зрости Гун, як ти підвищиш свій Сіньсін і рівень? Ключовим є те, щоб дати тобі домогтися зростання Гун. З погляду Великих Пробуджених, бути людиною — це не мета. Сенс людського життя не в тому, щоб бути людиною, а в тому, щоб ти повернувся назад. Скільки людина страждатиме? Вони вважають, що чим більше страждатиме, тим краще. Так людина швидше поверне борги. Ось який вони мають спосіб мислення. А вищезгадана людина не змогла цього усвідомити. Коли з благань до Будди нічого не вийшло, вона почала йому дорікати: «Як це так, ти ніколи мені не допомагаєш? Лише день у день пали тобі ладан і клади земні поклони». Через це людина розбила статую Будди й відтак почала ганьбити Будду. Оскільки вона почала його ганьбити, її Сіньсін упав, а Гун не стало. Зрозумівши, що все втратила, вона ще більше зненавиділа Будду. Подумала, що він її занапащає. Сіньсін Будди вона оцінює логікою звичайних людей. Хіба ж можна так оцінювати? На справи високого рівня вона дивиться, дотримуючись критеріїв звичайних людей. Хіба так можна? Тому часто постає така проблема — страждання у своєму житті люди вважають несправедливістю до себе. Багато людей через це дуже швидко попадало вниз.

Кілька років тому багато великих майстрів цігун, серед яких і знамениті, також зазнали краху. Звичайно, справжні майстри цігун повернулися назад. Завершивши свою історичну місію, вони вже повернулися. Залишилися й надалі провадять свою діяльність лише ті, хто загубився серед звичайних людей і в кого впав Сіньсін. Вони вже не мають Гун. Деякі майстри цігун, що раніше були досить відомими, усе ще провадять свою діяльність у суспільстві. Їхні вчителі, побачивши, що ці майстри цігун упали до рівня звичайних людей, загрузли в славі та грошах і вже не здатні виборсатися, що вони вже стали нікудишніми, відвели геть їхню допоміжну душу. Увесь їхній Гун був на допоміжній душі. Таких типових прикладів було неймовірно багато.

У нашій школі таких прикладів досить мало. Якщо і є, то вони не такі вже яскраві. А ось щодо підвищення Сіньсін є величезна кількість надзвичайних прикладів. Один з тих, хто в нас навчається, працює на текстильній фабриці деякого міста провінції Шаньдун. Після того як почав учитися Фалунь Дафа, він також навчив практики й інших працівників фабрики. Зрештою це викликало покращення морального образу всієї фабрики. Раніше працівники потайки забирали собі додому по махровому рушнику з тих, які виробляє фабрика. Усі працівники брали. Після того як наш учень почав учитися практики, він не лише перестав брати, а й приніс назад те, що вже забрав собі. Побачивши, що він так робить, усі інші теж перестали брати. А деякі

працівники навіть повернули фабриці все те, що взяли раніше. На всій фабриці склалося таке становище.

Голова консультаційного пункту певного міста прибув на один завод подивитися, як практикують ті, хто навчається Фалунь Дафа. Директор заводу особисто їх прийняв: «Відколи ці працівники почали вчитися вашого Фалунь Дафа, вони приходять рано, а йдуть пізно, працюють уважно й сумлінно. Коли керівництво розподіляє якусь роботу, вони ніколи не виявляють перебірливості. Боротися за свої інтереси також перестали. Почавши так робити, вони викликали покращення морального образу цілого заводу. Покращилася і економічна ефективність заводу. Ваш цігун такий потужний! Коли приїде ваш Учитель? Я теж піду на курси». Головна мета самовдосконалювання за нашим Фалунь Дафа — вести людей на високі рівні. Ми зовсім не думали такого робити. Проте він здатний відігравати величезну стимулювальну роль щодо духовної культури суспільства. Якщо кожний шукатиме в собі, кожний думатиме, як йому вчиняти добре, то я б сказав, що суспільство стабілізується, а моральні норми людства знову піднімуться.

Коли я викладав Закон і навчав практики в місті Тайюані, там була учасниця курсів, якій було за п'ятдесят. Подружжя поважного віку йшло на наші курси. Коли вони, переходячи вулицю, дійшли до середини проїзної частини, з величезною швидкістю промчало легкове авто, а його дзеркало заднього огляду раптом зачепило одяг жінки. Зачепивши, авто протягло жінку понад десять метрів, і — «Бах!» — її жбурнуло на землю. Машина проїхала ще понад 20 метрів, доки зупинилася. Водій, вискочивши з авто, ще й розлютився: «А! Ідеш і не дивишся». Нинішня людина саме така. Зіткнувшись із проблемою, вона передусім цурається відповідальності. Винна чи не винна, вона все одно звинувачує інших. Пасажир, що сидів у машині, сказав: «Подивись, як вона, відвези її до лікарні». Водій отямився й квапливо каже: «Пані, як ви? Чи не травмувалися? Їдьмо до лікарні, там вас оглянуть». Наша учениця повільно підвелася із землі й каже: «Пусте, ви їдьте». Вона струсила бруд, узяла свого чоловіка під руку й пішла.

Коли вона прийшла на курси й розповіла мені про цей інцидент, я дуже зрадив. У нашої учениці справді підвищився Сінсін. Вона мені сказала: «Учителю, сьогодні я почала навчатися Фалунь Дафа. Якби було не так, то я б сьогодні до цього так не поставилася». Замисліться: вона вийшла на пенсію, зараз такі високі ціни й не залишилось ніяких матеріальних пільг. Людину, якій за п'ятдесят, авто протягло на таку велику відстань і жбурнуло на землю. Що б вона травмувала? Усе тіло травмувала б. Вона лежала б на землі й була б не в змозі підвестися. У лікарню? Будь ласка. Лягла б у лікарню й більше не вийшла б звідти. Якби на її місці була звичайна людина, то, можливо, усе саме так і було б. Але вона є практикуювальною, вона так не вчинила. Тому ми скажемо: «Добре чи погане — виходить з однієї думки. Різниця навіть в одній думці дасть різні результати». Якби на місці нашої учениці була звичайна людина, то хіба б могла вона, маючи такий вік, не травмуватися? Але вона навіть шкіру собі не роздерла. Добре чи погане — виходить з однієї думки.

Якби вона, лежачи там, сказала: «Ай, вмираю! І тут, і там боляче», — то, імовірно, дістала б розриви зв'язок і переломи, параліч. Хай би скільки грошей їй дали, вона була б змушена пролежати в лікарні всю решту свого життя без можливості встати. Хіба могла б вона бути здоровою? А роззяви були здивовані: «Чого ж ця літня пані не здерла з водія трохи грошей? Хай би зажадала грошей». У нинішніх людей сталося викривлення рівня моралі. Так, водій швидко вів машину. Та хіба ж він міг навмисне збити людину? Чи не сталося це випадково? Однак наші теперішні люди саме такі. Якщо не здерти з водія грошей, то навіть роззяви в душі залишаються невдоволеними. На мою думку, зараз люди вже не в змозі ясно відрізнити добре від поганого. Коли їм хтось скаже, що вони роблять поганий учинок, то вони не повірять. Адже рівень моралі цілком змінився. Деякі люди прагнуть лише наживи. Вони скоять будь-що, тільки б можна було роздобути гроші. «Хто не дбає про себе, того всі кривдять» — це вже стало девізом!

Один з пекінських слухачів курсів після вечері повів дитину на прогулянку проспектом Цяньмень. Вони побачили машину з гучномовцем, через який людей заохочували купувати лотерейні білети. Хлопчик зацікавився, йому закортіло теж витягнути лотерейний білет. «Лотерея, так лотерея», — учень дав дитині один юань на білет, і той одразу ж витягнув другий приз — першокласний дитячий велосипед. Хлопчик невимовно зрадів. А в нашого учня тієї ж миті в голові — «Бум!» — загуло: «Я ж практикувальник. Як я можу гнатися за цією річчю? Якщо я отримаю це несправедливо нажите добро, то скільки повинен буду віддати іншим Де?!» Синові він сказав: «Ми його не приймемо. Якщо хочеш, ми самі собі купимо велосипед». Хлопчик засмутився: «Коли я просив тебе купити, то ти не купив. Тепер же я сам виграв велосипед, а ти не даєш мені його забрати». Він так страшенно ридав і волав, що не було ніякого виходу, як лише відвести велосипед додому. Удома учень чим більше про це думав, тим більше відчував, що тут щось не так: «Я просто піду й віддам їм гроші». Тоді він передумав — у нього виникла нова ідея: «Лотерейних білетів уже немає. Якщо я віддам їм гроші, то вони ж розділять їх між собою. Я просто подарую гроші нашій установі як пожертвування».

Добре, що в установі працює чимало тих, хто навчається Фалунь Дафа, та й бос його розуміє. Якщо у звичайному середовищі, у звичайній установі ти скажеш, що ти практикувальник, що ти виграв велосипед, але заявляєш, що його не приймеш і що віддаси підприємству гроші як пожертвування, то навіть очільник подумає, що в тебе з головою щось не так. Інші теж почнуть пересуджувати: «У нього що, у практиці цігун виникли відхилення, спалах і безумство?» Як я вже казав, рівень моралі викривився. У 50–60-ті роки хіба це була б дивина? Це був би цілком рядовий випадок, який ні в кого не викликав би великого подиву.

Ми вважаємо, що, хай би до якої значної міри змінювався рівень моралі людства, властивість Усесвіту — Чжень-Шань-Жень — вічно залишається незмінною. Коли хтось каже, що ти добрий, ти не обов'язково дійсно добрий; коли хтось каже, що ти поганий, ти не обов'язково дійсно поганий, бо критерії оцінки доброго та поганого

було спотворено. Доброю людиною є лише той, хто відповідає властивості Всесвіту. Це єдиний критерій оцінки доброї та поганої людини. Це визнається в Усесвіті. Незважаючи на те, наскільки великі зміни сталися з людським суспільством, на великий обвал рівня моралі людства, на те, що мораль суспільства щодня падає і люди женуться лише за грішми, Усесвіт зовсім не змінюється слідом за змінами в людства. Ставши вдосконалювальником, ти вже не можеш висувати до себе вимоги за критеріями звичайних людей. Звичайні люди кажуть, що це правильно, от ти відповідно до цього й робиш? Так не можна. Те, що звичайні люди називають добрим, зовсім не обов'язково є добрим; те, що вони називають поганим, теж не обов'язково є поганим. В епоху спотворених моральних норм, якщо хтось учиняє погано, і ти йому скажеш, що він учиняє погано, то він навіть не повірить! Удосконалювальник має оцінювати речі властивістю Всесвіту — лише тоді він зможе розрізнити, що є справді добрим і справді поганим.

УЛИВАННЯ В МАКІВКУ

У колах удосконалювальників існує явище, яке називається вливанням енергії в маківку. Уливання в маківку — це релігійна церемонія в методі самовдосконалювання Тантри Школи Будди. Її мета в тому, що після її проведення цій людині вже не можна вступати до іншої школи — вона визнається справжнім послідовником цієї школи. А що ж зараз викликає подив? Те, що такий релігійний ритуал з'явився і в цігун: уливання в маківку почали виконувати і в методах практики Школи Дао, а вже не в одній лише єдиній Тантрі. Як я вже казав, усі, хто під прапором Тантри навчає в суспільстві методу практики Тантри, у повному складі — самозванці. І чому ж я так кажу? Бо Танська Тантра в нашій країні зникла понад тисячу років тому, і її вже зовсім не існує; Тибетська Тантра через мовний бар'єр досі так і не проникла в цілісному вигляді до ханьського регіону. Особливість іще в тому, що Тибетська Тантра є езотеричною релігією, у якій вдосконалюватися потрібно обов'язково потайки в монастирі. Крім того, обов'язково треба також пройти таємне навчання в учителя — учитель веде людину в її езотеричному вдосконалюванні. Без виконання цього Тантри категорично не можна навчати.

Багато людей піднялося до Тибету вчитися практики з такою метою: пройти посвяту в учні й навчитися Тибетської Тантри, щоб у майбутньому стати майстром цігун, прославитись і збагатити. Поміркуйте: лами «живі будди», що дійсно отримали справжню передачу, мають дуже могутні здатності й можуть побачити, про що думають ті, хто навчається практики. Щойно вони лише поглянуть на його думки, як їм одразу ж стане зрозуміло, для чого він сюди приїхав: захотів піднятися сюди й навчитися цих речей, щоб потім вийти звідси й стати майстром цігун — збагатитися й зробити собі ім'я, зруйнувавши метод удосконалювання в Будди цієї школи. Чи можна дати тобі довільно знівечити настільки серйозну школу вдосконалювання в Будди, щоб ти став якимось там майстерцем цігун заради слави та грошей? Що ти

маєш за мотив такий? Отже, йому зовсім нічого не передадуть, він не отримає справжньої передачі. Певна річ, монастирів там багато. Можливо, він отримає трішки чогось поверхового. Коли він має несправедне серце та бажає стати майстром цігун і коїти лихі речі, то він привабить футі. Тварина-футі також має Гун, але не Тибетської Тантри. Ті, хто поїхав до Тибету дійсно в пошуках Закону, можливо, залишаться там і більше не повернуться. Це щирі вдосконалювальники.

Дивовижним є те, що зараз у багатьох методах практики Школи Дао також виконують уливання в маківку. Школа Дао має справу з енергетичними каналами, яке таке уливання в маківку в них може бути?! Коли я навчав практики на півдні, то наскільки я знаю, там було аж кільканадцять неподобних методів практики, що проводили уливання в маківку, зокрема, досить багато такого було в провінції Гуандун. У чому ж тут інтерес? Він зробив тобі уливання в маківку, отже, ти став його послідовником, і тобі більше не можна навчатися інших цігун. Якщо ти почнеш їх учитися, він тебе покарає. Ось для чого вони це роблять. Хіба це не єресь? Те, чого вони навчають, належить до зцілення та оздоровлення. Народ, навчившись цього, усього-на-всього бажає здобути добре здоров'я. Навіщо ж таке робити? Дехто каже, що, коли людина почала практикувати його цігун, їй більше не можна практикувати інший цігун. Чи здатний він спасти людей так, щоб ті досягли Повної Досконалості? Адже це він відводить слабших за себе на хибний шлях. Дуже багато хто так учиняє.

У Школі Дао такого немає, і все одно там з'явилося «уливання в маківку». Я виявив, що той майстер цігун, який найбільш завзято виконує уливання в маківку... Як ви гадаєте, якої висоти стовп Гун він має? Заввишки всього-на-всього з дво-, триповерховий будинок. Надзвичайно знаменитий великий майстер цігун, а Гун, як я побачив, у нього впав до такої міри, що залишилось жалюгідно мало. Сотні, більш ніж тисяча людей стоять у черзі, щоб він виконав їм уливання в маківку. Гун він має обмежену кількість, лише такий заввишки. Невдовзі Гун упаде, і його більш не залишиться. Що ж він тоді людям уливатиме? Хіба це не обман? Від справжнього уливання в маківку, якщо дивитися на це в іншому просторі, кістки людини з голови до ніг стають схожими на білий нефрит. Це цілковите очищення тіла за допомогою Гун, речовин високої енергії, уливанням від голови до п'ят. Чи здатний цей майстер цього досягти? Не здатний. Навіщо ж він це робить? Звичайно, не обов'язково всі практикують релігію. Мета в тому, що коли хтось починає вчитися його цігун, то стає йому належати. Ти маєш брати участь у його курсах, учитися його речей. Мета — дістати твої гроші. Якщо ніхто в нього не навчатиметься, то грошей він не заробить.

Послідовникам Фалунь Дафа, так само як і послідовникам інших шкіл Школи Будди, уливання в маківку багаторазово робить Учитель, але не дає тобі про це дізнатися. Ті, хто має здатності, можуть дізнатися, чутливі люди також можуть відчути, що ввісні чи в якийсь час, можливо, раптом від маківки вниз опускається гарячий потік, проходячи все тіло наскрізь. Мета уливання в маківку не в тому, щоб підвищити тобі Гун — його ти виробляєш сам шляхом удосконалювання. Уливання в маківку — це своєрідний засіб благословення: тобі очищують тіло, роблять іще один крок уперед

в очищенні твого тіла. Треба виконувати вливання багаторазово, на кожному рівні потрібно допомогти тобі очистити організм. Адже вдосконалювання залежить від тебе, а Гун залежить від учителя. Тому ми не проводимо вливання в маківку як церемонію.

Деякі люди ще проводять так звану «посвяту в учні». Дійшовши до цього місця, я між іншим згадаю, що багато людей бажає пройти посвяту в мої учні. Наш нинішній історичний період відрізняється від феодального суспільства Китаю. Ти став на коліна й зробив земний уклін, і це вже вважається, що пройшов посвяту в учні? Ми не дотримуємося цієї формальності. Багато хто з нас ось як думає: «Я буду бити чолом, палити ладан, поклонятися Будді й буду в душі трішки набожним, тоді в мене й виросте Гун». Як на мене, це смішно. Справжня практика цілком залежить від удосконалювання тебе самого. Немає ніякої потреби чогось просити. Не поклоняйся Будді, не пали ладан, щиро вдосконалюйся за критеріями вдосконалювальників, тоді Будда буде надзвичайно радий тебе бачити. Якщо ж ти, коли не вдома, постійно коїш злі вчинки, то, хоча ти й палиш ладан і кладеш земні поклони, йому навіть поглянути на тебе буде огидно. Чи не в цьому суть? Справжнє вдосконалювання залежить від тебе самого. Сьогодні ти зробив земний уклін, пройшов посвяту в учні, а як вийшов за двері, знову взявся за своє. То яка із цього користь? Ми геть не дотримуємося таких формальностей. Інакше ти б, можливо, навіть заплямував моє добре ім'я.

Ми даємо вам так багато всього. Тільки б усі ви щиро вдосконалювалися й за допомогою Дафа висували до себе суворі вимоги, тоді я навчатиму вас як своїх послідовників. Достатньо того, щоб ти вдосконалювався за Фалунь Дафа, тоді ми й наставлятимемо тебе як послідовника. Якщо ти перестанеш удосконалюватися, то ми нічого не зможемо зробити. Якщо ти перестанеш удосконалюватися, то яка користь у тому, щоб носити таке звання? «Учасник перших курсів», «учасник других курсів»... Коли ти тільки й робиш, що практикуєш ці рухи, то ти вже і є нашим послідовником? Ти маєш дійсно вдосконалюватися за нашим критерієм Сіньсін, лише тоді ти зможеш досягти здоров'я, лише тоді зможеш досягти того, щоб іти в бік високих рівнів. Тому ми не проводимо цих церемоній. Достатньо тільки, щоб ти вдосконалювався, тоді ти й належатимеш до нашої школи. Моїм Тілам Закону все відомо, вони знають усі твої думки й здатні все зробити. Якщо ти не вдосконалюватимешся, то вони про тебе не дбатимуть; коли ж удосконалюватимешся, то від початку й до кінця будуть тобі допомагати.

Цігуніст з якогось методу практики, який ще ніколи не бачився зі своїм учителем, каже, що для посвяти в учні достатньо, повернувшись у такий-то бік, класти земні поклони й здати по кількасот юанів. Хіба це не обман і себе, й інших? До того ж ця людина сама дуже охоче на це йде. Відтепер вона почала захищати цей цігун та його майстра й каже людям, що їм більше не можна навчатися інших цігун. Коли я це побачив, мені було дуже смішно. Ще дехто проводить якесь «обмацування маківки». Невідомо, яку відіграє роль те, що він там помацає.

Фальшивим є не лише навчання цігун під прапором Тантри, а і все те навчання цігун, що робиться під прапором загалом школи буддизму. Замисліться: метод удосконалювання буддизму зберігав таку форму протягом кількох тисяч років. Якби хтось її змінив, то хіба це ще був би буддизм? Метод удосконалювання — це суворе вдосконалювання в Будду, до того ж украй таємниче. Зміни його хоч трохи, і все прийде в стан повного безладу. Адже процес еволюції Гун неймовірно складний. Відчуття людини нічого не варті. Не можна самовдосконалюватися, покладаючись на відчуття. Релігійна форма ченця і є методом удосконалювання. Коли її зміниш, це більше не буде тим, що належить до тієї школи. Кожну школу очолює Великий Пробуджений. У кожній школі також удосконалилося дуже багато Великих Пробуджених. Ніхто з них не наважився довільно змінити метод удосконалювання тієї школи. А який такий Вейде має нікчемний майстерець цігун, що наслідився богохульствувати й змінити школу вдосконалювання в Будди? Припустімо, що насправді можна було б її змінити, але хіба це все ще була б та школа? Фальшивий цігун можна розпізнати.

УСТАНОВЛЕННЯ СЮЕНЬГВАНЬ НА МІСЦЕ

Установлення Сюеньгвань на місце також називається цяо Сюеньгвань. Такий термін можна знайти у «Внутрішній алхімії», «Даоському скарбі» й «Досконалому змісті Сінсьін і подовження життя». У такому разі що ж це таке? Величезна кількість майстрів цігун не може цього пояснити. Адже на рівнях, на яких перебувають звичайні майстри цігун, його зовсім не видно, і їм не дозволено його бачити. Якщо вдосконалювальник хоче бути спроможним його бачити, він має досягти вищого рівня Прозріння ока мудрості або вище. Лише тоді він зможе його побачити. Звичайні майстри цігун не досягають такого рівня, тому їм і не видно. Кола вдосконалювальників споконвіку дошукуються: що ж таке Сюеньгвань; де ж розміщений отвір; як його встановити на місце? Якщо ти читатимеш про це у «Внутрішній алхімії», «Даоському скарбі» й «Досконалому змісті Сінсьін і подовження життя», то там мова йде навколо теорії, а суть тобі зовсім не розповідають. Там пояснюють, пояснюють і зрештою, навпаки, тебе заплутують. Незрозуміло висловлюються. Адже те, що належить до суті, не дають звичайним людям знати.

Крім того, я скажу вам, лише тому, що ви послідовники нашого Фалунь Дафа, я скажу вам такі слова: у жодному разі не читайте тих хаотичних книг із цігун. Я маю на увазі не вищезгадані кілька прадавніх книг, а книги фальшивого цігун, написані сучасними авторами. Ти їх навіть не гортай. Коли в тебе в голові промайне навіть найменша думка: «О, ці слова слухні», — щойно вона блисне, як звідти в тебе відразу вселиться футі. Дуже багато книг написано людьми, яких через їхнє марнославство та користолюбство спрямовували й контролювали футі. Книг фальшивого цігун скільки завгодно, неймовірно багато. Дуже багато хто є

безвідповідальним. Деякі є одержимими футі чи мають у собі хаотичні речі, але все одно вони пишуть книги. Навіть вищезазначені кілька прадавніх книг чи інші подібні прадавні книги зазвичай краще не читати, адже тут існує проблема того, щоб зосередитися на одній школі й нічого не домішувати.

Один з керівників Асоціації цігун Китаю розповів мені про один випадок, що страшенно мене розсмішив. За його словами, у Пекіні була така людина, що постійно ходила слухати курси лекцій із цігун. Вона слухала-слухала ці лекції, і, коли минув довгий час, їй стало здаватися, що цігун і є такою штукою. Адже всі майстри цігун належать до одного рівня й кажуть одні й ті самі речі. Ця людина так само, як і вдавані майстри цігун, почала вважати, що зміст цігун цим і обмежується! Ну то гаразд, вона теж захотіла написати книгу із цігун. Замисліться тільки: той, хто не є практикувальником, пише книгу із цігун. Зараз книги із цігун такі: ти списав у нього, а він списав у тебе. Ця людина писала, писала і, дійшовши до місця про Сюень'вань, була змушена зупинитися. Хто ж розуміє, що таке Сюень'вань? Навіть серед справжніх майстрів цігун майже ніхто цього не знає. Тож він спитав про це в одного фальшивого майстра цігун. Йому було невідомо, що той фальшивий, бо насправді він нічого не тямить у цігун. Але ж, якщо цей удаваний майстер цігун дав би іншим загнати себе запитанням у глухий кут, то люди тоді дізнались би про те, що він удаваний, чи не так? Отже, він наважився наговорити абичого і сказав, що ця Сюень'вань розташований на голівці чоловічого статевому органу. Звучить неймовірно смішно. Але поки не смійся — ця книга вже вийшла друком. Тобто наші нинішні книги із цігун смішні до такої міри. Скажи, яка може бути користь від читання таких книг? Ніякої. Це може лише шкодити людям.

Що ж таке установлення Сюень'вань на місце? У самовдосконалюванні за Законом людського світу, коли людина досягає рівня вище середнього, тобто коли вона вдосконалюється на високому рівні Закону людського світу, у неї починає рости Досконале немовля. Досконале немовля й ті, кого ми називаємо Їнхарами, — це різні речі. Їнхари дуже маленькі, вони граються і невгамовно стрибають, дуже пустотливі. Досконале ж немовля є нерухомим. Коли ним не керує душа, воно сидить нерухомо на квітці лотоса зі складеними в Тьєїнь руками й спіралью загорненими ногами. Досконале немовля зароджується в Даньтєнь. Його можна побачити в край мікроскопічному стані вже тоді, коли воно навіть менше за вістря голки.

Крім того, пояснимо одне питання. Справжнє Даньтєнь лише одне. Воно розташоване внизу живота. Починаючи від акупунктурної точки Хойїнь і вище, усередині людського тіла, від пупка і вниз. Мається на увазі саме це «поле». Величезна кількість Гун, здатностей, магічних речей, Тіла Закону, Досконале немовля, Їнхари й багато-багато інших істот породжуються в цьому «полі».

Раніше окремі даоські вдосконалювальники проповідували вчення про «Верхнє, середнє й нижнє Даньтєнь». Я б сказав, це є помилковим. Ще дехто каже, що його

вчителі передавали це протягом стількох-то поколінь, і в книгах так написано. Скажу вам: сміття й мотлоху було повно і в давнину. Хоч це і успадковувалося стільки-то років, воно зовсім не обов'язково є правильним. Малі дао рівня людського світу завжди поширювалися серед звичайних людей, однак за ними неможливо вдосконалюватися, вони нічим не є. Ті люди називають це верхнім, середнім і нижнім Даньтьєнь. Вони хочуть сказати, що там, де може утворитися Дань, там і є Даньтьєнь. Хіба це не смішно? Якщо людські думки концентруються на одній точці, то через тривалий час там може утворитися згусток енергії та сформуватися Дань. Коли не віриш, постійно концентруй думки на своїй руці, увесь час зберігай цей стан. З плином часу там утвориться Дань. Тому деякі люди, побачивши це становище, почали казати, ніби Даньтьєнь перебуває всюди, що звучить іще більш сміховинно. На їхню думку, там, де утворився Дань, і є Даньтьєнь. Насправді ж це Дань, а не Тьєнь. Якщо ти скажеш, що всюди Дань, або про верхній, середній і нижній Дань, так, звичайно, казати можна. А «поле», яке дійсно здатне породити безліч Законів, лише одне — унизу живота. Отже, версія про верхнє, середнє й нижнє «пілюльне поле» помилкова. На чому концентруються людські думки, там із часом і утворюється Дань.

Тож Досконале немовля зароджується в Даньтьєнь, що розміщене внизу живота, поступово зростає і стає дедалі більшим і більшим. Коли воно виростає завбільшки з м'ячик для настільного тенісу, то стає чітко видно обрис усього його тіла, сформувалися ніс та очі. Водночас, коли воно стає таким завбільшки, біля нього ще утворюється круглий-прекруглий пузирчик. Після утворення він росте слідом за зростанням Досконалого немовляти. Коли Досконале немовля виростає заввишки 13 см, то з'являється пелюстка лотоса. Коли ж виростає заввишки 16–19 см, то пелюстки лотоса здебільшого вже виростили, утворюється ціла квітка лотоса. Досконале немовля, що сяє золотом, сидить у золотавій лотосовій тарілці. Це дуже красиво. Це і є Алмазнетлінне тіло, що в Школі Будди називається Тілом Будди; а в Школі Дао називається Досконалим немовлям.

Наша школа вдосконалює і потребує обидва види тіл, власне тіло також потрібно піддати перетворенню. Як вам відомо, Тіло Будди не можна показувати серед звичайних людей. Під час раптового напруження всіх сил може проявитися його образ, очима звичайних людей можна побачити його оптичне зображення. А власне тіло після перетворення є таким самим, як у звичайних людей, і вони не бачать різниці. Але воно може проходити крізь простори. Коли Досконале немовля виростає заввишки 13–16 см, пузир досягає такої ж самої висоти. Він дуже схожий на оболонку повітряної кулі і є прозорим. Досконале немовля сидить нерухомо в позі медитації. Коли воно виростило таким завбільшки, цьому пузиреві приходить пора залишити Даньтьєнь, він уже сформувався. «Коли гарбуз досягає, черешок відпадає». Отже йому пора підійматися. Процес підняття пузиря неймовірно повільний, але щодня можна бачити, що він зсувається — поступово переміщується

вгору, піднімається. Якщо ми пильно спостерігатимемо, то відчуємо його присутність.

Коли пузир підіймається до місця розташування акупунктурної точки Даньчжун людини, він залишається в цьому місці якийсь період часу. Адже квінтесенція людського тіла й багато чого іншого (серце теж розміщене тут) мають сформувати в цьому пюзирі свій комплекс. Квінтесенція людини має поповнити пузир. Після того як мине певний час, він починає знову підніматися. Коли пузир проходить через шию, відчувається важка задишка, неначе кровоносні судини було затиснуто, від роздуття почуваєшся дуже зле. Але це триватиме лише якихось 1–2 дні, після чого все мине. Тоді пузир досягне маківки голови. Ми називаємо це підняттям до Нівань. Хоча ми кажемо, що пузир досягнув Нівань, насправді він завбільшки такий самий, як увесь твій головний мозок. Ти відчуватимеш, ніби голова роздулася. Оскільки Нівань є дуже ключовим місцем для людського життя, він також сформує всередині пузиря свою квінтесенцію. Далі пузир протискується назовні через прохід небесного ока. Почуваєшся під час цього дуже нестерпно. Від роздуття небесне око страшенно болить, роздуваються акупунктурні точки Тайян, западають очі. Це триває, аж доки пузир протиснеться назовні. Тоді він одразу повисає в районі лоба. Це й називається встановленням Сюень'вань на місце. Пузир повисає тут.

Ті, хто має відкрите небесне око, у цей час уже більше не бачать. Це тому, що в удосконалюванні і за Школою Будди, і за Школою Дао, щоб речі всередині Сюень'вань якомога швидше сформувалися, ті двері не відчиняються. Спереду й ззаду там є по дві стулки. Усі вони зачинені. Це схоже на арочні ворота до площі Тяньаньмень у Пекіні: з обох боків вони мають по дві стулки. Щоб він якнайшвидше сформувався й поповнився, за відсутності екстрених обставин двері не відчиняються. Ті, хто здатний бачити небесним оком, по досягненню цього етапу вже більше не бачать — їм не дають дивитися. Для чого ж пузир тут висить? Оскільки всі меридіани нашого тіла стікаються сюди, то цієї пори всі меридіани мають пройти через Сюень'вань і, зробивши круг, вийти. Усі вони пройдуть через Сюень'вань. Мета в тому, щоб іще раз закласти всередині Сюень'вань фундамент, сформувати комплекс. Оскільки людське тіло — це малий усесвіт, Сюень'вань утворить малий світ, усередині якого сформуються речі всієї квінтесенції людського тіла. Однак це буде утворено всього тільки комплект обладнання, яким іще не можна повноцінно користуватися.

У самовдосконалюванні за методами практики Цімень Сюень'вань відкритий. Коли Сюень'вань вистрілює назовні, то має вигляд прямої трубки, але поступово теж стає круглим, отже стулки по обидва його боки відкриті. Адже в Цімень не вдосконалюються ні в Будду, ні в Даоса. Вони самі себе захищають. І в Школі Будди, і в Школі Дао — безліч учителів, що можуть тебе захистити. Немає потреби, щоб ти бачив, і від цього не буває проблем. А в Цімень це вже не діє. Їм треба самим себе захищати. Тому вони мусять зберігати можливість бачити. Однак, коли тієї пори дивишся небесним оком, то це схоже на те, коли дивишся в телескоп. Далі, після

утворення комплексу речей, 1–2 місяці по тому пузир починає повертатися назад. Після того як він повернувся назад у голову, це називається зміною місця Сюеньґвань.

Коли пузир повертається назад, від роздуття ти теж відчуваєшся зле. Далі він протискується назовні з акупунктурної точки Юйчжень. Під час цього відчуваєшся також дуже погано, так, неначе голова розривається. Пузир одразу виходить. Щойно він вийшов, як миттєво відчуваєш полегшення. Після того як вийшов, він повисає в дуже глибокому просторі. Пузир розміщений у формі, яку має тіло в дуже глибокому просторі, тому, коли спиш, він тобі не муляє. Але є ось який момент. Коли Сюеньґвань уперше встановлюється на місце, то перед очима відчуваєш... хоча він і перебуває в іншому просторі, але весь час здається, ніби в очах дуже потьмяніло, неначе якийсь предмет заслоняє погляд, від чого стає не дуже приємно. Оскільки точка Юйчжень є дуже ключовим великим входом, то з тильного боку також треба сформувати комплекс речей. І пузир знову починає повертатися назад. Вищезгадане ця Сюеньґвань — насправді не одне цяо. Воно багаторазово змінює своє положення. Після повернення назад у Нівань пузир починає опускатися — опускатися вниз усередині тіла аж до акупунктурної точки Мінмень. З точки Мінмень він знову вистрілює назовні.

Мінмень людини є вкрай ключовим, головним великим цяо. Школа Дао називає акупунктурні точки цяо, а ми називаємо їх ґвань. Це головний важливий вхід. Це дійсно залізні ворота, залізні двері з безліччю шарів... Як вам відомо, тіло є багатошаровим. Клітини нашого нинішнього фізичного тіла — це один шар, молекули всередині нього — ще один. Далі йдуть атоми, протони, електрони, нескінченно малі частинки, нескінченно малі частинки, нескінченно малі частинки... аж до найменших корпускул. На кожній поверхні встановлюють по шару дверей. Тому багато-пребагато здатностей, багато-пребагато магічних предметів замкнено за кожним шаром дверей. В інших методах практики виробляють Дань. Коли Дань вибухає, передусім потрібно, щоб від струсу відкрилася Мінмень. Якщо цього не станеться, здатності не буде звільнено. Після того як Сюеньґвань сформує в точці Мінмень комплекс речей, він знову входить у тіло. Увійшовши, він починає повертатися в низ живота. Це називається «поверненням Сюеньґвань на місце».

Повертаючись на місце, Сюеньґвань прибуває не на своє колишнє місце. Тієї пори Досконале немовля вже виросло дуже великим. Пузир тоді вкриває Досконале немовля, оточивши його. Він росте слідом за зростанням Досконалого немовляти. У Школі Дао зазвичай, коли Досконале немовля виростає таким, як шести-семирічна дитина, йому вже дають залишати тіло, що називається виходом Досконалого немовляти у світ. Ним керує душа людини, воно вже може вийти й діяти. Тіло людини завмирає і залишається нерухомим, а її душа виходить. У Школі Будди зазвичай, коли Досконале немовля, удосконалюючись, стає таким завбільшки, як сама людина, то вже немає небезпеки. Зазвичай тоді йому вже дозволяють залишати тіло, відділятися від цього тіла, він може виходити. Тієї пори, коли

Досконале немовля виросло завбільшки таким, як сама людина, це зробив і його захисний кожух. Той кожух, розширюючись, уже навіть вийшов за межі тіла. Це і є той Сюеньгвань. Оскільки Досконале немовля вже стало таким завбільшки, то, звичайно, Сюеньгвань, розширюючись, уже вийшов за межі тіла.

Мабуть, ви бачили храмові зображення Будд, бачили, що Будда завжди перебуває в кільці. Особливо на живописних зображеннях Будд завжди є коло, усередині якого Будда й сидить. Такими є безліч зображень Будд, особливо ті, які написано в давніх храмах. Чому ж Будда сидить усередині кола? Ніхто не може цього пояснити. Скажу вам, що це і є Сюеньгвань. Але в цей час він уже називається не Сюеньгвань, а світом, хоча ще не можна цілком достовірно його так називати. Він лише має комплект устаткування. Це так само, якби ми мали завод з комплектом устаткування, який, проте, не здатний виготовляти продукцію. Потрібне джерело енергії та сировина — лише тоді можна буде вести виробництво. Кілька років тому багато вдосконалювальників казало: «Мій Гун вищий за Гун Бодхісатви», «Мій Гун вищий за Гун Будди». Іншим людям, коли вони таке чули, це здавалося дуже дивовижним. Насправді ж у їхніх словах нічого дивовижного немає. Справді, потрібно, щоб Гун завдяки практиці став за життя людини дуже високим.

Тоді чому ж виникає ситуація, коли людина завершує вдосконалення на вищому, ніж у Будди, рівні? Не можна так поверхово це розуміти. Така людина має справді дуже високий Гун. Після того як вона досягає в самовдосконалюванні дуже високого рівня, коли досягає відкриття Гун і відкриття усвідомлення, Гун вона має дійсно дуже високий. Якраз у мить перед відкриттям Гун і відкриттям усвідомлення 80% власного Гун цієї людини їй відламують, навіть стандарт її Сіньсін відламують. Цією енергією наповнюють її світ, її власний світ. Як вам відомо, Гун удосконалювальника і, особливо, критерій його Сіньсін, вироблено тим, що людина протягом усього свого життя витримала безліч страждань, що вона в гіршому середовищі загартувалась у випробуваннях і вдосконалилася. Тому Гун є вкрай дорогоцінним. Вісімдесятьма відсотками настільки дорогоцінного наповнюють її світ. Тому, коли в майбутньому ця людина успішно завершить удосконалювання, і їй чогось захочеться, достатньо буде лише простягнути руку, і вона миттєво це матиме. Вона матиме все, що тільки забажає. Робитиме, що забажає. У її світі буде все. Це її Вейде, якого вона домоглася завдяки тому, що вдосконалилася, зазнаючи страждань.

Ця енергія людини може за її бажанням перетворюватися на будь-які предмети. Тому, якщо Будда чогось хоче, бажає щось з'їсти, у щось пограти, то він має все. Він здобув це завдяки самовдосконалюванню. Це і є Місце Будди. Без цієї речі людина не змогла б успішно закінчити своє вдосконалення. Цієї пори вже можна називати це її власним світом. Людина ж досягає Повної Досконалості та осягає Дао лише з 20% Гун. Хоч і залишилося лише 20%, але її тіло не заблоковане. Людина чи не забирає із собою тіло, чи забирає його, але його вже перетворено речовинами високої енергії. Тієї пори людина грандіозно проявляє чудотворну силу, що має незрівнянну могутність. А коли вдосконалюєшся серед звичайних людей, то ти часто

заблокований і не маєш настільки величезних здатностей. Хай би яким високим був твій Гун, ти все одно зазнаєш обмежень. Тепер же все стало інакше.

ЛЕКЦІЯ П'ЯТА

ЗОБРАЖЕННЯ ФАЛУНЬ

Символом нашого Фалунь Дафа є Фалунь. Ті, хто має здатності, можуть бачити, що цей Фалунь крутиться. Так само і з Фалунь на наших значках — вони теж крутяться. Ми керуємось у своєму самовдосконалюванні властивістю Всесвіту Чжень-Шань-Жень, практикуємо за законами еволюції Всесвіту, тому практика, яку ми робимо, вельми грандіозна. У якомусь розумінні це зображення Фалунь є зменшеною копією Всесвіту. У Школі Будди Всесвіт позначається поняттям Десятистороннього Світу. Чотири грані й вісім напрямів, вісім сторін світу. Можливо, хтось бачить, що зверху й знизу є стовп Гун. Отже, якщо додати верх і низ, то якраз і виходить Десятисторонній Світ, що утворює Всесвіт. Це відображає узагальнення Всесвіту Школою Будди.

Звичайно, у Всесвіті є безліч галактик, серед яких і наш Чумацький Шлях. Увесь Усесвіт перебуває в русі, усі галактики в ньому також рухаються, тому на цьому малюнку обертаються і тайцзі з малими знаками свастики, і весь Фалунь, і великий знак свастики в його центрі. У якомусь розумінні це символізує наш Чумацький Шлях. Водночас, оскільки ми належимо до Школи Будди, то в центрі знак Школи Будди. Це якщо дивитися на зовнішній вигляд Фалунь. Уся різноманітна матерія має свої форми існування в інших просторах — там вона має вкрай багатий, вкрай складний процес еволюції та форми існування. Це зображення Фалунь є мініатюрною версією Всесвіту. У кожному з інших просторів Фалунь також має свої форми існування та процес еволюції, тому я кажу, що він є світом.

Коли Фалунь обертається за годинниковою стрілкою, він здатний автоматично всмоктувати енергію з Усесвіту; коли проти годинникової стрілки, здатний викидати енергію. Обертання всередину (за годинниковою стрілкою) спасає тебе, обертання назовні (проти годинникової стрілки) спасає інших. Це особливість нашого методу практики. Хтось запитує: «Ми належимо до Школи Будди, чому ж тоді на зображенні Фалунь є тайцзі? Хіба тайцзі належать не до Школи Дао?» Бо практика, яку ми виконуємо, колосальна. Це все одно, що ми практикуємо цілий Усесвіт. Тоді замисліться: у Всесвіті дві великі Школи — Школа Будди та Школа Дао. Коли виключити одну із цих Шкіл, то аж ніяк не можна буде утворити повноцінний Усесвіт, годі буде й казати про повноцінний Усесвіт. Отже, ми тут маємо те, що належить до Школи Дао. Дехто каже: «Але ж є не одна лише Школа Дао! Є ще християнство, конфуціанство, інші релігії тощо». Скажу вам, що під час досягнення якнайвищого рівня в удосконалюванні за конфуціанством, воно входить до Школи Дао; а багато західних релігій по досягненню високого рівня входять до Школи Будди, вони належать до системи Школи Будди. Є лише дві такі великі системи.

Тоді чому ж із зображень тайцзі два зверху червоні, знизу сині, а два других зверху червоні, знизу чорні? Згідно з тим, що людям зазвичай відомо, тайцзі складається з двох видів матерії: чорної та білої. Це ж два види ці: їнь і ян. Це розуміння з погляду дуже поверхневого рівня. Вони мають різні прояви в різних просторах. Коли вони проявляються на найвищому рівні, їх кольори саме такі. Дао, який ми зазвичай маємо на увазі, зверху червоний, знизу чорний. Наведемо приклад. Ті з нас, у кого відкрилося небесне око, виявляють, що ті предмети, які, якщо дивитися на них очима, мають вигляд червоних, в іншому просторі, що різниться з нашим лише на один рівень, як виявляється, є зеленими. А золотаве в іншому просторі є фіолетовим. Такий у них контраст. Тобто в різних просторах кольори змінюються також по-різному. Тайцзі, що зверху червоний, а знизу синій, належить до Первинного Великого Дао, включно зі школами вдосконалювання Цімень. Малі знаки свастики із чотирьох боків належать до Школи Будди. Вони такі самі, як свастика в центрі зображення, і належать до Школи Будди. Колір Фалунь дуже яскравий. Ми використовуємо його як символ Фалунь Дафа.

Фалунь, який ми бачимо небесним оком, зовсім не обов'язково має саме такий колір. Колір тла змінюється, а ось малюнки — ні. Коли той Фалунь, який я вклав у нижню частину твого живота, обертається, і ти бачиш його небесним оком, то, можливо, він буде червоним, можливо, фіолетовим, зеленим, а можливо, безбарвним. Червоний, оранжевий, жовтий, зелений, блакитний, синій, фіолетовий — тло невпинно змінює колір. Тому те, що ти бачиш, може бути іншого кольору. Але кольори та малюнки знаків свастики й тайцзі всередині Фалунь не змінюються. Колір тла на цій схемі здався нам досить красивим, от ми його й зафіксували. Ті, хто має здатності, можуть крізь цей простір бачити багато-багато різних речей.

Хтось із вас сказав: «Цей знак свастики схожий на гітлерівський». Скажу вам, що сам цей символ не містить ніяких концепцій про класи. Хтось каже: «Якщо кінчик свастики зігнений у цей бік, то виходить гітлерівська свастика». Річ не в тому. Свастика обертається в обидва боки. Цей знак був загальновідомим нашому людському суспільству ще 2500 років тому, в епоху Шак'ямуні. А із часів Гітлера та Другої світової війни минуло лише кілька десятків років. Гітлер привласнив свастику. Проте колір його знака не такий, як у нашого, — він чорний. Причому кінчик його свастики був спрямований угору, її «поставили на диби» і використовували в такому вигляді. Щодо Фалунь на цьому все. Ми описали лише його зовнішню форму.

У такому разі чим же свастика вважається в нашій Школі Будди? Деякі люди кажуть, що це символ удачі та щастя. Так пояснюють звичайні люди. Скажу вам, що свастика — це знак рівня Будди. Його мають лише ті, хто досяг рівня Будди. Бодхісатви та Архати його не мають. Однак великі Бодхісатви, Чотири великих Бодхісатви мають знак свастики. Як ми бачимо, ці великі Бодхісатви значно-значно перевищили рівень звичайних Будд. Вони навіть вищі за Татхагат. Будд, що перевищили рівень Татхагати, незліченно багато. Татхагати мають лише по одній свастиці. Коли досягаєш вищих за Татхагату рівнів, то кількість свастик у тебе

збільшується. Ті, хто перевищує Татхагату вдвічі, мають по дві свастики. Ті ж, хто ще більше перевищує цей рівень, мають по три, чотири, п'ять... аж до такої міри, що все їхнє тіло вкрите свастиками. Вони з'являються на голові, на плечах, колінах; коли вже не вміщаються, то виникають у центрах долонь, у центрах ступень, на внутрішньому боці фаланг пальців рук і ніг та в інших місцях. Слідом за невпинним підвищенням рівня кількість свастик невпинно зростає. Отже, свастика відображає рівень Будди: чим вищий його рівень, тим більше він має свастик.

МЕТОДИ ПРАКТИКИ ЦІМЕНЬ

Окрім методів практики Школи Будди та Школи Дао, є й методи практики Цімень. Самі вони називають себе вдосконалюванням Цімень. Загалом звичайні люди так розуміють методи вдосконалювання: від часів Стародавнього Китаю аж донині люди завжди вважали методи практики Школи Будди й Школи Дао загальноприйнятими методами вдосконалювання, також називаючи їх самовдосконалюванням за школами, які є прямими входами в Закон. Методи практики Цімень ніколи не оприлюднювали, і дуже мало кому відомо про те, що вони існують. Люди чули про них лише з художніх творів.

Чи існують методи практики Цімень? Існують. У процесі мого вдосконалювання, особливо в останні роки, я зустрічався з трьома високими вчителями із Цімень. Вони передали мені найкраще з їхніх шкіл — надзвичайно унікальні й чудові речі. Саме тому, що вони дуже оригінальні, ті речі, що виробляються практикою, неймовірно чудернацькі, і пересічні особи не можуть їх зрозуміти. До того ж вони кажуть таку фразу, що в їхніх школах не Будди і не Даоси. Вони не вдосконалюються ні в Будду, ні в Даоса. Люди, почувши, що ті не вдосконалюються ні в Будду, ні в Даоса, почали називати їх бічними дверима та лівими шляхами. Самі ж вони називають себе методами практики Цімень. Назва «бічні двері та лівий шлях» дійсно є зневажливою, але не є негативною. Вона не означає, що це лихий метод. Це точно. Буквально цей вираз не означає «лихий метод». Віддавна буддійські й даоські методи практики називалися вдосконалюванням за прямими входами. А методи практики Цімень, коли люди їх не розуміли, називали бічними школами, бічними дверима, а не парадними входами в Закон. А «лівий шлях»? Під «лівим» мається на увазі «тупий», тупий спосіб. Слово «лівий» у Стародавньому Китаї часто означало «дурний». Ось що означав вираз «бічні двері та лівий шлях».

А чому методи практики Цімень не є лихими методами? Бо вони теж мають суворі вимоги до Сіньсін, у них теж удосконалюються за властивістю Всесвіту, вони теж не суперечать властивості Всесвіту та його закономірностям, там теж не коять лихих учинків. Отже, не можна казати, що це лихий метод. Бо методи вдосконалювання Школи Будди й Школи Дао стали істинними не тому, що властивість Усесвіту відповідає їм, а тому, що вони відповідають властивості Всесвіту. Якщо

вдосконалювання за методами практики Цімень відповідає властивості Всесвіту, то вони не є лихими, а так само є істинними методами, адже властивість Усесвіту — це критерій оцінки доброго й поганого, добра й зла. У методах практики Цімень вдосконалюються за властивістю Всесвіту, тому вони теж є ортодоксальними. Просто їх вимоги й характерні риси відрізняються від тих, що в Школі Будди і в Школі Дао. У методах практики Цімень немає масового навчання учнів. Вони це роблять у дуже малих масштабах. У Школі Дао, навчаючи практики, учать велику групу учнів, але серед них лише одному виконується справжня передача; у Школі Будди спасають усіх живих істот — хто може вдосконалюватися, той і вдосконалюється.

У методах же практики Цімень аж ніяк не можна знайти двох людей для успадкування, а за неймовірно довгий період історії там відбирають для навчання одну людину. Тому звичайні люди ніколи не могли побачити їхніх речей. Певна річ, під час цігунського буму, як я помітив, мала частина людей із цих методів практики вийшла на люди, щоб навчати цігун. Але, пронавчавши якийсь час, вони виявили, що нічого не виходить, бо деяких речей їхні вчителі зовсім не давали їм навчати. Якщо ти хочеш навчати цігун, то не матимеш можливості відбирати людей. А ті, хто приходить, мають різний рівень Сіньсін, навчаються, маючи різні уявлення. Яких людей серед них тільки не буває. Отже, ти ніяк не зможеш відібрати учнів для навчання. Тому методи практики Цімень не вийшло поширювати. Легко могла виникнути небезпека, адже їхні речі дуже специфічні.

Хтось із вас подумав: «У Школі Будди вдосконалюються в Будду, у Школі Дао — у Досконалу людину. А ким же вважаються ті, хто успішно завершив удосконалення за методами практики Цімень?» Вони є вільними Безсмертними і не мають постійного світу чи сфери в Усесвіті. Як вам відомо, Будда Татхагата Шак'ямуні має Світ Саха; Будда Амітабха має Світ Найвищого Щастя; Будда Цілитель має Глазурований Світ; кожний Татхагата й Великий Будда має свій власний світ. Кожний Великий Пробуджений має Небесне царство, яке він створив і в якому живуть його численні послідовники. А в методах практики Цімень не мають постійної сфери у Всесвіті. Вони просто живуть як мандрівні Безсмертні.

ПРАКТИКУВАННЯ ЛИХИХ МЕТОДІВ

Що таке практикування лихих методів? Існують наступні кілька форм. Одна з них — це коли людина навмисне практикує лихі методи. Адже ті, хто цього навчає, були в усі епохи. І чому ж вони цього навчають? Бо женуться за славою звичайних людей, вигодою, багатством — вони надають цьому великої ваги. Звичайно, їхній Сіньсін невисокий, і вони не набувають Гун. Чого ж вони набувають? Карми. Якщо людина має велику карму, то вона також утворює своєрідну енергію. Але такі люди не мають рівня, їх не можна порівнювати з практикувальниками. Проте вони здатні впливати на звичайних людей. Адже така річ теж є формою енергії. Коли її густина дуже

велика, вона теж може посилити надприродні здатності людського тіла, теж може дати такий ефект. Тому завжди були ті, хто цього навчав. Вони кажуть: «Коли я скоюю щось погане, лаю інших, то в мене росте Гун». Це не Гун у них росте. Насправді в них збільшується густина чорної речовини, бо, погано вчиняючи, людина може отримати чорну речовину — карму. Отже, вони можуть досягти того, щоб карма посилити ті мізерні здатності, які вони мають від народження; також у них можуть утворитися жалюгідні здатності, що, однак, не можуть зробити нічого значного. Такі люди гадають, ніби завдяки скоєнню поганих учинків також може вирости Гун. Такою є їхня думка.

Деякі люди вживають вислів «диявол удесятеро вищий за Даоса». Це єресь, яку верзуть звичайні люди. Диявол ніколи не перевищить Даоса. Є таке становище. Усесвіт, який пізнає наше людство, — це всього-на-всього малий Усесвіт серед незліченних усесвітів. А ми називаємо його скорочено просто Всесвітом. Щоразу, коли наш Усесвіт проходить через довготривалий період, відбувається велика космічна катастрофа. Ця катастрофа призводить до того, що все у Всесвіті, включно з небесними тілами, може бути знищено, усіх істот Усесвіту може бути знищено. Рух Усесвіту теж має закономірності. У нашому Всесвіті цього циклу не одне лише людство зіпсувалося. Численні істоти вже побачили таке становище: якщо казати про поточний стан речей, у Космосі вже давно стався великий вибух. Зараз астрономи цього не бачать. Адже, коли ми зараз здійснюємо спостереження за допомогою найпотужнішого телескопа, світло, яке ми бачимо, відображає події, що сталися 150 тисяч світлових років тому. Щоб побачити зміни небесних тіл, які відбуваються тепер, потрібно, щоб минуло 150 тисяч світлових років. Лише тоді можна буде це побачити. То досить тривалий період часу.

Зараз у цілому Всесвіті вже відбулися величезні зміни. Кожного разу, коли такі зміни стаються, істоти всього Всесвіту в повному складі знищуються, перебувають у стані тотального знищення. Щоразу, коли складається така ситуація, властивість, яку Всесвіт мав раніше, і всю матерію в ньому вщент підривають. Якщо казати загалом, то всі гинуть від вибуху, але в усіх попередніх випадках вибух не знищив усе дочиста. Після того як Великі Пробуджені вкрай-вкрай високого рівня створюють новий усесвіт, у ньому все-таки залишаються ті, хто не загинув від вибуху. Великі Пробуджені створюють цей усесвіт відповідно до своєї власної властивості та критеріїв, тому властивість нового всесвіту в деяких аспектах відрізняється від властивості всесвіту попереднього періоду.

Ті, хто не загинув від вибуху, діють у цьому всесвіті, дотримуючись колишньої властивості й колишньої істини. А в новоствореному всесвіті його мешканці діють згідно з новою властивістю всесвіту та новою істиною. Отже, ті, хто не загинув від вибуху, перетворилися на дияволів, що створюють завади істині всесвіту. Але вони не те, щоб були геть поганими. Вони просто поводяться відповідно до властивості всесвіту попереднього циклу. Це і є ті, кого люди називають небесними дияволами. Проте вони ніяк не загрожують звичайним людям і зовсім їм не шкодять, а просто

вчиняють, дотримуючись своєї істини. Раніше звичайним людям заборонялося це знати. Скажу, що Буддам, які перевищили рівень Татхагати й перебувають у дуже високих сферах, немає ліку. А той диявол — це дурниця. У порівнянні з Буддами він дуже-дуже нікчемний. Старість, Хвороби та Смерть теж є своєрідними дияволами. Але їх було породжено для охорони властивості Всесвіту.

У буддизмі, проповідуючи Шість кіл перевтілень, порушили тему про Коло асурів. Насправді це істоти інших просторів, що не мають людської природи. В очах Великих Пробуджених вони належать до вкрай-вкрай низького рівня і є неймовірно немічними. А ось в очах звичайних людей асури дуже страшні й мають певну енергію. Вони вважають звичайних людей звірами, тому полюбляють їх їсти. У ці роки асури теж вибігли навчати цігун. Що вони за створіння? Чи можуть вони бути схожими на людей? Асури дуже страхітливі. Якщо навчаєшся їхніх речей, то потрапиш туди до них і станеш з ними одного виду. Коли деякі люди виконують вправи цігун і мають неправильні думки, то, якщо ці думки відповідають думкам асурів, ті прийдуть тебе навчати. Як то кажуть, «одна праведність переможе все зло». Коли ти ні за чим не женешся, то ніхто не насмілиться тебе чіпати. А якщо в тебе виникнуть лихі думки, і ти поженешся за чимось поганим, то вони прийдуть тобі допомогти, і тоді результатом твого вдосконалювання стане те, що ти потрапиш до Кола дияволів. Виникне така проблема.

Є й така ситуація, що називається несвідомим практикуванням лихого методу. Що таке несвідоме практикування лихого методу? Це коли людина практикує лихий метод, сама того не знаючи. Це надзвичайно поширена річ. Такого просто-таки неймовірно багато. Це схоже на те, про що я розповідав того дня. Багато людей, коли виконують вправи цігун, мають неправильні думки. Поглянь: ось він стоїть у позі стовпа. Від втоми його руки та ноги застрягли й тремтять. Але його мозок не вгамовується. Він думає: «Ціни скоро підвищаться. Я маю дещо купити. Коли закінчу вправи, піду за покупками, а то воно подорожчає». Хтось думає: «Зараз на підприємстві йде розподіл квартир. Чи дадуть мені квартиру? Ну от чому відповідальний за розподіл постійно зо мною не в ладу?» Чим більше він про це думає, тим більше гнівається: «Він точно не дасть мені квартири. Тоді що ж я йому зроблю...» Яких лише думок люди не мають. Це схоже на те, про що я вже казав: деякі буркотять на теми від їхньої родини й до подій державного масштабу. Коли ж вони доходять до місця, яке їх сердить, чим далі говорять, тим більше гніваються.

Практикуючи, потрібно звертати велику увагу на мораль. Під час нашої практики не думай про добрі речі. Не можна думати й про погане. Найкраще ні про що не думати. Бо, коли практикуєш на низькому рівні, потрібно закласти деяку базу (а ця база відіграє вкрай важливу роль), і тому, що розумова діяльність людини відіграє певну роль. Подумай: коли ти щось додаси у свій Гун, то хіба може вироблена тобою річ бути гарною? Хіба може вона не стати чорною-пречорною? Скільки людей робить вправи цігун і не має таких думок?! Чому ти весь час виконуєш вправи, а хвороби не зникають?! У місцях для практикування цігун деякі люди хоч і не думають про ті

погані речі, та постійно прагнуть набути здатностей, прагнуть і того, і цього, виконують вправи в усіляких душевних станах, з усілякими великими бажаннями. Насправді вони вже несвідомо практикують лихий метод. Якщо ти йому скажеш, що він практикує лихий метод, ото він розсердиться: «Я навчався в такого-то великого майстра цігун». Але ж той великий майстер казав тобі звертати велику увагу на мораль. А ти звертав? Під час практикування цігун ти постійно додаєш погані думки. Скажи, хіба ти зможеш так виробити щось гарне? Ось така проблема. Це належить до несвідомого практикування лихого методу і є надзвичайно поширеним явищем.

ПАРНЕ ВДОСКОНАЛЮВАННЯ ЧОЛОВІКА Й ЖІНКИ

У колах удосконалювальників є такий метод, що називається парним удосконалюванням чоловіка й жінки. Ви, можливо, бачили в скульптурних чи живописних зображеннях Будд методу вдосконалювання Тибетської Тантри таке, коли чоловіче тіло, обіймаючи жіноче, удосконалюється. Чоловіче ж тіло іноді має образ Будди, що обіймає абсолютно голу жінку; а іноді це Метаморфозне Тіло Будди, яке набуло образу силача-Ваджри з головою бика або мордою коня, що обіймає жіноче тіло, також голе. Чому ж це так? Передусім ми пояснимо вам ось що. На нашій земній кулі не так, що лише наш Китай зазнав впливу конфуціанської школи. У всього нашого людства... у старовину, кілька століть тому, уявлення людства щодо моральності майже не відрізнялися. Тому такий метод удосконалювання насправді походить не з нашої планети Земля, він проник сюди з іншої планети. Однак за цим методом дійсно можна вдосконалюватися. Коли свого часу цей метод удосконалювання проник до нашого Китаю, саме тому, що в ньому було парне вдосконалювання чоловіка й жінки та певні елементи, які належать до таємної практики, китайці не могли його прийняти. Тож у роки Хойчан династії Тан імператор ханьської землі його знищив. Не дозволялося, щоб він поширювався на ханьській землі. У ті часи він називався Танською Тантрою. Але він поширився в особливому середовищі, особливому регіоні, яким був Тибет. Чому ж вони так удосконалюються? Мета парного вдосконалювання чоловіка й жінки — збирати їнь для компенсування ян, збирати ян для компенсування їнь, взаємно компенсувати і взаємно вдосконалювати одне одного, щоб досягти мети балансу їнь і ян.

Як ви знаєте, незалежно від того, Школа Будди це чи Школа Дао, особливо згідно з ученням Школи Дао про їнь і ян, у людському тілі вже й так містяться їнь і ян. Саме завдяки тому, що в людському тілі є їнь і ян, воно може удосконалюванням виробити різноманітні здатності, Досконале немовля, Їнхарів, Тіла Закону та інших істот. Оскільки в ньому є їнь і ян, то шляхом самовдосконалювання можна виробити багато-багато живих істот. Байдуже, чоловіче то тіло чи жіноче, усе однаково. Усіх тих істот можна породити в ділянці Даньтєнь. Це твердження цілком справедливе. Школа Дао часто вважає верхню половину тіла за ян, а нижню — за їнь; у других випадках тильну сторону тіла — за ян, а передню — за їнь; а в третій ліву сторону

людського тіла — за ян, а праву — за їнь. У нас у Китаї є приказка: «Чоловіче — то ліве, жіноче — то праве», — звідси вона й походить. Це цілком справедливо. Оскільки людське тіло вже й так має їнь і ян, то під час їх взаємодії можна самому досягти балансу їнь і ян, а отже, можна породити багато-пребагато істот.

Це вказує на одну проблему: не застосовуючи методу парного вдосконалювання чоловіка й жінки, ми так само можемо досягти дуже високих рівнів у самовдосконалюванні. Якщо, застосовуючи у своєму вдосконалюванні цей метод, погано володієш собою, то спалахнеш розпусною пристрастю, і це перетвориться на лихий метод. На дуже високому рівні, щоб застосовувати в Тантрі парне вдосконалювання чоловіка й жінки, обов'язково потрібно, щоб цей чернець чи лама дійшов у вдосконалюванні дуже високого рівня. Тоді він під керівництвом свого вчителя здійснюватиме таке вдосконалювання. Адже він матиме дуже високий Сіньсін і зможе тримати себе в руках, щоб це не обернулося нічим лихим. А ось тим, у кого Сіньсін дуже низький, абсолютно не можна цього застосовувати. Якщо вони це зроблять, то скотяться до лихого методу. Гарантую. Бо такі люди мають обмежений Сіньсін. На рівні звичайних людей вони не позбулися сексуального бажання та еротичного потягу. Їхня лінійка Сіньсін лише така заввишки. Гарантую, щойно вони почнуть застосовувати цей метод, як він одразу ж перетвориться на лихий. Тому, як ми вже казали, довільне навчання цього на низькому рівні — це не що інше як навчання людей лихого методу.

У ці роки є чимало майстрів цігун, що навчають парного вдосконалювання чоловіка й жінки. Чому тут дивуватися? У Школі Дао теж з'явився метод парного вдосконалювання. Причому він з'явився не зараз. Це почалося ще з династії Тан. Як же в Школі Дао виникло парне вдосконалювання чоловіка й жінки? За вченням Тайцзі Школи Дао, людське тіло — це малий усесвіт, де вже й так є їнь і ян. Справжні Великі Закони з прямим успадкуванням дійшли до нас із далеких часів. Свавільне їх змінення, свавільне додання в них будь-чого зіпсує речі тієї школи й призведе до того, що в ній буде неможливо досягти мети Повної Досконалості в самовдосконалюванні. Тому, якщо метод практики не містить речей парного вдосконалювання чоловіка й жінки, у жодному разі не можна їх практикувати. Якщо це зробити, то виникнуть відхилення й стануться проблеми. Зокрема, наша школа Фалунь Дафа не містить парного вдосконалювання чоловіка й жінки, і ми цього не вчимо. Ось який наш погляд на це питання.

ОДНОЧАСНЕ ВДОСКОНАЛЮВАННЯ СІНЬСІН І ПОДОВЖЕННЯ ЖИТТЯ

Тему одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя я вже вам висвітлював. Це означає, що, крім удосконалювання Сіньсін, людина водночас практикує подовження життя, тобто змінює своє тіло. У процесі цього змінення, коли людські клітини поступово замінюються речовинами високої енергії, сповільнюється

старіння. Тіло проявлятиме ознаки повернення до стану молодої людини. Воно поступово повертатиметься, поступово перетворюватиметься, і, коли зрештою його буде цілком замінено речовинами високої енергії, тіло людини вже цілком перетвориться на інший вид матеріального тіла. Таке тіло, як я розповідав, вийшло за межі П'яти елементів. Воно не перебуває в П'яти елементах і вже є нетлінним тілом.

У монастирях удосконалюють лише Сіньсін, а отже, не виконують тілесних рухів і не подовжують життя. Там застосовується нірвана. Метод, якого навчав Шак'ямуні, застосовує нірвану. Насправді сам Шак'ямуні мав високий і глибокий Великий Закон, його власне тіло цілком можна було перетворити на матерію високої енергії та забрати із собою. Щоб залишити після себе метод удосконалювання, у якому застосовується нірвана, він сам пішов у нірвану. Чому ж він так навчав? Для того, щоб люди максимально відкинули нав'язливі ідеї, відкинули все, щоб у підсумку відкинули навіть своє тіло, щоб у них зникли всі бажання. З метою, щоб люди максимальною мірою досягли цього етапу, він пішов шляхом нірвани. Тому всі буддійські ченці впродовж історії також ішли шляхом нірвани. Нірвана означає, що чернець помирає і кидає своє фізичне тіло, а його душа, забравши із собою Гун, підноситься.

Школа Дао робить акцент на практиці подовження життя, адже вони підбирають собі учнів, а не спасають усіх живих істот. Вони мають справу з надзвичайно-надзвичайно добрими людьми. Тому приділяють велику увагу магічним речам і розповідають, як подовжувати життя. А ось у Школі Будди — у цьому особливому методі вдосконалювання, — зокрема, у методі вдосконалювання буддизму, уже не можна це практикувати. Не те, щоб ніхто цього не робив. У багатьох високих і глибоких Великих Законах Школи Будди також це практикують. Наша школа практикує. У нашій школі Фалунь Дафа потрібні і власне тіло, і Досконале немовля. Між цими двома є відмінності. Досконале немовля теж є тілом, що складається з речовин високої енергії, але йому все-таки не можна довільно показуватися в нашому просторі. А щоб у цьому просторі довгостроково зберігати такий образ, як у звичайних людей, треба мати наше власне тіло. Тому після перетворення цього тіла, хоча його клітини й замінено речовинами високої енергії, порядок розташування його молекул не змінився, тож зовні воно майже не відрізняється від тіла нормальної людини. Але відмінність усе-таки є, а саме: це тіло може входити до інших просторів.

Практикувальники методів одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя здаються іншим дуже молодими. Їхній вигляд геть не відповідає реальному вікові. Одного дня хтось мене запитав: «Учителю, скільки, на Ваш погляд, мені років?» Насправді тій жінці майже сімдесят, а на вигляд їй лише сорок з гаком років. Вона не має зморщок, її обличчя гладеньке, світленьке й рум'яне. Хіба ж вона схожа на людину, якій під сімдесят?! Такий стан виникає в тих, хто практикує наш Фалунь Дафа. Скажу жартома, молоді дівчата завжди люблять користуватися косметикою, хочуть, щоб їхня шкіра стала бездоганнішою і красивішою. Я скажу: почни щиро

практикувати метод одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя, і ти природним шляхом досягнеш такого стану. Гарантую, що користуватися косметикою тобі буде не потрібно. Більш ми не будемо наводити таких прикладів. Раніше через те, що в кожному виді діяльності переважали літні люди, інші обходилися зо мною як з молодим. Тепер стало краще, у кожній професії стала переважати молодь. Насправді і я вже не молодий. Скоро мені буде 50 років. Зараз уже сорок три.

ТІЛА ЗАКОНУ

Чому на зображеннях Будд є поле? Багато хто не може цього пояснити. Деякі кажуть: «На зображеннях Будд з'явилося поле тому, що ченці читали перед ними канони», — тобто воно виникло тому, що ченці перед ними самовдосконалювалися. Ченці б там удосконалювалися чи хтось інший, така енергія була б розсіяною, неспрямованою. У всьому залі для читання канонів буддійського храму мало би бути однакове поле — на підлозі, на стелі й стінах. То чому ж, навпаки, саме на зображеннях Будд таке інтенсивне поле? Зокрема, часто мають поле статуї Будди в глухих горах або ж у якійсь печері чи вирубані в скелі. Чому ж це поле виникає? Деякі люди пояснюють і так, і сяк; хай би як пояснювали, усе одно не сходиться. Насправді на зображенні Будди є таке поле тому, що там є Тіло Закону Пробудженого. У зображенні Будди перебуває Тіло Закону того Пробудженого, тому воно має енергію.

Шак'ямуні, Бодхісатва Авалокітешвара, якщо вони дійсно були історичними постатями, замисліться: коли вони вдосконалювалися, чи не були так само практикувальниками? Після того як людина досягає в удосконалюванні певного досить високого рівня в Законі просторів за межами людського світу, у неї з'являються Тіла Закону. Тіла Закону породжуються в ділянці Даньтєнь людини. Вони складаються із Закону та Гун і втілюються в інших просторах. Тіло Закону має величезну могутність самої людини, але свідомість Тіла Закону, його думки все-таки перебувають під контролем Головного тіла. Проте саме Тіло Закону знову-таки є повноцінною, самостійною, цілком реальною конкретною істотою, тому знову ж таки здатне самостійно зробити будь-яку справу. Тіло Закону здійснює те саме, що хотіла би зробити головна свідомість людини. Точнісінько те саме. Як би це зробила сама людина, так робить і її Тіло Закону. Такими є Тіла Закону, про які ми кажемо. Якщо я хочу щось зробити, наприклад, налагодити здоров'я послідовників, які щиро вдосконалюються, усе це виконують мої Тіла Закону. Адже вони не мають тіла звичайної людини і втілюються в інших просторах. Ці істоти також не залишаються у фіксованому, незмінному стані. Вони можуть збільшуватися й зменшуватися. Іноді Тіло Закону стає величезним, до такої міри, що не можна охопити поглядом усю його голову; а іноді — крихітним, навіть меншим за клітину.

ОСВЯЧЕННЯ

Зображення Будди, виготовлені на фабриках, є не більше ніж художніми виробами. Освячення означає запросити Тіло Закону Будди увійти в зображення Будди, щоб потім поклонитися зображенню Будди як видимому серед звичайних людей тілу. Якщо в практикувальника виникло благоговіння, то, коли він удосконалюється, Тіло Закону в статуйі Будди оберігає для нього Закон — дивиться за ним і захищає його. Це справжня мета освячення. Це може робити винятково той, хто випромінює праведні думки на офіційній церемонії освячення, або Великий Пробуджений дуже високого рівня або людина, що вдосконалюється на дуже високому рівні й має таку силу.

У монастирях кажуть, що зображення Будди потрібно освячувати. Статуї Будди, які не пройшли освячення, за їхніми словами, не є священними. Якщо казати про нинішніх монастирських ченців, то справжніх великих буддійських наставників уже немає серед живих. Після «Великої культурної революції» колишні молодші ченці, що не отримали справжньої передачі, зараз стали настоятелями. Через це багато чого було забуто. Його запитують, для чого роблять освячення. Він каже: «По освяченню зображення Будди стає священним». А чому конкретно воно стає священним? Цього він не може пояснити. Тому чернець просто влаштовує церемонію, кладе всередину статуї Будди маленький примірник канону, далі заклеює її папером, читає перед нею канони й каже, що освячення виконано. Та чи можна в такий спосіб досягти освячення? Тут треба дивитися на те, як він читав канони. Шак'ямуні наголошував на важливості праведних думок. Потрібно читати канони так, щоб усі думки цілковито були зосереджені на одному й не розбрідалися, щоб дійсно можна було викликати потрясіння у світі тієї школи, за якою людина вдосконалюється. Лише тоді можна привабити Пробудженого. Досягти мети освячення можна лише в тому разі, коли одне з Тіл Закону того Пробудженого увійде в зображення Будди.

Деякі ченці вустами читають канон, а самі думають: «Скоро закінчиться обряд освячення. Скільки грошей мені дадуть?» Або ж, читаючи канон, думають: «Такий-то такий-то так підступно зо мною вчиняє». Вони там теж мають взаємні інтриги. Нині Кінцевий період Закону, і не визнати існування цього явища теж не можна. Ми тут не критикуємо буддизм. У Кінцевий період Закону деякі монастирі справді не позбавлені світської суєти. Коли в них голова забита цими речами, коли вони надсилають настільки погані думки, хіба Пробуджений може прийти? Так зовсім не досягти мети освячення. Але не можна бути в цьому категоричними. Є й поодинокі добрі буддійські монастирі та даоські храми.

В одному місті я побачив ченця із чорними, як смоль, руками. Він запхнув канон усередину статуї Будди, підклеїв, двічі щось пробурмотів, і освячення вже

вважалося виконаним. Тоді він узяв іншу статую Будди й знову двічі щось пробурмотів. За освячення кожної статуї йому платили по 40 юанів. Нині ченці вже вважають статуї Будди товаром і наживають собі багатство на їх освяченні. Я поглянув і побачив, що статуї не було освячено. Той чернець зовсім на це не здатний. Нинішні ченці повсюдно це роблять. А що я ще побачив? У монастирі був іще дехто, нібито світський буддист. Він сказав, що освятить статую Будди. Він тримав у руці дзеркало, повернуте до сонця, так, щоб світло відбилося на статую Будди, і тоді сказав, що освячення виконано. Це вже стало смішним до такої міри! Сьогодні буддизм дійшов у своєму розвитку такого етапу, коли це навіть стало дуже поширеним явищем!

У місті Нанкіні було виготовлено величезну бронзову статую Будди і встановлено на острові Даюйшань у Гонконзі. Колосальна статуя. З усього світу з'їхалося багато ченців, щоб її освятити. Серед них один чернець за допомогою дзеркала відбив сонячне світло на обличчя статуї Будди і сказав, що це і є освяченням. На такому великому урочистому зібранні, у настільки серйозному місці він таке утнув. Мені це здалося дуже сумним! Ото й не дивно, що Шак'ямуні сказав: «Як настане Кінцевий період Закону, ченцям буде важко спасти навіть самих себе, а спасти інших — ще важче». Крім того, численні ченці зі свого власного погляду пояснюють буддійські канони. Якийсь іще «Канон Богині Ванму» проник до буддійських монастирів. Навіть річ, яка не належить до буддійських канонів, проникла до монастирів. Це спричиняє повний безлад. Зараз усе в дуже хаотичному стані. Звичайно, ченці, що справді вдосконалюються, досі є, вони досі дуже непогані. По суті, освячення означає запросити Тіло Закону Пробудженого до статуї Будди, щоб воно там і залишилося. Ось тоді статую буде справді освячено.

Тоді, якщо зображення Будди не змогли освятити, то йому не можна поклонятися, інакше це призведе до надзвичайно серйозних наслідків. Яких серйозних наслідків? Зараз учені, що працюють у галузі наук про людське тіло, виявили, що людські думки, розумова діяльність головного мозку людини може породжувати певну речовину. На дуже високому рівні ми бачимо, що це дійсно речовина. Але ця речовина все-таки має форму не електричних хвиль мозку, як це виявили наші нинішні дослідження, а повного мозку. Зазвичай, коли проста людина про щось думає, вона випромінює форму мозку. Через відсутність енергії вона розсіюється невдовзі після випромінення. А ось енергія практикувальника зберігається набагато довше. Ніхто не каже, що статуя Будди відразу після виготовлення на фабриці вже має розум. Ні. Деякі з них не пройшли освячення, інших возили до храму, але так і не було досягнуто мети освячення. Якщо попросити виконати освячення якогось фальшивого майстра цігун чи єретика, то це буде ще небезпечнішим — у ту статую ввійде лисиця чи тхір.

Тоді, якщо ти поклонишся неосвяченому зображенню Будди, це буде неймовірно небезпечним. До якої міри небезпечним? Як я вже казав, людство дійшло у своєму розвитку сьогоднішнього дня, коли все дегенерує. У всьому суспільстві, у всьому

Всесвіті одне за одним усе псується. Усі проблеми звичайних людей вони самі собі створили. Навіть знайти істинний метод, навіть іти праведним шляхом і то дуже важко. З усіх боків усе заважає. Хочеш попросити допомоги в Будди? А ким же є Будда? Дуже важко навіть попросити про допомогу. Коли не віриш, я розповім: якщо хтось першим уклониться перед неосвяченою статуєю Будди, то справи кепські. Скільки зараз людей серед тих, хто поклоняється Будді, подумки просять Будду допомогти їм здобути Повноправне досягнення? Таких неймовірно мало. Що має на меті більшість людей, які поклоняються Будді? Відвести лихо, позбутися бід, розбагатіти. Ось про що вони просять. Хіба це належить до того, про що пишеться в буддійських канонах? Там зовсім такого немає.

Якщо ті, хто поклоняється Будді, просять грошей і, уклоняючись перед зображенням Будди (чи то перед статуєю Бодхісатви Авалокітешвари, чи то перед статуєю Будди Татхагати), кажуть: «Допоможіть мені хоч трішки розбагатіти!» — отакої! — сформувалася повна думка. Її було випромінено до статуї Будди, тому вона відразу ввійшла в статую. В інших просторах цей предмет може збільшуватися й зменшуватися. Коли думка ввійшла в цей предмет, статуя Будди дістала головний мозок, набула мислення, але все-таки не має тіла. Інші теж приходять поклонитися. Постійне поклоніння дає цій статуї Будди певну енергію. Особливо якщо прийде практикувальник, то це стане ще небезпечнішим. Коли він їй поклониться, то поступово даватиме їй енергію. Тоді в неї сформується реальне тіло. Але це реальне тіло утворюється в іншому просторі. Після свого утворення воно перебуває в іншому просторі. Воно трохи знає принципи Всесвіту, тому може робити для людей щось неістотне, завдяки чому в нього може вирости крихітний Гун. Але його допомога людям має умову, має ціну. В іншому просторі воно діє вільно, керує звичайними людьми неймовірно легко. Це реальне тіло має точно такий образ, як у статуї Будди. Отже, поклонінням було породжено фальшивих бодхісатв авалокітешвар, фальшивих будд татхагат. Вони з'явилися від поклоніння людей і мають вигляд геть як статуя Будди, образ Будди. Проте фальшиві будди й бодхісатви мають украй погані думки: вони жадають грошей. Вони породжуються в іншому просторі, мають мислення, трохи знають принципи, не насмілюються коїти велике зло, але насмілюються робити дрібне паскудство. Іноді й допомагають людям. Якби не допомагали, то були би повністю лихими, і їх би вбили. Як же вони допомагають? Людина каже: «Прошу, Буддо, допоможіть мені! У моїй родині такий-то захворів». — «Добре, я тобі допоможу». Воно каже тобі опустити гроші у скриню для пожертвувань. У своїх думках воно жадає грошей. Якщо кинеш у скриню багато грошей, то воно зробить так, що швидко одужаєш. Адже воно має певну енергію. В іншому просторі воно може керувати звичайною людиною. Особливо якщо йому поклониться той, хто має Гун, то це буде ще небезпечнішим. А чого ж просить практикувальник? Грошей? Замисліться: якого ще багатства просити практикувальнику? Навіть просити для родичів відвести нещастя, звільнити від хвороби — це нав'язлива ідея, пов'язана з родинними почуттями. Хочеш розпоряджатися чужими долями, тоді як кожна людина має свою долю! Ти хочеш

Йому поклонитися й шепочеш: «Допоможіть мені трішки розбагатіти!» Добре, воно тобі допоможе. Воно так і мріє, щоб ти попросив грошей багато, попросив побільше, отже, воно зможе побільше взяти в тебе. Це буде рівноцінний обмін. Люди накидали йому в скриню для пожертвувань безліч грошей, от воно й зробить так, щоб ти здобув гроші. Як здобув? Вийшовши за двері, ти знайдеш гаманець, на підприємстві тобі видадуть премію. Хай там як, воно вживе всіх заходів, щоб ти отримав гроші. Але ж воно не може тобі допомагати безумовно, чи не так? Не втратиш — не здобудеш. Воно забере в тебе трохи Гун. Йому бракує Гун. Або ж воно забере вироблений тобою Дань та інші речі. Ось що йому потрібно.

Ці фальшиві будди іноді дуже небезпечні. Серед тих, хто має відкрите небесне око, дуже багато хто гадає, що побачив Будду. Одна людина каже: «Сьогодні до храму завітав гурт Будд. Вів цей гурт Будда на таке-то ім'я». За його словами, учора приходила така-то група Будд, сьогодні прийшла така-то. Невдовзі ця компанія пішла й прийшла інша. Що це? Вони якраз і належать до вищеописаного. Вони не справжні Будди, а фальшиві, і таких неймовірно багато.

Якщо в монастирі складеться така ситуація, то це буде ще небезпечнішим. Якщо ченці поклоняться такому фальшивому будді, то він візьме їх під свою опіку: «Хіба ти мені не поклоняєшся? Ти цілком свідомо це робиш! Добре, ти ж бажаєш удосконалюватися? Я про тебе подбаю, я вкажу тобі, як удосконалюватися». Це він тобі все спланує. У такому разі куди ти потрапиш, коли успішно завершиш удосконалювання? Це він спланував твоє вдосконалювання, отже жодна школа нагорі тебе до себе не прийме. Оскільки це він запланував, тож у майбутньому ти й будеш під його віданням. Хіба це не означатиме, що ти вдосконалювався марно? Я б сказав, що людству зараз дуже важко в удосконалюванні домогтися Повноправного досягнення. Це явище надзвичайно поширене. «Сяйво Будди», яке дуже багато хто бачить у знаменитих горах і біля великих річок, здебільшого належить до вищеописаного. Вони мають енергію і можуть показуватися. А справжні Великі Пробуджені рідко коли показуються.

Раніше тих, кого називали наземними буддами й наземними даосами, було досить мало. А зараз їх неймовірно багато. Коли вони коять погані речі, ті, хто перебуває нагорі, їх убивають. Коли наземних будд і даосів убивають, ті тікають і входять у статуї Будди. Як правило, Великі Пробуджені не схильні порушувати принципи звичайних людей. Чим вищого рівня Пробуджений, тим менш імовірно, що він порушить принципи звичайних людей. Анітрохи не втрутиться в людські справи. Зрештою, не може бути, щоб зненацька статую Будди вцент розбило ударом блискавки. Пробуджені так не вчиняють. Тому, коли наземні будди й даоси, утікаючи, входять у статуї Будди, то Пробуджені більше не втручаються. Наземним відомо, що їх убивають, тож вони й тікають. Отже, чи була Бодхісатва Авалокітешвара, яку ти бачив, справді Бодхісатвою Авалокітешварою? Чи був Будда, якого ти бачив, дійсно Буддою? Дуже важко сказати.

Дуже в багатьох з нас у думках виникла ось яка асоціація: «Що робити із зображеннями Будди, які ми маємо вдома?» Можливо, багато хто подумав про мене. Щоб допомогти вам удосконалюватися, я скажу, що можна зробити так: візьми мою книгу (адже в книзі є мій фотознімок) чи моє фото, поклади статуетку Будди до рук, складених у мудру великого лотоса, а потім, наче просиш мене самого, попроси Вчителя виконати освячення. Достатньо пів хвилини, і проблему буде вирішено. Скажу вам, що це поширюється лише на наших удосконалювальників. Це не матиме ефекту, якщо ви проведитимете освячення своїм родичам і добрим друзям. Ми дбаємо лише про вдосконалювальників. Дехто каже, що він ставить портрет Учителя в родичів і друзів удома, щоб оберігати їх від нечисті. Я не оберігаю від нечисті звичайних людей. Це вияв найбільшої неповаги до Вчителя.

Повернемося до теми наземних будд і даосів. Трапляється й наступне становище. У Стародавньому Китаї багато людей удосконалювалося в глухих горах і пралісах. Чому ж зараз вони зникли? Насправді вони не зникли, а просто не дають людям про себе дізнатися. Їх кількість анітрохи не зменшилася. Ці люди мають здатності. Це не так, що останніми роками ці люди зникли. Вони є. Зараз у світі їх кілька тисяч. У нашій країні їх порівняно більше. Особливо вони є у відомих горах і біля великих річок, а також у деяких високогір'ях. За допомогою здатностей ці люди закрили входи до печер, тому вам не побачити їх присутності. Їхнє вдосконалювання проходить досить повільно, а прийоми досить грубі. Вони не можуть уловити суті вдосконалювання. А ми прямо вказуємо на нав'язливі ідеї людини, удосконалюємося за найвищою властивістю нашого Всесвіту й за формою Всесвіту. Певна річ, Гун у нас росте дуже швидко. Адже школи вдосконалювання розташовані у формі піраміди. Лише посередині — Великий Дао. Ті ж малі дао, що по краях піраміди, навряд чи високо піднімають Сіньсін. Імовірно, у їхніх практикувальників під час досягнення невисокого рівня уже відкривається Гун. Та вони не можуть іти в жодне порівняння з Великим Дао справжнього вдосконалювання.

Ті, хто належить до таких малих дао, теж передають свої речі в спадок і навчають учнів. У їхній школі вдосконалюються лише до такої висоти, їхній Сіньсін теж лише такої висоти, тому учні, яких вони навчають, удосконалюються лише до такої висоти. Чим ближче до краю піраміди цей малий дао рівня людського світу, тим більше в ньому тверджені. До того ж метод удосконалювання в ньому складний, і вдосконалюються там, не вловивши суті. Найголовнішим у вдосконалюванні людини є підвищення Сіньсін. Вони ж, однак, цього не розуміють. Вони гадають, що для вдосконалювання достатньо лише страждати. Тому вони пройшли через довготривалий період. Удосконалювавшись кількасот, понад тисячу років, вони виростили лише настільки мізерний Гун. Насправді вони вдосконалилися не завдяки стражданню. А завдяки чому? Це схоже на те, як це буває з людьми: у молодості вони мають дуже багато нав'язливих ідей; коли ж приходить старість, слідом за тим як спливають місяці й роки, у них зникає надія на майбутнє, тож ці ідеї природним шляхом відкидаються, стираються. Той самий спосіб застосовують і ці малі дао.

Вони покладаються на сидіння із загорненими ногами, свою силу медитації та перенесення страждань. Вони виявили, що, коли вдосконалюєшся вгору, так теж може зрости Гун. Але їм усе-таки не відомо, що їхні нав'язливі ідеї звичайних людей за довгі гіркі роки поступово стерлися, поступово їх було усунено, завдяки чому й виріс їхній Гун.

Ми цілеспрямовані — ми дійсно вказуємо на ті нав'язливі ідеї, усуваємо ті ідеї, а отже, і вдосконалюємося надзвичайно швидко. Я бував у деяких місцях, де постійно натрапляв на цих людей, що вдосконалювалися вже дуже багато років. Вони мені казали: «Ніхто не може дізнатися про те, що ми тут перебуваємо. У твою справу ми не втручаємося, не шкодимо їй». Такі належать до порівняно добрих.

Є й погані. Щодо них ми вживаємо заходів. Наведу приклад. Коли я вперше поїхав навчати практики до провінції Гуйчжоу, просто під час курсів до мене прийшла людина і сказала, що її правчитель бажає зо мною зустрітися, що той на ім'я такий-то такий-то і вже вдосконалюється надзвичайно-надзвичайно багато років. Я поглянув і побачив, що ця людина має їньську ці, дуже погану. Її обличчя було восковим. Я відповів, що з ним не зустрінуся, що не маю на це часу, — відмовив їй. У підсумку той старий ватажок розсердився й почав мені шкодити. Він щодня завдавав мені клопоту. Я така людина, що не бажає з іншими боротися, та воно того й не варте, щоб я з ним бився. Він використовував проти мене погані речі, а я їх знищував, після чого викладав свій Закон.

У минулому, за часів династії Мін, жила людина, що вдосконалювалася за Дао. Під час удосконалювання в неї вселилося футі-змія. Згодом цей практикувальник, так і не вдосконалившись, помер. Змія ж, заволодівши його тілом, виробила собі людський образ. Правчитель вищезгаданої людини якраз і був тією змією, що, вдосконалившись, набула людської подоби. Оскільки його сутність залишилась незмінною, він знов перевернувся великою змією, щоб мені шкодити. Я побачив, що це вже занадто, тож схопив її в руки й застосував надзвичайно могутній вид Гун, який називається Гун розкладу. Я розклав нижню половину тіла змії, перетворив її на воду. Верхня ж половина втекла додому.

Одного дня до голови нашого консультаційного пункту в Гуйчжоу звернувся його праучень. Він сказав, що його правчитель бажає з нею зустрітися. Голова пункту пішла на зустріч. Вона увійшла в темну-претемну печеру, де нічого не було видно. Можна було побачити лише сидячий силует, у якого очі сяяли зеленим світлом. Коли він розплющував очі, у печері ставало світло, а коли заплющував, наставала суцільна темрява. На місцевому діалекті він сказав: «Лі Хунчжи скоро приїде знов. Цього разу ніхто з нас більше такого не робитиме. Я помилився. Лі Хунчжи прийшов спасати людей». Його праучень запитав: «Правчителю, встаньте! Що стало з вашими ногами?» Він сказав: «Не можу встати. Мої ноги поранено». Його запитали, як він їх поранив. Тоді він почав розповідати про те, як завдавав мені шкоди. На Виставці здоров'я Сходу, що проходила 93 року в Пекіні, він знову влаштував мені

неприємності. Оскільки він весь час коїв зло й завдавав шкоди моєму викладанню Дафа, я його остаточно знищив. Після його знищення його старші й молодші співучні та співучениці хотіли діяти. Я відразу сказав їм кілька слів, що викликали в них потрясіння й неймовірний жах. Ніхто з них не насмівся нічого робити. Вони вже збагнули, у чім річ. Серед них були такі, що так цілковито й залишилися звичайними людьми, хоча вдосконалювалися дуже тривалий час. Розкриваючи проблему освячення, я тут навів кілька прикладів.

ЗАМОВЛЯННЯ

Що таке дисципліна замовляння? У колах удосконалювальників багато хто під час навчання людей практики навчає замовляння як того, що належить до сфери самовдосконалювання. Насправді ж воно не належить до сфери вдосконалювання. Замовляння схоже на успадкування та передачу секретів, заклинань і технік. Форми, яких вони застосовують: накреслення магічних знаків-формул, спалювання ладану, спалювання жертвового паперу, промовляння заклинань тощо. Замовлянням можна лікувати від захворювань. Такий метод лікування дуже специфічний. Наведемо приклад. У когось на обличчі виріс фурункул. Замовляльник, умочивши пензля в кіновар, малює на землі коло, а всередині кола — хрест, каже цій людині стати в центр кола й починає промовляти заклинання. Далі, умочивши пензля в кіновар, він малює кола на обличчі цієї людини — одночасно і малює, і промовляє заклинання. Він малює-малює, ставить на фурункулі крапку, закінчує заклинання і каже, що від хворобивилікувано. Ти помацав: фурункул і правда зменшився, а біль минув. Метод працює. Замовляльник можевилікувати від легких недуг, а якщо захворювання серйозні, у нього вже нічого не вийде. Що він робитиме, якщо, скажімо, у когось болить рука? Він починає промовляти заклинання, каже тобі витягнути руки в різні боки, дуне в бік точки Хеґу однієї руки, щоб повітря вийшло з точки Хеґу другої руки. І справді, ти відчуваєш подув вітру. Знову помацав хворе місце: рука перестала так боліти. Є й таке, коли замовляльник палить жертвовний папір, малює або приклеює магічні знаки-формули тощо. Ось що він робить.

У малих дао рівня людського світу, що належать до Школи Дао, не практикують подовження життя. Вони цілком зосереджені на ворожінні за Чжоу-ї, на феншуй, вигнанні нечисті та лікуванні. Ці малі дао рівня людського світу часто застосовують замовляння. За допомогою нього можна лікувати захворювання, але метод, який там використовується, зовсім не є добрим. Ми не казатимемо, за допомогою чого вони лікують хвороби, але нашим удосконалювальникам за Дафа не можна застосовувати замовляння, адже воно має дуже низьку, дуже погану інформацію. У Стародавньому Китаї методи лікування розділили на дисципліни. Наприклад: костоправство, голковколювання та припікання, масаж, туйна-терапію, акупресуру, цігунтерапію, лікування травами тощо. Вони поділялися на дуже багато видів. Кожний лікувальний метод називався якоюсь дисципліною. Замовляння поставили

під номером тринадцять, отже, його повна назва була «Тринадцята дисципліна: замовляння». Замовляння не належить до царини самовдосконалювання. Воно не є Гун, що набувається вдосконалюванням, а є магичною річчю.

ЛЕКЦІЯ ШОСТА

«СПАЛАХ І БЕЗУМСТВО»

У колах удосконалювальників ходить вираз «спалах і безумство». Величезне враження він справляє і на народ. Зокрема, дехто дуже завзято це пропагує, унаслідок чого деякі люди не наважуються практикувати цігун. Коли вони чують, ніби в практиці цігун ще й буває «спалах і безумство», то, злякавшись, не наслідуються практикувати. Насправді, скажу я вам, «спалаху й безумства» зовсім не існує.

Чимало людей через свої неправильні думки приваблюють до себе футі. Головна свідомість цих людей не може їх контролювати. А вони навіть гадають, що це і є Гун. Їхнім тілом керує футі, вони діють незв'язно, щось волають і репетують. Коли люди бачать, що у практиці цігун, виявляється, буває й таке, вони лякаються й більше не наважуються практикувати. Величезна кількість людей гадає, що це і є Гун. Де тут виробляння Гун? Це всього-на-всього стан зцілення та оздоровлення на якнайнижчому рівні. Однак він дуже небезпечний. Якщо ти до такого звик, і твоя головна свідомість ніколи не може тебе контролювати, то твоїм тілом, імовірно, керуватиме допоміжна свідомість або ж інформація зовнішнього походження, футі тощо. Тоді, можливо, ти скоїш якісь небезпечні вчинки. Причому для кіл удосконалювальників це матиме колосальну руйнівну силу. Цей стан спричиняють неправильні думки людини, нав'язлива ідея показувати себе. Це не «спалах і безумство». Деякі люди, що невідомо як стали так званими майстрами цігун, теж ведуть мову про «спалах і безумство». Насправді ж у практиці цігун не буває «спалаху й безумства». Більшість людей чула про цей термін здебільшого з художніх творів — якихось романів жанру уся та інших. Не віриш — погортай давні твори, книги з удосконалювання. Там такого нема. Ну й де ж так званий «спалах і безумство»? Такого зовсім не буває.

Те, що люди зазвичай розцінюють як «спалах і безумство», набуває кількох форм. Розказане мною щойно — одна з них. Через власні несправедні думки люди приваблюють футі. Вони женуться за якимось цігунським станом, за тим, щоб показувати себе, і за іншими душевними станами. Деякі безпосередньо женуться за здатностями чи практикують фальшивий цігун. Вони мають звичку завжди, починаючи виконання вправ, розслаблювати свою головну свідомість — так, що вже нічого не знають. Своє тіло віддають у розпорядження інших. Перебуваючи в незв'язному стані, коли їхнім тілом керує допоміжна свідомість або інформація зовнішнього походження, вони скоюють своєрідні вчинки. Якщо такій людині скажуть зістрибнути з даху будинку, вона стрибає з даху, якщо скажуть скоїти самогубство, стрибнувши у воду, вона стрибає у воду. Сама вона навіть жити не хоче, своє тіло цілком віддала в розпорядження інших. Це належить не до «спалаху й безумства», а до вступу на згубний шлях у вправах цігун. Так виходить через те, що спочатку

людина свідомо так учиняє. Дуже багато людей гадає, що, коли хтось хитається, це і є практика. Насправді якщо дійсно практикувати в такому стані, то це призведе до серйозних наслідків. До них призводить не практика, а нав'язливі ідеї та пристрасні прагнення звичайних людей.

Інша ситуація — коли під час практики ці застрягає в якомусь місці й не може пробитися. Ці досягає маківки й не може опуститися. Тоді людина лякається. Людське тіло — це малий усесвіт. Особливо в методах практики Школи Дао під час пробивання входів стикаєшся із цими неприємними речами. Коли вхід не вдається пробити, ці спірально крутиться в цьому місці. Так відбувається не лише в районі маківки. В інших місцях так само. Але найчутливіша в людини в цьому плані саме маківка. Коли ці піднялася до маківки, рветься вниз і не може пройти вхід, то людина відчуває в голові важкість, ніби голова роздувається, наче на неї надягнуто дуже товсту шапку із ці й таке інше. Але ці не відіграє жодної стримувальної ролі, не може створити людині жодних проблем і зовсім не може викликати ніякого захворювання. Деякі люди не знають правди про цігун. Вони необачно публікують свої думки про цігун у пресі у вигляді сенсації і, як наслідок, сіють велику паніку. Тож люди вважають, що, коли ці піднімається до маківки й не може опуститися, стається «спалах і безумство», виникають відхилення тощо. У підсумку дуже багато хто лякається.

Те, коли ці підіймається до маківки й не може опуститися, є тимчасовим станом. У деяких людей це триває дуже довго, ці не може опуститися навіть пів року. Якщо вона не може опуститися, звертаються до справжнього майстра цігун, щоб він її направив, і ці опускається. Тоді щоразу, коли ми під час практики не можемо прорвати закупорений вхід, коли ці не може опуститися, ми шукаємо причину у своєму Сіньсін: «Чи не в тому причина, що я надто довго затримався на якомусь рівні? Пора підвищувати Сіньсін!» Коли ти дійсно підвищиш Сіньсін, то побачиш, що ці опуститься. Ти весь час наголошуєш на зміненні свого Гун, але не наголошуєш на зміненні свого Сіньсін. Проте Гун не зміниться, поки ти не підвищиш Сіньсін. Лише тоді відбуваються всебічні зміни. Якщо в людини справді непрохідність ці, то це не може призвести ні до яких проблем. Часто свою роль відіграє наша власна психіка плюс почуте від фальшивих майстрів цігун, що буцімто, коли ці піднімається до маківки, виникає якийсь відхилення. Тоді людина лякається. Коли вона злякалася, може статися так, що це дійсно призведе до неприємностей. Адже щойно ти злякався, це вже страх. Хіба це не нав'язлива ідея? Коли твоя нав'язлива ідея проявилася, чи не потрібно її відкинути? Чим більше боїшся, тим більше це стає схожим на хворобу. Конче треба усунути твою нав'язливу ідею, зробити так, щоб це стало тобі наукою, завдяки чому ти позбувся би страху й підвищився.

У практикувальника в його майбутньому вдосконалюванні не буде комфорту. У твоєму тілі виникнуть численні Гун. Усі вони є дуже могутніми речами й постійно рухатимуться у твоєму тілі, від чого ти матимеш ті чи інші неприємні відчуття. Причина твого дискомфорту здебільшого в тому, що ти весь час боїшся, що ти на щось захворів. Насправді у твоєму тілі давно вже з'явилися настільки потужні речі:

Гун, здатності, а також багато істот. Якщо вони ворухнуться, ти в тілі відчуватимеш свербіж, біль, тобі буде зле тощо. Дуже чутливими стануть і периферійні нерви. Виникатимуть найрізноманітніші стани. Якщо твоє тіло ще не було трансформовано речовинами високої енергії, то такі відчуття будуть постійно. Насправді це гарна річ. Якщо, будучи вдосконалювальником, ти постійно вважатимеш себе звичайною людиною, постійно вважатимеш себе хворим, то як тобі практикувати? Коли в практиці настануть біди, а ти досі вважатимеш себе звичайною людиною, я б сказав, у той час твій Сінсьїн упаде до рівня звичайної людини. Щонайменше в цьому одному питанні ти впадеш до рівня звичайної людини.

Ми як справжні практикувальники маємо дивитися на речі з погляду дуже високого рівня. Не можна ставитися до них, дотримуючись поглядів звичайної людини. Коли ти вважаєш, що захворів, то, можливо, це й призведе до хвороби. Адже, коли ти подумав, що захворів, твій Сінсьїн уже став заввишки, як у звичайної людини. Практика і справжнє вдосконалювання, зокрема, такі стани, не можуть призвести до нездужання. Як вам відомо, коли хтось захворіє, то в 70% випадків це викликано його психікою і лише в 30% — самою хворобою. Часто спершу розвалюється й здає саме психіка людини. На неї дуже велике навантаження, унаслідок цього хвороба стрімко прогресує. Часто це так. Наведу приклад. Якимсь у минулому одну людину прив'язали до ліжка, узяли її руку й сказали, що зараз пустять їй кров. Потім зав'язали їй очі, чиркнули чимось по її зап'ястю (та аж ніяк не пускали їй кров) і відкрили водопровідний кран, щоб вона почула звук падіння крапель. Людина ж, подумавши, що це капає її власна кров, невдовзі померла. Насправді ніхто зовсім не пускав їй кров. Капала вода з крана. Це її власна психіка заподіяла їй смерть. Коли ти весь час уважатимеш, що захворів, то може так статися, сам викличеш у себе хворобу. Це тому, що твій Сінсьїн уже опустився до рівня звичайної людини. А звичайні люди, певна річ, мають хворіти.

Практикувальнику, якщо ти постійно вважатимеш, що той стан, який у тебе проявляється, — це захворювання, то, по суті, ти вже цього просиш, ти просиш, щоб тобі дали захворіти, і тоді хвороба зможе в тебе влізти. Як практикувальнику тобі слід мати високий Сінсьїн. Тобі не можна весь час боятися того, що це ти захворів. Страх, що ти захворів, — теж нав'язлива ідея, що так само принесе тобі неприємності. У самовдосконалюванні потрібно усувати карму. Усування карми завжди болісне (де ти таке бачив, щоб у когось зростав Гун, коли він перебуває в цілковитому комфорті?!). Якби було не так, то як би ти відкинув свої нав'язливі ідеї? Розповім вам історію з буддизму. Колись у минулому була така людина, що, доклавши величезних зусиль, удосконалилася в Архата. Скоро на неї чекало здобуття Повноправного досягнення. Хіба ж вона могла не зрадіти тому, що вдосконалилася в Архата? Адже вона вистрибнула з Трьох сфер! Коли ж вона зраділа, це проявилася нав'язлива ідея — радість. Архат має перебувати в Недіянні, його ніщо не має зачіпати. Однак ця людина впала вниз, і її вдосконалювання зійшло

нанівець. «Якщо все зійшло нанівець, то почну заново». Ця людина почала заново вдосконалюватися вгору і, доклавши гігантських зусиль, знову вдосконалилася. Цього разу вона злякалася. Вона подумала: «Мені не можна радіти. Якщо я зрадію, то знов упаду вниз». Щойно вона злякалася, як знов упала. Страх — це теж нав'язлива ідея.

Трапляється ще така ситуація: хтось стає душевнохворим, а люди кажуть, що він має «спалах і безумство». Є й такі, хто навіть чекає, щоб я вилікував його від психозу! Я б сказав, що психоз — це не хвороба. Та я і не маю часу на те, щоб із цим поратися. Чому? Бо душевнохвора людина не має ні вірусу, ні патологій у тілі, ні виразки. Як на мене, це не захворювання. Психічна хвороба означає, що головна свідомість людини стала надто слабкою. До якої міри слабкою? Це схоже на те, що людина постійно перебуває в такому стані, коли вона сама собі не хазяїн. Головна душа психічно хворої людини є саме такою. Вона більше не бажає керувати цим тілом, постійно перебуває в стані повного задурманення й ніяк не в змозі протверезіти. У цей час допоміжна свідомість та інформація зовнішнього походження створюють їй завади. Просторів і рівнів настільки багато — їй заважатиме найрізноманітніша інформація. Тим паче, що головна душа людини до цього життя могла накоїти лихих учинків, тож, крім цього, є кредитори, які, імовірно, хотітимуть заподіяти їй шкоди. Трапляється все, що тільки завгодно. Ось у чім, на нашу думку, річ, якщо казати про психічні захворювання. Ну от і скажи, як мені тебе вилікувати? Як на мене, ось як стають справжніми душевнохворими. І що ж тоді робити? Навчи й виховай душевнохвору людину так, щоб вона протверезіла. Але цього дуже важко домогтися. Як ти бачиш, щойно лікар психіатричної лікарні злегка підкине в руках електрошокер, як пацієнт миттєво лякається й не каже більше ні слова маячні. Чому? Його головна душа тоді тверезіє. Вона боїться, що її вдарять струмом.

Часто, коли людина вже ввійшла у ворота самовдосконалювання, то їй подобається практикувати далі. Природу Будди має кожний, серце до вдосконалювання за Дао лежить у кожного. Тому для багатьох, коли одного дня вони навчаються практики, вона стає супутником усього їхнього життя. Незалежно від того, чи може ця людина вдосконалитися, чи засвоїла вона Закон, її серце все одно прагне Дао, вона завжди хоче практикувати. Те, що вона робить вправи цігун, знають усі: в офісі, на вулиці, серед сусідів. Але ж, поміркуйте: справжнє вдосконалювання... хто це здійснював у попередні роки? Ніхто. Та лише справжнє вдосконалювання може змінити життєвий шлях людини. А ця особа є звичайною людиною, що всього тільки виконує вправи цігун на рівні лікування та оздоровлення. Хто стане змінювати її життєвий шлях? Це ж звичайна людина. Якогось дня вона захворює, якогось дня стикається з якимись неприємностями, якогось дня, можливо, стає душевнохворою або ж просто вмирає. Життя звичайної людини саме таке. Ти бачиш, що вона в парку робить вправи цігун, а насправді вона не є справжнім практикувальником. Вона хоче вдосконалюватися на високі рівні, але знову ж таки не отримала істинного методу, тому не зможе вдосконалитися. Вона лише має бажання вдосконалюватися на високі рівні, але все

одно є цігуністом, що зцілюється та оздоровлюється на низькому рівні. Ніхто не змінив її життєвого шляху. Отже, вона повинна хворіти. Не звертаючи уваги на мораль, від хвороб не вилікуєшся. Те, що ти почав робити вправи цігун, іще не означає, що ти не матимеш жодних хвороб.

Людина має справді вдосконалюватися, звертаючи велику увагу на Сіньсін, адже, лише щиро вдосконалюючись, можна позбутися хвороб. Оскільки практика — це не гімнастика, а те, що перевищує звичайних людей, то потрібно висувати до практикувальника вимоги за більш високими принципами та критеріями. Людина мусить їх виконати — лише тоді вона досягне мети. Але багато хто цього не виконує і все ще залишається звичайною людиною. Тому, коли настане час, він усе одно захворіє. Одного дня в цієї людини раптом станеться інсульт, вона раптом захворіє на те чи інше захворювання, або ж одного дня захворіє на психоз. Це ж кожному відомо, що вона робить вправи цігун. Коли одного дня ця людина збожеволіла, люди почали казати, що через вправи цігун у неї стався «спалах і безумство». Навісили ярлика. Замисліться: хіба справедливо так учиняти? Дилетантам це не відомо, нам, знавцям справи, і численним практикувальникам теж дуже важко зрозуміти, у чому справжня причина того, що сталося. Якщо людина збожеволіла вдома, то це ще трохи краще. І все одно люди казатимуть, що це все в неї трапилося через вправи цігун. Якщо ж вона захворіє на психоз саме в місці практикування цігун, тоді біда: навісять ярлика так, що вже не віддереш. «Цігун призвів до спалаху й безумства», — навіть публікація у пресі вийде. Деякі люди виступають проти цігун ну просто із заплуценими очима: «Подивись, щойно він там чудово собі робив вправи, і раптом таке». Якщо це звичайна людина, то що з нею має статися, те і станеться. Можливо, у неї знову ж таки з'являться інші хвороби, інші неприємності. Хіба справедливо в усьому цьому звинувачувати вправи цігун? Це точно як з нашими лікарями у клініках: коли людина стала лікарем, то ніколи в житті не повинна більше занедужувати? Хіба можна так розуміти?

Тому я і кажу, що багато хто не знає правди про цігун і його суті, але скороспішно висловлюється. Щойно стається якась проблема, як на цігун навішують усілякі ярлики. Відтоді, як цігун поширився в суспільстві, минуло дуже мало часу. Багато людей дотримується впертих уявлень, завжди заперечуючи цігун, зводячи на нього наклеп і відкидаючи його. Незрозуміло, що за психологія їх до цього спонукає. Цігун їм просто-таки огидний. Так, неначе він якось втручається в їхнє життя. Варто комусь завести мову про цігун, як вони кажуть, що це ідеалізм. Цігун — це наука, більш висока наука. Причина лише в тому, що така категорія людей має надто вперті уявлення й надто обмежені знання.

Ще одна ситуація: у колах удосконалювальників існує так званий цігунський стан. Розум таких людей затуманений. Але це також не «спалах і безумство». Такі люди надзвичайно розсудливі. Передусім я розповім, що таке цігунський стан. Як ви знаєте, практикуючи, ми серйозно ставимось до питання моральної основи. У всіх країнах світу є люди, що сповідують релігії. У Китаї ж протягом кількох тисяч років

завжди були люди, що сповідували буддизм і даосизм, вірили в те, що за добро приходить винагорода, а за зло — кара. Та деякі люди в це не вірять. Особливо в період «Великої культурної революції» це засуджували, називали забобонами. Деякі ж люди все те, чого, як вони вважають, не можна зрозуміти, про що вони не дізналися з книг, до чого сучасна наука не дійшла у своєму розвитку, чи те, що є непізнаним, без винятку називають забобонами. У минулі роки таких людей було дуже багато. Зараз їх відносно поменшало, бо, хоча ти й не визнаєш якихось явищ, вони вже цілком реально відображаються в нашому просторі. Ти не насмілюєшся дивитися їм у вічі, але зараз люди вже наважуються прямо казати про ці явища. Почуте на власні вуха й побачене на власні очі дало людям змогу дещо дізнатися про практику цігун.

Деякі ж люди вперті ось до якої міри: щойно ти заведеш мову про цігун, як він від душі тебе висміє. Він уважає, що ти пропагуєш забобони, і що це неймовірно смішно. Коли ти згадаєш цігунські явища, він подумає, що ти надзвичайно темна людина. Хоча такі люди і вперті, їхня моральна основа зовсім не обов'язково погана. Якщо ця людина має гарну моральну основу і почне практикувати, то її небесне око, імовірно, відкриється на дуже високому рівні, а також у неї проявляться здатності. Ця людина не вірить у цігун, але вона ж бо не може гарантувати, що не хворітиме. Якщо вона захворіє, то піде лікуватися до лікарні. Коли європейська медицина їївилікувати не зможе, вона піде лікуватися засобами китайської медицини. Коли ж не допоможе ні китайська медицина, ні якісь народні рецепти, то цього разу людина згадає про цігун. Вона міркуватиме: «Випробую долю, подивлюся, чи зможе цігун, зрештою,вилікувати від моєї хвороби». Дуже неохоче вона приходить. Щойно ця людина починає практикувати, оскільки вона має чудову моральну основу, у неї відразу виходить практикувати дуже непогано. Можливо, вона впаде в око якомусь учителю, і ця Вища істота, що перебуває в іншому просторі, їй допоможе. У людини відразу ж відкривається небесне око, або ж вона досягає стану напіввідкритого усвідомлення. Небесне око відкривається на дуже високому рівні, і вона відразу бачить деякі істини Всесвіту. Причому в неї ще й проявляються здатності. От і скажи, коли такого типу людина це побачить, хіба її головний мозок зможе таке витримати? Подумай: який вона матиме душевний стан? Те, що вона завжди вважала забобонами та абсолютно неможливим, те, що вона завзято висміювала, коли інші згадували це в розмові, цілком реально постало перед її очима й так само реально ввійшло з нею в контакт. Тоді мозок цієї людини не витримує — надто вже великий тиск на її психіку. Вона каже такі речі, яких інші не можуть сприйняти. Але з логікою в неї все гаразд, просто вона не може налагодити взаємозв'язок між двома сторонами. Вона виявила, що те, як робить людство, є хибним, а те, як учиняють на тому боці, часто є правильним. Коли ж ця людина вчиняє відповідно до того, як роблять на тому боці, то люди кажуть, що вона помиляється. Люди її не розуміють, тож кажуть, що в неї через практикування цігун стався «спалах і безумство».

Насправді ж ця людина не має «спалаху й безумства». У більшості з нас у практиці зовсім не виникає цього явища. Цей цігунський стан з'являється винятково у вкрай упертих людей. Серед присутніх тут у багатьох відкрите небесне око. Таких неймовірно багато. Вони цілком реально побачили предмети інших просторів, але не відчувають подиву й почуваються дуже добре. Їхній головний мозок не зазнає ніякого збудження, і в них не виникає такого цігунського стану. Після того як у людини з'являється цігунський стан, вона залишається надзвичайно розсудливою, її слова дуже філософські й сповнені чудової логіки. Річ лише в тім, що звичайні люди цим словам не вірять. За мить ця людина тобі скаже, що бачить таку-то таку-то покійну людину, і та каже їй щось зробити. Хіба ж звичайні люди можуть у таке повірити? Згодом вона збагнула, що це слід тримати в собі, не можна розповідати. Коли вона налагодила взаємозв'язок між двома сторонами, усе нормалізувалося. Часто ці люди мають здатності. Це теж не «спалах і безумство».

Трапляється ще одна ситуація, що називається «істинним божевіллям». Вона вкрай рідкісна. «Істинне божевілля», про яке ми кажемо, не означає, що людина воістину божеволіє, а має на увазі вдосконалювання Чжень (Істини). Що ж таке істинне божевілля? Я б сказав, що на 100 тисяч удосконалювальників трапляється лише одна така людина. Це є вкрай рідкісним. Тому це явище не має загального характеру й не здійснило впливу на суспільство.

Часто «істинне божевілля» має попередню умову: ця людина мусить мати чудову моральну основу, а також бути вже дуже старою. Якщо людина стара, і вона почне вдосконалюватися, то вже не встигне. Часто-густо люди із чудовою моральною основою — це ті, хто прийшов з місією, прийшов з високого рівня. Кожний, хто має прийти в суспільство звичайних людей, цього боїться, адже щойно твою пам'ять буде стерто, ти вже нікого не впізнаватимеш. Коли хтось приходить у це суспільне середовище, люди створюють йому завади. Це призводить до того, що він починає вважати важливими славу та гроші й зрештою падає вниз, прирікаючи себе на те, що день його визволення вже ніколи не настане. Отже, ніхто не наслідуються прийти, усі цього бояться. Є така людина, що все-таки сюди прийшла. Прийшовши, вона серед звичайних людей дійсно стала поганою і дійсно ось-ось має впасти вниз. Протягом усього свого життя вона накоїла чимало злих учинків. Коли людина живе заради того, щоб боротися за власні інтереси, то коїть дуже багато поганого, завиняє іншим дуже багато. Учитель цієї людини побачив, що вона ось-ось упаде. Але ж вона мала Ранг досягнення. Не можна ось так довільно дати їй упасти! Що ж робити? Учитель дуже хвилюється. Немає іншого способу, який дав би їй змогу вдосконалюватися — де їй цієї пори знайти вчителя? Їй треба заново повертатися назад, удосконалюватися назад. Але ж це лише сказати легко, чи не так? Крім того, людина вже стара. Навіть якщо вона почне вдосконалюватися, то вже не встигне. Де їй знайти метод практики одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя?

Лише для людини з неодмінно видатною моральною основою за таких у край особливих обставин можна застосувати цей спосіб — викликати в неї божевілья. Тобто якщо абсолютно немає надії, за таких обставин, коли вона не може сама повернутися назад, можливе застосування такого способу — зробити її божевільною, заблокувавши якусь ділянку її головного мозку. Наприклад, ми, люди, не витримуємо холоду і бруду. Такій людині заблокують ділянку мозку, що відповідає за відчуття холоду, ділянку, яка відповідає за огиду до бруду. Після заблокування деяких ділянок, з її психікою стаються проблеми, людина стає дійсно ненормальною. Але часто така людина не робить поганих речей — не сварить і не б'є інших. Часто вона навіть робить добро. Але вона, навпаки, дуже нещадна до себе. Оскільки ця людина не знає холоду, то взимку легко одягнена вона босоніж бігає по снігу, з великих ран від обмороження на ногах у неї тече кров; оскільки вона не знає бруду, то наважується навіть їсти кал і пити сечу. У минулому я був знайомий з однією людиною. Кінські кізьяки, замерзнувши, стають надзвичайно твердими. А тій людині було навіть дуже смачно їх гризти. Той, хто перебуває в стані «істинного божевілья», може витримати такі страждання, які для звичайної людини в стані здорового глузду були б нестерпними. Подумай: наскільки великих мук їй доведеться зазнати, коли вона збожеволіє! Звичайно, така людина часто має здатності. Як правило, серед таких більше старих жінок. У минулому була стара, що, хоч і мала забинтовані маленькі стопи, з розгону, виконавши сальто, перестрибувала через стіну заввишки два метри. Її рідні, побачивши, що вона з'їхала з глузду й постійно тікає надвір, замкнули її вдома. Коли ж усі пішли, вона вказала пальцем на замок, той відімкнувся, і вона вийшла. «Нумо тоді прикуємо її ланцюгом». Коли ж вони пішли з хати, ця жінка струснула ланцюга, і він розімкнувся. Хай би як її стримував, усе одно цього зробити не вдасться. Так вона може витримати дуже багато страждань. Оскільки ця жінка зазнає неймовірно жахливих мук і це відбувається дуже швидкоплинно, то вона дуже швидко розплатиться за те погане, що заборгувала. Найбільший термін істинного божевілья не перевищує трьох років. Як правило, воно минає за один-два роки. Пережиті нею страждання колосальні. Коли воно минає, ця жінка відразу приходить до глузду. Оскільки тоді вважається, що вона вже завершила вдосконалення, то в неї відразу відкривається Гун і проявляється всіляка чудотворна сила. Це в край-в край рідкісне явище. Таке траплялося в історії. Це не те, що тобі можуть дати робити, якщо ти маєш звичайну моральну основу. Як вам відомо, існували божевільні буддійські ченці та божевільні даоси. В історії таке справді було, про це є записи: «Божевільний чернець мете віником на Ціня», божевільний даос. Таких класичних сюжетів дуже багато.

Ми стверджуємо, що «спалаху й безумства» точно не існує. Скажімо, хтось може викликати спалахи. Якщо він дійсно на таке здатний, то я б сказав, що ця людина особлива. Відкриваючи рота, вона може вивергати вогонь, простягаючи руку — випускати полум'я. Прикурюючи сигарету, вона випрямляє пальця, і з'являється вогонь. Я б сказав, що це надприродна здатність!

ПРАКТИКА ПРИВАБЛЮЄ ДИЯВОЛІВ

Що означає «практика приваблює дияволів»? Те, що, практикуючи, ми часто можемо зіткнутися з якимись завадами. Чому ж практика може привабити дияволів? Бо коли людина хоче вдосконалюватися, то це дійсно вкрай важко. У справжньому вдосконалюванні, якщо тебе не захищатимуть мої Тіла Закону, тобі зовсім не вдосконалитися. Щойно ти вийдеш за двері, як, можливо, зіткнешся з небезпекою для життя. Людська душа безсмертна, отже в суспільній діяльності до цього життя ти, можливо, комусь завинив, когось ображав або ж скоював щось погане. Тоді тебе шукатиме кредитор. У буддизмі кажуть: «Людське життя — це почергова кармічна відплата». Коли ти йому винний, він приходиться до тебе, щоб стягнути борг. Якщо він візьме з тебе більше, ніж належить, то наступного разу поверне. Коли син не шанує батька й матір, то наступного разу вони міняються місцями. Отак усе крутиться й крутиться. Але ми справді бачимо, що є дияволи, які створюють завади, не дають тобі практикувати. Усе це має причинний зв'язок, не є безпричинним. Якби це було безпричинним, то ніхто б цього не дозволив.

Найпоширеніша форма явища «практика приваблює дияволів» наступна. Коли ти не практикуєш, довкола більш-менш тихо. Оскільки ти навчився практики, то любиш часто практикувати. Але щойно ти сядеш у позу медитації, як раптом відчуваєш, що зовні стало шумно. Сигналять авто, з коридору доносяться звуки ходьби, розмов, гримання дверима, надворі також увімкнули радіо — в одну мить стало шумно. Коли ти не практикуєш, умови, навпаки, чудові. Щойно почнеш практикувати, вони стають ось такими. Дуже багато хто з нас глибоко не замислювався над тим, у чому ж, власне, річ. Лише дивувався, дуже засмучувався, що не виходить виконати практику. Одне «здивування» вже тобі зашкодило. Це якраз дияволи тобі перешкоджають — вони підбивають людей тобі заважати. Це найпростіша форма завад, що досягає мети не дати тобі практикувати. Ти практикуєш, ти досягаєш Дао, а таку величезну кількість боргів ти вже не повертатимеш? Дияволи геть не можуть цього проігнорувати, вони не дають тобі практикувати. Але це всього-на-всього відображення одного з рівнів. Після того як мине якийсь відрізок часу, цьому явищу більше не дозволять виникати. Тобто після погашення боргу вже не дозволяють, щоб дияволи й далі тобі заважали. Оскільки вдосконалювання за нашим Фалунь Дафа проходить досить швидко, прорив рівнів також відбувається досить швидко.

Є й інша форма завад від дияволів. Як вам відомо, наша практика може відкрити людині небесне око. Деякі люди після його відкриття, коли вдома практикують, бачать страшні сцени й жахливі фізіономії. Хтось зі скуйовдженим волоссям, хтось хоче битися з тобою і навіть робить усілякі рухи. Від цього дуже моторошно. Іноді щойно починаєш практикувати, як бачиш, що по зовнішній стороні вікна лазять такі створіння, дуже страшні. Чому ж виникає така ситуація? Це форми завад від дияволів. Але в нашій школі Фалунь Дафа така ситуація є вкрай рідкісною. Вона буває, мабуть, в 1% практикуювальників. Більшість із цим не стикається. Оскільки це не приносить ніякої користі для нашої практики, то не дозволяють дияволам

заважати вам у такій формі. У вдосконалюванні ж за звичайними методами практики це є найбільш розповсюдженим явищем і триває дуже довго. Деякі люди саме з такої причини не можуть практикувати, бо страшенно лякаються. Для вечірньої практики люди обирають дуже тихе середовище. І раптом вони бачать, що перед ними хтось стоїть — наче людина й не людина, наче чорт і не чорт. Злякавшись, вони більше не наважуються практикувати. У нашому Фалунь Дафа, як правило, немає такого явища. Але у вкрай поодиноких випадках це все-таки буває. У деяких людей ситуація вкрай особлива.

Є ще одна форма. Ті, хто практикує методи внутрішньо-зовнішнього об'єднаного вдосконалювання, займаються і бойовими мистецтвами, і внутрішнім удосконалюванням. Такі методи практики досить часто трапляються в Школі Дао. Якщо людина почала вчитися такого методу практики, то вона часто стикається з дияволами такого типу. У звичайних методах практики з таким не стикаються. Це трапляється лише в методах внутрішньо-зовнішнього об'єднаного вдосконалювання, у методах, у яких практикують бойові мистецтва: хтось приходиться до цієї людини помірятися силами у володінні бойовими мистецтвами. Адже у світі є багато людей, що вдосконалюються за Дао. Дуже багато хто з них практикує бойові мистецтва, внутрішньо-зовнішнє об'єднане вдосконалювання. У тих, хто практикує бойові мистецтва, теж може зростати Гун. Чому? Після того як вони позбудуться інших нав'язливих ідей — марнославства, користоловства, — у них теж росте Гун. Але в усуненні їхнього потягу до суперництва й боротьби спостерігається зволікання, вони звільняються від нього порівняно пізніше. Тому вони схильні так учиняти. Це й далі виникає на певних рівнях. Сидячи в медитації в туманному стані, ця людина знає, що такий-то такий-то теж практикує. Тоді її душа залишає тіло, щоб завітати до іншого позмагатися — подивитися, хто з них має вище кунфу. Зав'язується бій. Це стається і в інших просторах. Побитися приходять і до неї. Якщо людина відмовиться битися, то її насправді вб'ють. От вони й б'ються між собою — б'ються й б'ються. Тільки-но людина засне, як хтось приходиться до неї помірятися силами у володінні бойовими мистецтвами, побитися. Це призводить до того, що вона всю ніч не має відпочинку. Насправді тоді якраз усувається її потяг до боротьби. Якщо ця людина не звільниться від потягу до боротьби, то постійно перебуватиме в цьому стані, і так тягтиметься й далі. Вона не зможе вийти із цього рівня, навіть якщо це затягнеться на кілька років. Це, своєю чергою, призведе до того, що людина більше не зможе практикувати. Це її матеріальне тіло не зможе витримати, надто вже великою буде витрата сил. Може статися, що людина зламається. Тому в методах практики внутрішньо-зовнішнього об'єднаного вдосконалювання стикаються з такою ситуацією. Причому вона є надзвичайно поширеною. У нашому методі практики внутрішнього вдосконалювання такого стану не буває — не дозволяють, щоб він виникав. Кілька форм, про які я щойно розповів, є досить поширеними.

Є ще одна форма завад від дияволів. Це те, із чим може зіткнутися кожний, у нашій школі теж із цим може зіткнутися кожний — з еротичними дияволами. Це надзвичайно серйозна річ. У суспільстві звичайних людей існує подружнє життя, завдяки якому людське суспільство породжує потомство. Саме так людство й зростає. У людському суспільстві присутні почуття. Тому для звичайних людей ці речі є непорушною істиною. Люди мають почуття: і гнів, і радість, і любов, і ненависть — це почуття; і коли подобається щось робити, і коли не подобається; хтось, на твою думку, добрий, хтось — поганий; щось любиш робити, а щось — ні, усе це є почуттями. Звичайні люди заради почуттів і живуть. У такому разі практикувальнику, надлюдині, уже не можна оцінювати все цим принципом, потрібно цю річ перевищити. Отже, до дуже багатьох породжених з почуттів нав'язливих ідей нам слід ставитися байдуже й зрештою цілком від них звільнитися. Сексуальне бажання та еротичний потяг належать до людських нав'язливих ідей. Усе це треба усунути.

Наша школа, та її частина, що належить до вдосконалювання серед звичайних людей, аж ніяк не закликає тебе стати ченцем або черницею. Наші молоді люди ще мають створювати сім'ї. Тоді як же ставитися до цього питання? Як я вже казав, наша школа прямо вказує на нав'язливі ідеї людини й не призводить до того, щоб ти справді щось утратив у матеріальному плані. А якраз навпаки, щоб ти, саме перебуваючи серед матеріальних інтересів, загартовував свій Сіньсін. Підвищується насправді якраз твій Сіньсін. Якщо ти зможеш відкинути нав'язливу ідею, то зможеш відкинути все, і коли сказати тобі матеріально звільнитися від чогось, то ти, звичайно, зможеш це зробити. Якщо ж ти не зможеш відкинути свою нав'язливу ідею, то не зможеш відкинути нічого. Отже, справжня мета самовдосконалювання — удосконалювати свою душу. У монастирському вдосконалюванні тебе примушують цього позбутися. Це так само, щоб ти відкинув цю нав'язливу ідею. Вони тебе силують. Змушують тебе цілком із цим порвати, не дають тобі про це думати. Це їхній спосіб. А ми вимагаємо йти не таким шляхом. Ми вимагаємо, щоб ти знайшов вихід, як ставитися до цього байдуже, саме стоячи перед лицем матеріальних інтересів. Тому в нашій школі вдосконалення є найнадійнішим. Це не те, що з вас усіх хочуть зробити ченців і черниць. Ми вдосконалюємося серед звичайних людей. У майбутньому наш метод практики ставатиме дедалі популярнішим. Не можна, щоб кожний перетворився на напівченця, щоб кожний, хто практикує Фалунь Дафа, став таким. У практиці ми від вас вимагаємо ось чого: ти практикуєш, а твоя дружина, можливо, ні, і не можна, щоб практика призвела до розлучення вашого подружжя. Я кажу про те, що ми ставимося до цих речей байдуже, тобі не можна, як звичайні люди, уважати їх настільки важливими. Особливо зараз, коли «сексуальне звільнення» та еротичні матеріали в суспільстві створюють людям завади. Деякі люди вважають ці речі дуже важливими, а ми як практикувальники маємо ставитися до них дуже байдуже.

На високих рівнях кажуть, що звичайні люди в суспільстві ну просто-таки місять глину, не відчуваючи огиди від того, що це брудно; сидять долі й граються, місячи глину! Ми кажемо, що тобі не можна через цю річ викликати незлагод у родині, тому на своєму нинішньому етапі стався до цього байдуже, підтримуй нормальне й гармонійне подружнє життя, і достатньо. У майбутньому, коли ти досягнеш певного рівня, буде стан того рівня, а зараз він такий. Ми вимагаємо від тебе чинити так, і цього вже достатньо. Звичайно, не можна перебувати в такому стані, у якому перебуває нинішнє суспільство. Це ж просто жах!

Тут є й такий аспект. Як ви знаєте, тіло наших практикувальників має енергію. 80–90% з присутніх тут з нами після цих курсів не лише одужають, а й набудуть Гун. Отже, твоє тіло вже має дуже могутню енергію. Гун, який ти маєш, не відповідає твоєму нинішньому Сіньсін. Зараз твій Гун тимчасово є вищим. Тобі його враз підняли. Тепер же підвищуємо твій Сіньсін. Поступово ти наженеш. Гарантую, що за цей період ти доженеш. Тому ми достроково це зробили. Тобто ти маєш певну енергію. Оскільки енергія, що виробляється вдосконалюванням за істинним методом, є чистою і милосердною, то, сидячи тут, ви відчуваєте добре й милосердне поле. Я так удосконалився і я це маю. Коли ви тут сидите, то відчуваєте велику гармонію, у ваших головах немає лихих думок, ви навіть не згадуєте про те, щоб покурити. У майбутньому ти теж учинятимеш відповідно до вимог нашого Дафа, і Гун, який ти вироблятимеш своїм удосконалюванням, буде таким самим. Слідом за тим, як твоя сила Гун невпинно зростатиме, розсіяна енергія від Гун, що його має твоє тіло, теж стане досить могутньою. Навіть якщо вона ще не буде такою інтенсивною, ти зможеш впливати на простих людей, що опиняться в межах твого поля, чи тих, хто буде разом з тобою вдома. Твої близькі, можливо, зазнаватимуть твого впливу. Чому? Тобі навіть не потрібно спеціально про це думати. Оскільки це поле є чистим і добрим, милосердним, є полем праведних думок, то люди не схильні думати про погані речі, не схильні коїти погані вчинки. Ось яку роль воно відіграє.

Того дня я сказав: «Коли сяйво Будди освітлює все, панує пристойність, чесність і повна ясність». Це означає, що розсіювана нашим тілом енергія здатна виправляти всі неправильні стани. Отже, коли ти не думаєш про ці речі, то дією цього поля непомітно стримуєш свою дружину. Якщо в тебе не промайнуло таких думок, і вони в тебе не виникають, то вона теж про це не згадає. Але це не є абсолютним. Зараз таке середовище — вмикаєш телевізор, а там є все, що завгодно, і це може розпалити в людині бажання. Але за звичайних умов ти можеш відігравати таку стримувальну роль. У майбутньому, коли ти досягнеш у вдосконалюванні високого рівня, не буде потреби, щоб я тобі казав, — ти сам знатимеш, як учиняти. Тієї пори ти матимеш інший стан, і в тебе зберігатиметься гармонійне життя. Тому не вважай ці речі надважливими. Якщо ти надмірно цим непокоїтимешся, то це теж буде нав'язливою ідеєю. Між чоловіком і дружиною немає проблеми еротичного потягу, але є бажання. Стався до цього байдуже, зберігай душевну рівновагу, і достатньо.

Отже, з якими еротичними дияволами ти зіткнешся? Якщо твоя сила медитації недостатня, то вони з'являться тобі вві сні. Просто під час твого сну чи сидіння в медитації раптом з'явиться таке: якщо ти чоловік, то з'явиться красуня; якщо ти жінка, то з'явиться такого типу чоловік, якого ти у своєму серці обожнюєш. Але вони будуть повністю голими. Щойно в тебе промайне думка, як, можливо, у тебе станеться виверження, і це перетвориться на реальність. Замисліться: у нашій практиці ці життєвої сутності й крові використовується для подовження життя. Тобі не можна весь час ось так вивергатися! Водночас ти не пройшов випробування щодо хтивості. Як так можна?! Тому, і про це я вам кажу, із цим зіткнеться кожний, гарантую, що зіткнеться. Під час мого викладання Закону я випромінюю на твій мозок дуже могутню енергію. Вийшовши звідси, ти, можливо, не зможеш згадати, що конкретно я казав. Але, коли ти дійсно зіткнешся із цією проблемою, то згадаєш мої слова. Тільки б ти вважав себе практикувальником, і тоді тієї миті ти зможеш згадати, а отже, зможеш себе приборкати. Тоді це випробування ти зможеш пройти. Якщо ти не пройшов першого випробування, то друге тобі буде витримати дуже важко. Але буває і таке, коли першого разу не пройшов, та після того як прокинувся, страшенно засмучуєшся. Можливо, цей настрій і стан чітко викарбуються у твоєму мисленні, і, коли ти знову зіткнешся із цією проблемою, то зможеш утримати себе в руках і зможеш це пройти. Якщо деякі не пройшли, і їм однаково, потім їм буде ще важче витримати це випробування. Гарантую, що так буде.

Така форма буває завадами від дияволів, а буває і так, що вчитель тебе випробовує, перетворивши предмет, коли вказав на нього пальцем. Трапляються обидві ці форми. Адже кожний має пройти це випробування. Ми починаємо вдосконалюватися від звичайної людини, і перший крок — таке випробування. Із цим стикається кожний. Наведу вам приклад. Коли я проводив курси в місті Ухані, там був один такий учасник курсів — 30-річний парубок. Одразу ж після того, як я прочитав цю лекцію, він, повернувшись додому, сів із загорненими ногами й відразу поринув у медитацію. По досягненню стійкої медитації він раптом побачив, як з одного боку з'явився Будда Амітабха, а з другого — Лаоцзи. Учень розповів про це під час обміну з іншими досягнутим і пережитим. Після своєї появи вони мовчки на нього поглянули й потім зникли. Далі з'явилася Бодхісатва Авалокітешвара, що тримала в руці вазу для квітів. З вази спливав струмок білого диму. Він сидить там у медитації й бачить це дуже ясно, від чого дуже радіє. Дим одразу перетворився на кількох красунь. Ті красуні були летючими дівами-апсарями. Які ж вони вродливі! Вони для нього танцювали, їхні танкові рухи були такими красивими! Парубок подумав: «Я тут практикую, а Бодхісатва Авалокітешвара мене заохочує, перетворила кілька красунь помилувати моє око, для мене танцюють апсари». Точно тоді, коли він від цих думок зрадив, ці красуні відразу ж виявилися абсолютно голими. Вони почали робити всілякі рухи й притягли його до себе, обіймаючи за шию і талію. Наш учень підвищував свій Сіньсін дуже швидко — тієї ж миті хлопець отямився. Передусім йому спало на думку таке: «Я не проста людина, я практикувальник. Не поведьтєся так зо мною! Я вдосконалююся за Фалунь Дафа».

Щойно в нього з'явилася ця думка — «Шурх!» — як одразу все зникло. Із самого початку це була метаморфоза. Потім знову показався Будда Амитабха та Лаоцзи. Лаоцзи, указуючи пальцем на парубка та усміхаючись, сказав до Будди Амитабхи: «Чадо гоже до навчання!» Це означає, що хлопчина годиться, можна його навчати.

Коли в історії або в просторах високих рівнів дивляться, чи може людина вдосконалюватися, то дивляться на бажання та еротичний потяг людини, це питання дуже ключове. Тому ми справді маємо ставитися до цих речей байдуже. Але ми вдосконалюємося серед звичайних людей, і знову ж таки ніхто не вимагає, щоб ти цілком перестав цим займатися. Принаймні стався на нинішньому етапі до цього байдуже, більше не можна бути в цьому плані таким, як раніше. Ось як слід поводитися, будучи практикувальником. Щораз як у практиці виникають ті чи інші завади, тобі самому потрібно пошукати в собі причину: що ти маєш такого, від чого ще не звільнився?

ВЛАСНІ ІДЕЇ ПОРОДЖУЮТЬ ДИЯВОЛА

Що називається «породженням диявола власними ідеями»? Людське тіло має матеріальні поля в кожному просторі. В особливому полі все, що існує в Усесвіті, точно, як віддзеркалення, відбивається у твоєму просторовому полі. Хоча це й віддзеркалення, але воно так само є матеріальним існуванням. Усе, що перебуває у твоєму просторовому полі, скоряється керуванню з боку твого головного мозку й свідомості. Тобто, коли ти дивишся небесним оком, перебуваючи в повному спокої без жодної думки, то це є справжнім. А щойно в тебе промайне хоч найменша думка, як усе побачене вже буде фальшивим. Це і є породження диявола власними ідеями чи, по-іншому, перетворення відповідно до думок. Через те, що деякі практикувальники не можуть уважати себе вдосконалювальниками, не можуть самі себе контролювати, прагнуть здатностей, схилені на мізерних здатностях і слабкій магії, навіть схилені на чомусь почутому в інших просторах, женуться за цими речами, така категорія людей найбільш схильна до породження диявола власними ідеями, найбільш схильна впасти вниз. Незалежно від того, наскільки високо людина вдосконалилася, з виникненням цієї проблеми вона падає до самого дна, до кінця руйнується. Це вкрай небезпечна проблема. Це не схоже на інші випадки, коли Сінсін людини не проходить випробування, і та, упавши долілиць, підводиться й ще може далі вдосконалюватися. Після появи проблеми породження диявола власними ідеями — уже ні. Усе її життя буде зламанним. Особливо схильні до виникнення цієї проблеми ті, у кого в практиці на певному рівні відкрилося небесне око. Є й інші, хто у власній свідомості постійно зазнає завад від інформації зовнішнього походження. Що зовнішня інформація йому каже, тому він і вірить. У таких теж виникає ця проблема. Отже, деякі з нас після відкриття небесного ока зазнають завад від інформації з усіх боків.

Наведемо приклад. На низькому рівні вдосконалювання дуже важко не піддаватися спокусам. Можливо, ти ясно не бачиш, який вигляд має Вчитель. Одного дня раптом ти бачиш, що до тебе прийшов височенний і гігантський небожитель. Цей великий небожитель каже тобі кілька хвалебних слів, потім навчає якоїсь дрібниці, і ти це приймаєш. Тоді твій Гун приходить у повний безлад. Ти в думках зрадив, визнав його своїм учителем і став у нього навчатися. Але сам він теж не домігся Повноправного досягнення. Усього-на-всього в тому просторі можна збільшуватися й зменшуватися. Це відбувається просто на твоїх очах. Ти бачиш цього великого святого, це є дійсно зворушливим! Коли в тебе проявиться радість, то хіба ти не станеш у нього вчитися? Якщо вдосконалювальник не може втримати над собою контроль, то його дуже важко спасти, він може себе занепасти. Небожителі є богами, але вони теж не домоглися Повноправного досягнення, вони так само входять у Шість кіл. Ти довільно визнав його вчителем і почав за ним іти. А до якого етапу він тебе доведе? Він і сам не здобув Повноправного досягнення. Хіба це не означає, що твоє вдосконалювання зійшло нанівець? Як наслідок, твій власний Гун уже перебуває в стані повного хаосу. Людині дуже важко не піддаватися спокусам. Скажу вам, що це дуже серйозна проблема. У майбутньому вона станеться в дуже багатьох з нас. Закон я тобі виклав, та чи зможеш ти втримати себе в руках, цілком залежить лише від тебе самого. Те, про що я розповів, — лише одна із ситуацій. Навіть побачивши Пробудженого якоїсь іншої школи, будь непохитним, удосконалюйся лише в одній школі. «Нехай ніякий Будда, ніякий Даос, ніякий Бог, ніякий диявол навіть не мріє мене спокусити!» Так ти неодмінно матимеш надію на успіх.

Породження диявола власними ідеями набуває й іншої форми: тобі створює заводи те, що ти бачиш померлих близьких. Вони гірко плачуть і просять тебе зробити те чи інше. Трапляється все, що тільки завгодно. Хіба ти зможеш тоді не піддатися спокусі? Ти ж любиш своє дитя до нестями, любиш своїх батьків. Твої батьки вже померли. І ось вони кажуть тобі зробити... усе те, чого робити не можна. Якщо ти це скоїш — біда. Ось як важко бути практикувальником. Люди кажуть, що буддизм прийшов у стан безладу. У нього проникли конфуціанські речі: шанування батьків, почуття до дітей. Буддизм цього не містить. Що мається на увазі? Оскільки справжнім життям людини є її душа, то справжньою матір'ю людини є лише та, що породила її душу. Ти перебуваєш у Шести колах перевтілень, і одні твої матері є людьми, інші не є людьми. Їм немає ліку. Скільки ти мав дітей у кожному житті, цього теж не злічити. Котра з них твоя мати? Котра з них твоя дитина? Після смерті ніхто нікого не може впізнати. А за карму, яку ти заборгував, тобі все одно доведеться розплатитися. Людина перебуває в омані, і її весь час тривожать ці речі. Комуś не дає спокою його дитина, що, за його словами, була настільки чудовою, але померла; якою ж доброю була його мати, але теж померла. Людина сповнена страшенної скорботи, просто-таки всю решту свого життя живе спогадами про них. Ти не подумав: чи це не мучити тебе прийшли, щоб за допомогою такої форми зробити тебе нещасним?

Звичайні люди, мабуть, не зможуть цього зрозуміти. Якщо ти міцно триматимешся за ці речі, то зовсім не зможеш удосконалюватися. Тому буддизм цього не містить. Коли ти хочеш удосконалюватися, то маєш позбутися людських почуттів. Певна річ, ми вдосконалюємося в суспільстві звичайних людей. Шанувати батьків, виховувати дітей — усе це слід робити. У найрізноманітнішому оточенні потрібно добре ставитися до інших, робити людям добро, тим паче своїм близьким. Так само слід ставитися до всіх, до свого батька й матері, до дітей, усюди думати про інших. Таке серце вже позбавлене егоїзму. Це доброзичливість, Милосердя. Почуття ж притаманні звичайним людям. Звичайні люди саме заради почуттів і живуть.

Дуже багато хто не може втримати над собою контроль і створює своєму вдосконалюванню труднощі. Один з вас розповів, що Будда щось йому сказав. Усяк, хто тобі каже, що сьогодні з тобою станеться неприємність, якийсь інцидент, і як тобі його уникнути, або ж хтось каже тобі номер лотерейного білета, що містить головний приз, щоб ти його витягнув (за винятком таких випадків, коли твоєму життю загрожує небезпека, і тобі кажуть, як її ліквідувати), усяк, хто кличе тебе здобути вигоду в суспільстві звичайних людей, — це диявол. Ти отримав серед звичайних людей користь, не зміг пройти це лихо, а отже, не підвищився. Якщо ти серед звичайних людей насолоджуєшся життям, перебуваючи в цілковитому комфорті, то як тобі вдосконалюватися? Як перетворити свою карму? Де знайти середовище для підвищення Сінсьін і перетворення карми? Хоч би там що, запам'ятай це. Диявол навіть розхвалюватиме тебе, кажучи, який же ти маєш високий рівень, кажучи, що ти Великий Будда такого-то високого рівня, Великий Даос такого-то високого рівня, визнає тебе особливим. Це від початку й до кінця — брехня. Ті, хто щиро вдосконалюється на високі рівні, треба відкинути ваші найрізноманітніші нав'язливі ідеї. Коли стикаєтесь із цими проблемами, ви мусите бути насторожі!

Під час практики в нас відкривається небесне око. Відкрите небесне око має свої аспекти, що утруднюють удосконалювання, закрите небесне око має свої. В обох випадках удосконалюватися важко. Після відкриття небесного ока, коли всіляка інформація створює тобі завади, тобі справді дуже важко тримати себе в руках. В інших просторах усюди «чудові коштовності тішать око», усюди все несказанно прекрасне, несказанно добре, і все може тебе спокусити. Коли ж це тебе спокусить, ти, імовірно, зазнаєш завад, і твій Гун прийде в стан повного безладу. Часто все відбувається саме так. Тому коли ті, у кого власні ідеї породжують диявола, не можуть утримати над собою контроль, складається ще й така ситуація. Якщо, наприклад, у цієї людини народиться несправедна думка, то це буде дуже небезпечним. Одного дня в неї відкрилося небесне око й вона стала бачити дуже ясно. Вона думає: «На цьому пункті практики в мене небесне око відкрите краще за всіх. Може, я незвичайний? Я зміг навчитися Фалунь Дафа Вчителя Лі, зміг навчитися настільки добре. Я кращий за всіх. Мабуть, я особливий». Такі думки вже хибні. Ця людина думає: «Хтозна, можливо, я теж Будда! Гм... ану я на себе подивлюсь». Вона подивилася й побачила, що вона й дійсно Будда. А чому? Бо вся

матерія в межах просторового поля, що оточує її власне тіло, еволюціонує слідом за її думками. Це також називається перетворенням відповідно до бажань.

Речі, що віддзеркалюються з Усесвіту, змінюються слідом за думками людини. Адже все в межах її просторового поля скоряється їй. Відображення також є матеріальним існуванням. З ними відбувається те ж саме. Ця людина думає: «Я Будда. Мабуть, на мені і одяг Будди». І ось вона бачить, як її одяг перетворився на одяг Будди. «Ой! Я дійсно Будда!» Вона страшенно зраділа. «Мабуть, я ще й не низького рангу Будда!» Поглянула — вона ще й Великий Будда. «Хтозна, можливо, я навіть вищий за Лі Хунчжи!» Подивилася: «Ого! Я і правда вищий за Лі Хунчжи». Ще дехто вухами почув голос. Диявол створює йому завади, промовляючи: «Ти навіть вищий за Лі Хунчжи. Ти вищий за нього на стільки-то стільки-то». І він повірив. Ти не подумав, як тобі віднині вдосконалюватися? Хіба ти раніше вдосконалювався? Хто тебе навчав удосконалювання? Навіть коли справжній Будда сходить униз для здійснення чогось, йому доводиться заново вдосконалюватися. Колишній Гун йому не дають. Просто його нинішнє вдосконалювання проходить швидше. Отже, після того як у людини станеться ця проблема, їй уже буде дуже важко звільнитися. У людини відразу розвинеться ця нав'язлива ідея. Після її розвинення людина наважується казати будь-що: «Я — Будда. Вам не потрібно вчитися в інших, адже я — Будда, я скажу вам, як учиняти». Ось як вона почала робити.

Хіба ми в Чанчуні не маємо теж такої людини? Спочатку це була дуже непогана людина, а потім вона догралася до того, що з нею сталася така штука. Вона «стала Буддою». Зрештою вона «стала вищою за всіх». Це було викликано тим, що людина не змогла втримати над собою контроль, розвинула нав'язливу ідею. Чому ж це явище виникає? У буддизмі кажуть: «Коли ти щось бачиш, не цікався цим. Усе це диявольська манá. Піклуйся лише про те, щоб поринути в медитацію і вдосконалюватися вгору». Чому ж вони не дають тобі дивитися, не дають тобі захоплюватися тими речами? Тому що бояться виникнення цієї проблеми. У вдосконалюванні в буддизмі вони не мають якогось посилювального методу вдосконалювання. У канонах немає інструкцій про те, як від цього звільнитися. Свого часу Шак'ямуні не виклав цього Закону. Щоб уникати проблеми породження диявола власними ідеями, перетворення відповідно до бажань, вони всі без винятку побачені в удосконалюванні картини називають диявольською манною. Отже, коли виникає нав'язлива ідея, породжується диявольська мана, з якої людині дуже важко вирватися. Тоді, можливо, цій людині настав кінець, вона захопилася до нестями. Адже, називаючи себе Буддою, вона вже захопилася до нестями. Зрештою вона навіть може привабити до себе футі чи якусь іншу біду. Їй уже остаточно прийшов кінець. Її душа зіпсувалася. Вона остаточно впала вниз. Таких людей дуже багато. І на цих курсах зараз уже є такі, хто відчуває, ніби вони надзвичайні, їхня манера розмови та поведінки зовсім інша. Навіть у буддизмі дуже уникають як небезпечного казати, яке ти, зрештою, маєш становище. Те, що я тільки-но розповів, є ще однією ситуацією. Це називається породженням диявола власними ідеями чи, по-іншому,

перетворенням слідом за думками. Такі учасники курсів є в Пекіні, вони з'явилися і в інших регіонах. Причому вони створюють практикувальникам величезні завади.

Хтось із вас мене запитав: «Учителю, чому ж Ви це не усунули?» Замислися, якщо ми усунемо на твоєму шляху вдосконалювання всі перепони, то як тобі в такому разі вдосконалюватися? Саме за умов наявності завад від дияволів можна проявити, чи можеш ти й далі вдосконалюватися, чи можеш ти усвідомити, де правильний шлях, чи можеш зазнати завад, чи можеш бути відданим цій школі. «Величезні хвилі промивають пісок» — самовдосконалювання є саме таким. Лише те, що залишиться, справжнє золото. Коли ти не матимеш такої форми завад, то, на мою думку, твоє вдосконалювання стане надто легким. На мій погляд, удосконалюватися тобі буде надто просто. Великі Пробуджені на високих рівнях, побачивши це, були ще більш невдоволеними: «Що ж ти робиш? Це ти так спасаєш людей? На їхньому шляху немає ніяких перепон — від початку вдосконалювання і аж до самого кінця. Хіба це самовдосконалювання? Чим далі практикують, тим їм стає комфортніше, не мають жодних завад. Як це може годитися?» Ось така проблема. Я теж це обмірковую. На початковому етапі я розібрався з багатьма такими дияволами. Але постійно так робити, думаю, неправильно. Ще деякі теж мені кажуть: «Ти даєш їм удосконалюватися надто легко. Вони мають лише мізерні особисті труднощі, між людьми виникають лише такі незначні конфлікти. До того ж вони мають іще дуже багато нав'язливих ідей, яких не можуть позбутися! Чи зможуть вони в омані й хаосі пізнати твій Дафа, це само собою ще залишається питанням!» Ось яка існує проблема. Тому й трапляються завади та випробування. Те, про що я лишень розповів, є однією з форм дияволів. Справді спасти людину дуже важко. А от занепасти вкрай просто. Щойно твої думки стануть несправедливими, як одразу все буде скінчено.

ГОЛОВНА СВІДОМІСТЬ МАЄ БУТИ СИЛЬНОЮ

Через те, що люди в кожному своєму житті скоювали лихі вчинки, це створює їм біди, а вдосконалювальникам — опір від карми, тому існує народження — старість — хвороби — смерть. Це звичайна карма. Існує ще один могутній тип карми, що здійснює колосальний вплив на вдосконалювальників. Він називається розумовою кармою. Людина живе, а отже, мислить. Унаслідок того, що вона перебуває в омані звичайних людей, часто в її голові народжуються й проявляються думки про славу, вигоду, секс, гнів та інше. За тривалий час формується могутня розумова карма. Оскільки в інших просторах усе є живим, то так само і з кармою. Коли людина вдосконалюється за істинним методом, їй потрібно позбутися карми. Позбутися карми означає її знищити, перетворити. Звичайно, карма не може із цим погодитися, унаслідок чого в людини виникають труднощі та опір. З другого боку, розумова карма безпосередньо чинить завади людському головному мозку, і звідси в голові людини з'являються думки, що сварять Учителя, сварять Дафа, виникають лихі

думки й лайливі слова. Тож деякі вдосконалювальники не знають, у чім річ, і навіть уважають, що це самі вони так думають. Ще деякі гадають, що це одержимість футі, але викликано це не футі, а відображенням у головному мозку людини розумової карми. У деяких людей головна свідомість не є сильною — скоряючись розумовій кармі, вони скоюють погані вчинки. Таким людям настане кінець, вони впадуть униз. Але більшість людей може витіснити розумову карму, протистояти їй дуже сильними суб'єктивними думками (сильною головною свідомістю). Отже, це свідчить про те, що людину можна спасти, що вона ясно розрізняє добре й погане, тобто має гарну здатність усвідомлення. Тоді мої Тіла Закону допоможуть їй знищити більшу частину такої розумової карми. Ця ситуація трапляється досить часто. Коли вона виникає, усе залежить від того, чи ти можеш перемагти ці погані думки. Тих, хто зможе залишитися непохитним, карми можна позбавити.

ДУМКИ МУСЯТЬ БУТИ ПРАВЕДНИМИ

Що таке несправедні думки? Те, що людина постійно не вважає себе практикувальником. Практикувальники у своєму вдосконалюванні стикаються з бідами. Коли ці біди настають, то можуть проявлятися в суперечностях з людьми, з'являються інтриги та інші подібні інциденти — те, що безпосередньо впливає на твій Сін'єсін. Випадків такого характеру досить багато. Із чим іще стикаються практикувальники? Ми раптом починаємо відчувати в тілі дискомфорт, бо відбувається погашення карми. Це проявляється в найрізноманітніших аспектах. Настає певний період і тобі влаштовують ситуацію, коли дуже важко відрізнити правду від брехні. Роблять так, щоб ти відчув сумніви: чи існує той Гун, чи можеш ти вдосконалюватися, чи можеш, власне, удосконалитися, чи існує Будда, правда це чи брехня. У майбутньому тобі також улаштують таку ситуацію, створять ілюзію, змусять тебе відчувати, ніби нічого цього не існує, ніби все це є несправжнім, — для того, щоб побачити, чи зможеш ти залишитися твердим. Ти скажеш, що ти неодмінно будеш твердим і непохитним. За такої рішучості, коли настане та пора, ти дійсно зможеш залишитися твердим і непохитним, природно зможеш учинити добре, адже твій Сін'єсін уже підвищиться. А зараз ти такий нестабільний. Якби тобі створили ці біди зараз, то ти б аж ніяк не зміг усвідомити, зовсім уже б не зміг удосконалюватися. Біди можуть з'явитися в будь-якому аспекті.

У процесі практики людина саме так і має вдосконалюватися вгору. Отже, коли деякі з нас десь у тілі відчувають дискомфорт, то гадають, що захворіли. Вони весь час не можуть уважати себе практикувальниками. Стикаючись із такими випадками, вони, звичайно, приймають це за хворобу: «Чому це я маю так багато неприємностей?!» Скажу, що тобі вже усунули дуже багато, та твоя неприємність значно зменшилася. Якби тобі того не усунули, то зіткнувшись із цією неприємністю, ти, можливо, помер би, а, можливо, лежав би там і не міг підвестися. Тож, зіткнувшись із мізерною неприємністю, ти почуваєшся зле. Де ти таке бачив, щоб

усе було приємним? Наведу приклад. Коли я проводив курси в Чанчуні, там була людина з надзвичайно чудовою моральною основою, справжній «кусок матеріалу», і вона мені сподобалася. Я трішки збільшив її лихо, щоб вона швидше розплатилася з боргами і щоб у неї відкрився Гун. Я збирався так зробити. Але одного дня в цієї людини раптом виникли нібито симптоми інсульту: вона впала й відчула, що не може рухатися, наче в неї відняло кінцівки. Швидка доставила її до лікарні. А далі ця людина вже змогла вставати з ліжка. Замисліться: як після інсульту можна так скоро встати з ліжка, щоб руки й ноги знову стали рухомими? Озираючись назад на те, що сталося, вона сказала, що це навчання Фалунь Дафа викликало в неї відхилення. Вона не подумала: інсульт, і так швидко одужала? Якби вона зараз не вчилася Фалунь Дафа, то, упавши, можливо, померла б на місці, а, може, назавжди залишилась би паралізованою, це дійсно б виявилось інсультом.

Ось наскільки важко людину спасти. Для неї стільки всього зробили, а вона навіть не може цього усвідомити й, навпаки, таке каже. Один старий учасник курсів каже: «Учителю, чому я в усьому тілі відчуваю дискомфорт? Постійно ходжу до лікарні на уколи, і все одно не допомагає. Ковтаю таблетки — теж не допомагає». Він це мені розповідав, навіть не соромлячись! Ну то звичайно, воно не допомагатиме. Це не хвороба, хіба можуть ліки в такому разі допомагати? Пройди обстеження — ти не маєш ніякого захворювання. Просто почуваєшся зле. Ми маємо такого слухача курсів, який, прийшовши до лікарні, погнув багато голок шприців, і зрештою виприснулися ліки, а голка так і не встромилася в тіло. Він збагнув: «Ой, я ж практикувальник! Я не робитиму уколу». Лише тоді він згадав, що йому не потрібний укол. Отже, коли ми стикаємось із бідами, то, хоч би там що, маємо звертати увагу на цю проблему. Дехто гадає, що я не даю йому лікуватися в лікарні, і подумав: «Не даєте мені лікуватися в лікарні — я піду лікуватися до майстра цігун». Він усе одно приймає це за хворобу і йде лікуватися до майстра цігун. Але де ти знайдеш справжнього майстра? Якщо він виявиться фальшивим, то в одну мить тебе занапастить.

Ми тебе запитаємо: як ти зможеш чітко відрізнити справжнього майстра цігун від фальшивого? Дуже багато майстрів є самозванцями. Я пройшов вимірювання приладами й маю на руках дані вимірювань, здійснених науково-дослідними інституціями. Численні майстри цігун фальшиві, самозвані, є безліч шахраїв. Фальшиві майстри теж здатні лікувати хворих. Чому вони на це здатні? Бо одержимі футі. Без одержимості вони б не змогли дурити людей! Футі теж може випромінювати Гун, теж може лікувати хворих. Воно теж має енергію, і нею неймовірно просто впливати на звичайних людей. Але, як я вже казав, коли футі тебе лікує, то що воно випромінює на твоє тіло? У край мікроскопічному стані в Гун того футі всюди його образи, і воно випромінює це на твоє тіло. От і скажи, що тобі після цього робити? «Запросити духа просто, а от спровадити — важко». Не говоримо про звичайних людей. Вони просто бажають бути звичайними людьми, просто бажають тимчасового комфорту. Але ж ти практикувальник. Хіба тобі не

потрібно невпинно очищувати своє тіло? Якщо це створіння вселиться у твоє тіло, коли ж ти зможеш його із себе викинути? Причому воно має певну енергію. Хтось із вас подумав: «А чому ж Фалунь дає йому вселитися? Хіба нас не захищають Тіла Закону Вчителя?» У нашому Всесвіті є такий принцип: «Якщо ти сам чогось прагнеш, то ніхто в це не втручається, якщо сам чогось хочеш, ніхто не втручається». Мої Тіла Закону зупинять тебе, натякатимуть тобі, але коли вони побачать, що ти постійно так учиняєш, то перестануть втручатися. Де ти таке бачив, щоб людей удосконалюватися примушували? Не можна примушувати, силувати тебе вдосконалюватися. Потрібно, щоб ти дійсно підвищувався, покладаючись на себе. Якщо ти підвищуватися не хочеш, то ніхто нічого не зможе вдіяти. Принципи тобі виклали, Закон тобі виклали, і, якщо ти за таких умов навіть не бажаєш підвищуватися, тоді кого ти в цьому звинувачуєш?! У те, чого бажаєш ти сам, Фалунь не втручатиметься, Тіла Закону теж. Гарантую, що так буде. Є й такі, хто біжить слухати лекції до інших майстрів цігун, а, повернувшись додому, почувається дуже зле. Ну то ясна річ. Чому ж Тіла Закону тебе не захищають? А з якою метою ти туди пішов? Пішов слухати. Хіба це не означає, що ти пішов просити? Якби ти не слухав його своїми вухами, хіба б воно могло в тебе ввійти? Деякі люди навіть деформували свій Фалунь. Скажу тобі, що Фалунь дорожчий за твоє життя, він є Вищою істотою. Не можна ось так цілком довільно його пошкоджувати. Зараз дуже багато фальшивих майстрів цігун. Деякі з них вельми знамениті. У розмові з головою Науково-дослідного товариства цігун Китаю я сказав: коли в давнину лисиця Дацзі викликала розбрат у царському дворі й коїла дуже жорстокі речі, усе одно тоді не було так небезпечно, як зараз через фальшивий цігун. Він призвів просто-таки до трагедії в масштабі всієї країни. Скільки людей від цього постраждало! Тобі здається, що зовні вони нібито мають чудовий вигляд, але скільки людей мають у своєму тілі таку тварюку? Фальшивий майстер цігун випромінює це на тебе, і воно в тебе вселяється. Вони ну просто вкрай розперезалися. Отже, звичайним людям дуже важко побачити це із зовнішнього вигляду.

Хтось із вас, можливо, думає: «Сьогодні відвідав лекцію із цігун, закінчив слухати лекцію Лі Хунчжи. Виявляється, цігун настільки широкий і глибокий! Наступного разу, коли будуть іще лекції з інших цігун, я теж піду послухати». Я скажу: у жодному разі не йди. Якщо почнеш їх слухати, то через вуха в тебе проникне погана істота. Спасати людину дуже важко, змінити твоє мислення дуже важко, налагодити твоє здоров'я теж дуже важко. Фальшивих майстрів цігун сила-силенна. Навіть справжні майстри прямого успадкування... чи є ті майстри дійсно чистими? Деякі тварини дуже могутні. Ці створіння не можуть вселитися в тих майстрів. Але й майстри не можуть їх вигнати. Вони не мають такої сили, щоб у великих масштабах чіпати цих істот, зокрема у своїх учнів. Попри те, що майстер цігун випромінює Гун, у його учнів усе настільки намішано, що вони мають яких завгодно створінь. Сам же майстер дуже праведний, а ось його учні неправедні та одержимі всілякими футі. Чого вони тільки не мають.

Якщо ти хочеш дійсно вдосконалюватися за Фалунь Дафа, то не йди на ті лекції. Певна річ, коли ти не бажаєш удосконалюватися за Фалунь Дафа, а просто хочеш практикувати все підряд, тоді йди. Ти до мене стосунку не маєш і не є послідовником Фалунь Дафа. Якщо стануться проблеми, не кажи, що до них призвела практика Фалунь Дафа. Ти будеш справді належати до Фалунь Дафа, тільки якщо вчинятимеш за нашими стандартами Сіньсін і вдосконалюватимешся за Великим Законом. Хтось запитав: «Чи можна контактувати з тими, хто практикує інші цігун?» Скажу тобі: він просто робить вправи цігун, а ти вдосконалюєшся за Великим Законом. Після цих курсів між вами з'явиться невідомо яка прірва в рівнях. Цей Фалунь люди утворюють, лише пройшовши вдосконалювання впродовж багатьох життів. Він неймовірно могутній. Певна річ, якщо ти хочеш контактувати з такими людьми й можеш дотриматися того, щоб не приймати й не бажати нічого їхнього, а лише бути звичайними друзями, то нічого страшного в цьому немає. Але якщо в тілі тієї людини дійсно є якесь створіння, то це дуже погано, і краще за все з нею не контактувати. Що ж стосується шлюбних пар, якщо жінка практикує інший цігун, то в цьому, на мою думку, теж нічого страшного немає. Але є ось який момент. Оскільки ти практикуєш істинний метод, то, коли одна людина практикує, інші отримують від цього користь. Якщо вона практикує щось єретичне, то, можливо, має в тілі те, що належить до цього єретичного. Заради твоєї безпеки очищують і її. В інших просторах тобі очищують усе — твоє домашнє середовище теж. Якщо середовище не очистити, і всілякі створіння тобі заважатимуть, то як тобі в такому разі практикувати?

Але буває і така ситуація, коли мої Тіла Закону не можуть провести очищення. Я маю такого слухача курсів, що одного дня побачив, як до нього прийшло моє Тіло Закону. Він страшенно зрадів: «О, Тіло Закону Вчителя! Прошу, Учителю, заходьте». Моє Тіло Закону сказало: «У тебе в кімнаті неймовірний безлад. Надто багато речей». І пішло. За звичайних обставин, коли в інших просторах надто багато духів, мої Тіла Закону їх знищують. Але в усій його кімнаті були неподобні книги із цігун. Він зрозумів і прибрався: те, що слід було спалити, спалив, те, що можна було продати, продав. Тоді моє Тіло Закону прийшло знов. Це він мені так розповів.

Ще деякі люди просять інших їм поворожити. Хтось із вас мене спитав: «Учителю, я почав практикувати Фалунь Дафа, але мене дуже цікавить «Чжоу-ї» або пророкування долі. Чи можна мені ще це застосовувати?» Мабуть, скажу так. Якщо ти вже маєш певну енергію, то сказані тобою слова матимуть ефект. Якщо справа не така, а ти людям сказав, буцімто справа така, то, можливо, ти скоїв поганий учинок. Звичайна людина є неймовірно слабкою. Уся інформація, яку вона має, нестійка. З нею цілком можливі зміни. Коли ти відкрив рота й розповів людині, можливо, те лихо вже народилося. Чи, припустімо, вона має величезну карму і повинна за неї розплатитися, а ти весь час пророкуєш їй радісні події, унаслідок чого карму вона погасити не зможе. Куди це годиться? Хіба ти цим не шкодиш людині? Деякі люди ніяк не можуть це відкинути й постійно схиблені на цих речах, неначе

вони обдаровані. Хіба це не нав'язлива ідея? Причому, якщо тобі дійсно щось відомо, то як практикувальник ти маєш уберегти свій Сіньсін. Тобі не можна довільно розголошувати небесні таємниці звичайній людині. Ось у чому суть. Хай би як ти з'ясував за допомогою «Чжоу-ї», усе одно деякі речі вже стали хибними. З'ясуєш так чи по-іншому, правильно чи помилково, у суспільстві звичайних людей дозволяється існування такої речі, як ворожіння за «Чжоу-ї». Ти ж є тим, хто дійсно має Гун. Я б сказав, що справжньому практикувальнику вже слід висувати до себе вимоги за високими критеріями. Та деякі звертаються до інших, щоб *ті* їм поворожили, і кажуть: «Поворожи мені, подивись, яку я маю ситуацію, як у мене справи з практикою?» Або ж: «Чи я маю якесь лихо?» Він просить інших поворожити йому стосовно цього. Якщо тобі передректи появу того лиха, то як ти тоді підвищишся?! Життя практикувальника зазнало змін. Прикмети на долонях та обличчі, астрологічні дані з восьми знаків та інформація, яку має його тіло, уже стали іншими, змінилися. Коли ти просиш його поворожити, то ти йому віриш. Інакше навіщо просиш? Те, що він скаже, буде поверховими речами, тим, що ти мав раніше, але що в сутності своїй змінилося. Тоді подумай: якщо ти попросив його поворожити, то чи це не означає, що ти його слухаєш, йому віриш? У такому разі чи не з'явився в тебе душевний тягар? З'явився. Ти про це думаєш. Чи не є це нав'язливою ідеєю? Тоді як тобі позбутися цієї нав'язливої ідеї? Чи це не означає, що ти штучно додав собі ще одне лихо? Хіба не потрібно буде витримати ще більше страждань, щоб відкинути цю новостворену нав'язливу ідею? У кожному випробуванні, у кожному лиху є питання вдосконалення вгору чи падіння вниз. Уже й так важко, а ти ще штучно збільшуєш цю важкість. Як тобі це пройти? Імовірно, через це ти зіткнешся з бідами й неприємностями. Іншим заборонено бачити, який вигляд має твій життєвий шлях після його змінення. Якби вони це побачили й змогли тобі розповісти, на якому етапі тебе чекає лихо, то як би ти ще вдосконалювався?! Тому це зовсім не дають бачити. Нікому із членів інших шкіл не дають цього бачити. Навіть послідовникам однієї школи не дають. Ніхто не зможе правильно це тобі розповісти. Бо твоє життя змінилося. Це життя, присвячене самовдосконалюванню.

Хтось мене питає: «Чи можна читати книги інших релігій, а також книги із цігун?» Ми відповімо, що релігійні книги, особливо книги буддизму, навчають людей, як удосконалювати Сіньсін. Ми теж належимо до Школи Будди. Слід сказати, що в цьому немає проблеми. Але є ось який момент. У багатьох буддійських канонах деякі речі в процесі перекладу вже було перекладено помилково. Крім того, там дуже багато пояснень канонів, які зроблено з погляду різних рівнів і в яких довільно даються визначення. Це не що інше як руйнування Закону. Ті, хто сумбурно тлумачить канони, перебувають неймовірно далеко від рівня Будди і зовсім не знають їх справжнього змісту, тому розуміють їх теж інакше. Якщо ти захочеш цілком зрозуміти канони, то це не дуже просто. Самому тобі це зробити не вдасться. Але ти кажеш: «А нам цікаві буддійські канони». Якщо ти весь час навчаєшся того, що пов'язано з канонами, то вже вдосконалюєшся в тій школі, адже в канонах з'єднано Гун і Закон тієї школи. Коли ти почав їх навчатися, то вже вчишся тієї школи. Ось

існує яка проблема. Якщо ти цілком занурився в буддійські канони й за ними вдосконалюєшся, то, імовірно, уже практикуєш ту школу, а не нашу школу. В удосконалюванні завжди дотримувалися принципу «лише одна школа». Якщо ти щиро вдосконалюєшся за цією школою, читай канони лише цієї школи.

Що ж стосується книг із цигун, то, якщо вдосконалюєшся, їх не читай. Тим паче не читай тих, що вийшли зараз. Що ж до «Внутрішнього канону Жовтого імператора», «Досконалого змісту Сіньсін і подовження життя» або «Даоського скарбу» та їм подібних — те ж саме. Хоча в них немає таких поганих речей, але там міститься інформація всіляких рівнів. Самі вони вже є методами вдосконалювання. Щойно ти почнеш їх читати, як додаси їх інформацію, і вона почне створювати тобі завади. Тобі здасться, що якась фраза справедлива, — гаразд, вона відразу в тебе ввійде, і її буде додано у твій Гун. Хоча вона й не є поганою, але якщо раптом тобі додати трохи чогось іншого, то скажи, як ти будеш практикувати? Хіба так само не станеться проблема? Якщо до електронних компонентів телевізора ми додамо деталь від чогось іншого, скажи, що трапиться із цим телевізором? Він одразу ж поламається. Ось у чому суть. Крім того, зараз дуже багато книг із цигун фальшиві й несуть усіяку інформацію. Один з тих, хто в нас навчається, гортав книгу із цигун, а з неї вискочила велика змія. Звичайно, я не маю бажання про це докладно говорити. Щойно я розповів, як наші практикувальники самі собі створюють неприємності тим, що не можуть правильно до себе ставитися, тобто про неприємності, викликані несправедливими думками. Те, що ми вам про це розповіли, буде для вас корисним. Завдяки цьому ви знатимете, як учиняти, як у цьому розібратися, щоб у майбутньому не сталися проблеми. Не зважайте, що я казав про це в легкій манері. За всяку ціну будьте в цьому уважними. Часто проблеми виникають саме в цих аспектах, часто вони з'являються саме тут. Удосконалювання дійсно вкрай тяжке й надзвичайно суворе. Найменша твоя неуважність може призвести до того, що ти впадеш униз, зазнаєш краху в одну мить. Тому твої думки мусять бути праведними.

ЦІГУН БОЙОВИХ МИСТЕЦТВ

Окрім методів практики внутрішнього вдосконалювання, також є цигун бойових мистецтв. Завівши мову про цигун бойових мистецтв, я ще зроблю акцент ось на чому. Зараз у колах удосконалювальників є твердження про численні види цигун.

Нині з'явився і «цигун живопису», і «цигун музики», і «цигун каліграфії», і «цигун танцю» — усе, що тільки завгодно. Усе це є цигун? Мене це дивує. Я б сказав, що це завдає цигун лиха. І не лише завдає лиха, а просто-таки його компрометує. Які ж вони мають для цього теоретичні підстави? Вони кажуть, що, коли пишеш картини, співаєш пісень, танцюєш, пишеш ієрогліфи, то входиш у туманний стан — так званий цигунський стан. І це вже цигун? Не можна так це розуміти. Я і кажу, хіба це не паплюжить цигун? Цигун — це широка й прониклива наука про вдосконалювання

людського тіла. Ба, туманний стан — це вже цігун? У такому разі коли ми в туманному стані сходимо в туалет, то як називатиметься це? Хіба це не компрометує цігун? Я вважаю, компрометує. На позаминулорічній Виставці здоров'я Сходу був «цігун каліграфії». Що ж таке «цігун каліграфії»? Я підійшов до його стенду поглянути. Людина, тримаючи пензля, писала ієрогліфи, а потім на кожний ієрогліф випромінювала руками ці. Уся ці, яку вона випромінювала, була чорною. Уся голова в неї була забита грішми й славою. Скажи, хіба в неї міг бути Гун? Ці теж не могла бути гарною. Та людина вішала каліграфію поряд і ще й продавала її дуже дорого. Купували в неї лише іноземці. На мою думку, того, хто купив той твір каліграфії та забрав його собі додому, переслідуватимуть невдачі. Хіба від чорної ці може бути добре? Було видно, що в тієї людини все обличчя було чорним. Вона була одержима грішми, тільки й думала про гроші. Хіба могла вона мати Гун? У візитній картці тієї людини була величезна купа всяких звань: «міжнародний цігун каліграфії» й таке інше. Я вас запитую: така штука вже розцінюється як цігун?

Подумайте: 80–90% з тих, хто закінчить мої курси, ви не лише одужаєте, а й набудете Гун, справжнього Гун. Речі, які твоє тіло має, уже цілком надприродні. Якби ти практикував самотужки, то навіть за все своє життя не зміг би їх виробити. Молоді люди, відсьогодні почавши практикувати, навіть за все своє життя не змогли б виробити тих речей, які я в тебе вклав. Також потрібно було б, щоб водночас тебе навчав справжній учитель з великими здатностями. Ми витратили багато життів, поки сформували цей Фалунь і механізми. У тебе ж одразу вклали ці речі. Тому, я скажу вам, що не треба легко це втрачати через те, що легко здобув. Це дійсно є вкрай дорогоцінним, йому немає ціни. Після наших курсів ти матимеш справжній Гун, матерію високої енергії. Повернувшись додому, ти напишеш кілька ієрогліфів. Красиво ти це зробиш чи ні, вони матимуть Гун! Тому після наших курсів кожний з вас допише собі ієрогліф «майстер» і стане майстром цігун каліграфії? Я кажу: не можна так це розуміти! Адже тому, хто дійсно має Гун, має енергію, не потрібно спеціально її випромінювати. Хай би до чого ти доторкнувся, на тому залишається енергія, воно сяє і виблискує.

Я також читав один журнал. Там була інформація, що скоро проводитимуться курси «цігун каліграфії». Я погортав, щоб поглянути, як вони навчають. Там було написано так: «Спочатку потрібно відрегулювати дихання — вдихи й видихи. Далі сісти в медитацію і візуалізувати ці Даньтьєнь. Просидівши так від 15 хвилин до пів години, уявити собі, що ці Даньтьєнь піднімається і входить у передпліччя. Узяти пензля і вмочити його в туш. Далі направити ці в кінчик пензля. І коли думка туди дійде, починати писати ієрогліфи». Хіба це не обман? Ба, підняття ці до такого-то місця вже називається таким-то цігун?! Тоді під час їди сядьмо ненадовго в медитацію, візьмімо палички і, спрямувавши ці в кінчики паличок, почнемо їсти. Це вже називатиметься цігун їди, так? До того ж усе, що ми їстимемо, буде енергією. Ось про що я кажу. На мою думку, вони саме паплюжать цігун. Вони вважають цігун настільки поверховим. Так розуміти не можна.

Але цігун бойових мистецтв уже може вважатися самостійним напрямом цігун. А чому? Він має процес успадкування, що триває вже кілька тисяч років, має повноцінну теорію вдосконалювання та повний метод удосконалювання, отже його можна вважати повноцінним комплексом. Попри це, цігун бойових мистецтв серед методів практики внутрішнього вдосконалювання є річчю якнайнижчого рівня. Жорсткий цігун — це не що інше як згусток матерії та енергії, який застосовується винятково для завдання ударів. Наведу вам приклад. У Пекіні є такий учень, якому після закінчення наших курсів Фалунь Дафа не можна руками ні на що натискати. Він пішов до магазину купити дитячу коляску. Маючи намір спробувати руками, чи коляска міцна, він тільки-но на неї натиснув, як — «Хлоп!» — вона відразу ж розвалилася. Учень дуже здивувався. Повернувшись додому, він сів на стільця. Йому не можна було рукою на нього спиратися. Щойно він це зробив, як стілець — «Хлоп!» — одразу розламався. Учень мене запитав, у чому річ. Я йому не сказав. Боявся, що в нього виникне нав'язлива ідея. Я сказав: «Усе це є природним станом. Скорися природному плинові речей і не звертай на це уваги. То гарне явище». Якщо добре навчитися користуватися цією здатністю, то навіть камінь роздробиться, коли стиснути його пучкою. Це ж жорсткий цігун! Але наш учень ніколи не практикував жорсткий цігун. У методах практики внутрішнього вдосконалювання зазвичай виникають усі ці здатності. Але через те, що людина не може втримати свій Сіньсін, часто, навіть якщо здатність з'явилася, тобі не дають нею користуватися. Особливо під час удосконалювання на низьких рівнях, коли Сіньсін людини ще не підвищився, то зовсім не дають проявлятися здатностям, що виникають на низькому рівні. Тривалий час по тому, коли твій рівень підвищився, від цих речей уже ніякої користі немає, тому їх уже й не проявляють.

Як конкретно тренуються в цігун бойових мистецтв? У тренуваннях цігун бойових мистецтв спрямовують ці. Але спочатку ці спрямовувати важко. Хіба ти зможеш перемістити ці, лише цього захотівши? Зробити цього ще не вдається. Як учиняти тоді? Їм потрібно тренувати свої кисті, боки тіла чи ступні, ноги, плечі й передпліччя, голову — усі ці частини тіла треба тренувати. Як тренувати? Деякі люди кистями чи долонями завдають потужних ударів по деревах. Інші з розмаху луплять кистями об кам'яну плиту — «Бах! Бах!». Уяви, наскільки під час цього будуть боліти кістки! Додаси найменше зусилля, і вже починає іти кров. А ці все одно не вдається перемістити. Що ж робити? Вони починають розмахувати руками, спрямовуючи кров у протилежному напрямку, унаслідок чого набрякають руки й кисті. Насправді завдяки набряку потім, коли вони б'ють об камінь, кістки стають захищеними прокладкою і вже безпосередньо не контактують з каменем, а звідси стає вже й не так боляче. У міру такого практикування цігун учитель їх навчає. Тривалий час по тому вони вже навчаються переміщувати ці. Та одного лише переміщування ці ще недостатньо. Під час реального поєдинку ніхто ж тебе чекати не буде. Звичайно, коли людина здатна спрямовувати ці, то вже може захищатися від ударів, і якщо її бити товстелезною палицею, то вона може навіть не відчувати болю, адже після спрямування ці те місце може роздуватися. Але ці є найпримітивнішою початковою

річчю. Слідом за їхнім невпинним тренуванням ці перетворюються на матерію високої енергії. Коли вона перетворюється на матерію високої енергії, поступово формується згусток енергії величезної концентрації. А такий згусток енергії вже має розумові здібності, отже, це вже згусток-здатність — це вже є надприродною здатністю. Але така здатність використовується винятково для завдання ударів і захисту від них. Адже для лікування від хвороб вона непридатна. Оскільки матерія високої енергії перебуває в іншому просторі, і вона не йде нашим простором, то її час швидший за наш. Коли тобі потрібно завдати іншим ударів, більше не потрібно спрямовувати ці, думати про це — Гун уже в тому місці. Коли інші тебе б'ють, і ти відбиваєш удари, Гун так само вже в тому місці. Хай би як швидко ти проявляв свою майстерність, Гун буде швидшим за тебе, бо поняття часу у двох сторонах різне. Тренуючись у цігун бойових мистецтв, можна виробити Залізні долоні, Кіноварні долоні, Ноги силача-Ваджри, Стопи Архата. Це здатності звичайних людей. Звичайні люди шляхом тренувань можуть досягти цього етапу.

Найбільша відмінність між цігун бойових мистецтв і методами практики внутрішнього вдосконалювання полягає ось у чому. Цігун бойових мистецтв вимагає тренуватися, перебуваючи в русі, тому ці там іде під шкірою. З огляду на те, що тренування проходить у русі, і не можна поринути в стан спокою, що ці не входить у Даньтьєнь, а йде під шкірою і насичує м'язи, там не можна подовжувати життя й не можна виробити високий і глибокий кунфу. У наших методах практики внутрішнього вдосконалювання вимагається практикувати в стані спокою. У звичайних методах практики ці надходить у Даньтьєнь, у низ живота. Там дотримуються вдосконалювання в стані спокою, перетворення свого тіла, завдяки чому можна подовжувати життя й досягти більш високих рівнів.

Імовірно, ви чули про існування таких кунфу, які згадуються в романах: Золотий дзвін, Залізний халат, Продірявлення тополі зі ста кроків. Гун легковагості — деякі люди можуть туди-сюди переміщуватися високо в повітрі; інші можуть навіть утекти до іншого простору. Чи існують такі кунфу? Існують, і це точно. Але не серед звичайних людей. Тим, хто дійсно виробив такі високі кунфу, не можна їх показувати. Адже вони їх виробили не одними лише тренуваннями в бойових мистецтвах. Це вже цілком перевищує рівень звичайних людей. Отже, така людина мусить удосконалюватися за методами практики внутрішнього вдосконалювання. Вона має звертати велику увагу на Сіньсін — підвищувати свій Сіньсін і байдуже ставитися до матеріальних вигід. Хоч вона й може виробити такі кунфу, відтепер їй усе-таки більше не можна довільно застосовувати їх серед звичайних людей. Коли ж ніхто не бачить, і користуєшся сам, тоді, навпаки, можна. Ти міг прочитати в романах, що персонажі заради якоїсь там книги з володіння мечем, заради загарбання скарбів, заради жінок б'ються і вбивають, кожний з них має величезні здатності, і вони, подібно до духів, раптом з'являються й зникають. Поміркуйте: ті, хто справді має такі кунфу, виробили їх внутрішнім удосконалюванням, чи не так? Вони їх виробили лише завдяки тому, що звертали велику увагу на Сіньсін. Вони давно вже стали

байдужими до слави, багатства та всіляких бажань. Хіба вони можуть убивати людей? Хіба можуть уважати гроші настільки важливими? Це геть неможливо. То всього-на-всього художні гіперболи. Люди тільки й знають, що гнатися за нервовим збудженням. Що їм дає втамувати цю жагу, те вони й роблять. Автори романів хапаються за цю читацьку рису. Так чи інакше, що втамовує твою жагу, що тебе захоплює, про те вони для тебе щосили й пишуть. Чим дивовижніше написано, тим більше тобі хочеться це читати. То лише художні перебільшення. Ті, хто справді має такі кунфу, не стануть так учиняти. Тим паче неможливо, щоб вони демонстрували їх на сцені.

СХИЛЬНІСТЬ ПОКАЗУВАТИ СЕБЕ

Багато з тих, хто в нас навчається, через те, що вдосконалюються серед звичайних людей, не можуть звільнитися від багатьох нав'язливих ідей. Багато ідей уже стали для них природними, і вони вже їх не помічають. Ця схильність показувати себе може проявитися всюди. Навіть коли робиш добрий учинок. Зазвичай заради слави, заради вигоди, щоб отримати користь, афішуєш, показуєш себе: я здатний, я сильний. Ми теж таке маємо. Коли хтось практикує трохи краще, небесне око в нього бачить трохи ясніше, рухи тіла трохи красивіші, то він теж себе показує.

Хтось каже: «Я чув, як Учитель Лі дещо сказав». Усі його обступують, щоб послухати. А він там розповідає — використовуючи своє розуміння, «додає гілки й листя», поширює плітки. Що ж він має на меті? Як завжди — показати себе. Інші теж поширюють плітки — він передає йому, вона — їй. Стоїть там і, захилинаючись, розповідає, так, неначе він добре поінформований. Ми маємо так багато учнів, і ніхто з них не розуміє так, як він, ніхто не знає стільки, скільки він. Це вже стало для нього природним станом, і, можливо, він робить це несвідомо. У його свідомості сховалося прагнення показувати себе. Інакше навіщо йому поширювати ці плітки? Є й такі, хто поширює інформацію, ніби Вчитель тоді-то тоді-то повернеться в гори. Я ж прийшов не з гір, у які гори я маю повернутися? Ще дехто каже, що такого-то такого-то дня Вчитель комусь щось розповів, виявив до когось особливе ставлення. Яка користь від поширення таких речей? Немає нітрохи користі. Але ми побачили, що та людина має нав'язливу ідею — схильність показувати себе.

Деякі ще просять у мене автограф. З якою метою? І далі тримаються шаблонів звичайних людей: постав автограф і залиш про себе спогади. Якщо ти не вдосконалюєшся, то від мого автографу тобі ніякої користі не буде. У моїх книгах кожне слово є моїм образом і Фалунь, кожну фразу сказав я. Який автограф тобі ще потрібний? Хтось думає: «Якщо Вчитель дасть мені автограф, то мене захищатиме його інформація». Знову «стара пісня» про інформацію. Ми не звертаємо уваги на інформацію. Ця книга сама собою вже безцінна. Що тобі ще треба? Усе це є відображенням твоїх нав'язливих ідей. Є й такі, хто, побачивши учнів, які бувають

поряд з мною, їхню мову й поведінку, наслідують їх. Добрі ці риси чи погані, їм навіть невідомо. Насправді ж, незалежно від того, яким є хтось, для нас існує один лише Закон. Чинити відповідно до цього Дафа — лише це є справжнім критерієм. Ті, хто буває поряд з мною, не отримали ніякого особливого ставлення. Вони такі самі, як усі інші. Просто вони є працівниками Дослідницької асоціації. Не розвивай цих нав'язливих ідей. Часто, коли ти розвиваєш такі ідеї, то ненавмисне вже відіграєш роль руйнування Дафа. Ти створюєш сенсацію, унаслідок чого навіть можуть виникнути суперечності, це може збудити в учнів нав'язливі ідеї (адже вони спішають побути поряд з Учителем, побільше чогось почути) і викликати інші подібні інциденти. Хіба в усіх цих випадках не та ж сама проблема?

Що ще може викликати схильність показувати себе? Я навчаю цігун уже два роки. Серед досвідчених учнів нашого Фалунь Дафа в однієї групи людей, імовірно, дуже скоро відкриється Гун; ще одна група ввійде в стан поступового усвідомлення, раптом у них настане поступове усвідомлення. Чому ж тоді ці здатності не проявляються в тебе? Бо мені не можна відразу просувати тебе настільки високо, коли ти геть не позбувся нав'язливих ідей звичайної людини. Певна річ, твій Сіньсін уже піднявся дуже високо, але ти все ще маєш численні не відкинуті нав'язливі ідеї, тому не можна допустити, щоб у тебе проявилися ці здатності. Після того ж як ця фаза в тебе мине, після того як ти стабілізуєшся, я відразу підніму тебе до стану поступового усвідомлення. У такому стані твоє небесне око відкриється на дуже високому рівні, і в тебе проявиться дуже багато здатностей. Скажу тобі, фактично під час справжнього вдосконалювання, коли щойно лише почав, уже з'являється дуже багато здатностей — ти вже ввійшов у такий високий рівень, тому маєш досить багато здатностей. Найближчим часом у багатьох з нас, імовірно, виникне такий стан. Ще деякі люди не зможуть високо вдосконалитися. Комбінація того, що вони в собі мають, і їхньої витривалості є жорстко визначеною, тому в деяких людей уже на дуже низьких рівнях відбудеться відкриття Гун і відкриття усвідомлення, остаточне відкриття усвідомлення. З'являться такі люди.

Я вам про це розповів, намагаючись сказати, що коли такі люди з'являться, у жодному разі не приймайте їх за якихось там особливих Пробуджених. Це є дуже серйозною проблемою в самовдосконалюванні. Правильним є лише те, коли чиниш відповідно до Дафа. Побачивши чужі здатності, чудотворну силу, якісь речі, не слідуй за ним, не слухай його. Ти навіть завдаси йому шкоди — у нього виникне радість, і зрештою він усе втратить, у нього все закриється, і зрештою він упаде вниз. Ті, у кого відкрився Гун, теж падають. Якщо не можуть утриматися, ті, у кого відкрилося усвідомлення, теж падають. Навіть Будди, якщо погано себе контролюють, падають униз! Що вже казати про тебе — того, хто вдосконалюється серед звичайних людей! Тому хай би скільки здатностей у тебе проявилось, хай би якими великими вони були, хай би як грандіозно проявлялася чудотворна сила, ти мусиш тримати себе в руках. Зовсім нещодавно деякі з нас, сидячи тут, зникли й незабаром з'явилися знову. Саме так. Проявиться навіть іще більша чудотворна

сила. Що тобі в майбутньому робити в такій ситуації? У майбутньому це може статися або з тобою самим, або з кимось іншим. Як наш учень, послідовник не схийай перед ним голови й не жадай цих речей. Щойно твої думки підуть у неправильному напрямку, як одразу все буде скінчено — ти впадеш униз. А, можливо, твій рівень був навіть вищим, ніж у тієї людини, просто в тебе не проявилася чудотворна сила, та й тільки. Принаймні ти впав у цьому аспекті. Тому, хоч би там що, будьте в цьому уважними. Ми зробили величезний наголос на важливості цього, оскільки це станеться вже дуже скоро. Коли це станеться, а ти не втримаєш над собою контролю, буде кепсько.

Коли в удосконалювальника виникає чи відкривається Гун або справді відкривається усвідомлення, йому не можна вважати себе бозна-ким. Те, що він бачить, він бачить лише на своєму рівні. Оскільки практикувальник дійшов цього етапу в удосконалюванні, тобто цього етапу досягло його усвідомлення і його стандарт Сіньсін, цього етапу, своєю чергою, досягла і його мудрість. Тож у речі більш високого рівня практикувальник, імовірно, не віритиме. Саме через невір'я він і вважає побачене абсолютним. Він думає, що це вже все. А насправді практикувальнику до того ще дуже далеко, адже його рівень лише такий.

У частини людей Гун відкриється на цьому рівні. Якби він і далі вдосконалювався вгору, то більше не зміг би підвищитися. Тому тільки й лишається, що відкрити йому Гун та усвідомлення на цьому рівні. Серед тих з нас, хто відтепер удосконалився, в одних усвідомлення відкриється на рівні малих дао людського світу, у других — на різних рівнях, у третіх — під час здобуття Повноправного досягнення. Найвищим є відкриття усвідомлення під час здобуття Повноправного досягнення. Тоді можна бачити все на різних рівнях, а також там проявлятися. Навіть ті, хто досягає відкриття Гун і відкриття усвідомлення на найнижчих рівнях малих дао людського світу, теж можуть бачити деякі простори й деяких Пробуджених, а також з ними спілкуватися. Тієї пори не будь самовдоволенним, адже ті, хто досягає відкриття Гун на рівні малих дао людського світу, на низьких рівнях, не здобувають Повноправного досягнення. Це точно. Тоді що ж робити? Такій людині не залишається нічого іншого, як триматися на цьому рівні. Удосконалювання на більш високий рівень буде справою майбутнього. Для чого утримувати його від відкриття Гун, якщо він міг удосконалитися лише до такої висоти? Постійно вдосконалюється вгору, однак підвищитися не може. Тому в нього вже відкривається Гун, його вдосконалювання вже дійшло кінця. З'явиться багато таких людей. Хай би які обставини виникали, неодмінно треба втримати під контролем свій Сіньсін. Дійсно правильним є лише те, коли вчиняєш згідно з Дафа. І твої здатності, і твоє відкриття Гун ти здобув у вдосконалюванні за Дафа. Якщо ти ставитимеш Дафа на другорядне місце, а свою чудотворну силу — на перше, або, коли в тебе відкриється усвідомлення, уважатимеш, ніби те чи інше твоє розуміння є правильним, аж до того, що ти вважатимеш себе особливим, ніби ти вже перевищив Дафа, тоді, я б сказав, ти вже почав падати вниз, це вже небезпечно, і ставатиме дедалі гірше. Тоді ти

справді опинишся в біді. Твоє вдосконалювання зійде нанівець. Може статися, що ти впадеш униз, і твоє вдосконалювання стане марним.

Я також тобі скажу: зміст цієї книги є поєднанням мого викладання Закону на кількох курсах. Усе це виклав я, кожна фразу сказав я. Усе це було слово в слово знято, слово в слово списано з аудіокaset. Це мої послідовники, учні допомогли мені списати лекції зі звукозаписів. Потім я раз по раз уносив правки. Усе це — мій Закон. Саме цей Закон я і викладав.

ЛЕКЦІЯ СЬОМА

ПРО ВБИВСТВО ЖИВИХ ІСТОТ

Тема вбивства живих істот дуже дражлива. Якщо казати про практикувальників, наші вимоги досить суворі: практикувальникам не можна вбивати. Незалежно від того, це Школа Будди, Школа Дао, методи практики Цімень, хай би яка це була школа чи течія, якщо це вдосконалювання за істинним методом, усі ставляться до цього дуже категорично — не дозволяють убивати живих істот. Це є безперечним. Оскільки після вбивства виникають колосальні проблеми, ми маємо поговорити про це детально. Під убивством у первинному буддизмі здебільшого малося на увазі вбивство людини, що було найтяжчим. Згодом почали вважати дуже важливими великих істот, велику худобу чи порівняно великих тварин. Чому ж у колах удосконалювальників завжди настільки суворо ставилися до питання вбивства живих істот? У минулому в буддизмі казали, що, коли тих, хто не мав померти, було вбито, вони перетворюються на самотні душі й диких привидів. Раніше звертали велику увагу на ритуал спасіння душ загиблих, який був спрямований саме на таких людей. Якщо не провести для них цього ритуалу, то цим істотам нічого їсти й пити, і вони перебувають у дуже гіркому становищі. Так колись уважали в буддизмі.

Ми кажемо, що коли одна людина зробила іншій щось погане, то вона віддасть їй досить великий Де як компенсацію. Це ми, як правило, маємо на увазі привласнення чужих речей та іншого. Та якщо відразу обірвати чиєсь життя — чи то тварини, чи то іншої істоти, — це створить неймовірно велику карму. У минулому під убивством здебільшого мали на увазі вбивство людини — це створювало досить величезну карму. Але вбивство звичайних істот також не є легким проступком. Воно безпосередньо створює дуже велику карму. Зокрема, як практикувальнику в процесі вдосконалювання на різних рівнях тобі встановлюють невеличкі біди. Усе це твоя власна карма, твої власні біди. Їх розставлено на різних рівнях, щоб дати тобі підвищитися. Достатньо того, щоб ти тільки підвищив Сіньсін, як уже зможеш їх пройти. Та якщо відразу буде додано настільки колосальну карму, тоді як ти це пройдеши? Покладаючись на свій Сіньсін, ти ніяк не зможеш це пройти. Як наслідок, ти, можливо, уже зовсім не зможеш удосконалюватися.

Ми виявили, що коли людина народжується, у певних межах Космосу одночасно народжується багато-багато її «я», які мають однакову з нею зовнішність, одне ім'я і майже таку саму поведінку, тому їх можна називати частинами її єдиного цілого. Це містить таку проблему: якщо одна з істот (так само відбувається і з життям великої тварини) раптом загинула, а всі інші її «я» кожного простору не дійшли кінця процесу життя, який було визначено спочатку, то їм належатиме прожити ще дуже багато років. Отже, загинула істота потрапляє в становище, коли не має притулку, і дрейфує в Космосі. Колись поговорювали про самотніх душ і диких привидів, яким

нічого їсти й пити і які дуже страждають. Може, воно й так. Але ми цілком достовірно бачимо, що вбита істота перебуває в дуже страшному становищі. Вона весь час чекає. Чекає, доки всі її «я» кожного простору дійдуть кінця свого життєвого процесу. І лише тоді вони разом зможуть шукати свій притулок. Чим триваліший час очікування, тим тяжчі страждання такої істоти. І чим тяжчі її страждання, тим більше вона невпинно передає в тіло вбивці карму, яка спричиняє її муки. Подумай: наскільки колосальну карму ти собі додаси? Ми це побачили за допомогою здатностей.

Ми також побачили таку ситуацію: коли людина народжується, в особливому просторі вже є форма існування всього її життя. Тобто там уже міститься все те, що ця людина повинна буде робити на кожному етапі свого життя. Хто ж розплановує все її життя? Цілком очевидно, це робить ще вища Істота. Наприклад, у суспільстві звичайних людей після свого народження вона перебуває в сім'ї, у школі або, коли виросте, — на підприємстві. Через свою роботу людина встановлює всебічні зв'язки із суспільством. Тобто так розплановано побудову цілого суспільства. Але через те, що ця істота раптом загинула, усе пішло не за встановленим спочатку планом — сталися зміни. Тоді та Вища істота аж ніяк не пощадить того, хто зірвав цю справу. Замисліться: будучи практикувальниками, ми вдосконалюємося на високі рівні. Якщо істота високого рівня не пощадить ту людину, скажіть, хіба та ще зможе вдосконалюватися? Рівень деяких учителів не такий високий, як у Вищої істоти, що планує цю справу. Тому навіть учитель тієї людини разом з нею потрапить у біду — навіть його буде скинуто вниз. Подумай: хіба це звичайна проблема? Отже, якщо хтось скоїть такий учинок, йому вже буде дуже важко вдосконалюватися.

Серед тих, хто навчається Фалунь Дафа, можливо, є такі, хто бився у воєнний час. Війна є станом, викликаним великими змінами цілих небесних знамень. Ти ж усього-на-всього один з елементів того стану. Якби під час змін небесних знамень унизу ніхто нічого не робив, то це все-таки не змогло б викликати в суспільстві звичайних людей такий стан, а отже, це вже не називалося б змінами небесних знамень. Такі події розвиваються слідом за більш значними змінами. Не можна робити тебе цілком відповідальним за ту подію. Ми тут кажемо про карму, принесену вбивством заради особистої боротьби, або заради задоволення власних інтересів, або коли хтось тобі чимось заважає, і ти, хоч би там що, хочеш скоїти лихий учинок. Щоразу ж, коли це стосується великих змін цілого простору, великих змін становища в суспільстві, це не твоя справа.

Убивство живих істот створює величезну карму. Тож деякі з вас подумали: «Не можна вбивати живих істот. Але ж я вдома готую їжу... Якщо я не вбиватиму, що ж моїй родині тоді їсти?» Це конкретне питання мене не турбує. Я викладаю практикувальникам Закон, а не цілком довільно кажу звичайним людям, як їм потрібно жити. Як учиняти в конкретних питаннях, оцінюй згідно з Дафа: як, тобі здається, правильно робити, так і роби. Звичайні люди як хочуть, так і вчиняють. То їхні справи. Неможливо, щоб усі люди щиро вдосконалювалися. А до

практикувальників уже слід висувати вимоги за високими критеріями. Отже, висунуті тут умови адресовано практикувальникам.

Живими є не лише люди й тварини, а й рослини. В інших просторах життя втілюється в будь-якій матерії. Коли твоє небесне око відкривається на рівні Прозріння ока Закону, ти виявляєш, що каміння, стіни — усі предмети — розмовляють, вітаються з тобою. Можливо, хтось із вас подумав: «Ну то зернові та овочі, які ми їмо, теж є живими»; а також «Що робити, коли вдома з'явилися мухи й комарі? Улітку від укусів комарів стає надзвичайно нестерпно. Бачиш, як вони тебе кусають, але залишаєшся нерухомим. Бачиш, як мухи сідають на їжу й дуже її забруднюють, але прибивати їх знову-таки не можна». Я вам скажу. Нам не можна довільно й безпричинно вбивати живих істот. Але ми й не можемо стати педантичними джентльменами, що весь час приділяють увагу цим дрібницям і, коли йдуть дорогою, стрибають, боячись розчавити навіть мурах. Я б сказав, що ти живеш стомливо. Хіба це не є знову нав'язливою ідеєю? Ти пройшов стрибаючи й не розчавив мурах, але все-таки розчавив численних мікроорганізмів. У мікроскопічному стані існує багато ще менших істот, є ж іще грибки й бактерії. Можливо, ти чимало їх розчавив. Нам що, через це відмовитися жити? Не можна такими ставати. Так буде неможливо вдосконалюватися. Потрібно звертати свою увагу на важливі речі і вдосконалюватися з гідністю.

Коли вже ми, люди, живемо, то й маємо право підтримувати своє життя. Отже, наше життєве середовище має відповідати вимогам людського життя. Нам не можна навмисне завдавати живим істотам шкоди, але, з другого боку, нам не можна надто грузнути в цих дрібницях. Наприклад, овочі та зернові продукти живі, але ми не можемо через те, що вони живі, нічого не їсти й не пити. Інакше про яку ще практику тоді можна буде вести мову?! Потрібно дивитися ширше. Наприклад, коли ти йшов дорогою, а мурахи та інші комахи забігли тобі під ноги, і їх було розчавлено, — тоді, можливо, їм слід було померти, адже ти завдав їм шкоди не навмисне. У живому світі або серед мікроорганізмів існує проблема екологічного балансу. Якщо їх стане забагато, вони заповнять усе навколо. Тому ми дотримуємося вдосконалювання з гідністю. Коли вдома з'являються мухи й комарі, ми їх виганяємо і встановлюємо на вікна москітні сітки, що не даватимуть їм залітати. Та іноді їх вигнати не вдається, тоді вбили, так вбили. У просторі, у якому мешкають люди, вони кусають людей, шкодять людям. Звичайно, потрібно їх виганяти. А якщо цього зробити не виходить, не можна просто так стояти й дивитися, як вони кусають людей. Ти практикувальник і за себе не боїшся, адже ти несприйнятливий до хвороб. Але твої рідні не практикують і є звичайними людьми, у яких усе ще існує проблема зараження хворобами. Не можна залишатися бездіяльним, коли бачиш, що комахи кусають твою дитину в обличчя.

Наведу вам приклад. Є така історія, що сталася за молодих років Шак'ямуні. Одного дня Шак'ямуні потрібно було прийняти ванну. Він сказав своєму послідовникові почистити ванну, що стояла в лісі. Його послідовник прийшов туди й побачив, що по

всій ванні повзають комахи. Щоб її почистити, потрібно було комах умертвити. Він повернувся до Шак'ямуні й сказав: «По всій ванні повзають комахи». Шак'ямуні й не глянув на нього, а лише промовив: «Ну то піди її вичисти». Цей послідовник прийшов до ванни й побачив, що йому нізвідки почати — один рух рукою, і комахи загинуть. Зробивши ще одне коло, він знову повернувся до Шак'ямуні й сказав: «Шановний учителю, по всій ванні повзають комахи. Від одного руху моєї руки вони загинуть». Шак'ямуні поглянув на нього й сказав: «Я тебе попросив почистити ванну». Його послідовника раптом осінило, і він умить вичистив ванну. Це ілюструє таку проблему: ми не можемо не митися через комах; не можемо шукати собі житло надворі через комарів; не можемо через те, що злаки теж живі, овочі теж живі, «затягнути собі горло», нічого не їсти й не пити. Ні. Нам слід налагодити цей зв'язок і вдосконалюватися велично. Ми не завдаємо істотам шкоди навмисне, і цього вже достатньо. Водночас людина повинна мати свій життєвий простір і життєві умови, які також треба захищати. Людина має підтримувати своє життя й нормальний побут.

Раніше деякі фальшиві майстри цігун казали: «Першого й п'ятнадцятого числа за місячним календарем живих істот убивати можна». А інші казали: «Можна вбивати двоногих», — неначе двоногі не є живими істотами. Невже вбивство живих істот у перші та п'ятнадцяті числа вважається вже не вбивством, а копанням землі? Те, що майстер цігун фальшивий, цілком можна визначити, судячи з його слів і поведінки: що він каже, за чим женеться. Зазвичай усякий майстер цігун, що таке каже, одержимий футі. Поглянь, майстер, одержимий лисицею, їсть курятину з таким виглядом, що просто-таки «пожирає, як вовк, заковтує, як тигр». Навіть кісток не бажає виплюнути.

Убивство живих істот не лише величезну карму створює, а й порушує тему Милосердя. Хіба ми, удосконалювальники, не повинні мати Милосердя? Коли наше Милосердя проявляється, ми можемо побачити, що всі істоти страждають. Хай би на кого глянув, усім гірко. Виникне таке явище.

ПРО ВЖИВАННЯ М'ЯСА

Уживання м'яса — це теж дуже дражлива тема. Але вживання м'яса не є вбивством живих істот. Ви вивчаєте Закон уже стільки часу, і ми не вимагали, щоб ви перестали вживати м'ясо. Дуже багато майстрів цігун, тільки-но ти прийшов на курси, уже тобі кажуть: «Відтепер більше не можна їсти м'ясо». Ти, імовірно, думаєш: «Раптом стало не можна їсти м'ясо. Я ще до цього морально не підготовлений!» Можливо, сьогодні вдома на обід тушкована курка, смажена риба. Пахне дуже смачно, а ось їсти не можна. У вдосконалюванні в релігіях те ж саме — силують не вживати м'ясо. Як правило, у цігун Школи Будди і в деяких цігун Школи Дао теж так кажуть — м'ясо їсти не можна. Ми тут не змушували вас так учиняти, але ми також приділяємо цьому увагу. Тоді як ми до цього ставимося? У нашому методі практики Закон

виплавляє людину. Метод, у якому Закон виплавляє людину, означає, що деякі стани проявляються з Гун, із Закону. У процесі практики на різних рівнях виникають різні стани. Отже, одного дня або сьогодні після закінчення моєї лекції хтось увійде в такий стан: він більше не зможе їсти м'ясо. Запах м'яса для нього стане дуже смердючим. Коли він його з'їсть, то захоче блювати. Це не те, що тебе штучно обмежують, не даючи тобі їсти м'ясо, чи те, що ти сам себе силуєш його не їсти, а виходить від душі. Коли досягаєш цього рівня, з Гун відображається те, що більше не можеш уживати м'ясо. Навіть якщо ти його й проковтнеш, то дійсно виблюєш назад.

Наші досвідчені учні знають, що в удосконалюванні за Фалунь Дафа виникає цей стан, що на різних рівнях проявляються різні стани. Деякі з тих, хто навчається, мають дуже велику жагу, сильне бажання їсти м'ясо. Зазвичай вони можуть дуже багато його з'їсти. Коли іншим м'ясо здається дуже смердючим, вони такого не відчують і все ще можуть його їсти. Що ж зробити, щоб вони відкинули цю нав'язливу ідею? Коли вони їстимуть м'ясо, у них заболить живіт. А коли його не їстимуть, не болітиме. Виникне такий стан. Це означає, що більше не можна їсти м'ясо. Невже в нашій школі відтоді поривають усякі зв'язки з м'ясом? Ні. Як ставитися до цієї проблеми? Коли не можеш їсти м'ясо, це приходить дійсно від душі. І в чому ж мета? Те, коли в монастирському вдосконалюванні силуєть тебе не вживати м'ясо, і наш прояв, коли не можеш його їсти, призначені для того, щоб позбавити людину пристрасті до м'яса та відповідної нав'язливої ідеї.

Деякі люди, коли взяли тарілку з їжею, якщо там немає м'яса, просто-таки не можуть доїсти страву. Це пристрасть звичайних людей. Одного дня вранці я виходив із задніх воріт парку Перемоги в Чанчуні. Троє людей, голосно волаючи й сварячись, виходили із задніх воріт. Один з них казав: «Який там іще цігун, якщо не можна їсти м'ясо?! Скороти мені життя на десять років, усе одно його їстиму!» Ось наскільки велика його пристрасть. Замисліться: чи не слід позбутися такої пристрасті? Безперечно, слід. Людина в процесі вдосконалювання якраз і позбувається всіляких пристрастей та нав'язливих ідей. Скажемо прямо: якщо бажання їсти м'ясо не усунено, хіба це не означає, що не усунено нав'язливу ідею? Хіба так можна досягти Повної Досконалості? Отже, якщо хтось має нав'язливу ідею, то йому слід її позбутися. Але, з другого боку, практикувальник відтоді перестає вживати м'ясо не назавжди. Мета не в тому, щоб не давати тобі вживати м'ясо. Мета — не давати тобі мати цю нав'язливу ідею. Якщо в той період, коли ти не можеш їсти м'ясо, ти усунеш цю нав'язливу ідею, то згодом, імовірно, знову зможеш його їсти. Запах м'яса перестане бути для тебе смердючим, а смак — таким мерзенним. Тоді їж собі. Це не має значення.

Коли ти зможеш його їсти, у тебе вже зникне нав'язлива ідея, зникне пристрасть до м'яса. Але станеться велика зміна. Потім, коли ти знову їстимеш м'ясо, воно вже не буде для тебе смачним. Якщо вдома приготують м'ясо, ти їстимеш його разом з усіма, якщо ні, ти навіть про нього й не згадаєш. Коли ти їстимеш м'ясо, воно не

здаватиметься тобі ароматним. Ось який виникне стан. Але вдосконалюватися серед звичайних людей дуже важко. Якщо вдома постійно готуватимуть м'ясо, то з плином часу воно знову почне здаватися тобі смачним. Згодом станеться рецидив. У всьому процесі вдосконалювання стаються багаторазові такі рецидиви. Раптом ти знову не зможеш їсти м'ясо. Як не зможеш, то й не їж. Ти справді не зможеш їсти м'ясо. Якщо з'їси, то тебе знудить. Коли ж ти знову зможеш його їсти, то їж. Скорися природному плинові речей. Питання не в тому, вживати чи не вживати м'ясо. Ключ у тому, щоб позбутися нав'язливої ідеї.

У нашій школі Фалунь Дафа люди просуваються досить швидко. Достатньо того, щоб ти підвищував свій Сіньсін, і кожний рівень ти прориватимеш дуже швидко. Деякі з вас і так уже не дуже ласі до м'яса, їм байдуже, є воно чи ні. У таких людей цей стан протриває лише 1–2 тижні і вже мине, вони вже зітнуть цю нав'язливу ідею. А в деяких він триватиме місяць, два, три місяці, можливо, пів року. За відсутності вкрай особливих обставин вони знову зможуть уживати м'ясо не пізніше ніж за рік. Адже м'ясо вже стало невіддільною частиною людського раціону. Але тим, хто професійно вдосконалюється в монастирях, не можна їсти м'ясо.

Поговоримо про позицію буддизму щодо вживання м'яса. У найбільш ранньому первинному буддизмі не утримувалися від м'яса. Коли свого часу Шак'ямуні вів за собою послідовників у їхньому щирому вдосконалюванні в лісі, тоді зовсім не було заповіді про невживання м'яса. Чому ж її не було? Бо, коли Шак'ямуні 2500 років тому викладав Закон, людське суспільство було дуже відсталим. У багатьох регіонах було сільське господарство, а в багатьох його ще не було. Площа орної землі була дуже малою, усюди простягалися ліси. Із зерновими культурами була надзвичайно напружена ситуація, вони траплялися вкрай рідко. Люди, які щойно вийшли з лона первісного суспільства, жили здебільшого полюванням. У численних регіонах м'ясо було для людей основною їжею. Щоб максимальною мірою позбавити своїх послідовників нав'язливих ідей, Шак'ямуні не давав їм торкатися ніяких грошей, майна тощо. Він навчав учнів просити їжу, збирати подаяння. Що їм люди давали, те вони і їли, адже вдосконалювальникам не можна було перебирати харчами. А серед їжі, яку їм давали, могло бути й м'ясо.

Проте в первинному буддизмі було формулювання про невживання забороненої їжі. Утримання від забороненої їжі походить саме з первинного буддизму. Але нині забороненою їжею виставляють уживання м'яса. Насправді ж тоді під нею малося на увазі не м'ясо, а цибуля, імбир, часник і тому подібне. Чому ж це вважали забороненою їжею? Численні ченці зараз не можуть цього пояснити, бо багато хто з них по-справжньому не вдосконалюється і багато чого не знає. Те, що проповідував Шак'ямуні, називалося «Заповідь, Медитація, Мудрість». Заповідь — це зречення всіх бажань звичайних людей; під Медитацією мається на увазі те, що практикувальник удосконалюється цілковито в медитації, — йому треба повністю поринути в медитацію. Усе, що заважало їм поринути в медитацію і не давало вдосконалюватися, уважали серйозною завадою. Якщо хтось з'їдав цибулю, імбир

або часник, то видихав надзвичайно гострий запах. Тієї пори ченці, утворюючи кола із сімох-вісьмох людей, коло за колом сиділи в медитації в лісі чи в печері. Якщо хтось з'їдав щось таке, то спричиняв різкий і дуже дратівний запах. Цим він заважав іншим медитувати, заважав їм поринути в медитацію, серйозно перешкоджав їхньому практикуванню. З огляду на це й була така заповідь — таку їжу вважали забороненою і не дозволяли її вживати. Цей нечистий запах дуже огидний багатьом істотам, що виробляються в людському тілі шляхом удосконалювання. Цибуля, імбир і часник також можуть стимулювати появу в людини пристрасті — якщо їх багато їсти, то можна до них приохотитися. Тому їх і вважали забороненою їжею.

У минулому багато ченців після того, як досягли в удосконалюванні дуже високого рівня й набули стану відкритого або напіввідкритого Гун, знали, що заповіді, яких дотримуєшся у процесі вдосконалювання, є несуттєвими. Коли зміг звільнитися від нав'язливої ідеї, сама матерія вже геть не відіграє ролі, а дійсно створює людині завади саме нав'язлива ідея. Тому ченці високого рівня, які були протягом історії, побачили, що вживання м'яса для людини не є якимось ключовим питанням. Ключове питання: чи можеш ти позбутися відповідної нав'язливої ідеї. Якщо не маєш нав'язливої ідеї, то, хай би що ти їв, щоб наїстися, усе годиться. Оскільки в монастирях саме так удосконалюються, то багато хто вже до такого звик. Крім того, це вже є не одним лише питанням заповіді, а стало входити в монастирські правила й розпорядок. Там зовсім не можна вживати м'ясо, тож люди вже звикли так удосконалюватися. Візьмімо ченця на ім'я Цзігун. У художній творчості з нього зробили яскравого персонажа: ченцям не слід уживати м'ясо, а він його вживав, і це дуже виокремлює його з-поміж інших. Насправді ж, коли Цзігуна вигнали з монастиря Лін'їньси, звичайно, їжа стала для нього дуже нагальною проблемою — настав критичний момент для його виживання. Щоб заповнити шлунок, що йому вдавалося роздобути, те він і їв. Він лише хотів заповнити шлунок і не мав жодної нав'язливої ідеї, пов'язаної з їжею, йому було однаково. Досягнувши свого рівня в удосконалюванні, він зрозумів цей принцип. Насправді Цзігун усього-на-всього якихось один чи два рази випадково їв м'ясо, от і все. Щойно хтось розповів про ченця, який уживає м'ясо, і письменник зацікавився. Чим тема дивовижніша, тим більш охоче люди це читатимуть. Художні ж твори походять з нашого життя, але виходять за межі життя. Так цей персонаж і набув популярності. Насправді якщо дійсно позбудешся відповідної нав'язливої ідеї, то немає значення, що ти їси, щоб наїстися.

У Південно-Східній Азії або на півдні Китаю, у районі провінцій Гуандун і Гуансі, деякі світські буддисти в розмові не згадують того, що вони вдосконалюються в Будду, неначе термін «удосконалювання в Будду» надто старомодний. Вони кажуть, що вони пісники, вегетаріанці. Тобто вони мають на увазі те, що шляхом вегетаріанства вдосконалюються в Будду. Такі світські буддисти вважають удосконалювання в Будду чимось настільки примітивним. Хіба одного лише вегетаріанства вже достатньо для того, щоб удосконалитися в Будду? Як вам відомо, бажання їсти

м'ясо — це всього-на-всього лише один з видів нав'язливих ідей, пристрастей, лише одна така ідея. Вегетаріанство вказує на те, що ти усунув лише одну таку нав'язливу ідею. Також потрібно позбутися заздрості, потягу до суперництва й боротьби, радості, потягу показувати себе й найрізноманітніших ідей, яких людина має велику кількість. Повної Досконалості в самовдосконалюванні можна досягти, тільки якщо відкинути всі такі ідеї та бажання. А ось коли позбутися лише бажання їсти м'ясо, то хіба цього достатньо для вдосконалення в Будду? Таке твердження є хибним.

Якщо казати про те, що людина їсть, то справа не обмежується одним лише вживанням м'яса. Не можна бути ласим ні до якої їжі — те ж саме і з уживанням інших продуктів. Деякі з вас кажуть: «Я люблю їсти це». То також пристрасть. Удосконалювальники по досягненню певного ступеня не мають такої нав'язливої ідеї. Звичайно, ми викладаємо наш Закон на дуже високому рівні, робимо це, переплітаючи різні рівні. Неможливо відразу цього досягти. Скажімо, тобі хочеться їсти ту страву. Як ти справді дійдеш у вдосконалюванні того етапу, коли слід таке бажання усунути, то ти вже не зможеш її їсти. Якщо з'їси, то її смак буде вже не таким, а, можливо, якимось іншим. Коли я працював на підприємстві, їдальня при ньому постійно зазнавала збитків і згодом закрилася. Як вона закрилася, усі почали приносити обіди із собою. Приготування вранці якоїсь їжі є дуже клопітним, адже тоді ти дуже зайнятий тим, що збираєшся на роботу. Іноді я купував по дві парові булочки й по порції тофу під соєвим соусом. Якщо логічно розмірковувати, настільки пісне, мабуть, уживати годиться. Але весь час це їсти теж не можна. Тут так само тобі дають усунути цю нав'язливу ідею. Щойно ти поглянеш на тофу, як зроблять так, щоб у тебе в шлунку виділилася кислота, унаслідок чого ти більше не зможеш його їсти. Боятися, що в тебе виникне нав'язлива ідея. Звичайно, щоб таке проявилось, потрібно досягти в удосконалюванні певного рівня. Коли лише починаєш, такого не буває.

У Школі Будди не вживають спиртного. Чи бачив ти таке, щоб хтось із Будд тримав глечик вина? Ні. Я розповідав про стан, коли ти не можеш їсти м'ясо. Під час удосконалювання серед звичайних людей, після того як ти позбудешся нав'язливої ідеї, то згодом знову зможеш без проблем його вживати. Але після того, як ти перестанеш уживати алкоголь, тобі більше не можна буде його вживати. Адже в тілі практикувальника всюди міститься Гун, чи не так? Гун усіляких форм. Деякі здатності проявляються на поверхні твого тіла. Усі вони чисті. Щойно ти вип'єш щось спиртне, як — «Фіть!» — усі такі здатності відразу залишать твоє тіло. В одну мить у тобі нічого не зостанеться, адже всі вони не терплять запаху спирту. Ти заразився звичкою, якої дуже важко позбутися. Уживаючи алкоголь, людина духовно деградує. А чому в деяких школах удосконалювання Великого Дао пити вино потрібно? Бо вони не вдосконалюють своєї головної душі. Це робиться для того, щоб задурманювати головну душу.

Одні люди не тямлять свого життя без спиртного; другі напиваються; треті допилися до того, що вже отруєні спиртом, навіть обідати не починають, якщо не випили, —

не пити вони вже не можуть. Нам же, практикувальникам, не слід бути такими. Уживання алкоголю, безперечно, викликає звикання. Це ж пристрасть. Це стимулює людські нерви, що відповідають за звикання, — чим більше п'єш, тим більшою стає шкідлива звичка. Поміркуймо як практикувальники: чи не слід нам усунути цю нав'язливу ідею? Цю нав'язливу ідею теж потрібно усунути. Хтось із вас подумав: «Ні! Я працюю на прийомах і святкуваннях»; або «Я спеціалізуюся на ділових контактах з торговими агентами. Без випивки важко вести бізнес». Я б сказав, що навряд чи це так. Як правило, коли ведеш ділові переговори, особливо з іноземцями, і обговорюєш із кимось угоду, то ти собі замовляєш безалкогольний напій, другий замовляє мінеральну воду, третій — кухоль пива. Ніхто тебе не примушує пити спиртне. Ти п'єш те, що ти сам замовив. Скільки хочеш, стільки й п'єш. Особливо серед інтелігентних людей — серед них тим паче не буває такого, щоб хтось когось примушував пити. Часто це так.

Куріння — це теж нав'язлива ідея. Деякі люди кажуть, що куріння збадьорює. Я скажу, що це обман і себе, й інших. Деякі люди, коли втомилися від праці або від написання чогось і хочуть трохи перепочити, то викурюють сигарету. Після того вони відчувають, що збадьорилися. Насправді ж ні. Це відбувається завдяки тому, що вони трішки перепочили. Думки людини можуть створювати їй ілюзію, а також обман чуттів. Тоді згодом дійсно формується таке уявлення, ілюзія: тобі здається, ніби куріння тебе збадьорює. Такого зовсім не може бути. Воно не дає такого ефекту. Куріння не приносить людському тілу анітрохи користі. Коли патологоанатом здійснює розтин тіла людини, яка тривалий час курила, то бачить, що в неї все дихальне горло чорне, і всередині легенів усе чорніє.

Адже ми, практикувальники, звертаємо велику увагу на очищення організму, чи не так? Ми невпинно очищуємо організм, невпинно піднімаємося до високих рівнів. А ти, навпаки, заносиш це у своє тіло. Твої дії прямо протилежні нашим, чи не так? Крім того, це теж є великою пристрастю. Деякі люди знають, що курити погано, ось тільки кинути не можуть. Насправді, скажу я вам, якщо людиною не керують правильні думки, і вона просто ось так схоче кинути курити, то це буде не дуже просто. Будучи вдосконалювальником, спробуй сьогодні позбутися цього як нав'язливої ідеї та подивися, чи зможеш кинути. Тим, хто справді бажає вдосконалюватися, я рекомендую із цієї миті кинути курити. Гарантую, що ти зможеш цього домогтися. У залі, де проходять наші курси, ніхто з вас не згадав про те, щоб покурити. Якщо ти хочеш кинути, гарантую — ти зможеш. Коли ти знову візьмеш сигарету, вона матиме не той смак. Як читатимеш цю лекцію моєї книги, буде такий самий ефект. Звичайно, якщо ти не бажаєш удосконалюватися, то ми більше не будемо в це втручатися. Я вважаю, що як удосконалювальник ти маєш кинути курити. Я вже наводив такий приклад: чи бачив ти таке, щоб хтось із Будд чи Даосів сидів із сигаретою в роті? Як таке може бути? Що ти як удосконалювальник маєш на меті?! Хіба тобі не слід кинути курити? Тому я і кажу: якщо хочеш удосконалюватися, кинь це. Куріння шкодить твоєму здоров'ю. З другого боку, воно

є пристрастю й прямо протилежним до вимог, що висуваються нам, удосконалювальникам.

ЗАЗДРІСТЬ

Під час викладання Закону я часто порушую тему заздрості. Чому? Бо заздрість у Китаї проявляється вкрай люто — до такої міри, що вона стала для нас природною, і ти сам навіть її не відчуваєш. Чому ж китайці мають таку велику заздрість? Це теж має свої витоки. У минулому китайці зазнали досить глибокого впливу конфуціанства й за темпераментом здебільшого є інтровертами. Коли ми гніваємося, то цього не показуємо, коли радіємо — теж. Ми відрізняємося стриманістю й терпінням. Оскільки всі вже до такого звикли, то в усій нашій нації сформувався дуже інтровертивний темперамент. Звичайно, він має свої позитивні сторони: насправді ти обдарований, але цього не афішуєш. Але такий характер має й недоліки: він може призводити до поганого стану. Особливо коли настав Кінцевий період Закону, ця погана сторона стала ще помітнішою — вона може розвивати в людях заздрість. Якщо в когось сталася радісна подія, і він це показав, то інші відразу починають страшенно заздрити. Коли хто-небудь на якомусь підприємстві чи за його межами отримує нагороду або невеличку вигоду, то, повернувшись назад, не наважується випустити про це ні пари з вуст, адже якщо інші про це дізнаються, то втратять душевну рівновагу. Люди Заходу називають це східною заздрістю чи, по-іншому, азійською заздрістю. Увесь азійський регіон зазнав досить глибокого впливу китайського конфуціанства, у всіх це трішки присутнє. Але досить інтенсивно це проявляється винятково в нашому Китаї.

Це певною мірою пов'язано з ідеєю абсолютної рівності, яку впроваджували в нас раніше: усе одно, якщо небо обвалиться, помруть усі; якщо буде якась вигода, поділимо її нарівно; під час підвищення зарплатні збільшимо її кожному, всупереч прийнятому раніше в Китаї правилу «підвищувати лише кільком відсоткам людей за раз». Така ідеологія на вигляд начебто дуже правильна: усі рівні. А насправді як усі можуть бути рівними? Кожний має різну роботу і працює з різною старанністю. Крім того, у нашому Всесвіті є принцип: «Не втратиш — не здобудеш. Щоб здобути, треба втратити». Звичайні люди кажуть: «Якщо не постараєшся, то нічого й не доможешся. Якщо працюєш багато, то багато і отримаєш. Коли мало попрацюєш, то і отримаєш мало. Якщо багато віддаси, то й здобути маєш багато». Раніше, під час упровадження ідеї абсолютної рівності, казали: «Усі люди народилися рівними. Це подальше життя їх змінило». На мою думку, це сказано надто категорично. Коли щось є надто категоричним, то воно є хибним. Чому хтось народжується чоловіком, а хтось — жінкою? Чому люди мають різну зовнішність? Деякі люди народжуються хворими, потворними. Люди не є рівними. На високому рівні ми бачимо, що в іншому просторі видно все життя людини. Хіба воно може бути в усіх однаковим? Усі хочуть

бути рівними. Як ти будеш рівним з іншими, коли у твоєму житті цього немає? Люди не рівні.

У західних країнах люди за темпераментом здебільшого є екстравертами: коли вони радіють, це можна побачити, коли гніваються — теж. Такий темперамент має свої переваги, але має й недоліки — нестриманість. Через різницю в підході двох темпераментів один і той самий учинок має різний ефект. У Китаї, якщо бос тебе похвалив або надав якусь вигоду, то інші втрачають душевну рівновагу. Якщо ти отримав трішки більше преміальних, то злодійкувато ховаєш їх у кишеню, щоб про це не дізналися інші. Зараз навіть взірцевим працівником бути несолодко: «Ти взірцевий працівник, ти молодець. Ти маєш приходити раніше і йти пізніше. Усю цю роботу виконай ти, адже ти працюєш добре, а ми нікудишні», — над такими уїдливо глумляться. Важко навіть бути доброю людиною.

А якщо таке трапляється за кордоном, то від цього геть інший ефект. Хазяїн бачить, що людина сьогодні добре виконала свою роботу, і дає їй більше преміальних. Людина на очах у всіх з бурхливим захватом перелічує гроші: «Ого скільки грошей мені сьогодні дав хазяїн!» — перебираючи пальцями купюри, вона радісно кожному про це розповідає. Вона не матиме від цього жодних наслідків. Якщо ж ти отримаєш більше преміальних у Китаї, то навіть керівник скаже тобі швидше сховати гроші, щоб інші не побачили. За кордоном, коли дитина в школі отримала оцінку 100%, вона, радісно стрибаючи, біжить і кричить: «Я сьогодні отримав сто! Я отримав сто!» — і так усю дорогу додому. Сусіди відчиняють двері, щоб крикнути: «Гей, Томе! Чудово, малий!» Інші розкривають вікна: «Гей, Джеку! Молодець!» Якщо ж таке трапиться в Китаї — біда: «Я отримав сто, я отримав сто!» — дитина біжить зі школи додому. Навіть до того, як відкрити двері, у кімнаті вже лаються: «Що тут такого? Ну то й що, як ти отримав сто? Чим тут хизуватися?! Хто не отримував сто?!» Із цих двох різних уявлень народжуються різні результати. Таке уявлення може викликати в людині заздрість: інші намагаються стати кращими, ти ж не радієш за них, а втрачаєш душевну рівновагу. Ось до якої проблеми воно призводить.

Ідея абсолютної рівності, яку впроваджували в попередні роки, просто-таки понівечила людські ідеї та уявлення. Наведу конкретний приклад. Людина працює на підприємстві. Вона відчуває, що інші в усьому їй поступаються. Хай би там що вона робила, усе в неї виходить. Вона відчуває себе дійсно видатною. Сама ця людина думає: «Якщо мене призначать директором заводу, управителем, я все одно впораюся; можу впоратися й коли призначать на ще вищу посаду; думаю, у мене вийшло б, навіть якби мене поставили прем'єр-міністром». Керівник, можливо, теж каже, що ця людина молодець, справляється з усім. Колеги, імовірно, також кажуть, що вона молодець, майстер на всі руки, талановита. Проте в їхній бригаді або в тій самій конторі, де вони працюють, є людина, яка ні на що не здатна, ніщо їй не під силу. І ось одного дня виявляється, що підвищили до менеджера цього неумійка, а не вищезгадану людину. Причому він навіть став її керівником. Тоді та

людина втратила душевну рівновагу, стала шукати підтримки і серед керівництва, і серед колег, сповнена обурення і страшенної заздрості.

Я поясню вам такий принцип, який звичайні люди не можуть пізнати: ти вважаєш себе здібним до всього, але тобі це не судилося; він ні на що не здатний, але йому це судилося, от він і став одним з керівних кадрів. Хай би що думали звичайні люди, то думки звичайних людей. З погляду ще вищих Істот, розвиток людського суспільства всього-на-всього йде за спеціально визначеними закономірностями. Отже, що тобі робити все твоє життя, вони тобі планують аж ніяк не згідно з твоїми здатностями. У буддизмі кажуть про почергову кармічну відплату. Вони це тобі планують згідно з твоєю кармою. Хай би якими великими були твої здатності, якщо ти не маєш Де, то, імовірно, у цьому житті ти нічого не матимеш. Ти бачиш, що він ні на що не здатний, але якщо він має великий Де, то стане високопосадовцем, дуже збагатіє. Звичайні люди цього не бачать, тому їм постійно здається, ніби вони мають робити те, що відповідає їхнім здібностям, те, що їм належить робити. Тож усе своє життя вони змагаються й борються, і їхня душа зазнає величезних ран. Вони відчувають велику гіркість і втому, постійний душевний дисбаланс, погано їдять, погано сплять, почуваються пригнічено. Коли ж приходять старість, здоров'я в них стає дуже слабким, і проявляються які завгодно хвороби.

Тоді нам, удосконалювальникам, тим паче не слід так учиняти. Ми скоряємося природному плинові речей. Те, що є твоїм, ти не втрадиш; те, що не є твоїм, ти не вибореш. Звичайно, це не є абсолютним. Якби все було настільки абсолютним, то не існувало би питання скоєння людиною поганих учинків. Тобто в цьому можуть міститися деякі неусталені чинники. Але про нас як практикувальників зазвичай піклуються Тіла Закону Вчителя. Якщо інші захочуть забрати собі щось твоє, то не зможуть цього зробити. Тому ми й скоряємося природному плинові речей. Іноді тобі здається, що якась річ — твоя, інші також кажуть, що вона твоя, а насправді вона не твоя. Ти, можливо, уже вважаєш її своєю, а зрештою виявилось, що вона не твоя. Звідси видно, чи можеш ти це відпустити. Якщо не можеш, то це і є нав'язливою ідеєю, і потрібно в такий спосіб усунути в тобі це прагнення захищати свої інтереси. Ось яка проблема. Оскільки звичайні люди не можуть усвідомити цей принцип, то перед лицем вигоди вони змагаються й борються з іншими.

Заздрість серед звичайних людей проявляється просто-таки вкрай люто. У колах удосконалювальників вона теж завжди була досить помітною. Різні течії цігун не миряться між собою. «Твій цігун гарний», «його цігун гарний», пересуджування — усе це є. Як на мене, усі вони належать до рівня зцілення та оздоровлення. Більшість цігуністів, які між собою змагаються, мають хаотичний Гун, принесений футі. Такі люди не звертають уваги на Сіньсін. Один робить вправи цігун уже понад 20 років, і в нього не проявилися здатності. А дехто щойно почав їх робити, як у нього вже проявилися здатності. Перший одразу втратив душевну рівновагу: «Я вже понад 20 років практикую цігун, і навіть у мене не проявилися здатності. У нього вони проявилися? Які це він має здатності?! — Він страшенно розлютився. — Це він

має футі, спалах і безумство!» Коли один майстер цігун проводив курси, якась особа сиділа в залі й висловлювала свою незгоду з почутим: «Ба, який майстер цігун! Я навіть слухати не бажаю ту дивовижу, що він розповідає». Нехай той майстер справді розповідає гірше за неї, але ж він викладає те, що належить до його власної школи. А ця людина навчається будь-чого. Вона має цілу купу сертифікатів про закінчення курсів. Хай би який майстер проводив курси, вона в усіх них бере участь. Ця людина дійсно багато чого знає, навіть більше за того майстра. Але яка із цього користь? Усе це належить до зцілення та оздоровлення. Чим більше вона цим себе наповнює, тим хаотичнішою і складнішою стає інформація, тим їй важче вдосконалюватися, адже все прийшло в повний безлад. У справжньому вдосконалюванні зосереджуються лише на одній школі, щоб не виникало жодних відхилень. Серед щирих удосконалювальників за Дао теж таке проявляється — вони не миряться одне з одним. Якщо вони не позбулися потягу до суперництва й боротьби, то в них теж може народитися заздрість.

Згадаємо класичний сюжет. На думку Шень Гунбао з роману «Посвята в статус богів», Цзян Цзя і старий, і не має ніяких здатностей, але Юаньши Тяньцзунь призначив саме Цзян Цзя виконувати ритуал посвяти в статус богів. Тоді Шень Гунбао втратив душевну рівновагу: «Чому це саме його призначили проводити посвяту в статус богів?! Поглянь, який я, Шень Гунбао, могутній. Навіть якщо мені відітнути голову, я можу встановити її назад. Чому ж не доручили виконувати посвяту мені?!» Він мав страшенну заздрість і постійно створював Цзян Цзя неприємності.

В епоху Шак'ямуні в первинному буддизмі говорилося про здатності. А зараз у буддизмі більше ніхто не насмілюється про них згадувати. Якщо ти заведеш про них мову, вони скажуть, що ти маєш «спалах і безумство». Які ще там здатності? Вони категорично заперечують їх існування. Чому ж так? Нинішні ченці зовсім не знають, у чому тут справа. Шак'ямуні мав десятох старших послідовників, серед яких він назвав Маудгальяну найкращим у чудотворній силі. Шак'ямуні також мав і послідовниць. Одна з них на ім'я Уппалаванна також була найкращою в чудотворній силі. Коли буддизм проник до Китаю, було те ж саме. Протягом історії з'явилося багато ченців високого рівня. Коли Бодхидхарма прямував до Китаю, він переправився через річку Янцзи на одній стеблині очерету. Однак з поступом історії чудотворну силу дедалі більше й більше витісняли. Основною причиною цього було те, що монастирський старший чернець, чернець-управитель, настоятель і тому подібні люди не обов'язково мали велику моральну основу. Хоча він став настоятелем, старшим ченцем, це не більше ніж посада звичайних людей. Він теж удосконалювальник. Просто він зробив це своєю професією. Ти вдосконалюєшся, не постригшись у ченці, і є любителем. Можеш успішно вдосконалитися чи не можеш, залежить від удосконалювання душі людини. Це є однаковим для всіх — не дозволено навіть найменшого відхилення від цього. А ось молодший чернець, що розпалює вогонь і готує їжу, зовсім не обов'язково є людиною з малою моральною

основою. Чим більше молодший чернець витримує страждань, тим імовірнішим для нього стає відкриття Гун, а чим більше насолод у старшого ченця, тим відкриття Гун для нього є менш імовірним. Адже тут існує проблема перетворювання карми. Молодший чернець постійно і страждає, і втомлюється, тож і карму погашає швидше, і в нього швидше відкривається усвідомлення. Хтозна, можливо, одного дня в нього відразу відкривається Гун. Щойно в нього відкривається Гун, усвідомлення або він досягає напіввідкритого усвідомлення, у нього проявляється чудотворна сила. Ченці всього монастиря приходять до нього, щоб щось у нього спитати. Кожний ним захоплюється. А настоятель уже не може цього стерпіти: «Як же мені тепер бути настоятелем? Що це він має за відкриття усвідомлення? Це спалах і безумство. Вигнати його!» І його вигнали з монастиря. З плином часу в буддизмі нашого ханьського регіону більше ніхто не наважувався обговорювати здатності. Поглянь, наскільки величезні здатності мав Цзігун. Коли він переміщував колоди з гори Емейшань, то за допомогою здатностей одну за одною витягував їх з колодязя вгору. Але зрештою його все одно вигнали з монастиря Лін'їньси.

Проблема заздрості — дуже критична, бо вона безпосередньо стосується того, чи можемо ми досягти Повної Досконалості. Якщо людина не позбувається заздрості, то всі думки, які вона вдосконалила, стають дуже вразливими. Тут є таке положення: коли людина у своєму вдосконалюванні не усуне заздрості, то не здобуде Повноправного досягнення, абсолютно не здобуде. У минулому ви, можливо, чули таке, що Будда Амітабха казав про переродження у світі Будди тих, хто має карму. Але якщо не усунув заздрості, це не дозволено. Коли в інших аспектах трохи не відповідаєш вимогам і, маючи незначну карму, перевтілюєшся у світі Будди, щоб далі вдосконалюватися, то, може, таке й дозволять. Але якщо людина не позбулася заздрості, це категорично заборонено. Сьогодні я кажу практикувальникам: не треба вперто й нерозумно триматися хибних речей! Мета, якої ти прагнеш досягти, — удосконалення на ще вищі рівні. Заздрість обов'язково треба відкинути. Тому ми й пояснили це питання окремо.

ПРО ЛІКУВАННЯ ХВОРИХ

Я заводжу мову про лікування хворих не для того, щоб навчити тебе лікувати. Нікому з послідовників, які щиро вдосконалюються за Фалунь Дафа, не можна лікувати хворих. Щойно ти почнеш лікувати, як мої Тіла Закону цілком заберуть назад усі речі Фалунь Дафа, які ти маєш у своєму тілі. Чому ми ставимось до цього питання настільки суворо? Бо це явище, яке руйнує Дафа. Уже не кажучи про те, що лікування хворих понівечить твоє власне здоров'я. У деяких людей, тільки-но їм удасться когосьвилікувати, аж руки сверблять — хай би кого побачили, тягнуть його до себе полікувати, показують себе. Хіба це не нав'язлива ідея? Вона серйозно заважає людям удосконалюватися.

Багато фальшивих майстрів цігун, користуючись психологією звичайних людей, які після навчання цігун бажають лікувати хворих, навчають тебе цього. Вони кажуть, що випромінювання ці може лікувати інших. Хіба вони не роблять цим із себе посміховисько? Ти маєш ці, й інший має ці. Невже, випроменивши ці, ти полікував іншого? Хтозна, може, його ці полікує тебе! Одна ці не здійснює впливу на іншу. Коли людина вдосконалюється на високому рівні, у неї виникає Гун. Те, що випромінює вона, — це речовини високої енергії. Це дійсно може залікувати чуже захворювання, може на нього вплинути, дати стримувальний ефект, але все-таки не в змозі його викоренити. Отже, щоб справді вилікувати від хвороби, потрібно мати здатності. Лише тоді людину можна буде остаточно вилікувати. Для кожного виду захворювання є така здатність, що спеціально відповідає за лікування від нього. Я б сказав, що одних лише лікувальних здатностей є понад тисячу видів. Скільки є видів хвороб, стільки й видів здатностей, спрямованих на їх виліковування. Якщо ти не маєш цієї здатності, то, хай би як уміло ти лікував, це не спрацює.

Деякі люди в ці роки створили в колах удосконалювальників велику плутанину. Хто серед майстрів цігун, які справді вийшли на люди зцілювати та оздоровлювати інших, серед тих, що із самого початку вийшли прокласти шлях, навчав людей лікувати інших? Усі вони самі тебе зцілювали або навчали тебе таким-то чином удосконалюватися, таким-то чином загартовуватися, навчали тебе методу практики, а далі ти вже сам шляхом вправ зцілювався. Згодом з'явилися фальшиві майстри цігун, що створили нездорову атмосферу. Ті, хто бажає лікувати інших, приваблюють футі. Це неодмінно так. За тодішньої ситуації, деякі майстри цігун лікували. Це робилося для того, щоб узгоджуватися з тодішніми небесними знаменнями. Але це не техніка звичайних людей, і її не можна було залишити їм назавжди. То було викликано тодішніми змінами небесних знамень, було дітищем лише того періоду. Проведення так званого спеціального навчання людей, як лікувати інших, що з'явилось пізніше, — це вже неподобство. Невже звичайній людині достатньо лише трьох-п'яти днів, щоб уже стати здатною лікувати інших? Деякі кажуть: «Я здатний виліковувати таке й таке захворювання». Скажу тобі: кожна така людина має футі. Чи ти знаєш, що за створіння лежить у тебе на спині? Ти маєш футі. Але ти сам цього не відчуваєш, не знаєш. Тобі це здається чудовим, здається, що ти здібний.

Справжнім майстрам цігун, щоб досягти такої мети, потрібно пройти через щире вдосконалювання впродовж багатьох років. Коли ти лікуєш інших, подумай: невже ти маєш такі могутні здатності, щоб усунути людині цю карму? Ти отримав від когось справжню передачу? За три чи навіть два дні ти вже став здатним лікувати інших? Ти можеш руками звичайної людини лікувати інших? Ці фальшиві майстри цігун ухопилися за твоє слабе місце, ухопилися за людську нав'язливу ідею. Ти женешся за здатністю лікувати? Гаразд, вони проведуть лікувальні курси й спеціалізовано навчать тебе лікувальних прийомів: якогось там «уколу з повітрям», «світлового

методу», «викиду ці», «поповнення ці», «акупунктурного масажу», «схоплення в жменю». Назв там дуже багато. Мета — виманити в тебе гроші.

Поговорімо про вищезгадане «схоплення в жменю». Ми бачимо таке становище. Чому людина хворіє? Фундаментальною причиною її хвороб і всіх нещасть є карма — поле чорної матерії. Вона належить до речей із природою їнь, до поганих речей. А погані духи також мають природу їнь. Усі вони належать до чорних. Отже, вони можуть у те місце ввійти. Таке середовище їм пасує. Вони є основною причиною виникнення в людей захворювань. Це є найголовнішим джерелом появи хвороб. Звичайно, є ще дві форми: дуже-дуже дрібні духи у високій концентрації, такі самі, як згусток карми; а також форма транспортування того, що накопичили предки, за допомогою чогось на зразок труби (це трапляється досить рідко). Буває і таке.

Розповімо про найпоширеніше. У людини в якомусь місці виросла пухлина, з'явилося запалення, розростання кісткової речовини й таке інше. В іншому просторі точно в цьому місці перебуває дух — у дуже глибокому просторі присутній дух. Звичайні майстри цігун його не бачать, звичайними надприродними здатностями його не видно. Вони можуть бачити лише те, що в тілі людини виникла чорна ці. Де міститься чорна ці, те місце і є хворим. Це твердження справедливе. Але чорна ці не є основною причиною появи хвороби. Річ у тім, що в іще глибокому просторі присутній такий дух. То він випромінює це поле. Тому деякі люди ведуть мову про викидання, спускання ці. Ну ж бо здійсни викид ці! Не встигне минути й трохи часу, як вона утвориться знов. Деякі з таких істот дуже могутні. Щойно буде здійснено викидання ці, як вони стягнуть її назад. Вони здатні збирати ці назад. Унаслідок цього людину вилікувати не вдається.

На думку тих, хто має надприродні здатності, у тому місці присутня чорна ці, яку вони вважають хвороботворною ці; у китайській медицині вважають, що там спостерігається непрохідність каналів, непрохідність ці та крові, засмічення меридіанів; європейська ж медицина вважає, що в цьому місці з'явилася виразка, пухлина, розростання кісткової речовини, запалення та інші прояви. Такі духи відображаються в цьому просторі саме в цій формі. Після того як усунеш те створіння, ти виявиш, що на цій стороні в тілі людини все зникне. Яка ще там грижа поперекових дисків і розростання кісткової речовини? Після того як ти усунеш ту істоту й видалити те поле, ти виявиш, що все миттєво буде вилікувано. Коли ти знову зробиш рентген, на знімку не буде ніяких ознак розростання кісткової речовини. Основна причина полягає саме в тому, що діє те створіння.

Деякі кажуть, що зроблять тебе здатним лікувати за три-п'ять днів, навчать тебе схоплення в жменю. Ну ж бо схопи, а я на це подивлюсь! Людина є слабшою за всіх, а той дух дуже лютий. Йому підпорядкований твій головний мозок, він раз по раз потішається над тобою і цілком у змозі дуже просто забрати в тебе життя. Ти ж стверджуєш, що його схопиш. Як ти це зробиш? Своєю рукою звичайної людини ти не доторкнешся до цього створіння. Ти там хаотично махаєш рукою, а воно не

звертає на тебе уваги. Позаду воно навіть з тебе сміється! Ти всюди довільно хапаєш рукою повітря — це дуже смішно. Якщо ж ти дійсно зможеш доторкнутися до цієї тварюки, вона миттєво поранить твою руку. Це буде справжнє поранення! Раніше я лікував деяких людей. В однієї людини з руками не було ніякого дефекту. Усі тести показали, що він здоровий і його руки нормальні. Але він ніяк не міг підняти рук. Вони просто ось так висіли. Навіть із таким хворим я зіткнувся. Те його тіло, що в іншому просторі, було поранено. Він дійсно був уже калікою. Коли те твоє тіло вже поранено, то хіба ти не каліка? Деякі з вас мене запитують: «Учителю, чи можна мені практикувати? Мене стерилізували» або «... мені щось видалили». Я відповідаю, що все це не має значення, операція не вплинула на твоє тіло іншого простору, а в практиці відіграє роль саме те тіло. Отже, як я щойно сказав, коли, хапаючи ту істоту, ти не натрапиш на неї, то вона не зверне на тебе уваги; якщо ж натрапиш, то, імовірно, вона поранить твою руку.

Щоб підтримати масштабну цігунську діяльність держави, я з кількома послідовниками взяв участь у Виставках здоров'я Сходу, що проходили в Пекіні. На обох виставках ми були найпомітнішими. На першій виставці нашому Фалунь Дафа присудили почесне звання «зіркова школа цігун»; на другій до нас прийшло так багато людей, що було просто-таки неможливо. Біля інших виставкових стендів людей майже не було, а навколо нашого зібрався суцільний натовп. Вишикувалося три черги: перша із самого ранку, записавшись, розібрала всі місця на першу половину дня; у другій черзі люди чекали на те, щоб зареєструватися на прийом у другій половині дня; ще в одній черзі чекали на те, щоб узяти в мене автограф. Загалом ми не лікуємо хворих, чому ж ми це зробили? Бо цим ми підтримали масштабну цігунську діяльність держави, зробили свій внесок у цю справу. Отже, ми взяли в цьому участь.

Я розділив свій Гун між послідовниками, яких узяв із собою, — кожному по порції. Це були енергетичні згустки з більш ніж ста видів здатностей, з'єднаних разом. У такий спосіб я щільно заклав їхні руки. І незважаючи навіть на це, у деяких моїх послідовників руки все-таки було прокушено — до пухирів і крові. І таке траплялося часто! Ось наскільки люtimi є ті створіння. От і подумай: чи наважишся ти їх чіпати, маючи руки звичайної людини? Крім того, ти й не зможеш його схопити. Якщо ти не маєш відповідної здатності, то нічого не вийде. Адже, коли ти захочеш щось зробити, тільки-но у твоїй голові виникне така думка, як тому створінню в іншому просторі вже буде це відомо. Коли ти починаєш його хапати, воно давно вже втекло. Щойно хворий вийде від тебе за двері, як воно вмить знову в нього ввійде, і хвороба знову проявиться. Щоб узятися за лікування від неї, потрібно мати такий вид здатності, який дає змогу, щойно простягнувши руку, — «Хлоп!» — змусити когось завмерти на місці. Після того як те створіння завмре, ми маємо ще один вид здатності, який у минулому називався Великим Законом виймання душі. Ця здатність ще могутніша — за допомогою неї можна вихопити всю душу людини, після чого людина миттєво втрачає можливість рухатися. Ця здатність спрямовується на певну ціль. Ми

спрямовуємо її саме на схоплення того створіння. Як вам відомо, у руці Будди Татхагати була чашка. Варто йому було лише посвітити нею на Сунь Укуна, і той, як бачите, хоч і був настільки великим, одразу став завбільшки з крапочку. Саме таку роль ця здатність і може відіграти. Хай би яким великим чи малим був той дух, він одразу стає дуже малим і виявляється схопленим у твою жменю.

Крім того, не можна хапати те створіння, устромивши руку у фізичне тіло хворого. Це порушило б мислення звичайних людей у суспільстві. Категорично заборонено так робити. Навіть якщо той, хто лікує, на це здатний. Він устромляє в тіло хворого руку іншого простору. Скажімо, людина має хворе серце. Коли ця рука простягається в напрямку ділянки, де в людини розташоване серце, рука іншого простору вже ввійшла всередину. Після того як миттєво вона надзвичайно швидко схопить те створіння, твоя зовнішня рука стисне кулак, і обидві руки з'єднаються разом. Ту істоту вже схоплено у твою руку. Вона дуже люта. Іноді вона пручається в тебе в кулаку, свердлить його, іноді кусається, навіть кричить! Як бачиш, схоплене в руку те створіння ось яке мале, але коли розкрити руку, воно стане величезним. Це не так, що кожний у змозі його чіпати. Не маючи того виду здатності, аж ніяк не зможеш цього зробити. Це зовсім не так просто, як люди уявляють.

Звичайно, у майбутньому такій формі цігунтерапії, можливо, і дадуть існувати. У минулому вона постійно існувала. Але неодмінно має бути виконано умову: ця людина мусить бути вдосконалювальником. У процесі вдосконалювання вона виявляє Милосердя, тож можна, щоб для малої кількості добрих людей вона це робила. Але вона не зможе остаточно позбавити іншого цієї карми, її Вейде для цього недостатній. Отже, лихо все ще залишиться, єдине що буде вилікувано від конкретного захворювання. Пересічний майстерець цігун не належить до тих, хто осягнув Дао в удосконалюванні. Він здатний лише відсунути людині хворобу на потім чи її перетворити. Він може перетворити її на інше лихо. Однак він сам, можливо, і не знає про відсування захворювання. Якщо його метод практики вдосконалює допоміжну свідомість, то це здійснює вона. Цігуністи деяких методів практики начебто дуже знамениті. Величезна кількість великих ушавлених майстрів цігун не має Гун. Увесь їхній Гун перебуває на їхній допоміжній свідомості. Тобто їм у процесі вдосконалювання дозволяють так робити. Оскільки деякі люди перебувають на цьому рівні тривалий час (вони виконують вправи, не виходячи за межі цього рівня по кільканидцять років, кілька десятків років), то все своє життя весь час лікують і лікують людей. Оскільки вони перебувають на цьому рівні, то їм так учиняти дозволяють. Послідовникам же Фалунь Дафа категорично не можна лікувати інших. Почитай хворому цю книгу. Якщо він зможе її прийняти, то зможе бути вилікуваний. Але в людей з різною величиною карми результати також будуть різні.

КЛІНІЧНЕ ЛІКУВАННЯ ТА ЦІГУНТЕРАПІЯ

Поговорімо на тему взаємозв'язку між клінічним лікуванням і цігунтерапією. Деякі лікарі європейської медицини не визнають цігун. Таких, можна сказати, більшість. Їхня думка така: «Якщо за допомогою цігун можна виліковувати захворювання, то навіщо тоді потрібні наші лікарні?! Замініть їх! У вашому цігун, щоб вилікувати від хвороби, достатньо лише дотиків рук, і не потрібні уколи, ковтання ліків та госпіталізація. Хіба не було б чудово, якби ви нас замінили?!» Такі слова дуже необґрунтовані й нерозсудливі. Деякі люди нічого не тямлять у цігун. По суті, цігунтерапію не можна застосовувати так само як лікувальні прийоми звичайних людей. Це не техніка звичайних людей, а річ надприродна. То хіба ж можна таке дозволити, щоб надприродна річ у великих масштабах створювала завади суспільству звичайних людей? Здатності Будд колосальні! Один Будда один раз махне рукою, і в цілого людства не залишиться жодних хвороб. Чому ж він цього не зробить? Тим паче Будд настільки багато. Чому ж вони не виявлять Милосердя й не дадуть тобі одужати? Бо суспільство звичайних людей є саме таким — воно перебуває в стані народження — старості — хвороб — смерті. Усе це має причинний зв'язок, усе це почергова кармічна відплата. Коли ти щось завинив, то маєш це повернути.

Якщо ж ти вилікуєш людину, це буде рівнозначним порушенню того принципу. Усім можна буде коїти погані вчинки й не потрібно буде за них розплачуватися. Хіба може таке бути дозволено? Якщо ти під час самовдосконалювання виявляєш Милосердя, то, коли ти не маєш такої великої сили, щоб остаточно вирішити цю проблему, тобі дозволяють лікувати. Оскільки ти виявляєш Милосердя, тобі дозволяють так учиняти. Але якщо ти дійсно здатний вирішити таку проблему й почнеш у великих масштабах це робити, то таке вже заборонено. Тоді б ти серйозно порушив стан суспільства звичайних людей. Таке вже не дозволено. Отже, лікарні звичайних людей зовсім не можна замінити на цігун. Цігун — це надприродний метод.

Якби от у Китаї було створено цігунські лікарні (припустімо, було б дозволено так учинити), і всі великі майстри цігун до цього б узялися, то, поглянь, якої форми це б набуло? Так робити не дозволяють, бо всі захищають цей стан суспільства звичайних людей. Якщо створити цігунські лікарні, цігунські поліклініки, реабілітаційні центри, санаторно-курортні місця, щойно таке буде зроблено, як результати лікування в майстрів цігун одразу різко впадуть, лікувальний ефект у них миттєво погіршиться. Чому? Бо створять вони річ звичайних людей, а отже, вона муситиме мати таку саму висоту, як Закон звичайних людей, і бути на одному рівні зі станами звичайних людей. Ефективність лікування в неї муситиме бути такою самою, як у лікарнях. Тому вилікувати людей уже не виходитиме, і майстри цігун почнуть розповідати, мовляв, «потрібно кілька курсів лікування». Часто так і буває.

Незалежно від того, створять цігунські лікарні чи не створять, ніхто не може перекреслити той факт, що цігун здатний лікувати людей. Цігун поширюється в

суспільстві вже стільки часу, і така кількість людей завдяки вправам цігун дійсно досягла мети вигнання хвороб і підтримання тіла у формі. Немає значення, було їхню хворобу відсунуто в часі чи було здійснено щось інше, так чи інакше зараз у них ця хвороба відсутня. Тобто ніхто не може замазати той факт, що цігун здатний лікувати людей. Більшість із тих, хто звертається до майстрів цігун з проханням вилікувати, має важковиліковні захворювання. Коли ті люди звернулися до лікарні, їх там не змогли вилікувати, а коли пішли випробувати долю до майстрів цігун, то зрештою їх було виліковано. Ніхто б до них не звертався, якби міг вилікуватися в лікарні. Особливо напочатку всі люди так це розуміють. Отже, цігун таки може лікувати. Просто там не можна чинити так, як робляться інші справи в суспільстві звичайних людей. Широкомасштабне втручання абсолютно неприпустиме. Якщо робиш це, не піднімаючи галасу, у малих масштабах, або коли це не здійснює якогось занадто великого впливу, то таке дозволити можна. Але так неможливо остаточно вилікувати від хвороби, і це точно. Краще за все за допомогою вправ цігун самому вигнати свої хвороби.

Деякі майстри цігун кажуть: «У лікарнях не в змозі вилікувати людину. Лікувальний ефект у лікарнях зараз такий-сякий...» Що ми про це скажемо? Звичайно, це має багатосторонні причини. Найголовніша причина, як на мене, усе-таки полягає в падінні рівня моралі людства. Це призводить до всіляких предивних хвороб, які в клініках вилікувати не в змозі й на які вживання ліків не діє. До того ж зараз багато подрібних ліків. Усе це плоди того, що самі люди до такої міри зіпсували суспільство. Нехай ніхто не звинувачує в цьому інших, адже кожний «підклав дров до багаття», тому кожний під час удосконалювання стикається зі стражданнями.

Деякі захворювання в лікарні не вдається діагностувати, хоча людина дійсно хвора. У деяких людей діагностували захворювання, але не знають, як його назвати. Це хвороби, з якими ніколи раніше не стикалися і які в лікарнях загально називають сучасними захворюваннями. Чи здатні лікарні вилікувати людей? Звичайно, здатні. Якби було інакше, то чого б тоді люди їм довіряли, чого б усі ходили туди лікуватися? Клініки все-таки можуть вилікувати людей, просто їх лікувальні засоби належать до рівня звичайних людей, а ось ті хвороби надприродні. Деякі з тих захворювань у край серйозні. Тому в лікарнях кажуть, що, коли хтось захворів, його потрібно лікувати на ранній стадії. Якщо хвороба розвинулася, то вони вже будуть не в змозі від неї вилікувати, а від збільшення дози ліків людина отруїться. Нинішній рівень медицини такий самий, як наш науково-технічний рівень, — і перше, і друге перебуває на рівні звичайних людей. Тому медицина має лише такий лікувальний ефект. Потрібно прояснити одну річ. Як правило, і цігунтерапія, і клінічне лікування просто відсувають лихо, яке є основною причиною виникнення хвороби, на потім — на другу половину життя або на те, що буде після того, і карму це аж ніяк не зачіпає.

Далі ми поговоримо про китайську медицину. Лікування в китайській медицині дуже близьке до цігунтерапії. У Стародавньому Китаї лікарі китайської медицини здебільшого мали надприродні здатності. Великі лікарі, подібні до Сунь Симяо, Хуа

То, Лі Шичженя, Бянь Цюе та інших, мали надприродні здатності. Про все це маються записи в медичних трактатах. Але часто ці найцінніші речі зараз піддають критиці. Китайська медицина успадкувала всього-на-всього рецепти чи, так би мовити, практичний досвід. Китайська медицина в Стародавньому Китаї була неймовірно розвиненою. Ступінь її розвиненості перевершував ступінь розвиненості нинішньої медицини. Хтось із вас подумав: «Але ж нинішня медицина настільки розвинена! Провівши КТ, можна побачити нутрощі людського тіла. Також можна зробити УЗД, флюорографію, рентгенівські знімки». Сучасне обладнання є дуже передовим, але, на мою думку, воно все одно поступається медицині Стародавнього Китаю.

Хуа То побачив у мозку Цао Цао пухлину й хотів розкрити йому череп, щоб провести операцію з видалення пухлини. Цао Цао, почувши це, подумав, що той хоче відітнути йому голову, і ув'язнив його. Зрештою Хуа То помер у в'язниці. Коли в Цао Цао стався рецидив хвороби, він згадав про Хуа То й викликав його до себе. Але Хуа То вже не було в живих. Згодом Цао Цао справді помер від цього захворювання. Як Хуа То про нього дізнався? Він же його побачив! Це наша людська надприродна здатність. Усі видатні лікарі минулого мали таку здатність. Після відкриття небесного ока можна в одній площині бачити одночасно всі чотири боки людського тіла — спереду можна бачити задній, лівий, правий бік; ще можна бачити шар за шаром зрізи; ще можна крізь цей простір побачити, що є основною причиною захворювання. Хіба за допомогою нинішніх медичних засобів можна цього домогтися? Їм до цього далеко. Щоб таке стало можливим, має минути, мабуть, іще тисяча років! За допомогою КТ, УЗД і рентгену теж можна побачити внутрішню частину людського тіла. Але ж ці апарати ого які громіздкі, і всіх їх разом ти носити із собою не зможеш. До того ж вони не працюють без електроенергії. А це небесне око, хай би куди ти пішов, завжди з тобою, і воно не потребує джерела енергії. Як вони можуть іти з ним у порівняння?!

Деякі люди вихваляють нинішні ліки. Я би піддав це сумніву. У Стародавньому Китаї ліки на основі трав були дійсно дуже ефективними. Дуже багато чого було забуто; а дуже багато не було забуто й поширене в народі. Коли я проводив курси в місті Ціцікар, то побачив яточників, серед яких один чоловік видаляв людям зуби. Бачу, він приїхав з півдня — одягнений був не так, як жителі Північного Сходу. Він був радий кожному — видаляв зуби всім, хто до нього звертався. Поряд з ним лежала ось така купа з видалених зубів. Метою цієї людини було не зуби видаляти, а продавати свою мікстуру. З тієї мікстури йшла дуже густа жовта пара. Під час видалення зуба ця людина знімала кришку флакона тієї мікстури, поміщала флакон із зовнішнього боку щоки пацієнта навпроти зіпсованого зуба й казала йому всмоктати кілька разів пару жовтої мікстури, від чого та майже зовсім не витрачалася. Після цього людина закривала флакон і клала його поряд. Далі вона виймала з кишені сірника і, розповідаючи про свою мікстуру, одночасно із цим підсікала сірником зуба, і той випадав. Це відбувалося безболісно. На яснах

залишався невеличкий кров'яний прожилок, але кров не йшла. Подумайте тільки: від трохи більшого зусилля сірник може зламатися, а та людина підсікала ним зуба, і він випадав.

Я ж казав, що в Китаї деякі речі поширені в народі. Причому їм поступаються навіть точні прилади європейської медицини. Проаналізуємо, чий результат кращий. Людина підколупнула сірником, і зуб випав. А в європейській медицині для видалення зуба спочатку роблять ін'єкцію знеболювального. Тут зроблять укол, там укол. Це дуже боляче. Коли анестезія подіє, то починають кліщами видаляти зуб. Після того як його пів дня видаляли, ще й корінь, бува, відламавшись, залишиться в яснах. Тоді беруть великий молоток і зубило, щоб його виколупати. Б'ють так, що тремтиш від страху. Далі тебе свердлять за допомогою точного приладу. Деякі люди від свердління аж підскакують. Дуже боляче, утрачаєш чимало крові. Періодично її спльовуєш. От і скажи, у кого результат кращий? Скажи, чий метод більш передовий? Не можна дивитися лише на зовнішній вигляд інструментів. Потрібно зважати на реальний результат. Китайська медицина Стародавнього Китаю була надзвичайно розвиненою. Хай би скільки років іще минуло, нинішній європейській медицині її не наздогнати.

Наука Стародавнього Китаю відрізнялася від нашої сучасної науки, яку перейняли в Заході. Вона йшла іншим шляхом і могла принести інший стан. Тому не можна пізнавати науку й техніку Стародавнього Китаю, користуючись нашим нинішнім методом пізнання, адже наука Стародавнього Китаю безпосередньо вивчала людське тіло, життя та Всесвіт, а отже, ішла іншим шляхом. Люди, які тоді навчалися, мали знатися на сидінні в медитації. Під час сидіння приділялась увага позі. Коли хтось брав у руки пензля, він мав звертати увагу на спрямування ці, на дихання. Люди в усіх сферах діяльності очищували свої наміри, регулювали дихання. Ціле суспільство перебувало в такому стані.

Хтось із вас запитав: «Якби ми розвивалися шляхом науки Стародавнього Китаю, то хіба могли б виникнути сьгоднішні авто й поїзди? Хіба могла б настати сьгоднішня модернізація?» Моя відповідь: тобі не можна пізнавати інші стани розвитку з позиції цього середовища, у твоїх думках та уявленнях має статися революція. Не існувало б телевізорів, але в самої людини перед головою була би схожа річ: що б ти хотів побачити, те б і побачив. Також вона б мала здатності. Не існувало би поїздів та авто, але людина, сидячи там, могла би плавно злетіти в повітря, навіть ліфт їй був би не потрібний. Та наука принесла б інший стан розвитку суспільства. Необов'язково обмежуватися цими рамками. Летючі тарілки іншопланетян прибувають і відбувають з казковою швидкістю, можуть збільшуватись і зменшуватись. Їхня лінія розвитку ще більш відмінна від нашої, вони мають інші наукові методи.

ЛЕКЦІЯ ВОСЬМА

БІГУ

Хтось із вас порушив тему бігу. Явище бігу існує. І воно трапляється не лише в колах удосконалювальників. У всьому нашому людському суспільстві в багатьох людей виникло таке становище. Є такі люди, що нічого не їли й не пили вже протягом кількох або навіть кільканадцятьох років, проте чудово собі живуть. Одні люди подають бігу як утілення якогось певного рівня; другі — як прояв очищення організму; треті виставляють його як процес удосконалювання на високому рівні.

Насправді все це не те. Тоді в чім же річ? По суті, бігу — це особливий метод удосконалювання, що застосовується в особливому середовищі. І в якому ж особливому середовищі його застосовують? У Стародавньому Китаї, особливо ще до заснування релігій, численні вдосконалювальники використовували спосіб таємного, відлюдного вдосконалювання. Вони піднімалися в глухі гори чи заглиблювалися в печери, що лежали далеко від скупчення людей. Одразу ж після того, як вони так робили, виникала проблема джерела їжі. Якби вони не застосовували методу бігу, то зовсім не змогли б удосконалюватися й померли б там від голоду й спраги. Вирушивши із Чунціна до Уханя викладати там Закон, я плив на судні річкою Янцзи на схід і побачив, що на обох берегах Янцзи в районі Трьох ущелин на півдорозі до вершин є печери. Багато знаменитих гір має такі печери. У минулому вдосконалювальник після того, як за допомогою мотузки туди видирався, відрізає мотузку й починає у печері вдосконалюватися. Якщо йому не вдавалося вдосконалитися, то він там і помирає. Коли немає ні води, ні їжі — саме в такому вкрай особливому середовищі цей особливий метод удосконалювання й застосовується.

Багато методів практики пройшло такий процес успадкування, тому містить бігу; а багато не містить бігу — більшість із поширених сьогодні в нашому суспільстві методів практики його не містить. Ми кажемо, що в практиці слід зосередитися лише на одній школі. Ти не можеш робити все, що заманеться. Тобі це здається чудовим, і ти теж хочеш застосовувати бігу. Навіщо тобі бігу? Комусь він видається чудовим, цікавим або вони гадають, що вже мають високий кунфу, який можна показати іншим. З якими тільки душевними станами людей немає. Навіть якщо і вдосконалюватися, застосовуючи цей метод, усе одно потрібно витратити власну енергію, щоб підкріпити тіло, тому тут шкурка вичинки не варта. Як відомо, особливо після заснування релігій, коли ти в монастирі сидиш у медитації чи практикуєш відлюдництво, то завжди хтось приносить тобі їжу й пиття, і такої проблеми не виникає. Особливо ми — ми вдосконалюємося в суспільстві звичайних людей, і ти зовсім не маєш потреби застосовувати цей метод. Крім того, твоя школа цього не містить, і тобі не можна чинити неподобство. Але якщо ти справді хочеш

застосовувати біґу — будь ласка, застосовуй. Наскільки мені відомо, часто, коли вчитель навчає практики на високому рівні, якщо він дійсно наставляє людину і його школа містить біґу, то це явище може виникнути. Але біґу не можна поширювати. Найчастіше вчитель навчає учня таємного, відлюдного вдосконалювання.

Зараз є майстри цігун, які навчають людей біґу. І як, чи досягли люди біґу? Зрештою не досягли. Хіба є такі, хто досяг? Я бачу, що багато хто потрапив до лікарні, життю багатьох загрожує небезпека. Чого ж ця ситуація склалася? Явище біґу хіба не існує? Існує. Але є ось який момент: нікому не дозволено довільно порушувати стан нашого суспільства звичайних людей, заборонено його порушувати. Не говоримо, що буде, коли в усій країні безліч людей, практикуючи цігун, нічого не їстиме й не питиме, — візьмімо лише Чанчунь. Якщо всі тут перестануть їсти й пити, ото, як на мене, буде звільнення від клопоту! Не потрібно буде турбуватися про приготування їжі. Селяни, не шкодуючи сил, обробляють землю. Якби всі перестали їсти, оце було би звільнення від проблем. Люди б лише працювали, але нічого не їли. Хіба можна таке дозволити? Хіба це буде людське суспільство? Таке точно не дозволено. Заборонено, щоб така річ у великих масштабах створювала завади суспільству звичайних людей.

Коли деякі майстри цігун навчали людей біґу, сталося багато небезпечних випадків. Деякі люди просто-таки схиблені на досягненні біґу, але вони не позбулися нав'язливої ідеї, не позбулися багатьох-багатьох бажань звичайних людей. Побачивши щось смачне, така людина журиться, що не може цього з'їсти. Щойно її нав'язлива ідея проявляється, як вона більше вже не може. Вона хвилюється, їй хочеться їсти. Коли в цієї людини пробуджується пристрасть, вона бажає їсти — якщо не поїсть, то відчуває голод. Але коли вона береться їсти, у неї починається блювання. Їсти вона не може. Це викликає в неї нервову напругу й великий страх. Багато людей так потрапило до лікарні, у багатьох дійсно з'явилася загроза життю. Ще деякі звернулися до мене з проханням розібратися із цими неподобними випадками. Я не бажаю в них втручатися. Деякі майстри цігун роблять ну просто-таки що їм заманеться. Кому охота виправляти те, що вони накоїли?

До того ж, якщо під час біґу в тебе виникли проблеми, хіба це не означає, що ти сам на них напросився? Ми кажемо, що явище це існує, але воно не є якимось станом, що виникає на високому рівні, чи якоюсь там особливою реакцією. Це всього-навсього спосіб практики, який застосовують за особливих умов. Але його не можна поширювати. Багато людей жадає домогтися біґу, а також називає його таким-то біґу, напівбіґу, навіть розділяючи на ступені. Деякі кажуть, що вони п'ють воду, деякі — що їдять фрукти. То все фальшивий біґу. Із часом, гарантую, вони не витримають. Справжній удосконалювальник віддаляється в печеру і, перебуваючи там, нічого не їсть і не п'є. Ото є справжнім біґу.

КРАДІЖ ЦІ

Коли хтось заводить мову про крадіж ці, то деякі люди аж на обличчі змінюються, лякаються так, що більше не наважуються практикувати цігун. Багато хто не насмілюється практикувати цігун, не насмілюється контактувати із цігун тільки через те, що в колах удосконалювальників є такі, хто поширює чутки про «спалах і безумство», крадіж ці та інші подібні явища. Якби таких тверджень не було, то, можливо, цігун би практикувало ще більше людей. Також деякі майстри цігун з поганим Сіньсін навчають винятково цих речей, чим створюють у колах удосконалювальників отруйну атмосферу. Насправді все не так страшно, як вони розповідають. Ми кажемо, що ці — це просто ці, хай би як ти її називав: ці первозданного хаосу, такою чи іншою ці. Якщо в людському тілі міститься ці, то ця людина перебуває всього-на-всього на рівні зцілення та оздоровлення, а отже, ще навіть і не вважається практикувальником. Якщо людина має ці, то це свідчить про те, що вона ще не досягла високого ступеня очищення організму, тобто що вона має хвороботворну ці. Це точно. Крадії ці теж перебувають на рівні ці. Кому ж із нас, практикувальників, потрібна така нечиста ці? Ті, хто не практикує, мають дуже каламутну ці тіла. Коли візьмешся практикувати, вона може почати прозорішати. Тоді в осередку хвороби проявляється згусток чорної матерії величезної концентрації. Якщо практикувати далі, то, коли справді настає вигнання хвороб і зміцнення здоров'я, ці поступово потроху жовтіє. Як практикувати далі, то захворювання вже дійсно буде вигнано. Людина вже більше не матиме ці й набуде стану Молочно-білого тіла.

Отже, це означає, що коли хтось має ці, то він має і хвороби. Ми практикувальники. Кому й навіщо потрібна ці, коли він виробляє Гун? Якщо людині потрібно очищувати своє тіло, то навіщо їй каламутна ці?! Точно ні до чого. Ті, кому потрібна ці, так само перебувають на рівні ці. А той, хто перебуває на цьому рівні, не в змозі відрізнити, де гарна, а де погана ці. Він не має такої здатності. Істинну ж ці всередині Дантьєнь твого тіла він не здатний чіпати. Ту досконалу ці здатна чіпати лише людина з високим кунфу. Що ж стосується тієї нечистої ці в тілі, хай собі її краде. Що тут такого? Якщо я забажаю під час практики влити собі ці, то мені варто буде лише про це подумати, і скоро мій живіт аж надується.

У Школі Дао стоять у позі стовпа у вигляді ієрогліфа «небо», у Школі Будди, тримаючи ці обома руками, уливають її в маківку. У Космосі сила-силенна ці, ти можеш цілими днями її собі вливати. Якщо відкрилася акупунктурна точка Лао'гун, відкрилася точка Байхой, то ти вливатимеш у себе ці. Сконцентруй думки на Дантьєнь, уливай у себе ці обома руками й скоро вже себе нею заповниш. Але, хай би до якої міри ти заповнив себе ці, яка від цього користь? Деякі люди, коли дуже багато виконують вправи із ці, відчують, що внутрішні боки фаланг пальців у них розпирає, тіло розпирає. Інші люди, підійшовши до них, відчують, що навколо них є поле. «Ого! Як ти добре практикуєш цігун». Я скажу, що це ніщо. Хіба тут є Гун? Це досі вправи із ці. Хай би як багато було ці, вона не замінить Гун. Мета вправ із ці

в тому, щоб зовнішньою гарною ці замінити ці тіла — щоб очистити організм. Навіщо накопичувати ці? Коли ти перебуваєш на цьому рівні і з тобою не відбулися суттєві зміни, то вона не є Гун. Хай би як багато ти її вкрав, ти будеш не більше ніж великий наповнений ці мішок. Яка від цього користь? Вона ж не перетворилася на матерію високої енергії. Тож чого ти боїшся? Якщо хтось дійсно краде ці, то хай собі краде.

Подумай: якщо у твоєму тілі є ці, то в ньому є і хвороби. Отже, коли він її краде, чи це не означає, що він водночас краде й хвороботворну ці? Він зовсім не здатний їх відрізнити, адже той, хто бажає здобути ці, теж перебуває на рівні ці. Він не має ніяких здатностей. Тому, хто має Гун, ці точно не потрібна. Коли не віриш, проведемо експеримент. Якщо хтось дійсно крастиме ці, ти стань ось там, і хай він її краде. Ти тут за допомогою думок уливаєш собі ці з Космосу, а він позаду тебе краде. Поглянь, як це чудово: він прискорив тобі очищення тіла і звільнив тебе від виконання рухів «чхун-гвань, чхун-гвань». Оскільки намір він має поганий (він узяв чуже, і хоч забрав погане, усе одно скоїв учинок, що викликає втрату Де), він дасть тобі Де. Утворюється протитечія: на цьому боці він бере в тебе ці, а на тому — дає тобі Де. Крадій ці цього не знає. Якби він знав, то не наважився б такого робити!

Кожний крадій ці має синюшний колір обличчя. Усі вони такі. Дуже багато хто ходить до парків виконувати вправи цігун саме заради вигнання хвороб. Яких тільки хвороб вони не мають. Інші після лікування хворих викидають із себе ці. А крадії ці не те, щоб викидати, — вбирають її в усе своє тіло. Вони мають які тільки завгодно хвороботворні ці. Навіть усередині тіла все в них смолисто-чорне. Вони весь час утрачають Де. Зовні в них теж усе чорне, адже кармічне поле в них збільшилося, і було втрачено багато Де. У них усе чорне і всередині, і зовні. Якби крадіям ці було відомо, що з ними відбуваються такі зміни, що вони віддають іншим Де, роблять таку дурість, то вони цього б не робили!

Деякі люди кажуть про ці як про щось дивовижне: «Якщо ти будеш в Америці і я випромінюватиму ці, то ти зможеш її прийняти»; «Ти за стіною чекатимеш, і, коли я випромінюватиму ці, ти зможеш її прийняти». Деякі люди дуже чутливі. Коли хтось випромінює ці, вони її приймають. Однак ці йде не цим простором, а іншим. В іншому просторі в цьому місці немає стіни. У такому разі чому ж деякі майстри цігун випромінюють ці на відкритому майданчику, а ти цього не відчуваєш? В іншому просторі в цьому місці є перепона. Отже, ці геть не має такої величезної проникальної здатності, як ті люди розповідають.

Дійсно може давати ефект лише Гун. Коли практикувальник здатний випромінювати Гун, він більше не має ці. Він випромінює матерію високої енергії, яка, коли на неї дивитися небесним оком, має вигляд світла. Якщо випромінити Гун на тіло іншої людини, він викликає відчуття жару. Ним можна безпосередньо впливати на звичайних людей, але не досягти мети повного вилікування. Це лише може давати пригнічувальний ефект. Якщо хочеш справді вилікувати від хвороби, то також потрібно мати таку здатність. Проти кожного виду захворювання призначений

відповідний вид здатності. У вкрай мікроскопічному стані кожна частинка Гун має свій власний образ. Вони можуть упізнавати людей. Усі вони мають розумові здібності і є речовинами високої енергії. Якщо інша людина їх украде, то хіба можуть вони в неї залишитися? Вони там не залишаться. Навіть якщо тримати, усе одно не втримаєш, адже вони не належать тій людині. Про кожного справжнього практикувальника після того, як у нього виникне Гун, дбає вчитель. Учитель ось там спостерігає за тим, що ти робиш. Якщо ти візьмеш те, що належить іншому, то його вчитель теж цього не попустить!

ЗБІР ЦІ

Ні крадіж ці, ні її збір не є проблемами, які нам потрібно для вас вирішувати під час навчання практики на високому рівні. Я про це розповідаю, бо також маю ось що на меті: відновити добре ім'я самовдосконалювання, зробити невеличкий добрий учинок — пояснити ці негативні явища, адже раніше їх ніхто не пояснював. Треба, щоб усі ми їх розуміли й завдяки цьому стало менше такого, коли деякі люди постійно скоюють погані речі, унаслідок чого інші — ті, хто не знає справжнього стану речей у цигун, — під час одного лише згадування про нього завжди лякаються.

Ці Всесвіту існує безліч. Деякі люди кажуть про небесну ці природи ян і земну ці природи їнь. Ти теж частинка Всесвіту, тож збирай собі, будь ласка. Проте деякі збирають не космічну ці. Вони спеціалізуються на тому, що навчають людей збирати ці рослин. Навіть уже узагальнили досвід: «Ці тополі — біла, ці сосни — жовта», — а також що її слід збирати так-то й так-то, у такий-то такий-то час. Ще один каже: «Біля входу в мій дім росло дерево. Я так збирав з нього ці, що воно аж загинуло». Що це за здатність така? Хіба це не скоєння лихого вчинку? Як вам відомо, щиро вдосконалюючись, ми цінуємо благодворну інформацію, асиміляцію з властивістю Всесвіту. Хіба ти не маєш робити наголос на Шань (Доброті)? Під час асиміляції з властивістю Всесвіту Чжень-Шань-Жень слід дотримуватися Шань. Хіба в тебе може зрости Гун, якщо ти весь час робиш погані речі? Хіба ти так зможеш вигнати хвороби? Хіба це не є прямо протилежним до нашої, удосконалювальників, поведінки? Це теж вважається вбивством живих істот і скоєнням поганого вчинку! Можливо, хтось із вас скаже: «Чим далі, тим дивовижніша Ваша розповідь. Убивство тварини — це вбивство живої істоти, умиртвляння ж рослини — це також убивство». Насправді так воно і є. У буддизмі йдеться про Шість кіл перевтілень, про те, що в Шести колах перевтілень ти можеш стати рослиною. Так вважається в буддизмі. Ми тут кажемо по-іншому. Однак ми вам скажемо, що дерева теж живі. Вони не лише живі, а й мають дуже високорозвинену розумову діяльність.

Наведу приклад. У США є людина, яка спеціалізується на вивченні електроніки й навчає інших користуватися детектором брехні. Одного дня її осінила ідея приєднати полюси детектора брехні до рослини драцена Массанжа й полити водою

коріння квітки. Зробивши це, вона виявила, що самопис поліграфа стрімко накреслив криву. Ця крива якраз ідентична кривій головного мозку людини, що утворюється у вкрай короткий проміжок часу під час піднесення, радості. Це приголомшило спеціаліста: «Як рослина може мати емоції?!» Він ледве не вибіг надвір, щоб закричати: «Рослини мають емоції!» Цей випадок надихнув його негайно розгорнути дослідження в цій сфері й провести багато-багато експериментів.

Якось цей спеціаліст поставив дві рослини поряд і сказав своєму учневі наступати на одну рослину ногами в присутності другої й розтоптати її на смерть. Далі другу рослину перенесли до кімнати й приєднали до поліграфа, і спеціаліст сказав своїм п'ятьом учням по черзі знадвору зайти до приміщення. Коли заходили перші чотири учні, ніякої реакції не було. Коли ж до кімнати зайшов п'ятий, той, хто розтоптав рослину, він іще й не наблизився, а самопис одразу стрімко накреслив графік — такий, що буває накреслено лише тоді, коли людина лякається. Спеціаліст був дуже вражений! Цей факт доводив одну дуже важливу річ. Ми завжди вважали, що людина є вищою істотою, що вона має здатність сприйняття, здатна впізнавати інших, має головний мозок, що здатний до аналізу. А як же рослина може впізнавати інших? Хіба це не означає, що вона теж має органи чуття? Якби раніше хтось сказав, що рослини мають органи чуття, мислення, емоції, здатні впізнавати людей, то інші б сказали, що це забобони. Та це ще не все, схоже, що в певних аспектах рослини навіть перевершують наших сьогоднішніх людей.

Якось цей спеціаліст приєднав детектор брехні до однієї рослини, після чого подумав: «Який же мені зробити дослід? Спалю її листя й подивлюся, як вона відреагує». Він лише встиг так подумати, а ще нічого не палив, як самопис швидко накреслив криву — таку, яка з'являється лише у випадку, коли людина волає «рятуйте!» Така надчуттєва здатність у минулому називалася знанням чужих думок. Це прихована можливість, вроджена здатність людини. Але сьогоднішнє людство деградує. Тобі ще потрібно заново вдосконалитися, повернутися до свого первинного вигляду, до своєї вродженої природи. Лише тоді ти матимеш цю здатність. А рослини, виявляється, уже її мають. Вони знають, про що ти думаєш. Звучить дуже дивовижно. Але це був цілком реальний науковий експеримент. Цей спеціаліст ставив різноманітні досліді, серед яких також вивчення здатності телеконтролю на великій відстані. Публікація його статті викликала сенсацію в усьому світі.

Ботаніки кожної країни почали дослідження в цій сфері, китайські також. Це вже ніякі не забобони. Того дня я сказав такі слова: того, що в нашого людства сьогодні відбулося, того, що було винайдено й відкрито, уже достатньо для того, щоб змінити наші сьогоднішні підручники. Але все-таки, зазнаючи впливу традиційних уявлень, люди не бажають визнавати такі факти, і ніхто ці речі систематично не впорядковує.

В одному з парків на Північному Сході я побачив, що загинув цілий сосновий бір. Якись люди робили невідомо які вправи. Вони там всюди качалися по землі, а як закінчували качатися, то починали збирати ці: стопами одним чином, кистями — по-іншому. Невдовзі той бір пожовк і весь загинув. Ти це добрий учинок зробив чи поганий? З погляду практикувальників, це не що інше як убивство живих істот. Якщо ти практикувальник, то ти маєш бути доброю людиною, поступово асимілюватися з властивістю Всесвіту й маєш порвати зі скоєнням лихих речей. Коли підійти з погляду звичайних людей, то це теж не є добрим учинком. Це нівечення державного майна, псування озеленень, порушення екобалансу. Із жодного погляду це не є гарною справою. У Космосі сила-силенна ці, можеш її збирати, скільки хочеш. Деякі люди мають величезну енергію. Після того як вони досягнуть у вправах цігун певного рівня, то, справді, потрібний буде один лише помах рукою, і відразу буде зібрано ці рослини на величезній площі. Але ж це не більше ніж ці. Хай би скільки ти її зібрав, що з того буде? Є такий, хто тільки заради цього й ходить до парків. Він каже: «Мені не потрібно робити вправи цігун. Того, що я під час ходи розмахую руками, уже достатньо. От і всі мої вправи». Дістав ці, й гаразд. Він приймає ці за Гун. Коли люди близько до нього підходять, то відчувають, що від його тіла віє холодом. Адже ці рослини їньської природи, чи не так? Практикувальники ж підтримують рівновагу їнь і ян. У цієї людини все тіло пахне сосною олією, а вона ще й гадає, що добре виконує вправи.

ХТО ПРАКТИКУЄ, ТОЙ І ЗДОБУВАЄ ГУН

«Хто практикує, той і здобуває Гун» є вкрай ключовою проблемою. Коли інші мене запитують, які Фалунь Дафа має переваги, я відповідаю, що Фалунь Дафа в змозі досягти ефекту «Гун виплавляє людину», завдяки чому скорочує термін практики; він здатний вирішити проблему відсутності в людей часу на практику й дає їм змогу довгостроково перебувати в стані, коли Гун їх рафінує. Водночас це ми знову-таки маємо справжній метод практики одночасного вдосконалювання Сіньсін і подовження життя, завдяки чому наше фізичне тіло дуже змінюється. Фалунь Дафа має ще одну якнайбільшу перевагу, про яку я до цього весь час умовчував, і ми про неї розповімо лише сьогодні. Адже вона пов'язана з дуже принциповим питанням історичних витоків і має колосальний масштаб впливу на кола вдосконалювальників. Ніхто ніколи в історії не наважувався це розкрити, і було заборонено це робити. Але не розповісти цього я теж не можу.

Один з моїх послідовників сказав: «Кожна фраза, сказана великим майстром Лі Хунчжи, — це небесна таємниця, це розголошення небесних таємниць». Але ми дійсно ведемо людей на високі рівні, тобто спасаємо людей. Ми маємо бути перед вами відповідальними, і ми в змозі взяти на себе цю відповідальність. Тому це вже не розголошення небесних таємниць. То лише тоді, коли безвідповідально розказуєш, що тобі заманеться, є розголошенням небесних таємниць. Тож сьогодні

ми висвітливо цю проблему — проблему «хто практикує, той і здобуває Гун». Як я бачу, всі нинішні методи практики, серед яких усі історичні методи Школи Будди та Школи Дао, а також методи практики Цімень, завжди вдосконалювали людську допоміжну душу (допоміжну свідомість), і Гун у них здобуває саме допоміжна душа. Під головною душею, про яку ми тут кажемо, мається на увазі твоє власне мислення. Ти маєш розуміти, про що ти думаєш, що ти робиш. Це і є твоїм справжнім «я». А що робить допоміжна душа, тобі зовсім невідомо. Хоча вона й народилася одночасно з тобою, має те ж саме ім'я, керує одним і тим самим тілом, має таку саму зовнішність, але, якщо казати строго, допоміжна душа все-таки не є тобою.

У Всесвіті є такий принцип: хто втрачає, той і одержує; хто вдосконалюється, той і здобуває Гун. Усі методи практики, які були протягом історії, навчали людину, що під час практики потрібно увійти в туманний стан, коли ні про що не думаєш, після чого поринути в глибоку медитацію — до такої міри, що зрештою ти вже більше нічого не знаєш. Є така людина, у якої відчуття від тригодинного сидіння в медитації такі, неначе минула лише одна мить. Інші ж навіть у захваті від її сили медитації. А насправді практикувала вона чи ні? Їй це зовсім невідомо. Особливо в методах практики Школи Дао кажуть: «Розумова душа помирає — досконала душа народжується». Розумову душу, про яку вони кажуть, ми називаємо головною душею; досконалу ж душу, про яку вони кажуть, ми називаємо допоміжною душею. Якби твоя розумова душа дійсно померла, то й ти б насправді помер, дійсно б не стало твоєї головної душі. Одна людина, що практикує інший метод, мені каже: «Учителю, коли я роблю вправи, то вдома нікого не впізнаю». Ще дехто мені каже: «А я не виконую вправ цігун так, як це роблять інші — з ранку до ночі! Прийшовши додому, я лягаю на диван, і моє „я“ виходить з мене, щоб практикувати. Я ж, лежачи, дивлюся, як воно це робить». Мені це здається, з одного боку, і дуже сумним, але, з другого, це не так уже й сумно!

Чому ж інші спасають допоміжну душу? Люй Дунбінь мав такий вислів: «Краще вже спасти тварину, ніж людину». Людині і справді надто важко усвідомити, адже звичайні люди зазнають омани суспільства звичайних людей і перед лицем реальної вигоди не можуть звільнитися від нав'язливої ідеї. Не віриш? Деякі з вас, коли дослухають лекцію і вийдуть із цього залу, уже перетворяться на звичайних людей. Якщо хтось їх зачепить, образить, то вони із цим не змиряться. А як мине якийсь період часу, вони зовсім перестануть уважати себе практикувальниками. Багато з тих, хто в історії вдосконалювався, побачили: людину неймовірно важко спасти, тобто її головна душа надто задурманена. Дехто має гарну здатність усвідомлення — один натяк, і він уже збагнув. А інші... хай би як ти їм казав, усе одно не вірять. Вони вважають, що ти кажеш гучні слова. Ми тут їх закликаємо вдосконалювати свій Сінсьін, а вони, щойно потрапивши до звичайних людей, знову беруться за своє. Вони вважають ті жалюгідні вигоди звичайних людей, що є насущними, відчутними на дотик і досяжними, усе-таки реальною вигодою, і будуть і далі так учиняти. А Закон, який Учитель викладає, звучить теж справедливо, але є

нездійсненним. Людську головну душу спасти найважче. А допоміжна душа може бачити картини інших просторів. Тому інші ось як подумали: «Навіщо мені неодмінно спасати твою головну душу? Допоміжна душа теж є тобою. Якщо я спасу її, хіба це не буде те ж саме? Обидві вони є тобою. Хай би хто з них здобув, це все одно буде здобуттям, чи не так? В обох випадках отримаєш ти».

Поясню їхній конкретний метод удосконалювання. Якщо людина має здатність дистанційного бачення, то може побачити таку картину. Коли ти сядеш медитувати, то в мить поринення в медитацію побачиш, як — «Фіть!» — з твого тіла відразу вийде твоє «я», що має точно такий, як у тебе, вигляд. Однак розпізнай, де ти сам зараз. Сидиш тут! Ти бачиш, що після того як воно з тебе вийшло, учитель навчає його вдосконалюватися у просторі, який створив. Той створений учителем простір може мати чи форму суспільства минулого, чи нинішню форму суспільства, чи форму суспільства іншого простору. Учитель навчає допоміжну душу практики. Вона витримує чимало страждань: щодня 1–2 години. Коли, закінчивши практикувати, вона повертається назад, ти теж виходиш зі стану медитації. Це про тих, хто може це бачити.

Якщо ти цього не бачиш, то це є ще сумнішим. Ти, нічогосінько не знаючи, дві години медитуєш у несвідомому стані й виходиш із медитації. Деякі люди сплять: проспав 2–3 години, і це теж вважається, що він зробив практику. Вони цілком віддають себе в розпорядження інших. Це практика, що виконується з інтервалами: коли щоденно сидять таку кількість часу в медитації. Є й таке, коли вона виконується разово. Імовірно, ви чули, що Бодхидхарма просидів лицем до стіни дев'ять років. Багато ченців минулого просиділо в медитації по кілька десятків років. Згідно із записами, найтриваліший в історії випадок — понад 90 років. Були й іще триваліші. У таких людей на повіках збирався товстений шар пилу, тіло заростало травною, а вони й далі там сиділи. У Школі Дао теж деякі так роблять. Зокрема, у деяких методах практики Цімень практикувальники сплять: як заснуть, то не виходять з медитації, не просянаються протягом кількох десятків років. Але хто ж у таких випадках практикує?! Це їхня допоміжна душа, вийшовши, практикує. Якщо вони здатні бачити, то бачать, як учитель навчає її практикувати. Допоміжні душі теж завиняють величезну карму. Учитель не здатний цілком позбавити допоміжну душу карми. Тому він їй каже: «Ти тут гарненько практикуй, а я вийду. Скоро повернуся. Ти мене зачекай».

Учитель точно знає, що станеться, але він змушений так учинити. Зрештою приходиться диявол, щоб злякати допоміжну душу чи, перетворившись на красуню, її спокусити. Буває все, що тільки завгодно. Диявол, побачивши, що вона дійсно не піддалася спокусам (бо допоміжній душі порівняно легше вдосконалюватися й вона може знати цей реальний стан речей), розлютився й захотів її вбити. Щоб утамувати свою ненависть і помститися, він справді її вбив, завдяки чому вона відразу цілком розплатилася з боргами. Після того як її вбили, допоміжна душа, неначе струминка диму, що ширяє в повітрі, вийшла. Вона знову переродилася. Відродилась у дуже

бідній сім'ї. Змалку вона терпіла страждання. А як виросла до свідомого віку, прийшов учитель. Звичайно, допоміжна душа його не впізнала. Учитель за допомогою своїх здатностей розблокував її збережену пам'ять, і вона відразу згадала: «Це ж учитель!» Він їй і каже: «Тепер уже все гаразд! Можна практикувати». Так, через багато років учитель усе їй передав.

Завершивши її навчати, учитель знову їй каже: «Ти маєш багато нав'язливих ідей, яких тобі потрібно позбутися. Вирушай мандрувати!» Мандрування є неймовірно гірким: допоміжна душа ходить у суспільстві, випрошує їжу, щоб утамувати голод, стикається з усілякими людьми, які її висміюють, паплюжать і принижують. Із чим там тільки не зіткнешся. Вона поводитьсь як практикувальник, налагоджує з людьми стосунки, уберігає свій Сіньсін, невпинно його підвищує і перед лицем спокус від різноманітних вигід звичайних людей залишається непохитною. Багато років по тому допоміжна душа повернулася із мандрів. Учитель каже: «Ти вже осягнув Дао, домігся Повної Досконалості. Коли в тебе більше не залишилося ніяких справ, повертайся назад і збирайся йти; якщо ж якісь залишилися, то закінчи всі справи серед звичайних людей». Так, багато років по тому допоміжна свідомість повернулася назад. Щойно це сталося, як на цьому боці головна душа також вийшла з медитації, прокинулася головна свідомість.

Але насправді головна душа не вдосконалювалася. Це вдосконалювався інший — допоміжна душа. Тому допоміжна душа і отримує Гун. Однак головній душі теж було гірко. Зрештою, вона всю свою молодість там просиділа. Так минули всі дні її життя звичайної людини. Тоді що ж робити? Вийшовши з медитації, людина відчуває, що виробила Гун і має здатності. Вона хоче лікувати хворих. Вона спроможна робити, що схоче. Допоміжна душа її в цьому задовольнятиме. Адже це все-таки головна душа, яка керує тілом і має вирішальне слово. Крім того, вона просиділа тут стільки років — усе життя минуло. Коли ж настала смерть, допоміжна душа пішла. Кожний пішов своєю дорогою. Як то кажуть у буддизмі, людина все одно входить у Шість кіл. Оскільки в її тілі вдосконалився Великий Пробуджений, то вона теж накопичила великий Де. Тоді що робити? Імовірно, у наступному житті вона стане високопосадовцем, дуже розбагатіє. Може бути лише так. Хіба це не означає, що людина марно вдосконалювалася?

Лише пройшовши через дуже багато перипетій, ми отримали згоду на те, щоб витягти цей факт на білий світ. Я розкрив одвічну таємницю. Таємницю з таємниць, яку було абсолютно заборонено розголошувати. Я оприлюднив підоснову найрізноманітніших методів, за якими люди вдосконалювалися протягом історії. Хіба я не казав, що це пов'язано з тим, що має дуже глибоке історичне походження? Саме з таких причин. Подумай: яка школа вдосконалюється не в такий спосіб? Ти сам удосконалюєшся-удосконалюєшся, але не маєш Гун. Хіба для тебе це не прикро?! І знову-таки кого ж у цьому можна винуватити? Ось наскільки людина задурманена. Вона просто не може усвідомити. Хай би як ти натякав, це не допомагає. Коли кажеш із високого рівня, це для неї звучить таємничо; коли з

низького, вона не може усвідомити вище. Я вже таке розповідаю, а деякі люди досі звертаються до мене з тим, щоб я їх вилікував. Мені просто ніяково їм щось сказати. Ми самовдосконалюємося. Ми можемо дбати лише про тих, хто вдосконалюється на високі рівні.

У нашій школі Гун здобуває головна свідомість людини. Отже, якщо ти скажеш, що Гун здобуватиме головна свідомість, то так уже й відбуватиметься? Хто ж таке дозволить? Ні, це мусить мати свої передумови. Як ви знаєте, у нашій школі вдосконалюються, не уникаючи суспільства звичайних людей, не уникаючи, не втікаючи від суперечностей; у складному середовищі звичайних людей ти залишаєшся тверезим і цілком свідомо йдеш на те, щоб твої інтереси зазнавали збитків, і, коли інші привласнюють твої вигоди, ти не змагаєшся й не борешся так, як це роблять вони; перебуваючи в усіляких завадах для Сіньсін, ти зазнаєш збитків; у такому тяжкому середовищі ти загартовуєш свою волю, підвищуєш свій Сіньсін і, зазнаючи впливу найрізноманітніших поганих думок звичайної людини, ти можеш вирватися з їх пут.

Поміркуй: хіба це не ти цілком свідомо витримуєш страждання? Хіба це не твоя головна душа віддає? Ти втрачаєш щось серед звичайних людей. Чи не цілком свідомо ти це втрачаєш? У такому разі й Гун належить здобути тобі — хто втрачає, той і здобуває. Отже, ось яка причина того, що в нашій школі здійснюють удосконалювання, не ізолюючись від цього складного середовища звичайних людей. Чому ми маємо вдосконалюватися в суперечностях звичайних людей? Бо ми хочемо самі здобути Гун. У майбутньому наші професійні послідовники, що вдосконалюються в монастирях, повинні будуть вирушити мандрувати серед звичайних людей.

Деякі з вас скажуть: «Але ж в інших методах теж зараз практикують серед звичайних людей». Так, проте всі вони популяризують зцілення та оздоровлення. Окрім шкіл, де здійснюється передача єдиному спадкоємцеві, ніхто в суспільстві не навчає справжнього вдосконалювання на високі рівні. Той, хто дійсно наставляє учня, уже забрав його і навчає віч-на-віч. Хто за таку велику кількість років викладав це численній аудиторії? Ніхто. Лише наша школа. Бо саме такий ми маємо метод удосконалювання і саме так здобуваємо Гун. Водночас у нашій школі вкладають у твоє тіло багато тисяч речей — цілковито для твоєї головної душі. Щоб здобув Гун дійсно ти сам. Скажу, що я зробив те, чого ще ніколи не робили мої попередники: відчинив якнайбільші ворота. Деякі з вас зрозуміли мої слова. Насправді я не розповідаю тут незрозумілих речей. Я така людина, що звикла розповідати вдесятеро менше, ніж може. Скажете, що я вихваляюся, — я не проти. Фактично я розповів лише трохи. Що ж стосується ще вищого і глибшого змісту Дафа, то через надто велику різницю в рівнях я геть не можу навіть трохи тобі цього розказати.

У нашій школі вдосконалюються саме так, і це дає тобі самому дійсно здобути Гун. Це відбувається вперше відтоді, як було створено Небо й Землю. Можеш

звернутися до історії. Добре те, що Гун здобуваєш ти сам. Але через це й дуже важко. Ти можеш проявити себе, перебуваючи у складному середовищі звичайних людей, у пов'язаних із Сіньсін чварах з людьми. Це є найважчим. Складність у тому, що ти свідомо йдеш на те, щоб твої інтереси звичайної людини зазнавали збитків. Чи ти піддасися спокусі перед лицем власної вигоди; чи тебе зачепить те, коли люди влаштовуватимуть проти тебе інтриги; чи зачепить те, коли твої родичі й добрі друзі страждатимуть? Як ти все це оцінюватимеш? Ось як важко бути практикуювальником! Одна людина мені сказала: «Учителю, достатньо бути доброю людиною серед звичайних людей. Хто зможе вдосконалитися?!» Почуте дуже ранило моє серце! Я нічого їй не відповів. Якого тільки Сіньсін у людей не буває. Якщо вона може усвідомити лише до такої міри, то так і буде. Хто усвідомить, той і отримає.

Лаоцзи казав: «Дао можна називати Шляхом, але не у звичайному значенні цього слова». Якби він був чимось таким, що всюди валяється, і, щоб успішно вдосконалитися, достатньо було би просто підібрати його з долу, то він уже не був би дорогоцінним. Наша школа завдяки суперечностям дає змогу тобі самому здобути Гун. Отже, ми маємо максимальною мірою відповідати звичайним людям. Причому тебе не просять нічого втрачати в матеріальному плані. Однак у цьому середовищі матеріальних інтересів ти маєш підвищувати свій Сіньсін. У цьому й зручність. Наша школа найзручніша: можна вдосконалюватися серед звичайних людей і не застосовувати форму відходу в монастир. Тоді найбільша складність також полягає в цьому: удосконалювання в найскладнішому середовищі — середовищі звичайних людей. Але найбільша перевага знову в цьому, бо наша школа дає тобі змогу самому здобути Гун, що якраз і є найбільш ключовою річчю в нашій школі, і про яку я вам сьогодні розповів. Звичайно, коли головна душа здобуває Гун, то допоміжна теж його здобуває. А чому? У всіх інформацій твого тіла, усіх духів, усіх твоїх клітин росте Гун, тож, певна річ, у допоміжній душі він теж росте. Але вона завжди залишатиметься нижчою за тебе. Ти будеш Володарем, а вона — Захисником Закону.

Дійшовши до цього місця, я б хотів сказати ще дещо. У наших колах удосконалювальників є чимало таких людей, що завжди бажали вдосконалюватися на високі рівні. У пошуках Закону вони обійшли все, витратили багато грошей, зробили повне коло «південніше гір і північніше океану», щоб знайти знаменитого вчителя, але так і не знайшли. «Бути знаменитим» необов'язково означає «бути дійсно розумним». Зрештою ці люди, даремно подолавши шлях туди й назад, марно виснаживши людей і перевівши гроші, так нічого й не здобули. Сьогодні ми відкрили для тебе такий гарний метод практики. Я вже підніс його тобі обома руками, доставив до дверей твого дому. Тепер усе залежить від того, чи зможеш ти вдосконалюватися, чи зможеш бути придатним. Якщо ти зможеш бути придатним, то вдосконалюйся далі; а якщо не зможеш, якщо ти не в змозі вдосконалюватися, то віднині тобі годі й думати про вдосконалювання. Крім дияволів, що тебе обдурять, ніхто тебе не навчатиме. Відтоді більше не вдосконалюйся. Якщо я не зможу тебе

спастися, то вже ніхто не зможе. Фактично зараз знайти справжнього вчителя істинного методу, який би тебе навчав, важче, ніж зійти на Небо. Про це зовсім ніхто більше не піклується. У Кінцевий період Закону навіть дуже високі рівні перебувають у кінцевій кальпі, вони тим паче більше не в змозі дбати про звичайних людей. Це найзручніша школа. До того ж у ній практикують безпосередньо за властивістю Всесвіту. Удосконалювання є найшвидшим і йде найкоротшим шляхом. Воно прямо вказує на нав'язливі ідеї людини.

КРУГ НЕБА

У Школі Дао приділяється велика увага великому й малому колу неба. От ми й поговоримо про те, що таке круг неба. Круг неба, який зазвичай мають на увазі, — це з'єднання двох меридіанів: меридіана вагітності та провідного меридіана. Це поверховий круг неба, що нічим не вважається. Він є винятково тим, що належить до зцілення та оздоровлення, і називається малим колом неба. Є й інший вид колу неба, що не називається ні малим, ні великим. Це форма колу неба під час удосконалювання в медитації. Він проходить у внутрішній частині тіла: обігнувши Нівань, опускається вниз до Даньтєнь і, обігнувши його, піднімається вгору. Він циркулює всередині. Це справжній круг неба для вдосконалювання в медитації. Після того, як такий круг неба сформується, він утворює дуже могутній потік енергії, а далі один канал надає руху всім каналам, пробиває всі інші канали. У Школі Дао розповідають про круг неба, а в буддизмі про нього не згадують. Про що ж розповідають у буддизмі? Коли Шак'ямуні викладав свій Закон, то не казав про Гун. Попри те, що він не казав про Гун, його метод практики також має свої форми еволюції шляхом самовдосконалювання. І як же пролягає канал у буддизмі? Починає з того, що повністю пробиває точку Байхой, а далі від маківки спіральньо розгортається по тілу вниз і зрештою в такій формі пробиває всі канали.

Та ж сама мета і в серединного каналу в Тантрі. Деякі люди кажуть, що серединного каналу не існує. Тоді чому ж у Тантрі шляхом удосконалювання можна його виробити? Насправді якщо підсумувати разом усі канали людського тіла, то їх навіть більше ніж десять тисяч. Вони переплітаються уздовж і вшир, як кровоносні судини. Їх іще більше, ніж кровоносних судин. У проміжках між внутрішніми органами судин немає, а ось канали є. Від маківки до кожної ділянки тіла, переплітаючись уздовж і вшир, простягається мережа каналів. Ти починаєш їх з'єднувати. Спочатку, можливо, вони не прямі. Після з'єднання пробиваєш їх наскрізь, далі помалу розширюєш, і поступово утворюється прямий канал. Цей канал використовується як вісь, що обертається. Вона надає руху кільком уявним колесам, що обертаються горизонтально. Мета цього — теж цілком пробити всі канали тіла.

Удосконалювання за нашим Фалунь Дафа уникає форми «один канал надає руху всім каналам». Із самого початку вже вимагається, щоб усі канали одночасно було

пробито, щоб усі канали одночасно брали участь в обертанні. Ми відразу почали практикувати на дуже високому рівні, оминувши речі дуже низького рівня. Один канал надає руху всім каналам... якщо ти хочеш домогтися того, щоб він їх цілком пробив, то деякі люди, пропрацювавши все своє життя, усе одно до цього навіть не наближуються; іншим же для цього потрібно вдосконалюватися кілька десятків років. Це дуже важко. У дуже багатьох методах практики кажуть, що за одне життя не можна вдосконалитися. А в багатьох високих і глибоких Великих Законах удосконалювальники можуть збільшувати тривалість свого життя. Вони ж практикують метод подовження життя, чи не так? Можна вдосконалюватися, подовжуючи своє життя, і робити це дуже тривалий час.

Малий круг неба здебільшого призначений для зцілення та оздоровлення, а великий круг неба — це вже вироблення Гун, уже справжнє вдосконалювання людини. Великий круг неба, який має на увазі Школа Дао, циркулює не так бурхливо, як наш, де цілком пробиваються всі канали. У них це обертання круга неба, що проходить лише кількома меридіанами: від трьох ручних меридіанів сторони їнь до трьох ручних меридіанів сторони ян; від стіп і ніг аж до волосся й до тулуба. Повний круг і вважається циклом великого круга неба. Великий круг неба — це із самого початку вже справжня практика, тому деякі майстри цигун його не навчають. Вони навчають лише того, що належить до лікування та оздоровлення. А деякі, хоч і казали про великий круг неба, але нічого в тебе не вклали. Тоді сам ти його не проб'єш. Якщо нічого не вклали, тобі доведеться самому пробити його за допомогою думок. Це легко лише на словах! Ефект буде такий самий, як від гімнастики. Чи може це відкрити круг неба? Удосконалювання залежить від тебе, Гун залежить від учителя. Таку роль може відігравати лише внутрішній «механізм», якщо його буде цілком у тебе вкладено.

Школа Дао завжди вважала людське тіло малим усесвітом. Там уважають, що, наскільки великим є Всесвіт зовні, настільки великим він є і всередині; який вигляд він має зовні, такий має і всередині. Це начебто звучить немислимо й не дуже зрозуміло. Усесвіт он який величезний. Як же можна його порівнювати з людським тілом?! Ми наведемо такий аргумент. Наша нинішня фізика вивчає матеріальні компоненти від молекул, атомів, електронів, протонів, кварків аж до нейтрино. А наскільки великим є Всесвіт іще далі вниз? По досягненню того етапу під мікроскопом уже нічого не видно. Що за крихітні частинки будуть, коли йти далі вниз? Невідомо. Насправді тому, що пізнала наша нинішня фізика, украй далеко до найдрібніших частинок Усесвіту. Коли людина не має фізичного тіла, її очі, споглядаючи щось, можуть мати функцію збільшення й бачити мікросвіт. Чим вищий її рівень, тим більшим є те, що вона бачить у мікросвіті.

Шак'ямуні, перебуваючи на своєму рівні, виклав доктрину про Три тисячі величезних світів. Тобто в Чумацькому Шляху є й інші люди, що мають таке фізичне тіло, як у нашого людства. Він також висловив доктрину про те, що в одній піщинці міститься три тисячі величезних світів. Це сходиться з пізнанням у нашій сучасній фізиці. Яка

різниця між формою обертання електрона навколо атомного ядра та обертанням Землі навколо Сонця? Тому Шак'ямуні сказав, що в мікросвіті, в одній піщинці, міститься три тисячі величезних світів. Одна піщинка подібна до всесвіту. Усередині неї є життя, є матерія. Якщо це правда, замисліться: тоді чи є ще пісок у світах у тій піщинці? Тоді чи є в піщинках у тій піщинці ще по три тисячі величезних світів? Тоді чи є в трьох тисячах величезних світів у піщинках у тій піщинці ще пісок? Якщо з'ясувати, далі йдучи вниз, то це буде нескінченним. Тому Шак'ямуні, хоч і досяг рівня Татхагати, усе-таки сказав таку фразу: «Такий великий, що не має зовнішнього, такий малий, що не має внутрішнього». Настільки великий, що не видно межі Всесвіту; настільки малий, що не видно, що є найдрібнішою річчю у його джерельній матерії.

Один майстер цігун казав: «У потовій порі є місто, у якому мчать поїзди та авто». Звучить дуже дивовижно. Але якщо ми будемо розуміти й досліджувати це дійсно з погляду науки, то виявимо, що в такому твердженні нічого дивовижного немає. Того дня, коли я розповідав про відкриття небесного ока, у дуже багатьох з вас під час його відкриття виникала така картина: ти виявляв, що біжиш назовні зі свого проходу в лобі, і здавалося, що до кінця ніколи не добігти. Щодня під час практики ти біг назовні цією магістраллю, по обидва боки якої були і гори, і річки. Біжучи, ти також мав проминати міста й бачив багато-багато людей. Тобі здавалося це галюцинацією. У чім же тут річ? Це було видно дуже ясно. Воно не було галюцинацією. Я вважаю, що коли людське тіло в мікроскопічному стані дійсно таке безкрає, то це не галюцинація. Адже практики Школи Дао завжди вважали людське тіло всесвітом. Якщо це і справді всесвіт, то від лоба до шишкоподібного тіла буде навіть далі, ніж дістатися на край світу. Ну ж бо здійсни ривок назовні! Це дуже далеко.

Якщо в процесі вдосконалювання цілком пробити великий круг неба, то це принесе вдосконалювальнику певну здатність. Яку здатність? Як ви знаєте, великий круг неба по-іншому називається кругом неба Цзи-У, обертанням Цьень і Кунь, обертанням Хече. Уже на дуже поверхневому рівні обертання великого круга неба утворює енергетичний потік. Він поступово збільшуватиме свою густину, трансформуючись, наблизатиметься до більш високих рівнів і перетвориться на енергетичний пояс величезної густини. Цей енергетичний пояс обертається, перебуває в процесі обертання. Якщо ми дивитимемося небесним оком на дуже поверхневому рівні, то виявимо, що завдяки йому ці нутрощів можуть мінятися місцями: ці серця потрапляє до кишок; ці печінки — до шлунка... у мікросвіті можна бачити, що він переносить величезні предмети. Якщо випустити цей енергетичний пояс за межі тіла, то це буде переміщувальний Гун. Люди, що мають дуже потужний Гун, можуть переносити величезні предмети, це велике перенесення. Люди, що мають дуже слабкий Гун, можуть переносити лише дуже дрібні предмети, це мале перенесення. Такою є форма переміщувального Гун і його утворення.

Великий круг неба — це вже безпосередньо вироблення Гун, тому він приносить різні стани й форми Гун. Він також приносить нам один дуже особливий стан. І який

же? Ви, можливо, натрапляли в стародавніх книгах (наприклад, у «Біографіях Безсмертних», або у «Внутрішній алхімії», «Даоському скарбі», «Досконалому змісті Сіньсін і подовження життя») на фразу «зліт серед білого дня». Вона означає, що ця людина на очах у всіх злітає. Насправді, скажу я вам, щойно великий круг неба буде пробито, як людина вже зможе піднятися в повітря. Це саме так просто. Хтось із вас подумав: «Люди практикують уже по стільки років. Тих, у кого пробито великий круг неба, має бути чимало». Якщо я скажу, що цього стану здатні досягти багато десятків тисяч людей, то й тоді не помилюся, бо все-таки великий круг неба — це самий-самий початок практики.

У такому разі чому ж ніхто не бачить, як ці люди злітають, не бачить, як вони піднімаються в повітря? Стан суспільства звичайних людей не можна порушувати, не можна довільно руйнувати чи змінювати форму суспільства звичайних людей. Хіба можна дозволити, щоб люди літали по небу? Хіба це буде суспільством звичайних людей? Це головний аспект. Ще один аспект у тому, що люди живуть серед звичайних людей не для того, щоб бути людьми, а для того, щоб повернутися туди, звідки вони походять. Тому тут також міститься проблема усвідомлення. Якби хтось побачив, що чимало людей здатні цілком реально злетіти, то він би теж став удосконалюватись, і вже не існувало би проблеми усвідомлення. Тому, хоч ти і вдосконалився, усе-таки не можна довільно давати іншим це побачити, не можна показувати, адже іншим теж потрібно вдосконалюватися. Отже, після пробиття великого круга неба достатньо буде лише замкнути твій кінчик пальця руки, ноги або якусь ділянку, і ти вже не злетиш.

Часто, коли в нас ось-ось має пробитися великий круг неба, то виникає такий стан — у деяких людей під час сидіння в медитації тіло весь час нахилиється вперед. Оскільки на спині великий круг неба пробито досить добре, спина є неймовірно легкою, а в передній частині відчувається важкість. В інших тіло нахилиється назад, тобто в спині відчувається важкість, а перед легкий. Якщо в тебе все буде пробито дуже добре, то ти підстрибуватимеш. Ти відчуватимеш, що піднімаєшся вгору, що відриваєшся від землі. Коли ти дійсно зможеш злітати, тобі не даватимуть цього робити. Але це не є категоричним. Здатності проявляються в людей на двох кінцях: діти не мають нав'язливих ідей, старі люди, особливо старі жінки, теж їх не мають. У них можуть проявлятися й залишатися здатності. А коли здатності проявляються в чоловіків, особливо в молодих, то вони не в змозі позбутися схильності показувати себе. Водночас, імовірно, вони ставитимуться до них як до засобу конкуренції. От їм і не дозволяють мати здатності. Якщо ці люди вироблять їх практикою, то здатності буде замкнено. Людині замкнуть якесь одне місце, і вона вже не злетить. Це не означає, що абсолютно не дадуть, щоб у тебе виник цей стан. Можливо, тобі дадуть спробувати. У деяких людей це може зберегтися.

Така ситуація трапляється в кожному місці, де ми проводимо курси. Коли я давав курси в провінції Шаньдун, там були слухачі і з міста Цзінань, і з Пекіна. Хтось із них сказав: «Учителю! Що зо мною таке? Як іду вулицею, увесь час ледь не відриваюсь

від землі. Коли вдома лягаю спати, злітаю вгору. Укриваюся ковдрою, і навіть ковдра злітає вгору. Постійно злітаю, неначе та повітряна куля». Коли я проводив курси в місті Гуйян, там була досвідчена учениця з провінції Гуйчжоу — стара жінка. У неї вдома стоїть два ліжка — кожне поряд зі стіною. Вона сиділа на ліжку в медитації й тут відчула, що злетіла. Учениця відкрила очі й побачила, що перелетіла на друге ліжка. Вона подумала: «Мені потрібно повернутися назад!» — і знов перелетіла на перше ліжка.

Був учень з міста Ціндао. Яюсь, коли в нього на роботі під час обідньої перерви нікого не було в приміщенні, він сів медитувати на ліжку. Щойно він сів, як одразу злетів. Учня добряче підкинуло — на метр із чимось. Після того як злетів, він упав униз. «Геп! Геп!» — він підстрибував і падав, унаслідок чого навіть ковдра сповзла на підлогу. Учня охоплювало то легке піднесення, то побоювання. Його підкидало й підкидало. Так пройшла вся обідня перерва. Зрештою пролунав дзвоник про початок роботи, і учень подумав: «Не можна, щоб інші це побачили! Що це я роблю? Швидше б зупинитися!» І зупинився. Ось чому старі люди здатні втримати над собою контроль. А якби це була молода людина й пролунав дзвоник про початок роботи, вона би подумала: «Хай усі прийдуть і побачать, що я злетів». Людям не так просто тримати себе в руках, коли в них присутній потяг показувати себе: «Поглянь, як я чудово практикую! Я можу злетіти». Щойно б він почав показувати свою здатність, як вона б у нього відразу зникла — таким людям заборонено її мати. Таких випадків дуже багато. Вони трапляються в учнів з усіх регіонів.

У нас із самого початку вимагається, щоб усі канали цілком відкрилися. На сьогодні 80–90% з нас уже зараз досягли стану легкості в усьому тілі, стану, коли немає хвороб. Водночас, як ми вже казали, на цих курсах тебе не лише просунуть до такого стану, коли твій організм цілком очиститься, а і вкладуть у твоє тіло багато речей, щоб уже на курсах у тебе з'явився Гун. Це все одно, що я тебе піднімаю і відношу вперед. На курсах я весь час викладаю вам Закон, ваш Сіньсін теж постійно змінюється. Багато хто з нас, вийшовши із цього актового залу, відчує, неначе став іншою людиною. Гарантую, що у твоєму світогляді стався перелом. Ти тепер знаєш, як віднині бути людиною, знаєш, що більше не можна бути таким нетямущим. Гарантую, що це так. Отже, наш Сіньсін уже наздогнав.

Що ж стосується великого круга неба, то хоча тобі й не дадуть злетіти, ти відчуватимеш легкість у всьому тілі й своєю ходою створюватимеш вітер. Раніше, лише трохи пройшовшись, ти вже втомлювався. Зараз, хай би який великий шлях подолав, ти почуватимешся дуже легко. Коли їхатимеш на велосипеді, то тебе неначе хтось штовхатиме. Коли в будинку підніматимешся сходами, хай би на який поверх ти піднявся, усе одно не втомишся. Гарантую, що так буде. Ті, хто читатиме цю книгу і вдосконалюватиметься самостійно, так само зможуть досягти належного стану. Я така людина: якщо я не хочу про щось розповідати, то можу вмовчати, але якщо розповів, то це правда. Особливо за таких обставин, якби я під час викладання Закону не говорив правди, а казав тут пусті слова і, будучи не в змозі нічим цього

підкріпити, навмання розповідав казна-що, то я б навчав вас лихого методу. Робити цю справу мені теж непросто. Увесь Усесвіт спостерігає! Не можна ні в чому відхилитися.

Як правило, людям відомо лише про такий круг неба, і на тому край. Насправді ж так іще нічого не вийде. Щоб досягти якомога швидшого замінення, перетворення тіла матерією високої енергії, потрібна циркуляція ще однієї форми круга неба, яка б стимулювала циркуляцію в усіх каналах твого тіла. Це називається кругом неба Мао-Йоу, про який, можливо, уже мало хто знає. У книгах іноді згадується такий термін, але його ніхто не пояснює, не розповідає тобі про нього. Лише виляють навколо теорії. Це ж таємниця з таємниць. А ми тут усе тобі розповімо. Круг неба Мао-Йоу може починатися з точки Байхой (а може з точки Хойїнь). Вийшовши, він іде межею сторін їнь і ян тіла. Опускається, проходячи поряд з вухом. Потім, пройшовши плече, опускається далі. По черзі проходить уздовж кожного пальця руки. Далі йде боком тіла, проходить підшву стопи й піднімається внутрішнім боком ноги. Потім опускається внутрішнім боком другої ноги, далі проходить підшву й піднімається боком тіла. Проходить уздовж кожного пальця руки і, зробивши повний круг, дістається маківки. Це і є круг неба Мао-Йоу. Інші могли б написати про це цілу книгу, а мені, щоб розповісти, було достатньо лише кількох речень. Мені здається, що це не може вважатися якоюсь там небесною таємницею. Інші ж уважають ці речі дуже дорожчими й зовсім про них не розповідають. Вони пояснюють круг неба Мао-Йоу лише тоді, коли дійсно навчають послідовника. Хоч я про нього й розповів, але нікому з вас не можна практикувати, спрямовуючи його за допомогою думок, керуючи ним. Якщо ти так практикуватимеш, то це вже не буде нашим Фалунь Дафа. Справжнє вдосконалювання на високі рівні проходить у Недіянні й не містить жодної діяльності думок. Усе цілком вкладається в тебе в готовому вигляді. Усе це формується автоматично. Ці внутрішні механізми тебе загартовують. Настане час, і вони самі обертаються. Одного дня під час практики голова в тебе почне колихатися. Коли голова нахилиться в цей бік, це означатиме, що круг неба Мао-Йоу обертається в цей бік; коли в той бік, він обертається в той бік. Він обертається в обидва боки.

Після пробиття великого й малого круга неба під час сидіння в медитації практикуювальники кивають головою. Це є ознакою проходу енергії. Те ж саме відбувається й тоді, коли ми виконуємо метод «Круг неба Фалунь». Ми так і практикуємо. Насправді, коли ти не практикуєш, круг неба обертається сам. У повсякденний час він завжди обертається. Коли ти практикуєш, то посилюєш цей механізм. Ми ж вчимо того, що Закон виплавляє людину, чи не так? Ти виявиш, що в повсякденний час твій круг неба постійно циркулюватиме. Ти не практикував, але встановлені зовні Цітьї, тобто зовнішні великі канали, вводять твоє тіло в стан практики. Вони цілком автоматичні. Цітьї також обертаються і в протилежний бік, крутяться в обидва боки. Вони щомиті пробивають твої канали.

Тоді в чому ж мета пробиття круга неба? Саме його пробиття не є метою практики. Навіть якщо ти пробив круг неба, я скажу, що це ніщо. Коли вдосконалюватися далі, мета полягатиме в тому, щоб шляхом цієї форми — шляхом круга неба — один канал надав руху всім каналам, цілком пробив усі канали тіла. Ми вже над цим працюємо. Якщо практикувати далі, то деякі люди під час циркуляції великого круга неба виявляють, що канали від практики стають дуже широкими, завтовшки як палець руки, усередині дуже широкими. Адже енергія стала вже дуже могутньою. Після сформування енергетичного потоку канали будуть дуже широкими й дуже яскравими. Якщо це ще нічим не вважається, то до якого ж стану треба довести практику? Потрібно домогтися того, щоб усі канали людського тіла поступово розширювалися, енергія ставала дедалі потужнішою, дедалі світлішою і врешті-решт більш ніж десять тисяч каналів з'єдналося в одне ціле. Досягти стану, коли немає ні каналів, ні акупунктурних точок. Щоб увесь організм, з'єднавшись, став монолітним. Ось у чому остаточна мета пробиття каналів. Мета в тому, щоб цілком перетворити людське тіло матерією високої енергії.

Коли людина досягає в практиці цього етапу, її тіло здебільшого вже перетворено матерією високої енергії, тобто вже досягло якнайвищого рівня в удосконалюванні за Законом людського світу. Фізична плоть людського тіла вже вдосконалилася до самої вершини. Досягнення цього етапу також приносить людині певний стан. І який же? Її Гун уже надзвичайно багатий. У вдосконалюванні тіла звичайної людини, тобто в процесі вдосконалювання за Законом людського світу, усі надприродні здатності (приховані можливості) людини, усі предмети в усій сукупності вже було проявлено, але під час удосконалювання серед звичайних людей більшу їх частину замкнено. Крім того, стовп Гун людини вже виріс до величезної висоти. Усі форми Гун було посилено могутнім Гун, і вони стали неймовірно могутніми. Але вони можуть діяти лише в нашому наявному просторі, проте не в змозі впливати на інші простори, бо це всього-на-всього здатності, проявлені вдосконалюванням нашого фізичного тіла звичайної людини. Однак вони вже неймовірно багаті. У кожному просторі, у всіляких формах існування тіла різних просторів відбулися колосальні зміни. Речі, які має тіло... речі, які має тіло в кожному просторі, уже стали вкрай багатими й на вигляд дуже страшними. У деяких людей усюди на тілі очі. Потові пори, що вкривають усе їхнє тіло, є очима. У межах усього їхнього просторового поля всюди очі. Це ж Гун Школи Будди, тому в деяких усе тіло вкривають образи Бодхісатви, Будди. Усілякі форми Гун уже досягли вкрай багатого стану. Крім того, проявляється багато-багато істот.

Під час досягнення цього етапу в людини також виникне стан, що називається «Три квітки збираються на маківці». Це надзвичайно виразний стан, і він дуже впадає в очі. Його можуть побачити навіть люди, у яких небесне око невисокого рівня. На голові з'являється три квітки. Одна з них — лотос. Але не лотос нашого матеріального простору. Інші дві теж є квітками інших просторів. Вони неймовірно прекрасні. Три квітки обертаються на маківці — в один і в другий бік. Також вони

обертаються навколо своєї осі. Кожна квітка має великий стовп, такий самий завтовшки, як діаметр квітки. Три великих стовпи ведуть прямо в зеніт. Це не стовп Гун. Просто вони мають таку форму — надзвичайно дивовижну. Якби ти сам їх побачив, то страшенно б злякався. Коли досягаєш у вдосконалюванні цього кроку, твоє тіло стало чистим-пречистим, шкіра — ніжною. Досягнення цього кроку означає, що ти дійшов найвищої форми вдосконалювання за Законом людського світу. Але це ще не означає, що ти досяг вершини. Потрібно вдосконалюватися далі, потрібно далі йти вперед.

Якщо пройти ще вперед, то ввійдеш до проміжного рівня між Законом людського світу і Законом просторів за межами людського світу. Це називається станом Прозоро-чистого тіла (або по-іншому Кришталево чистого тіла). Адже те, що тіло вдосконалилося до найвищої форми Закону людського світу, усього-на-всього означає, що людське фізичне тіло, перетворившись, набуло своєї найвищої форми. Коли ти справді набув тієї форми, увесь твій організм уже цілком складається з матерії високої енергії. Чому ж він називається Прозоро-чистим тілом? Бо вже досяг ступеня абсолютної чистоти. Якщо дивитися небесним оком, то все тіло є прозорим — таким самим прозорим, як скло. На вигляд здається, що в ньому нічого немає. Ось який стан проявляється. Відверто кажучи, це вже Тіло Будди. Адже тіло, яке складається з матерії високої енергії, уже відрізняється від нашого власного. Коли досягаєш цього етапу, усі здатності й магічні предмети, що виникли в тілі, одразу в повному складі викидаються — вивантажуються в один дуже глибокий простір. Від них уже немає ніякої користі, віднині вони більше не потрібні. Єдине що — того дня, коли ти в майбутньому успішно вдосконалишся, осягнеш Дао і озирнешся назад, щоб подивитися на процес свого вдосконалення, ти виймеш їх і оглянеш. Цієї пори ти матимеш лише дві речі: у тебе залишиться стовп Гун і Досконале немовля, яке вже виросло дуже великим. Але обидві ці речі перебувають у дуже глибокому просторі. Пересічні люди з небесним оком невисокого рівня їх не бачать, а бачать лише те, що тіло цієї людини прозоре.

Оскільки стан Прозоро-чистого тіла є перехідним рівнем, коли вдосконалюватися далі, людина дійсно входить у вдосконалювання за Законом просторів за межами людського світу чи, по-іншому, удосконалювання Тіла Будди. Увесь організм людини складатиметься з Гун, а її Сіньсін цієї пори вже буде стабільним. Далі людина починає заново практикувати, у неї починають заново виникати здатності, що називаються вже не здатностями, а чудотворною силою Закону Будди. Вона впливає на всі простори, її могутність безмежна. У майбутньому слідом за тим, як ти невпинно вдосконалюватимешся, і з'являтимуться речі ще вищих рівнів, ти вже сам дізнаєшся, як удосконалюватися, і в яких формах там проявляється самовдосконалювання.

РАДІСТЬ

Обговоримо одну проблему. Це стосуватиметься радості. Дуже багато хто практикує цігун тривалий час. Інші ж ніколи не практикували цігун, але все своє життя шукають істину, справжній сенс людського життя, обмірковують це. Після того як вони почали вчитися нашого Фалунь Дафа, вони відразу зрозуміли багато-багато такого, що у своєму житті прагнули зрозуміти, але так і не зрозуміли. Імовірно, це супроводжується тим, що їхнє мислення досягає піднесення, і вони відчують надзвичайне зворушення. Це точно. Я знаю, що справжні вдосконалювальники розуміють, наскільки це важливо, що вони цим дорожитимуть. Але часто виникає і така проблема. Через те, що людина зраділа, у неї з'являється зайва фанатичність, під дією якої вона в спілкуванні з людьми в суспільстві звичайних людей, у середовищі суспільства за формою проявляє себе ненормально. Я б сказав, що це вже погано.

Більшість із тих, хто вдосконалюється за нашим методом практики, здійснює це в суспільстві звичайних людей. Ти не можеш дозволити собі відірватися від суспільства. Ти маєш удосконалюватися цілком свідомо. У тебе все ще залишатимуться нормальні відносини з людьми. Звичайно, твій Сіньсін буде дуже високим, душевний стан — дуже праведним, ти підвищуватимеш власний Сіньсін і рівень, не скоюватимеш поганих учинків, а робитимеш добрі речі. Усього-на-всього ось так себе проявлятимеш. Деякі з вас поводяться, наче ненормальні, ніби пізнали ілюзорність світу людського. Їхніх слів люди теж не розуміють. Інші кажуть: «Чому, почавши вчитися Фалунь Дафа, ця людина стала такою, неначе в неї не всі вдома?» Насправді це все ж не так. Просто вона надто приголомшена і вчиняє нерозумно, у розріз зі здоровим глуздом. Подумай: роблячи так, ти вчиняєш неправильно. Ти вдаєшся тепер до інших крайнощів. Це знов нав'язлива ідея. Тобі слід її позбутися й нормально жити і вдосконалюватися серед звичайних людей, як це роблять усі інші. Серед звичайних людей усі дивляться на тебе як на того, хто несповна розуму, ніхто не ставить до тебе як до рівного, усі тримаються від тебе якомога далі, ніхто не надає тобі шансу підвищити Сіньсін, ніхто не вважає тебе нормальною людиною. Я вважаю, що так не можна! Тому всі ви, хоч би там що, звертайте на це увагу. Обов'язково гарно тримайте себе в руках.

Наші методи практики не такі, як звичайні методи практики, у яких практикують у непритомному, туманному чи нерозумному стані. Наші методи практики вимагають, щоб ти цілком свідомо вдосконалював самого себе. Один з вас постійно каже: «Учителю, щойно я заплющую очі, як починаю колихатися». Я відповідаю, що навряд чи це так. Ти вже розвинув звичку відмовлятися від своєї головної свідомості. Щойно ти заплющуєш очі, як розслаблюєш головну свідомість, і вона зникає. Ти вже виробив таку звичку. Чому, сидячи тут, ти не колихаєшся? Зберігай стан, коли очі відкриті, і потім потихеньку їх заплющ. Хіба ти колихаєшся? Абсолютно ні. Ти вважаєш, що цей цігун так і потрібно практикувати. Ти сформував таку концепцію. Ледве ти заплющуєш очі, як зникаєш. Куди діваєшся, ти теж не знаєш. Ми навчаємо

того, що твоя головна свідомість неодмінно має бути ясною, бо цей метод практики вдосконалює тебе самого. Ти маєш цілком свідомо підвищуватися. Ми також маємо статичну практику. Як її виконувати? Наша вимога така: хай би як глибоко ти поринув у медитацію, ти все одно маєш знати, що ти ось тут виконуєш практику; категорично заборонено входити в такий стан, коли ти вже нічого не знаєш. У такому разі який конкретно виникне стан? Коли ти там сядеш, то відчуєш себе так чудово, неначе сидиш у шкаралупі курячого яйця. Це буде надзвичайно приємний стан. Ти знатимеш, що виконуєш практику, але відчуватимеш, що все тіло не в змозі поворухнутися. Усе це неодмінно виникає в цьому нашому методі практики. Буває й інший стан. Сидиш-сидиш і тут виявляєш, що в тебе зникли ноги. Ніяк не згадаєш, куди вони поділися. Зник і тулуб, і руки, і кисті. Залишилась одна лише голова. Коли практикуєш далі, то виявляєш, що й голова зникла. Залишилось лише твоє мислення, крихітна думка: «Я знаю, що я тут практикую». Ми вимагаємо досягти цієї міри, і достатньо. Чому? Коли людина практикує в цьому стані, її тіло досягає найповнішої еволюції. Це найкращий стан. Тому ми вимагаємо, щоб ти, поринувши в медитацію, перебував у такому стані. Але не засни, не очманій, інакше гарні речі ти, імовірно, даси виробити й забрати іншим.

Усі наші практикувальники, хоч би там що, звертайте увагу на те, щоб не поводитися серед звичайних людей ненормально. Якщо в суспільстві ти не відіграватимеш гарної ролі, і люди казатимуть, мовляв, чому всі, хто починає вчитися Фалунь Дафа, стають такими, то це буде рівнозначним псуванню репутації Фалунь Дафа. Хоч би там що, будь у цьому пильним. В інших аспектах удосконалювання і його процесах також звертай увагу на те, щоб не породити радості. Нею дуже легко користуються дияволи.

УДОСКОНАЛЮВАННЯ ВУСТ

«Удосконалюй вуста», — у минулому в релігіях теж так казали. Але основним змістом удосконалювання вуст, який вони мали на увазі, було те, що деякі професійні вдосконалювальники — буддистські ченці, даоси — закривали рота й мовчали. Адже це були професійні вдосконалювальники. Їхньою метою було ще більшою мірою позбутися нав'язливих ідей, бо в них уважалось, що тільки-но людина про щось подумала, як це вже карма. У релігії карму поділяли на два види: добру й лиху. Незалежно від того, це добра карма чи лиха, згідно з Пустотою Школи Будди та Нічим Школи Дао, ні одну, ні другу не слід створювати. Тому вони кажуть, що нічого не роблять. Адже вони не бачать причинного зв'язку речей, тобто ця подія, зрештою, є доброю чи поганою, і який вона має причинний зв'язок. Пересічні вдосконалювальники не мають такого високого рівня й не бачать цих речей, тому побоюються того, що справа, яка зовні здається доброю, якщо її зробити, можливо, виявиться поганою. Отже, вони максимальною мірою дотримуються Недіяння. Вони нічого не роблять і в такий спосіб запобігають новому створенню карми. Бо коли

хтось створив карму, він має її позбутися, має витримати страждання. Візьмімо для прикладу нашого вдосконалювальника. Йому вже було встановлено, коли в нього відкриється Гун. Але на півдорозі ти вставляєш якісь зайві речі, що створюють труднощі для всього вдосконалення. Тому ченці й даоси і дотримуються Недіяння.

Під удосконалюванням вуст, про яке йшлося в Школі Будди, мається на увазі те, що мова людини контролюється її свідомістю. А ця свідомість уже сповнена діяння. Якщо сама свідомість людини захоче подумати й щось сказати, щось зробити, керувати органами чуття, кінцівками, то серед звичайних людей це вже, імовірно, буде видно нав'язливої ідеї. Наприклад, між людьми є суперечності: ти добрий, він поганий, ти вдосконалюєшся добре, він — погано. Саме це вже є суперечностями. Візьмімо щось звичайне: «Я маю зробити це і це. Зараз цю справу слід зробити так-то й так-то», — можливо, ненароком уже комусь завдав шкоди. Адже суперечності між людьми дуже складні. Може бути так, що ненавмисне вже було створено карму. Отже, вони закривають рота й зберігають абсолютне мовчання. У минулому в релігії завжди вважали вдосконалювання вуст дуже важливим. Так уважали в релігії.

Абсолютна більшість удосконалювальників нашого Фалунь Дафа вдосконалюється серед звичайних людей (крім послідовників, що вдосконалюються професійно), а отже, не може уникнути нормального життя звичайної людини в суспільстві та спілкування з людьми. Кожний має свою роботу. Причому потрібно працювати добре. Для деяких з вас говорити — ваша робота. Тоді чи немає тут конфлікту? Немає. Чому немає? Удосконалювання вуст, якого навчаємо ми, різко відрізняється від того, що було в релігіях. Оскільки це різні школи вдосконалювання, то й вимоги також мають різні. Коли ми розкриваємо рота й починаємо говорити, то завжди говоримо згідно із Сіньсін практикувальника, не кажемо такого, що сіє розбрат, не кажемо поганих речей. Будучи вдосконалювальником, потрібно оцінювати себе за критеріями Закону: слід чи не слід це казати. Якщо це сказати слід, і, коли оцінювати Законом, це відповідає стандартам Сіньсін практикувальника, то проблеми немає. До того ж ми також маємо розповідати про Закон, пропагувати Закон. Тому не можна нічого не казати. Під удосконалюванням вуст, про яке кажемо ми, мається на увазі таке: слава й вигода, які непокоять удосконалювальника серед звичайних людей, і те, що ніяк не стосується його фактичної роботи в суспільстві; або коли послідовники однієї школи теревенять між собою про якісь дурниці; або коли підбурений нав'язливою ідеєю показуєш себе; або коли поширюєш почуті краєм вуха плітки; або коли дуже збуджено та охоче обговорюєш якісь інші суспільні події. На мою думку, усе це є нав'язливими ідеями звичайних людей. У цих аспектах, мені здається, нам слід дещо вдосконалити свої вуста. Таким є вдосконалювання вуст, якого ми навчаємо. У минулому ченці вважали ці речі дуже важливими, адже варто їм було лише про щось подумати, як вони вже створювали карму. Тому вони дотримувалися принципу «Тіло, Вуста, Думки». Удосконалювання тіла, про яке вони казали, означало не скоювати поганих учинків; удосконалювання вуст означало мовчати; удосконалювання думок означало навіть не думати. У минулому в

професійному вдосконалюванні в монастирях дуже суворо цього вимагали. Ми ж висуваємо до себе вимоги за стандартами Сіньсін практикувальника. Якщо добре розумієш, що казати слід, а чого не слід, то цього вже достатньо.

ЛЕКЦІЯ ДЕВ'ЯТА

ЦІГУН І СПОРТ

Перебуваючи на звичайному рівні, люди схильні вважати, що цігун і спортивні тренування безпосередньо пов'язані між собою. Звичайно, якщо казати на низькому рівні, з погляду набуття здорового тіла цігун збігається зі спортивними тренуваннями. Але, коли казати конкретно, у тренувальних прийомах і застосовуваних засобах відмінність між цігун і ними вже дуже велика. У спортивних тренуваннях, щоб досягти тілесного здоров'я, людина збільшує навантаження, посилює фізичні тренування; цігунське ж самовдосконалювання, якраз навпаки, не велить людині рухатися, а якщо велить, то розслаблено, неквапливо й заокруглено, або навіть залишатися нерухомим, перебувати в стані спокою. У цьому воно за формою вже дуже відрізняється від спортивних тренувань. Тоді якщо казати з позиції високого рівня, цігун — це не лише зцілення та оздоровлення. Він містить те, що належить до більш високих рівнів, більш глибокий зміст. Цігун — це не лише те мізерне, що належить до рівня звичайних людей. Він є чимось надприродним, до того ж на різних рівнях має різні прояви. Він є такою річчю, яка далеко-далеко перевищує звичайних людей.

З погляду суті тренувань відмінність між цігун і спортом теж дуже велика. Від спортсмена вимагається збільшувати навантаження. Особливо від сучасних спортсменів. Щоб їхнє тіло адаптувалося до сучасного рівня атлетики й досягло таких нормативів, вони мають завжди підтримувати свій організм в оптимальному стані. Для досягнення цієї мети потрібно збільшувати тренувальні навантаження, стимулювати достатній кровообіг у людському тілі й тим самим посилювати його метаболічну здатність, щоб тіло завжди зберігало стан підйому. А чому потрібно посилювати метаболічну здатність? Бо тіло спортсмена має завжди демонструвати найкращий для змагань стан підйому. Людський організм складається з безлічі клітин. Усі вони мають такий процес. Нові клітини, що з'являються від поділу, мають дуже велику життєздатність і демонструють зростання. Коли ж вони досягають максимуму, то більше вже не можуть рости. Можуть лише в'янути. Аж доти, доки деградують до крайньої нижньої точки, і їх замінюють нові клітини. Візьмімо для прикладу 12 годин одного дня. Із шостої години ранку, коли відбувся поділ клітин, вони постійно демонструють підйом, підйом... Коли настає восьма, дев'ята година, близько десятої, то це для них чудовий період. Коли ж настає дванадцята година, то клітини більше не можуть перебувати в стані підйому, а вже тільки в стані спаду. У цей час клітини мають ще половину життєздатності. Але ця половина життєздатності вже неприйнятна для стану змагань атлетів.

І що ж робити? Атлети посилюють тренування, посилюють кровообіг, після чого новоутворені клітини замінюють ці старі клітини. Ось яким шляхом вони йдуть.

Тобто клітини ще не закінчили всього свого життєвого процесу, а щойно тільки пройшли його половину, як їх уже піддають виділенню, тому тіло спортсменів залишається дужим і зберігає стан підйому. Однак у людства клітини не можуть необмежено в такий спосіб ділитися. Кількість поділів клітин обмежена. Припустімо, що за все життя людини клітини можуть поділитися 100 разів (насправді ж це може відбутися понад 1 мільйон разів), скажімо, коли клітини нормальної людини діляться 100 разів, вона здатна прожити 100 років. Але тепер її клітини проживають лише половину свого життя. Тоді людина зможе прожити лише 50 років. Однак ми не бачили, щоб у когось зі спортсменів сталися якісь величезні проблеми. Адже нинішні спортсмени, ще не досягши 30 років, уже відсіюються. Особливо зараз, коли високий рівень змагань, велика й кількість відсіюваних атлетів. Тому вони повертаються до нормального способу життя, унаслідок чого зовні не видно, щоб спорт здійснив на них значний негативний вплив. З погляду теорії, по суті, це так: спорт допомагає людині зберігати здоровий організм, але укорочує її життя. Спортсмен-підліток має вигляд на двадцять з гаком років; а спортсмен, якому двадцять з гаком, має вигляд на тридцять з гаком років. Часто атлети справляють на людей враження передчасно зрілих і постарілих. Це має свої плюси й мінуси, ми ж дивимось на це діалектично. Ось яким шляхом насправді йдуть спортсмени.

Цігунське вдосконалювання прямо протилежне спортивним тренуванням. Воно не вимагає енергійних рухів. Коли рухи є, то вони розслаблені, неквапливі та округлені, надзвичайно повільні, чи навіть потрібно залишатися зовсім нерухомим і поринути в стан спокою. Як вам відомо, у такому методі вдосконалювання як медитація людина залишається на місці в стані спокою. Медитація навіть сповільнює темп серцебиття, кровообіг і все інше. В Індії є багато майстрів йоги, що можуть багато днів бути зануреними у воду, багато днів бути закопаними в землі. Вони змушують себе цілком завмерти, навіть своє серцебиття здатні приборкати. Нехай людські клітини діляться один раз на день, тоді вдосконалювальник змушує клітини людського тіла ділитися один раз на два дні, один раз на тиждень, один раз на пів місяця, навіть один раз за ще довший час. Отже, він уже збільшує тривалість свого життя. Це ще йде мова про методи, які лише вдосконалюють Сіньсін, а подовження життя не практикують. У них теж можна цього досягти, теж можна подовжувати своє життя. Хтось із вас подумав: «Хіба людська доля, хіба все життя людини не є розпланованим? Як же можна бути довгожителем, якщо не практикувати метод подовження життя?» Правильно. Та якщо рівень удосконалювальника прорве Три сфери, то він зможе подовжувати своє життя. Але на вигляд він буде надзвичайно старим.

У справжніх методах практики подовження життя зібрана матерія високої енергії невпинно накопичується в клітинах людського тіла. Коли вона невпинно збільшуватиме свою густину, то поступово зможе приборкати клітини звичайної людини й помалу їх замінить. Тоді відбудуться якісні зміни, і ця людина вже назавжди залишиться молодю. Певна річ, самовдосконалювання є дуже повільним

процесом, що потребує колосальної віддачі. «Томить його м'язи й кістки, гнітить його волю й думки». Це дуже непросто. Хіба ти зможеш не завагатися в пов'язаних із Сіньсін чварах з людьми? Хіба зможеш не піддатися спокусі перед лицем власної вигоди? Домогтися цього дуже важко. Тому це не така мета, якої можна досягти, лише цього захотівши. Людина зможе її досягти лише тоді, коли і її Сіньсін, і Де, удосконалившись, підвищаться.

Дуже багато хто весь час змішує цигун і звичайні фізичні вправи. Насправді між ними колосальна різниця. Вони зовсім не є одним і тим самим. Лише під час вправ із ці на якнайнижчому рівні звертають велику увагу на виліковування хвороб і підтримання тіла у формі, набуття здорового організму. Мета цигун на найнижчому рівні має спільне з метою спортивних тренувань. Але по досягненню високого рівня цигун уже зовсім не є з ними одним і тим самим. Очищення тіла в цигун також має мету. Причому потрібно висувати до практикувальника вимоги, користуючись надприродними принципами, а не принципами звичайних людей. А спорт — це лише справа звичайних людей.

ДУМКИ

Настав час поговорити про думки, тобто про нашу людську розумову діяльність. Як у колах удосконалювальників дивляться на діяльність людських думок у головному мозку? Як дивляться на різні форми людського мислення (думок)? У чому вони втілюються? У вивченні людського головного мозку в сучасній медицині дуже багато питань, які все ще дуже важко з'ясувати, бо це не так просто, як з речами на поверхні нашого тіла. У глибинних пластах різні простори мають різні форми. Але воно не так, як про це розповідають деякі майстри цигун. Деякі майстри самі не знають, у чім річ, і не можуть як слід пояснити. Вони гадають, коли їхній головний мозок запрацює, коли виникне думка, то вона може виконати якусь роботу. От вони й кажуть, що це здійснюється їхнім мисленням, виконується за допомогою їхньої думки. Насправді ж це зовсім не думкою їхньою виконується.

Передусім поговоримо про джерело людських думок. У Стародавньому Китаї ходив вислів «серце думає». Чому люди казали «серце думає»? Наука в Стародавньому Китаї була надзвичайно розвиненою, бо вона безпосередньо вивчала людське тіло, життя і Всесвіт. Деякі люди цілком реально відчували, що думає їхнє серце. А деякі відчували, що думає їхній головний мозок. Чому ж складалася така ситуація? Те, що, як вони казали, думало серце, теж є слухним, бо, як ми бачимо, душа звичайної людини дуже мала. Коли головний мозок надсилає справжню інформацію, то це дія, яку виконує не сам мозок. Це не сам мозок її надсилає, а душа людини. Людська душа не залишається винятково в палаці Нівань. Палац Нівань, про який веде мову Школа Дао, — це пізнане в нашій сучасній медицині шишкоподібне тіло. Якщо душа перебуває в палаці Нівань, то ми дійсно відчуваємо, що це мислить і надсилає

інформацію головний мозок; коли ж вона перебуває в серці, то ми цілком достовірно відчуваємо, що це мислить серце.

Людське тіло — це малий усесвіт, і в практикувальника в ньому може мінятися місцями багато-багато істот. Якщо під час зміни позицій душа потрапить у живіт, то практикувальник відчуватиме, що це дійсно мислить живіт; якщо душа потрапить у литку чи п'ятку, то він відчуватиме, що мислить литка чи п'ятка. Гарантую, що так буде, хай би як дивовижно це звучало. Коли твій рівень удосконалювання буде ще не дуже високим, ти вже відчуватимеш існування такого явища. Якщо людське тіло не має душі, не має темпераменту, уроджених схильностей, характеру, якщо воно не має всього цього, то є не більше ніж шматком м'яса й не може бути повноцінною людиною, що має своє самостійне «я» та індивідуальність. Тоді яку ж роль відіграє людський головний мозок? Якщо вам цікава моя думка — людський головний мозок у формі нашого матеріального простору є всього-на-всього «переробним заводом». Справжню інформацію надсилає душа. Але надсилає вона не мову, а своєрідну космічну інформацію, що виражає якийсь смисл. Наш головний мозок, отримавши цю команду, переробляє її на нашу сучасну мову — цю форму вираження. А ми за допомогою жестикуляції, виразів очей і всіх інших рухів це виражаємо. Мозок відіграє лише таку роль. Справжні команди, справжні думки надсилає душа людини. Часто люди гадають, що це безпосередня й незалежна роль головного мозку. А насправді іноді душа перебуває в серці, і деякі люди дійсно відчувають, що в них думає серце.

Зараз ті, хто вивчає людське тіло, уважають, що головний мозок людини випромінює щось на зразок електрохвиль. Ми поки не казатимемо, що він насправді випромінює. Але вони визнають це матеріальним існуванням, отже, це не забобони. А яку роль відіграє ця випромінювана річ? Один майстер цігун каже: «За допомогою думки я переміщую предмети, за допомогою думки відкриваю тобі небесне око, за допомогою думки виліковую тебе від хвороб» і таке інше. Насправді ж деякі майстри цігун і самі повністю не знають і не розуміють, які здатності вони мають. Їм лише відомо те, що, коли вони хочуть щось зробити, щойно вони про це подумают, як це вже відбувається. Насправді річ у тім, що, коли в них з'являється думка, здатності отримують наказ від думки головного мозку й під її керівництвом виконують конкретну роботу. Сама ж думка геть не здатна виконати жодної роботи. Коли практикувальник конкретно щось робить, то це діють його здатності.

Надприродні здатності — це приховані можливості людського тіла. Слідом за розвитком нашого людського суспільства мислення людського головного мозку стає дедалі складнішим, люди дедалі більше цінують реальність, дедалі більше залежать від так званих модернізованих інструментів. Тож людські вроджені здатності дедалі більше регресують. Школа Дао проповідує повернення людини до свого первинного вигляду. У процесі вдосконалювання ти вимагаєш від себе бути Чжень (істинним) і зрештою повернешся до свого первинного вигляду, повернешся назад до своєї первозданної природи. Лише тоді ти зможеш проявити свої вроджені

здатності. Зараз ми називаємо їх надприродними здатностями, а фактично все це вроджені здатності людини. Людське суспільство начебто прогресувало, але насправді воно деградує і все далі й далі відходить від властивості нашого Всесвіту. Того дня я розповідав про Чжан Голао, який їздив на вісліюку, сидячи задом наперед, але, можливо, ви не зрозуміли, що це означає. Він виявив, що йти вперед означає відходити назад, що люди все далі й далі відходять від властивості Всесвіту. У процесі еволюції Всесвіту, особливо зараз, після того як відбувся вплив товарного господарства, моральність багатьох людей неймовірно зіпсувалася й відходить усе далі й далі від властивості Всесвіту Чжень-Шань-Жень. Ті, хто, перебуваючи серед звичайних людей, плывуть униз за течією, не відчують міри, до якої зіпсувалася моральність людства, тому деякі люди навіть уважають, що це добре. Лише тоді, коли в людини завдяки вдосконалюванню підвищився Сіньсін, озираячись назад, вона може зрозуміти, до якого страшного стану дегенерувала моральність людства.

Один з майстрів цігун каже: «Я розвину тобі здатності». Які це ще здатності ти йому розвинеш?! Його здатності не діятимуть без енергії. Хіба ти можеш їх розвинути, якщо вони не проявилися? Хіба ти можеш розвинути його здатності, коли вони не сформувалися під дією його енергії? Зовсім не може. Розвинення здатностей, про яке він каже, — це всього-на-всього те, що він установлює зв'язок між твоїми вже сформованими здатностями й твоїм головним мозком, щоб вони діяли, отримуючи команди від твого мозку. І це вже вважається, що він розвинув тобі здатності. Насправді ніяких здатностей він тобі не розвинув, а зробив лише таку дрібницю.

Якщо казати про практикувальника, то людські думки працюють, керуючи людськими здатностями; якщо ж казати про звичайну людину, то думки працюють, керуючи людськими кінцівками та органами чуття. Це подібно до заводу, де виробничо-диспетчерський відділ, офіс директора дають розпорядження, а насправді роботу виконує кожний функціональний відділ. Це також подібно до органу керування армією, де штаб командувача роздає накази й керує цілою військовою частиною у виконанні бойових завдань. Коли я проводив курси в інших місцях, то часто розмовляв на цю тему з керівниками місцевих дослідницьких асоціацій цігун. Вони були дуже вражені: «Ми постійно вивчаємо, наскільки велику людські думки мають потенційну енергію, потенційну свідомість». Насправді це не так. Із самого початку вони вже відхилились. На мою думку, у мисленні тих, хто вивчає науки про людське тіло, мають статися радикальні зміни. Не можна за допомогою логіки звичайних людей і їхніх методів розуміння проблем пізнавати такі надприродні речі.

Коли ж казати про думки, то є й кілька інших їх форм. Наприклад, деякі люди кажуть про несвідоме, підсвідомість, натхнення, сні й таке інше. Що стосується снів, то ніхто з майстрів цігун не бажає пояснювати, що це таке. Бо, коли ти народився, у багатьох просторах Усесвіту одночасно народилося по одному твоєму «я», що становлять з тобою єдине ціле, мають взаємозв'язок і тісно пов'язані думками. З другого боку, ти сам маєш головну душу, допоміжну душу, а також образи інших

різноманітних істот усередині твого тіла. Кожна клітина і всі внутрішні органи мають твій образ та інформацію, таку форму існування в іншому просторі. Тому це є надзвичайно складним. Коли ти спиш, то в одну мить ти бачиш одне, а в другу — уже інше. Звідкіля ж це, зрештою, береться? У медицині кажуть, що це відбуваються зміни в корі головного мозку. Це реакція, що проявляється в цій матеріальній формі. Насправді це результат того, що вона приймає інформацію з інших просторів. Тому, коли під час сновидінь ти відчуваєш, що все переплутано, то це анітрохи тебе не стосується, і тобі не потрібно звертати на такі сни увагу. Але бувають такі сни, які безпосередньо тебе стосуються. Такі сни ми не можемо називати снами. Твоїй головній свідомості, тобто твоїй головній душі, сниться, що перед нею з'явився хтось із рідних; або вона цілком реально пережила якусь подію; щось побачила або щось зробила. Отже, це означає, що твоя головна душа справді щось зробила в іншому просторі, бачила якусь подію і брала в ній участь. У таких випадках свідомість ясна й виразна, а ці вчинки робляться цілком реально, просто вони здійснюються в інших матеріальних просторах, в інших просторах-часах. Хіба ти можеш називати це снами? Ні. Але оскільки на цьому боці твоє фізичне тіло дійсно спить, то нічого не залишається, як називати їх снами. Винятково такі сновидіння безпосередньо тебе стосуються.

Якщо ж казати про натхнення, підсвідомість, несвідоме і таке інше, то я вважаю, що ці терміни створили не вчені, а письменники на основі звичних для звичайних людей станів. Вони ненаукові. Що люди, власне, мають на увазі під несвідомим? Дуже важко пояснити. Цей термін надто загальний. Адже людина має вкрай складну різноманітну інформацію. Це схоже на майже недосяжну крихту пам'яті. Що ж до підсвідомості, про яку вони кажуть, її нам легко пояснити. Якщо виходити з визначення, яке дають підсвідомому стану, часто під ним мається на увазі те, що людина щось зробила, коли перебувала в туманному стані. Часто тоді люди кажуть, що це вона зробила підсвідомо, а не свідомо. Ця підсвідомість — це якраз те ж саме, що й допоміжна свідомість, про яку ми розповідали. Бо коли головна свідомість розслабилася й не керує головним мозком, перебуваючи в туманному стані, неначе заснула, або коли людина вві сні, у несвідомому стані, то вона схильна потрапляти під контроль допоміжної свідомості, тобто допоміжної душі. Тоді допоміжна свідомість може щось зробити. Тобто вона щось здійснює, коли сам ти перебуваєш у туманному стані. Але часто в таких випадках важко вчинити погано, бо допоміжна свідомість перебуває в іншому просторі, здатна бачити природу речей і не знає омани нашого суспільства звичайних людей. Тому, коли ти отямлюєшся й бачиш здійснену нею справу, ти кажеш: «Як можна було так жахливо це зробити? На свіжу голову я б такого не наробив». Але це ти зараз кажеш, що справу виконано погано. Мине десять днів чи пів місяця, ти озирнешся назад і тоді побачиш: «Ого! Як чудово це було зроблено! Як же мені тоді це вдалося?» Ось що часто трапляється. Адже допоміжну свідомість не цікавить те, який ефект зроблене матиме просто зараз. Вона знає, що це дасть гарний ефект у майбутньому. Є й такі справи, від яких не

буває ніяких наслідків, вони актуальні лише в той час. Тоді, якщо їх здійснить допоміжна свідомість, то їх, імовірно, відразу ж буде зроблено чудово.

Є ще одна форма: часто люди з дуже гарною моральною основою можуть зробити якийсь учинок, потрапивши під контроль Вищої істоти. Звичайно, то вже інша справа, і тут ми про неї не казатимемо, адже зараз ми розповідаємо здебільшого про види свідомості, що походять від самої людини.

Що ж до натхнення, то це теж вигаданий письменниками термін. Як правило, люди вважають так: натхнення — це знання, накопичені людиною за все її життя, що тієї миті посипалися, наче іскри. Я б на це сказав, що з погляду матеріалізму, якщо казати про знання, накопичені людиною за все її життя, то, чим більше б вона накопичувала знань, чим більше б користувалася головним мозком, тим ставала би більш тямущою, і коли б настав час застосувати свої знання, то вони мали б надходити в невичерпній кількості, і, тим самим, просто не виникло би питання якогось там іще натхнення. Усе, що можна назвати натхненням або появою натхнення, не відповідає такому станові. Часто буває так, що, коли людина виконує розумову роботу, то напружує і напружує свій мозок і зрештою відчуває, ніби знання вичерпалися, наче нічого не виходить; пише статтю і, дійшовши до якогось місця, не знає, як продовжити; складає пісню і втрачає хід думок; працює над науково-дослідним проектом і не може просунути далі. Часто в цей час від втоми в людини «пульсують сині вени», кругом розкидані недокурки, від напруження голова страшенно болить, і все одно людина нічого не придумала. Тоді в якому ж стані приходить врешті-решт натхнення? Наприклад, коли, утомившись, вона думає: «Годі! Ну ж бо я відпочину». Тому що, коли головна свідомість дедалі дужче контролює головний мозок, інші істоти не можуть у нього втиснутися. А тут, щойно людина почала відпочивати, щойно розслабилася і перестала думати про проблему, як одразу ж ненавмисне придумала, з мозку надійшла ідея. Ось як у більшості випадків з'являється натхнення.

Чому ж у цей час з'являється натхнення? Бо, коли людський головний мозок перебуває під контролем головної свідомості, чим більше вона напружує мозок, тим міцніше тримає його під своїм контролем, і тим менше в допоміжній свідомості можливості втиснутися. Коли людина думає так напружено, що в неї аж болить голова, і їй дуже нестерпно від того, що вона не може нічого придумати, то допоміжна свідомість, яка теж є елементом тіла людини, теж народилася з материнської утроби й теж керує частиною тіла, також одночасно з нею відчувається зле, у неї також болить голова, страшенно болить. А коли головна свідомість розслабилася, допоміжна відображує в головному мозку те, що вона знає. Адже, перебуваючи в іншому просторі, допоміжна свідомість може бачити природу речей. Отже, людина просунулася в проекті, щось написала, щось склала.

Хтось із вас сказав: «Тоді ми застосовуватимемо допоміжну свідомість у роботі». Це точно, як щойно хтось написав мені записку із запитанням: «Як установити контакт

зі своєю допоміжною свідомістю?» Ти не в змозі встановити такий контакт, бо ти щойно почав практикувати і є людиною, яка не має ніяких здатностей. Поки що не намагайся встановити з нею контакт. Мета, заради якої ти хочеш це зробити, неодмінно є нав'язливою ідеєю. Хтось із вас, імовірно, подумав: «Хіба ми не можемо застосовувати допоміжну свідомість у роботі, щоб створити побільше цінностей і цим дати поштовх розвитку людського суспільства?» Не можете! І чому ж? Бо відоме твоїй допоміжній свідомості теж є дуже обмеженим. Простори складні, рівнів багато. Структура Всесвіту неймовірно складна. Допоміжна свідомість може знати лише те, що належить до простору, у якому вона перебуває. Того, що перевищує її простір, вона вже не знає. Крім того, є ще багато-багато різних просторів вертикальних рівнів. Розвитком людства здатні керувати лише Вищі істоти, що перебувають на дуже високих рівнях, і він відбувається відповідно до закономірностей розвитку.

Наше суспільство звичайних людей розвивається за історичними закономірностями. Ти хочеш, щоб воно розвивалося якимось шляхом, хочеш досягти якихось цілей, але Вища істота розмірковує геть не так. Хіба давнім людям не спадало на думку створити сьогоднішні літаки, поїзди та велосипеди? Як на мене, то не обов'язково, що не спадало. Оскільки історія не розвинулася до того ходу подій, вони не змогли їх створити. Поверхово, зі звичного для наших звичайних людей теоретичного розуміння, з погляду наявних зараз у людства знань їх не було створено тому, що тоді наука людства не досягла такого рівня. Насправді ж розвиток людської науки теж іде відповідно до історичного плану. Хоч ти й бажаєш штучно досягти якоїсь мети, тобі цього зробити все-таки не вдасться. Певна річ, деякі люди схильні до того, щоб у них допоміжна душа відігравала роль. Один письменник каже: «Коли я пишу книгу, то за день можу написати багато десятків тисяч слів і нітрохи не втомлююся. Якщо захочу, то дуже швидко напишу. Інші це читають, і їм дуже подобається». А чому так відбувається? Це результат того, що його головна й допоміжна свідомості ділять зусилля нарівно, і наполовину може відігравати роль його допоміжна свідомість. Але то не з усіма так. В абсолютній більшості людей допоміжна свідомість зовсім не втручається в їхні справи. Якщо ти захочеш змусити її щось робити, то вийде, навпаки, погано. Будуть прямо протилежні результати.

СЕРЦЕ, ПОЗБАВЛЕНЕ СВІТСЬКОЇ СУЄТИ

Багато хто, будучи не в змозі увійти в стан спокою під час вправ цігун, усюди шукає майстрів цігун, щоб запитати: «Учителю! Чому я не можу під час вправ поринути в стан спокою? Щойно я намагаюся це зробити, як починаю думати про все на світі, метаюся від думки до думки. У голові ну дійсно наче той вир, спливає все, що завгодно. Зовсім не можеш заспокоїтися». Чому ж вони не можуть увійти в стан спокою? Деякі люди, не розуміючи, у чім річ, гадають, ніби існують якісь секрети, тож звертаються до знаменитих майстрів: «Навчіть мене якогось потужного прийому,

щоб я зміг поринути в стан спокою». Як на мене, це вони все-таки шукають зовні. Якщо ти хочеш підвищитися, то маєш шукати всередині, сумлінно працювати над своїми думками. Лише тоді ти зможеш справді підвищитися й поринути в стан спокою під час сидіння в медитації. Спроможність заспокоїтися — це Гун. А те, наскільки глибоко ти здатний поринути в медитацію, є втіленням твого рівня.

Чи здатні звичайні люди за бажання ввійти в стан спокою? Аж ніяк не здатні. Виняток є люди з дуже доброю моральною основою. Тобто фундаментальна причина того, що людина не може заспокоїтися, не є питанням якогось прийому. Вона не в тому, що існує якась панацея, а в тому, що твоє мислення, твоє серце не очищене. Ти перебуваєш серед звичайних людей, у суперечностях з людьми, змагаєшся й борешся з іншими заради особистих інтересів, семи почуттів і шести бажань, усіляких викликаних пристрастями нав'язливих ідей. Усі ці речі тебе хвилюють, і ти не можеш байдуже до них ставитися. І ти хочеш поринути в стан спокою. Це лише сказати просто, чи не так? Хтось же, роблячи там вправи цігун, каже: «А я не вірю. Я маю ввійти в стан спокою. Не можна кидатися від думки до думки». Не встиг він і договорити ці слова, як у нього в голові все знову стало вирувати. Це тому, що твоя душа не очищена, от ти й не можеш заспокоїтися.

Хтось із вас, можливо, не погодиться з моїм поглядом: «Але ж деякі майстри цігун навчають людей якихось прийомів, хіба не так? Можна концентруватися на одному, спостерігати і уявляти, зосереджувати думки на Даньтєнь, дивитися всередину Даньтєнь або читати ім'я Будди тощо». Такі методи є. Але вони є не просто методами, а втіленням кунфу. А кунфу вже безпосередньо пов'язаний із Сінсін, який ми вдосконалюємо, з рівнем, який ми підвищуємо. Це не так, що, зосереджено застосовуючи цей метод, уже можна ввійти в стан спокою. Не віриш — спробуй: ти маєш усілякі неймовірно великі бажання та нав'язливі ідеї, і що тебе тільки не хвилює — подивись, чи зможеш ти заспокоїтися. Хтось називає дієвим читання імені Будди. Хіба ти зможеш, читаючи ім'я Будди, поринути в стан спокою? Дехто каже: «У школі Будди Амітабхи легко практикувати. Читаєш ім'я Будди, і все». Ти пробував це робити? Я вважаю, що це кунфу. Ти кажеш, це просто, а я кажу, не просто. Ні в якій школі практикувати не просто.

Як вам відомо, Шак'ямуні проповідував «Медитацію». А що він проповідував до «Медитації»? «Заповідь». У медитацію можна поринути лише тоді, коли цілком кинеш усі бажання й захоплення, коли нічого не залишиться. Ось у чому логіка, чи не так? А «Медитація» — це теж кунфу. Одразу тобі не досягти ступеня повного виконання заповідей. Поступово, слідом за тим як ти пориватимеш з усіма поганими речами, твоя медитація ставатиме глибшою. Коли людина читає ім'я Будди, її думки мають бути зосередженими на одному й не розбігатися, їй слід ні про що не думати, щоб інші частини її головного мозку від читання зацікавилися, щоб вона вже нічого не знала, щоб одна думка замінила всю безліч думок, щоб кожний ієрогліф з «Емітофо» проявився перед очима. Хіба це не кунфу? Хіба можна із самого початку цього досягти? Не можна. Коли не можна, то людина точно не зможе поринути в

стан спокою. Якщо не віриш, то спробуй. Вустами ти там раз по раз читаєш ім'я Будди, а подумки про що тільки не міркуєш: «Чому це голова нашого підприємства такий незадоволений мною? Цього місяця він видав мені так мало преміальних». Чим більше людина про це думає, тим більше гнівається. Страшенно розлючується. А вустами й далі читає ім'я Будди! Скажи, хіба так можна практикувати? Хіба це не проблема кунфу? Хіба це не проблема того, що твої власні думки не очищені? Деякі люди мають відкрите небесне око і здатні дивитися всередину Даньтєнь. Адже внизу живота людини збирається Дань. Чим чистіша ця енергія і матерія, тим вона світліша, а чим більш нечиста, тим темніша, чорніша. Хіба, дивлячись на Дань у внутрішній частині Даньтєнь, ти зможеш увійти у стан спокою? Не зможеш. Річ не в самому методі. Ключ у тому, що мислення, думки людини не позбавлені світської суєти. Ти дивишся всередину Даньтєнь і бачиш, як це чудово, що Дань прозорий і виблискує, але невдовзі з Дань стається метаморфоза — він перетворюється на квартиру. «Ця кімната буде моєму синові після його одруження, у цій кімнаті житиме дочка, у цій будемо мешкати ми з дружиною, а посередині буде вітальня. Дивовижно! Та чи можуть мені видати цю квартиру? Доведеться вгадати, як її дістати. Що ж я для цього зроблю?» Люди схиблені на таких речах. Скажи: хіба ти зможеш увійти у стан спокою? Інші кажуть: «Я прийшов у суспільство звичайних людей, немов зупинився в готелі. Поживу тут кілька днів і квапливо піду». Деякі ж люди так прив'язалися до цього місця, що забули свій дім.

Якщо щиро вдосконалюєшся, то маєш виправляти свої думки, удосконалюватися всередині, шукати всередині. Не можна шукати зовні. Як то кажуть в одній школі, «Будда — у серці». Це теж справедливо. Але хтось спотворено зрозумів цю фразу. Він каже «Будда — у серці» так, нібито він сам уже й так Будда, неначе в його серці перебуває Будда. Ось як він це зрозумів. Хіба це не помилка? Як можна було так це зрозуміти?! Цей вислів означає, що ти зможеш успішно вдосконалитися, тільки якщо вдосконалюватимеш своє серце. Ось у чому суть. Звідки у твоєму тілі може взятися Будда? Щоб успішно вдосконалитися, потрібно вдосконалюватися.

Ти не можеш увійти в стан спокою через те, що у твоєму мисленні немає Пустоти, і ти не маєш такого високого рівня, а це відбувається від поверхового до глибокого й разом з підвищенням рівня взаємно доповнює одне одного. Коли ти звільнився від нав'язливих ідей, то і твій рівень підвищується, і твоя медитація стає глибшою. Якщо ж ти хочеш домогтися стану спокою шляхом якихось прийомів і методів, то, як б сказав, що все це є пошуком зовні. А те, коли людина шукає зовні, якраз і означає, що в неї сталося відхилення у практиці, що вона пішла лихим шляхом. Особливо в буддизмі, якщо ти шукаєш зовні, то вони скажуть, що ти пішов шляхом диявола. А в справжньому вдосконалюванні потрібно працювати над своєю душею. Тільки коли ти підвищиш Сіньсін, твої думки зможуть досягти позбавлення світської суєти й Недіяння; тільки коли підвищиш Сіньсін, ти зможеш асимілюватися з властивістю нашого Всесвіту, відкинути найрізноманітніші людські бажання, нав'язливі ідеї та погані речі, зможеш викинути із себе погане і сплисти вгору. Тоді твоя матерія Де,

більше не зазнаючи стримувальної дії властивості Всесвіту, зможе перетворитися на Гун. Чи не проявляється тут взаємна обумовленість? Саме така логіка речей!

Це суб'єктивна причина того, що людина не може досягти критеріїв практикувальника і не поринає в стан спокою. Зараз і об'єктивно склалася ситуація, що серйозно заважає тобі вдосконалюватися на високі рівні й небезпечно впливає на практикувальників. Як вам відомо, слідом за реформами й відкритістю поживляється економіка, мають місце й політичні послаблення. Було перейнято багато науково-технічних новацій, і в людей зростає рівень життя. Серед звичайних людей усі вважають це гарним явищем. Але з погляду роздвоєння єдиного, з погляду діалектики слідом за реформами та відкритістю в наше життя ввійшло й погане — на будь-який колір і смак. У книжковому бізнесі вчиняють так, ніби книгу не буде розпродано, якщо там не буде трішки змісту еротичного характеру, — вони піклуються про обсяги збуту; у кінематографі й телебаченні роблять так, ніби кіно й ТБ ніхто не дивитиметься, якщо там не буде трохи постільних сцен, — вони турбуються про рейтинги відвідуваності та глядацькі рейтинги; у витворах живопису... хтозна, це справді є мистецтвом або чим іншим. Наша давньокитайська народна творчість такого не містить. Ця наша китайська національна традиція не є тим, що хтось винайшов, хтось створив. Коли я розповідав про доісторичні цивілізації, то вже на цьому зупинявся: усе має своє походження. Моральні норми людства викривилися, змінилися. Змінився навіть критерій оцінки доброго та поганого. Такою є ситуація серед звичайних людей. Властивість же Всесвіту, еталон Чжень-Шань-Жень, є єдиним критерієм оцінки того, добра людина чи погана, — от він є незмінним. Будучи практикувальником, якщо ти хочеш вистрибнути звідси, то маєш оцінювати все цим критерієм, а не критеріями звичайних людей. Отже, об'єктивно існують такі завади. І це ще не все. З'явилися такі речі, як гомосексуалізм, сексуальне звільнення, наркоманія та інше неподобство.

Людське суспільство у своєму розвитку дійшло сьогоденного етапу. Замисліться: який же воно матиме вигляд, якщо розвиватиметься так і далі? Хіба можна дати йому завжди так існувати? Якщо порядок не наведуть люди, то його наведе Небо. Щоразу, коли з людством трапляється катастрофа, воно перебуває в такому стані. Протягом стількох лекцій я не заводив мови про кінець світу. Однак про це говориться в релігіях, і дуже багато хто обговорює цю актуальну тему. Я вам скажу ось що. Замисліться: рівень моралі в нашому суспільстві звичайних людей уже он як змінився! Напруженість між людьми вже сягнула такої міри! Подумай: чи воно не досягло вже вкрай небезпечного становища? Тому середовище, що зараз об'єктивно існує, теж серйозно заважає нашим практикувальникам удосконалюватися на високі рівні. Зображення з оголеними тілами розміщують просто ось там, вішають посеред проспекту. Як піднімеш голову, то й відразу побачиш.

Лаоцзи казав такі слова: «Коли доброчесна людина чує Дао, то сумлінно його дотримується». Доброчесна людина чує Дао й думає: «Як же непросто отримати

істинний метод! Якщо я сьогодні не почну вдосконалюватися, то скільки ж доведеться чекати наступної такої можливості?» Складне середовище, як на мене, — це, навпаки, річ гарна. Чим воно є складнішим, тим видатніші люди можуть з'явитися! Якщо зможеш проявити себе навіть тут, лише тоді вдосконалювався ти найґрунтовніше.

Для того, хто дійсно здатний рішуче вдосконалюватися, я вважаю, це, навпаки, гарна річ. Без виникнення суперечностей, без створення шансів для підвищення твого Сіньсін тобі все-таки не піднятися! Ти добрий, я теж добрий. Як тоді вдосконалюватися? Той, хто є рядовим удосконалювальником, належить до «пересічних людей, які чують Дао»: практикувати можна, не практикувати теж можна. Для таких людей це, імовірно, буде просто жах. Хтось із вас слухає тут Учителя і вважає, що Вчитель справедливо каже. А як повернеться назад у суспільство звичайних людей, актуальні вигоди все одно залишаться для нього цілком реальними. Авжеж, вони цілком реальні. Не говорімо про тебе. На Заході є багато великих багатіїв і магнатів, які після смерті виявляють, що нічого не мають, що матеріальне багатство не можна ні принести, коли народжуєшся, ні забрати, коли помираєш, і що воно є зовсім пустим. А чому ж Гун настільки дорогоцінний? Бо його носить безпосередньо твоя душа, його можна принести, коли народжуєшся, і забрати із собою, коли помираєш. Ми вважаємо, що душа безсмертна, і це ніякі не заботони. Після того як скидаються клітини нашого фізичного тіла, ще менші молекулярні компоненти, що перебувають в інших матеріальних просторах, усе-таки не руйнуються. Людина всього-на-всього вилуплюється зі шкаралупи.

Усе те, про що я щойно розповів, належить до теми Сіньсін людини. Шак'ямуні казав такі слова, і Бодхидхарма теж: «Східна земля Китай — це місце, де з'являються люди великого Де». Протягом усієї історії в нас у Китаї було багато ченців, було багато китайців, що дуже цим пишалися. Тобто вони гадали, що тут можна виробити високий Гун. Тому багато хто радів і виявляв самовдоволеність: «Ми, китайці, молодці! У Китаї з'являються люди з видатними вродженими якостями, люди великого Де». Насправді дуже багато хто не розуміє внутрішнього змісту цього висловлювання. Чому ж у Китаї можуть з'являтися люди великого Де? Чому можуть виробляти високий Гун? Дуже багато хто не знає справжнього значення слів людей, що перебували на високих рівнях, і так само не знає ні рівня, на якому ті перебували, ні стану їхнього мислення. Звичайно, ми вже вам казали не давати визначень їхнім словам. Замисліться: лише в найскладнішому натовпі людей, у найскладнішому середовищі можна виробити високий Гун. Ось що ці слова означають.

МОРАЛЬНА ОСНОВА

Моральна основа визначається тим, багато чи мало матерії Де має людське тіло в іншому просторі. Якщо Де мало, а чорної матерії багато, то кармічне поле велике, а

отже, це означає погану моральну основу; коли Де багато, білої матерії багато, то кармічне поле мале, а отже, це означає гарну моральну основу. Обидві речовини людини, біла й чорна, можуть перетворюватись одна на одну. І як же перетворюватися? Здійснення добрих учинків створює білу матерію. Біла матерія здобувається людиною, коли та постраждала, зазнала болю, зробила добро. А чорна матерія утворюється, коли коїш лихі вчинки, робиш щось погане. Це карма. Ось який вони мають процес перетворювання. Водночас вони мають і зв'язок з носієм. Бо вони йдуть безпосередньо слідом за душею людини й не є продуктами одного життя, а накопичуються з давніх-давен. Тому люди й кажуть про збирання карми і збирання Де. Крім того, їх можуть накопичувати й предки. Іноді я згадую, як давні китайці чи старі люди казали: «Предки накопичують Де» або «збирання Де», «брак Де». Як же справедливо вони казали! Справді абсолютно правильно.

Гарна чи погана моральна основа може визначати те, гарну чи погану людина має здатність усвідомлення. Погана моральна основа в людини може призводити до того, що здатність усвідомлення в неї теж стає дуже слабкою. А чому? Бо людина з доброю моральною основою має багато білої матерії. Така біла матерія гармонійно зливається з Усесвітом, може злитися в одне ціле з властивістю Чжень-Шань-Жень, без проміжків. Властивість Усесвіту прямо відображується у твоєму тілі, безпосередньо з'єднується з твоїм тілом. А чорна матерія, якраз навпаки, здобувається людиною внаслідок скоєння лихих учинків. Вони з властивістю нашого Всесвіту уникають одна одної, тому між такою чорною матерією і властивістю нашого Всесвіту і створюється своєрідний заслін. Якщо чорної матерії багато, то вона утворює навколо людського тіла поле та оточує людину. А чим більше це поле, чим більша густина чорної матерії, чим вона товща, тим гіршою це робить здатність усвідомлення людини. Це тому, що людина не може зловити сигнал властивості Всесвіту Чжень-Шань-Жень, що, своєю чергою, викликано тим, що вона скоювала погані вчинки й через це створила чорну матерію. Часто така людина дедалі менше вірить у самовдосконалювання, її здатність усвідомлення дедалі погіршується, і вона дедалі більше зазнає перешкод від карми; чим більші її страждання, тим менше вона вірить, унаслідок чого їй важко вдосконалюватися.

Людині з великою кількістю білої матерії вдосконалюватися легко, бо достатньо тільки, щоб у процесі вдосконалювання вона асимілювалася з властивістю Всесвіту, і її Сіньсін зміг підвищитися, як її Де уже безпосередньо перетворюється на Гун. А людина з великою кількістю чорної матерії — це як завод, що виробляє продукцію, який має на одну процедуру більше. Інші мають готову сировину, а вона — грубу сировину, яку потрібно ще раз обробити, пройти такий процес. Тому людині спершу треба витримати страждання, усунути свою карму й перетворити її на білу матерію. Високий Гун у цієї людини може вирости лише після утворення матерії Де. Але часто така людина вже й так має погану здатність усвідомлення, а ти ще й змушуєш її багато страждати, тоді вона тим паче не вірить, тим паче не може витримати. Отже, тим, хто має багато чорної речовини, удосконалюватися тяжко. У минулому в Школі

Дао чи в школах, у яких здійснюється єдина передача, казали: «Це вчитель шукає учня, а не учень учителя». У цьому теж рішення робилося залежно від кількості цих речей, які мало тіло потенційного учня.

Моральна основа визначає здатність усвідомлення, але це не є абсолютним. Одна людина має дуже погану моральну основу, але дуже добре домашнє середовище: дуже багато членів її родини практикує, а хтось є світським буддистом і цілком вірить у те, що пов'язано із самовдосконалюванням. Таке середовище теж може сприяти тому, щоб вона повірила, щоб покращилася її здатність усвідомлення. Тому це не є абсолютним. А інша людина має дуже гарну моральну основу, але часто її мислення стає надзвичайно обмеженим у зв'язку з тим, що вона здобула освіту на основі нинішніх мізерних знань нашого реального суспільства, і особливо у зв'язку із застосовуванням кілька років тому методом ідеологічного виховання, якому була властива абсолютизація. Її тотальне невір'я в усе, що виходить за межі сфери її знань, теж може призводити до того, що її здатність усвідомлення зазнаватиме серйозних завад.

Наведу приклад. Коли я проводжу курси, то на другий день пояснюю відкриття небесного ока. Є така людина, що має добру моральну основу. Я відразу відкрив їй небесне око на дуже високому рівні. Вона побачила багато-багато таких картин, яких інші не бачать. Ця людина сказала іншим: «Ой! Я бачу, як у всьому залі, де викладається Закон, неначе ті сніжинки, Фалунь опускаються на людей; бачу справжній образ Учителя Лі; бачу ореол Учителя Лі, бачу, які на вигляд Фалунь, скільки тут Тіл Закону. Бачу, що Вчитель Лі викладає Закон на різних рівнях, як Фалунь налагоджують здоров'я учасникам курсів. Також бачу, що, коли Вчитель читає лекцію, рівень за рівнем, усюди на різних рівнях читають лекції Тіла Гун Учителя. Крім того, я також бачу, як небесні діви осипають усе квітами» і таке інше. Цей учасник курсів побачив настільки чудесні речі. Це свідчить про те, що його моральна основа дуже непогана. Він розповідав-розповідав, а насамкінець сказав фразу: «Я в це не вірю». Щось із цього нинішня наука вже підтвердила, багато чому можна в нинішній науці знайти пояснення, деякі речі ми вже описали. Адже пізнане в цігун і справді перевершує пізнання сучасної науки. У цьому немає сумнівів. У світлі цього моральна основа не повністю визначає здатність усвідомлення.

УСВІДОМЛЕННЯ

Що таке «усвідомлення»? «Усвідомлення» — це термін, що походить з релігії. У буддизмі під ним мається на увазі розуміння вдосконалювальником Закону Будди, пізнавальне усвідомлення та остаточне усвідомлення, тобто Пробудження-Мудрість. Але зараз це слово вже стало вживаним серед звичайних людей. Скажімо, людина дуже розумна, знає, чого хоче бос, одразу може це збагнути й дуже до нього підслеслива. Тоді люди кажуть, що це вона має гарне усвідомлення. Ось як вони

зазвичай це розуміють. Але коли ти вистрибнеш із рівня звичайних людей і перебуватимеш на трішки вищому рівні, то виявиш, що принцип, який пізнають звичайні люди, часто є хибним. Усвідомлення, про яке кажемо ми, — це геть не таке «усвідомлення». Вивертка людина має, навпаки, погану здатність усвідомлення. Це тому, що надто «розумна» людина виконує роботу лише про людське око, щоб завоювати увагу голови підприємства чи свого безпосереднього очільника. Тоді справжню ж роботу будуть змушені виконувати інші, чи не так? Отже, вона завинятиме іншим; оскільки вона хитра, то вміє підлещуватися, завдяки чому може отримувати більше благ, тоді іншим діставатиметься більше поганого; оскільки вона хитра, то не може зазнавати збитків, їй і непросто зазнати збитку, отже зазнавати збитків будуть змушені інші. Вона дедалі вище цінує мізерну актуальну вигоду, а отже, її натура стає дедалі вужчою, тим більше їй здається, що лише матеріальна вигода звичайних людей є такою річчю, яку не можна випускати з рук. Тим самим, вона вважає себе практичною людиною. Вона не залишиться у збитку.

А хтось навіть нею захоплюється! Скажу тобі: не захоплюйся нею. Ти навіть не знаєш, наскільки стомливо вона живе: погано їсть, погано спить, навіть уві сні боїться, щоб її інтересам не зашкодили. У питанні особистих інтересів вона просто-таки «влазить у кінчик бичачого рогу». Скажи, чи не стомливо вона живе? Усе своє життя вона проживає заради цього. Ми кажемо: перед лицем суперечності відступи на крок назад, і ти відчуєш «наскільки широке море, наскільки безкрає небо». Гарантую, що картина стане іншою. А такого типу людина не йде на поступки. Вона живе стомливіше за всіх. Ти в неї не вчися! У колах удосконалювальників кажуть: «Ця людина заблукала глибше за всіх. Заради матеріальних вигід вона серед звичайних людей зовсім збилася з пуття». Велиш їй берегти Де — легко сказати! Ти закликаєш її практикувати, та де ж їй повірити: «Практикувати? Ви, практикувальники, не завдаєте удару у відповідь, коли вас б'ють, не кажете нічого у відповідь, коли вас сварять. Інші з тобою жохливо вчиняють, а тобі не можна навіть у думках ставитися до них так само. Навпаки, треба навіть їм дякувати. Усі ви перетворилися на Ак'ю! Усі ви психічно хворі!» Таким людям неможливо зрозуміти самовдосконалювання. Вони вважатимуть, що це *ти* недоладний, що це *ти* дурний. От і скажи, хіба таких легко спасти?

Усвідомлення, про яке кажемо ми, — це не таке «усвідомлення», а якраз те, чому вони називають нас дурнішими в особистих інтересах. Ось про яке усвідомлення ми кажемо. Звичайно, ми не є справді дурними. Просто ми ставимося байдуже до насущних інтересів. А в інших аспектах ми дуже тямущі. Коли ми працюємо над якимось науково-дослідним проектом, коли керівник дає нам якесь доручення або ми виконуємо якусь роботу, то для нас усе цілком чітко й зрозуміло, і ми чудово все здійснюємо. А на наші дрібні особисті інтереси, викликані суперечностями конфлікту з людьми ми дивимося байдуже. Хто тоді назве тебе дурнем? Ніхто. Гарантую.

Поговорімо про справжнього дурня. Цей принцип на високому рівні стає цілком протилежним. Дурню неможливо скоїти серед звичайних людей значний лихий

учинок, неможливо змагатися й боротися заради особистих інтересів, він не прагне слави й не втрачає Де. А ось інші дають йому Де. Щоразу, коли б'ють, лають його, вони дають йому Де. А ця матерія вкрай дорогоцінна. У нашому Всесвіті є принцип: «Хто не втрачає, той не отримує. Щоб отримати, треба втратити». Усі, хто бачить того великого дурня, його сварять: «Який же ти великий дурень!» Слідом за тим, як ти відкриваєш рота й когось свариш, ти кидаєш йому шматок Де. Ти поживився чужим коштом, а отже, ти є стороною, що отримала, тоді ти й маєш утратити. Хтось, проходячи повз нього, б'є його ногою: «Який же ти великий дурень!» Гаразд, знову йому кинули щедрий шматок Де. Хтось його ображає, хтось дає йому копняка, а він сміється: «Давай! Хай там як, ти дав мені Де. Я ж анітрохи від себе його не відштовхну!» Замисліться: хто ж тоді, згідно з принципом високого рівня, має гострий розум? Чи не він? Він найрозумніший. Він не втрачає ніскільки Де. Коли ти кидаєш йому Де, він анітрохи не відштовхує його назад, забирає цілком усе, робить це з усмішкою на обличчі. У цьому житті дурний, а в наступному — ні. Його душа не дурна. У релігії кажуть, що коли в людини стало багато Де, то в наступному житті вона стане високопосадовцем, страшно розбагатіє. Усе це обмінюється на Де.

Ми кажемо, що Де може безпосередньо еволюціонувати в Гун. Чи не від еволюції Де залежить те, наскільки високо ти вдосконалився? Він може безпосередньо еволюціонувати в Гун. Чи не результатом еволюції цієї матерії є Гун, що визначає висоту рівня людини та величину її сили Гун? От і скажи, дорогоцінна вона чи ні? Її можна приносити із собою, коли народжуєшся, і забирати, коли вмираєш. У буддизмі кажуть: «Те, наскільки високо ти вдосконалився, буде твоїм Рангом досягнення». Скільки ти віддаси, стільки і отримаєш — ось у чому логіка. Як то кажуть у релігії, маючи Де, у наступному житті людина обійме високу посаду, наживе великого багатства. Якщо ж вона має мало Де, то навіть милостині не випросить, бо не має Де для обміну. Адже не втратиш — не здобудеш! Коли в людини не залишається жодної краплі Де, то на неї чекає Повне знищення тіла й душі. Вона дійсно помирає.

Колись був один майстер цігун. Коли він щойно вийшов на люди, його рівень був досить високим. Згодом цей майстер, загрузнувши в грошах і становищі, упав. Його вчитель відвів геть його допоміжну душу, адже він належав до всіх тих, у кого вдосконалюється допоміжна душа. Коли допоміжна душа тієї людини ще була з нею, то людина була під контролем допоміжної душі. Наведу приклад. Одного дня в неї на роботі ділили квартири. Її очільник сказав: «Хто не має житла — підійдіть. Опишіть, у яких ви перебуваєте житлових умовах, нехай кожний з вас розкаже, наскільки потребує квартири». Кожний розповів про себе. А та людина — ні пари з вуст. Зрештою очільник побачив, що саме вона має найтяжче становище з-поміж усіх, що квартиру слід дати їй. Інший каже: «Ні! Квартиру не можна давати їй. Треба дати мені. Мені так потрібна квартира!» А та людина каже: «Ну то й забирай». З погляду звичайних людей, ця людина дурна. Хтось із її колег знав, що вона практикувальник, тож він її спитав: «Ти практикувальник, і тобі нічого не потрібно. А що ж тобі все-таки потрібно?» Вона сказала: «Мені потрібно те, що іншим не

потрібно». Насправді ця людина була анітрохи не дурною. Вона була надзвичайно обдарованою. Просто вона мала таке ставлення до особистих нагальних інтересів, скорялася природному плинові речей. Той знов її питає: «А хіба є таке, що нинішнім людям не потрібно?» А вона відповідає: «Каміння, що лежить на землі. Люди штурхають його ногами, і воно нікому не потрібне. От я і підберу те каміння». Для звичайних людей це немислимо. Звичайні люди не можуть зрозуміти практикувальників. Їм неможливо їх зрозуміти. Їхній рівень мислення надто від них відстає, між ними і практикувальниками надто велика прірва в рівнях. Певна річ, та людина не підбирала з долу каміння, а лише висловила принцип, який до звичайних людей не доходить: «Я не прагну речей звичайних людей». Візьмімо цей камінь. Як ви знаєте, у буддистських канонах розповідається: «У Світі Найвищого Щастя і дерева золоті, і земля золота, і птахи золоті, і квіти золоті, і будинки золоті. Навіть Тіла Будд переливаються золотим сяйвом». Там не знайти жодного каменя. Кажуть, каміння є там грішми. Та людина все-таки не понесе туди камінь, але вона висловила принцип, який звичайні люди зрозуміти не в змозі. Абсолютно правильно кажуть практикувальники: «Ми не женемося за тим, за чим жадібно женуться звичайні люди; ми не вважаємо цінним те, що мають звичайні люди; але звичайні люди не здобудуть того, що маємо ми, навіть якщо захочуть».

Насправді те усвідомлення, про яке ми щойно розповідали, усе-таки належить до усвідомлення в процесі вдосконалювання і є прямо протилежним до усвідомлення звичайних людей. Усвідомлення, яке ми дійсно маємо на увазі, це коли в процесі нашої практики вчитель викладає Закон, учитель Школи Дао викладає Дао, коли ти в процесі вдосконалювання стикаєшся з бідами, чи можеш ти усвідомити, що ти вдосконалювальник, чи можеш зрозуміти, чи можеш прийняти, чи можеш у процесі вдосконалювання вчиняти згідно із цим Законом. Деякі люди, ну просто хай би як ти їм розповідав, усе одно не вірять. Вони залишаються «практиками» звичайних людей. Їхня нездатність повірити викликана тим, що вони невідступно тримаються притаманних їм уявлень. Ще деякі тільки й думають, що про лікування. Щойно я тут сказав, що призначення цігун зовсім не в лікуванні, як у них уже виникла антипатія, і всьому викладеному після того вони вже не вірили.

У деяких з вас здатність усвідомлення ніяк не підвищиться. Хтось бере цю мою книгу й довільно пише у ній свої нотатки. Ті з нас, хто має відкрите небесне око, бачать, що ця книга переливається всіма кольорами райдуги, сяє золотом, що кожне слово є образом мого Тіла Закону. Якби я вам брехав, то це означало би, що я вас обдурюю. А написане тобою є чорним-пречорним. Ти насмілюєшся ось так довільно там писати? Що ми тут робимо? Хіба не навчаємо тебе вдосконалюватися вгору? Про деякі речі тобі слід замислитися. Ця книга здатна вказувати тобі шлях у самовдосконалюванні. Поміркуй: дорогоцінна вона чи ні? Чи може твоє поклоніння Будді дати тобі змогу дійсно вдосконалюватися? Ти дуже побожний. Ти не наважуєшся навіть доторкнутися до статуї Будди й щодня палиш для неї ладан. А

ось Великий Закон, який справді може вказувати тобі шлях у вдосконалюванні, ти, навпаки, насмілюєшся псувати.

Кажучи про усвідомлення, мають на увазі міру, до якої ти розумієш усілякі рівні, що з'являються в процесі вдосконалювання, або викладений учителем якийсь предмет, якийсь Закон. Але це ще не є тим, що ми називаємо докорінним усвідомленням. Докорінне усвідомлення, про яке ми кажемо, означає, що людина всю решту свого життя від самого початку вдосконалювання невпинно підноситься, невпинно позбувається людських нав'язливих ідей і різноманітних бажань. Її Гун також невпинно зростає вгору. Зрештою так відбувається аж до того, як вона зробить останній крок у своєму вдосконалюванні. Її матерія Де цілком еволюціонує в Гун, людина дійде кінця запланованого вчителем шляху вдосконалювання і цієї миті всі замки — «Хлоп!» — одразу повністю відкриються від вибуху. Її небесне око досягне найвищої точки рівня, на якому людина перебуватиме. Вона побачить реальні картини кожного простору того рівня, на якому перебуватиме, форми існування різноманітних істот кожного простору-часу, форми існування матерії кожного простору-часу, побачить істину нашого Всесвіту. У неї грандіозно проявиться чудотворна сила, і вона зможе спілкуватися з усілякими істотами. Коли досягаєш цього стану, хіба ти не є вже Великим Пробудженим? Хіба ти не будеш тим, хто, удосконалившись, досяг Пробудження? У перекладі на давньоіндійську мову це «Будда».

Усвідомлення, про яке ми кажемо, те докорінне усвідомлення все-таки належить до раптової форми усвідомлення. У раптовому усвідомленні людина всю решту свого життя вдосконалюється в замкненому стані. Їй невідома висота її Гун, невідомо, які форми має вироблений нею Гун. У неї зовсім не виникає жодної реакції. Навіть клітини її тіла замкнені. Увесь вироблений Гун замкнений. Так відбувається, аж доки людина дійде самого кінця свого вдосконалення — лише тоді вони відкриваються. Виконати це здатна лише людина з видатними вродженими якостями. Удосконалюватися їй неймовірно болісно. Починаючи від того, щоб бути доброю людиною, вона тільки й знає, що підвищувати свій Сіньсін, терпіти страждання і вдосконалюватися вгору. Вона тільки й знає, що вимагає від себе підвищувати Сіньсін, але не бачить власного Гун. Таким людям удосконалюватися важче за всіх. Це мусить бути людина з видатними вродженими якостями. Хай би скільки років вона вдосконалювалася, їй нічого не відомо.

Є й такий вид усвідомлення, який називається поступовим. Із самого початку дуже багато хто з вас відчуває обертання Фалунь. Водночас я відкриваю вам небесне око. Деякі з вас перейдуть від стану, коли з різноманітних причин не бачать, до такого, коли в майбутньому побачать, від стану, коли бачать невиразно, до такого, коли бачитимуть виразно, від стану, коли небесним оком користуватися не вміють, до такого, коли вмітимуть це робити. Ти невпинно підвищуєш свій рівень. Слідом за твоїм підвищенням Сіньсін та усуванням усіляких нав'язливих ідей, у тебе проявлятимуться різноманітні здатності. Еволюція впродовж усього процесу

вдосконалювання, хід перетворення тіла відбуватиметься цілком за умов, коли ти сам можеш це побачити чи відчутти. Отже, зробивши найостанніший крок, ти цілком пізнаєш істину Всесвіту. Твій рівень досягне вершини, до якої тобі належало дійти в удосконалюванні. Зміни твого тіла та посилення здатностей досягнуть певного ступеня. Ти досягнеш цієї мети крок за кроком. Таким є поступове усвідомлення. Метод удосконалювання поступового усвідомлення теж непростий. Набувши здатностей, деякі люди ніяк не звільняються від нав'язливих ідей, тож можуть показати себе, можуть скоїти щось погане. Як наслідок, у тебе впаде Гун, твоє вдосконалювання зійде нанівець, і зрештою ти зламаєшся. Деякі з тих, хто бачить, можуть бачити появу всіляких істот різних рівнів, які, можливо, потягнуть тебе робити те й се, практикувати їхні речі, приймуть тебе в учні, проте вони не здатні дати тобі домогтися Повноправного досягнення, бо вони й самі його не домоглися.

Крім того, люди просторів високих рівнів є богами. Вони перетворюються на велетнів, грандіозно проявляють чудотворну силу. Чи не підеш ти за ними, щойно твої думки стануть неправедними? Щойно ти це зробиш, твоє вдосконалювання відразу ж зійде нанівець. Навіть якщо це буде справжній Будда, справжній Даос, ти все одно будеш змушений знов удосконалюватися з початку. Люди багатьох рівнів Небес — це святі, чи не так? Цілком вистрибнути звідси можна лише тоді, коли дійдеш у вдосконалюванні вкрай високого рівня й досягнеш своєї мети. А ось в очах простої людини ті небожителі, безперечно, і високі, і великі, і мають великі здатності. Але вони зовсім не обов'язково домоглися Повноправного досягнення. Чи ти зможеш не піддатися завадам від різноманітної інформації, спокусам від усляких картин? Тому я і кажу, що вдосконалюватися з відкритим небесним оком теж важко. Тоді важче ручатися за свій Сіньсін. Але добра річ у тому, що деякі з нас належать до тих, кому розблоковують здатності й дають увійти в стан поступового усвідомлення лише на півдорозі. Небесне око ми відкриваємо кожному, а здатності дуже багатьом з вас не проявимо. Після того як твій Сіньсін поступово крок за кроком підвищиться до певного рівня, душевний стан стане стійким і ти зможеш тримати себе в руках, ми відразу за допомогою вибуху тебе відкриємо. Ми дамо тобі увійти в стан поступового усвідомлення, коли ти досягнеш певного рівня. Тієї пори тобі стане досить легко себе контролювати, і в тебе проявляться різноманітні здатності. Ти вдосконалюватимешся вгору й зрештою досягнеш стану повного відкриття. Ми зробимо так, щоб це відбулося на півдорозі твого вдосконалення. Дуже багато хто з нас належить до цієї категорії. Тому не прагніть швидше досягти зрячого стану.

Ви, імовірно, чули, що в Дзені теж кажуть про поділ на раптове й поступове усвідомлення. Шостий патріарх Дзену Хойнен стояв за раптове усвідомлення, а Шеньсю з північної його течії був прихильником поступового. В історії між ними двома в буддійській філософії точилася дуже довготривала дискусія. Вони сперечалися й сперечалися. Як на мене, це не має сенсу. Чому? Бо мали на увазі вони всього-на-всього пізнання якогось принципу в процесі вдосконалювання. Цей принцип хтось зрозумів уже відразу, а хтось усвідомив, зрозумів його поступово. Чи

не однаково, як ти його усвідомлюєш?! Краще пізнати відразу. Поступово усвідомити теж годиться. Хіба це в обох випадках не усвідомлення? Усвідомлення. Отже, і одне, і друге є непоганим.

ЛЮДИНА З ВИДАТНИМИ ВРОДЖЕНИМИ ЯКОСТЯМИ

Що таке людина з видатними вродженими якостями? Вона все-таки відрізняється від людей з гарною чи поганою моральною основою. Таку людину з видатними вродженими якостями неймовірно важко знайти. За вкрай тривалий історичний період може народитися лише одна така людина. Звичайно, людина з видатними вродженими якостями передусім мусить мати величезний Де — її поле білої матерії мусить бути колосальним. Це обов'язково. Водночас вона має бути здатною витримувати страждання у стражданні, мати велику терплячість, бути здатною відмовлятися, уміти берегти Де, мати гарну здатність усвідомлення тощо.

Що таке страждання у стражданні? У буддизмі вважають, що бути людиною — це вже страждання. Якщо ти став людиною, то мучитимешся. Там уважають, що ніхто з істот усіх просторів не має такого, як у нас, тіла звичайної людини, а тому не хворіє, тому не стоїть перед проблемою народження — старості — хвороб — смерті, тому не має таких мук. Люди інших просторів можуть плавати в повітрі, є невагомими й неймовірно прекрасними. А перед звичайними людьми саме через наявність цього тіла постає проблема: їм погано від холоду, від жару, від спраги, від голоду й від втоми. Ще вони проходять через народження — старість — хвороби — смерть. Так чи інакше ти не маєш комфорту.

Я читав одну публікацію в пресі, де розповідалося, що, коли стався Таншаньський землетрус, під час якого загинуло багато людей, деяких потерпілих урятували. Серед цих людей провели особливе соціологічне опитування: їх запитали, що вони відчували в стані клінічної смерті. Але, що було несподіваним, ці люди розповіли про одне особливе становище, причому були в цьому одностайними: у момент смерті людина не відчуває страху, а, якраз навпаки, раптом переживає відчуття визволення, відчуття прихованого піднесення; деякі з них відчули, як у них одразу зникли тілесні пута, як вони надзвичайно приємно злетіли й навіть побачили своє тіло; другі навіть побачили істот інших просторів; а треті потрапили до таких-то таких-то місць. Усі ці люди розповіли, що тієї миті пережили приховане відчуття збудження від звільнення, відчуття, коли немає страждань. От я і кажу, що мати наше фізичне тіло — це вже страждання. Але всі з'являються на світ з материнської утробы, а тому вже й не знають, що страждають.

Я казав, що така людина мусить витримати страждання у стражданні. Як я вже того дня розповідав, у просторі-часі людства та іншому, більшому, просторі-часі різне поняття простору. У нас на цьому боці один шичень — це дві години, а в їхньому

просторі це один рік. Вони кажуть, що ця людина практикує в такому болісному середовищі, вона дійсно вражає; вони кажуть, що в цієї людини з'явилося бажання знайти Дао, вона хоче вдосконалюватися, вона просто-таки вкрай особлива. Їй настільки гірко, але її природа все-таки не зникла, вона все ще бажає вдосконалюватися й повернутися назад. Ось чому можна безумовно допомагати вдосконалювальникам. Скажімо, ця людина в просторі звичайних людей усю ніч просиділа в медитації. Побачивши це, вони кажуть, що людина і справді чудова — вона просиділа тут уже шість років. Адже один наш шичень — це на тому боці один рік. Наше людство має вкрай особливий простір.

Як витримувати страждання у стражданні? Наведу приклад. Одного дня людина пішла на роботу. На підприємстві стан речей не дуже добрий, ситуація кепська — людей більше, ніж роботи. Підприємство реформуватимуть, найматимуть підрядників. Зайві працівники мають звільнитися. Ця людина теж виявилася серед них. Одразу залишилася без шматка хліба. Який вона має настрій? «Нізвідки брати гроші на витрати. Як тепер жити? Узятися за щось інше? Але ж нічого іншого я не вмю». Пригнічена вона повернулася додому. Щойно дісталася дому, як там захворів один з її старих батьків, причому дуже серйозно. Схвильована, людина думає: «Треба терміново доставити його до лікарні!» З величезними труднощами вона позичила гроші, щоб покласти стару людину в лікарню. Повернулася додому, щоб зібрати їй якісь речі. Щойно дісталася дому, як прийшов шкільний учитель і сказав: «Ваш син жахливо побив іншого школяра. Терміново підіть і погляньте!» Тільки-но людина, розібравшись із цим інцидентом, повернулася додому і ось там присіла, як задзвонив телефон і їй сказали: «Ваша дружина вам зраджує». Звичайно, ви не зіткнетеся з таким випадком. Пересічна людина не зможе витримати такого страждання й подумає: «Навіщо мені ще жити? Знайду мотузку й повішуся. Краще я помру! Смерть покладе край усім проблемам!» Я кажу, що така людина мусить витримати страждання у стражданні. Звичайно, усе-таки не обов'язково в такій формі. Міжлюдські інтриги, пов'язані із Сінсін чвари, боротьба за особисті інтереси цьому не поступаються. Скільки людей живуть тільки заради свого зовнішнього престижу, а коли не витримують приниження, то вішаються. Отже, ми маємо вдосконалюватися в такому складному середовищі, маємо витримати страждання у стражданні. Водночас ми також повинні мати велику терплячість.

А що таке велика терплячість? Практикувальнику передусім слід домогтися того, щоб не відповідати ударом на удар і лайкою на лайку. Він має терпіти. Інакше який ти практикувальник? Хтось із вас сказав: «Такої терплячості дуже важко домогтися. Я маю поганий характер». Якщо маєш поганий характер, то змінюйся. Практикувальник мусить бути терплячим. Є такий, що, повчаючи дитину, теж вибухає, піднімаючи просто-таки несамовитий крик. Коли повчаєш дитину, не треба бути таким. Тобі не слід дійсно розлючуватися. Коли виховуєш дитину, дій розумніше. Лише тоді ти зможеш справді добре її виховати. Ти не можеш пережити навіть дрібниць і зриваєшся. А ще хочеш, щоб у тебе зріс Гун! Хтось із вас каже:

«Якщо, коли я йтиму вулицею, хтось ударить мене ногою, і поруч не буде нікого зі знайомих, тоді стерпіти я зможу». Я скажу, що цього ще не достатньо. Хтозна, може, у майбутньому зроблять так, що тобі дадуть два ляпаси, що ти осоромишся саме в присутності того, перед ким найбільше боїшся втратити лице. Як ти до цього поставишся? Тоді подивляться, чи зможеш ти це стерпіти. Якщо стерпіти ти зможеш, але в душі це тебе непокоїтиме, то це теж не годиться. Як вам відомо, ті, хто досяг рівня Архата, хай би з якою пригодою зіткнулися, ніколи не хвилюються, жодні події звичайних людей їх зовсім не бентежать, вони завжди веселі. Хай би яких величезних збитків вони зазнали, вони все одно веселі, і їм байдуже. Якщо ти дійсно можеш цього досягти, то ти вже домігся Початкового рангу досягнення Архата.

Хтось із вас сказав: «Якщо ми виявлятимемо терплячість до такої міри, то звичайні люди скажуть, що ми надто слабкі й нас надто просто скривдити». Я кажу: це не слабкість. Подумайте: навіть старі люди зі звичайних людей, висококультурні люди поведуться виховано й не опускаються до рівня інших. Чи не маємо ми, практикувальники, тим паче так учиняти? Яка ж це слабкість? Я вважаю, що це вияв великої терплячості, вияв сили волі. Винятково практикувальники можуть мати таку велику терплячість. Є такий вислів: «Невіглас, зазнавши образи, витягне меча й битиметься». Звичайна людина, певна річ, так і робитиме: ти обляяв мене, я обляю тебе; ти вдарив мене, я вдарю тебе. Це і є звичайна людина. Хіба можна сказати, що це практикувальник? Якщо, будучи вдосконалювальником, ти не матимеш твердої волі й будеш не в змозі себе контролювати, то не зможеш цього досягти.

Як вам відомо, у давнину була постать на ім'я Хань Сінь. Уважалось, що цей Хань Сінь був талановитим. Він був головнокомандувачем армії Лю Бана, стовпом держави. Завдяки чому ж він був здатний виконувати настільки відповідальну справу? Казали, що Хань Сінь уже змалку був неабиякою людиною. Є такий класичний сюжет: «Хань Сінь зазнав ганьби, пролізши в іншого між ніг». Хань Сінь змалку практикував бойові мистецтва, а люди, які їх практикували, завжди носили із собою меча. Одного дня, коли він ішов вулицею, один місцевий хуліган, ставши руки в боки, загородив йому прохід: «Навіщо ти носиш меча? Ти насмілишся когось убити? Якщо ти насмілишся вбити людину, то відрубай мені голову», — кажучи це, він підставив йому голову. Хань Сінь подумав: «Навіщо мені відрубувати тобі голову?» У ті часи за таке теж доносили владі й змушували заплатити життям за життя. Хіба можна довільно вбивати людей? Хуліган, побачивши, що Хань Сінь не наважується його вбити, сказав: «Якщо ти не наважуєшся мене вбити, то проповзи в мене між ніг». І Хань Сінь дійсно проповз у нього між ніг. Це свідчить про те, що Хань Сінь мав винятково велику терплячість. Він відрізнявся від рядових звичайних людей і саме завдяки цьому був у змозі нести настільки відповідальну службу. «Люди борються за свій зовнішній престиж». Це вислів звичайних людей. Замисліться: чи не стомливо жити заради цього престижу? Чи не гірко? Чи варто? Хань Сінь усе-таки був звичайною людиною, а ми самовдосконалювальники. Ми набагато сильніші за нього. Наша мета — досягти рівня, що перевищує звичайних людей, і зробити крок

у бік іще вищих рівнів. З таким інцидентом ми не зіткнемося, але коли вдосконалювальник серед звичайних людей зазнає ганьби й приниження, то не обов'язково воно цьому поступається. Пов'язані із Сіньсін чвари з людьми, я б сказав, такому не поступаються. І не лише не поступаються, а й перевищують. Це теж неймовірно важко.

Водночас удосконалювальник має бути здатним відмовлятися — позбуватися різноманітних нав'язливих ідей і різноманітних бажань звичайної людини. Одразу цього не домогтися. Ми можемо досягати цього поступово. Якби ти сьогодні вже міг цього досягти, то вже сьогодні ти би був Буддою. Удосконалювання проходить поступово, але ти не розслаблюйся. Ти скажеш: «Учитель казав, що вдосконалювання проходить поступово, то і вдосконалюймося поступово». У жодному разі! Ти маєш висувати до себе суворі вимоги. У вдосконалюванні за Законом Будди ти маєш бути хоробрим і старанним.

Також треба бути здатним берегти Де, потрібно берегти Сіньсін. Не можна коїти неподобство. Тобі не можна довільно робити що заманеться, ти маєш бути в змозі вберегти свій Сіньсін. Серед звичайних людей ви часто чуєте такі слова: «Накопичуйте Де, роблячи добрі вчинки». Практикувальники не накопичують Де — ми бережемо Де. А чому ми бережемо Де? Бо ми бачимо таку ситуацію: Де накопичують звичайні люди. Якщо вони накопичать Де, зроблять добро, то в наступному житті їм буде добре. А ми тут більше не маємо цієї проблеми. Якщо ти успішно вдосконалишся, то досягнеш Дао. Ти більше не матимеш проблеми багатьох життів. Збереження Де, про яке ми тут кажемо, має і таке значення: ці дві речовини, які має наше тіло, зібрано не за одне життя, вони залишилися з давніх часів. Ти ганятимеш на велосипеді по всьому місту й не обов'язково натрапиш на можливість зробити добрий учинок. Ти не обов'язково на неї натрапиш, навіть якщо день у день так робитимеш.

Це має ще одне значення. Тобі дадуть накопичувати Де. Ти зіткнешся з якимось випадком, що здасться тобі доброю річчю, але, якщо ти це зробиш, то можливо таке, що це виявиться поганим; ти зіткнешся з випадком, що здасться тобі поганим, і якщо ти в нього втрутишся, то можливо таке, що насправді це був позитивний випадок. А чому? Бо ти не бачиш їх внутрішнього причинного зв'язку. Інциденти звичайних людей вирішуються відповідно до законів — у цьому немає проблеми. Той, хто став практикувальником, вже є надприродним. Отже, ти як надприродна людина вже маєш висувати до себе вимоги за надприродними принципами і вже не можеш оцінювати речі принципами звичайних людей. Ти не знаєш причинного зв'язку якогось інциденту, а отже, можеш хибно в ньому вчинити. Тому ми дотримуємося Недіяння. Ти не можеш робити все, що тобі схочеться. Хтось із вас каже: «А я хочу провчати лихих людей». Я відповідаю: ну то стань поліцейським, і годі. Але це не означає, що ми кажемо тобі не втручатися, навіть якщо ти зіткнешся з убивством чи підпалом. Я вам кажу про те, що коли між людьми відбуваються суперечності, і один б'є іншого ногою, б'є кулаком, то, хтозна, може бути, що раніше другий завинив

першому, і вони розраховалися. Якщо ж ти втрутишся, то розрахунку між ними не вийде, і їм доведеться чекати наступного разу, щоб це знову повторилося. Це означає, що ти не бачиш причинного зв'язку й можеш скоїти поганий учинок, а звідси втратити Де.

Звичайні люди втручаються у справи звичайних людей. Це не страшно. Вони оцінюють речі принципами звичайних людей. А ти маєш оцінювати речі надприродними принципами. Якщо ти побачиш убивство чи підпал і нічого не зробиш, то це вже буде проблемою Сін'єсін. Інакше як тобі проявити себе доброю людиною? Якщо ти не втручатимешся, навіть коли когось убивають чи вчиняють підпал, то коли ж ти втручатимешся? Але є ось який момент. Ці речі до нас, удосконалювальників, не мають ніякого стосунку. Навряд чи тобі це запланують, навряд чи тобі дадуть із таким зіткнутися. Збереження Де, про яке ми кажемо, означає те, щоб ти уникав скоєння злих учинків. Хтозна, можливо, навіть найменша твоя участь у чомусь означатиме скоєння лихого вчинку. Тоді ти втратиш Де. Якщо ти втратиш Де, то як ти підвищиш свій рівень? Як досягнеш своєї кінцевої мети? Ось яка в цьому міститься проблема. Крім того, потрібно також мати гарну здатність усвідомлення. Якщо моральна основа гарна, то, імовірно, здатність усвідомлення теж буде гарною. Роль відіграє і вплив середовища.

Ми також ось що скажемо. Якщо кожний з нас удосконалюватиметься всередині, кожний шукатиме у своєму Сін'єсін, коли в чомусь учинить погано, сам пошукає в собі причину, щоб наступного разу вчинити добре, і, роблячи щось, передусім думатиме про інших, то людське суспільство зміниться на краще, знову підніметься моральність, поліпшиться і духовна культура, і стан громадського порядку. Хтозна, можливо, навіть не залишиться поліція! Буде ні до чого, щоб інші за тобою наглядали — кожний наглядатиме за самим собою, шукатиме в собі. Погод'єся, як це чудово. Як вам відомо, зараз закони поступово повнішають, поступово досконалішають. Але чому деякі люди все одно скоюють злі вчинки? Закони ж є, чому вони їх не дотримуються? Тому, що ти не можеш контролювати їхні думки. Коли ніхто не бачитиме, вони все одно робитимуть погані речі. Якщо кожна людина вдосконалюватиметься всередині, то картина стане кардинально іншою. Більше не буде потреби, щоб ти виступав на захист скривджених.

Закон можна було викласти лише до цього рівня. Ще вищий зміст ти зможеш сприйняти лише завдяки своєму власному вдосконалюванню. Деякі з вас ставлять мені дедалі конкретніші запитання. Якщо я відповім навіть на запитання, пов'язані з побутом, то що ж тобі залишиться вдосконалювати?! Ти маєш сам удосконалюватися, сам усвідомлювати. Якщо я все розповім, то вже не залишиться того, що б удосконалив ти. Добре, що Дафа вже поширюється. Ти можеш учиняти згідно з Дафа.

* * *

Думаю, час мого викладання Закону здебільшого скоро завершиться, тому я хотів залишити вам справжнє, щоб у вашому подальшому вдосконалюванні ви мали Закон, який би вас спрямовував. У всьому процесі викладання Закону я був відповідальним перед вами й водночас відповідальним перед суспільством. Насправді ми вчиняли згідно із цим принципом. Що ж стосується того, добре чи погано ми це робили, про це я вмовчу. Ви самі матимете щодо цього неупереджену думку. Моїм бажанням було викласти Дафа, щоб іще більше наших людей змогли отримати користь, щоб ті, хто дійсно хоче вдосконалюватися, могли, покладаючись на Закон, удосконалюватися вгору. Водночас у процесі викладання Закону ми також висловили суть того, як бути людиною, і сподіваємося, що після курсів, якщо ви не зможете вдосконалюватися за Дафа, то принаймні зможете бути добрими людьми. Тоді це принесе користь нашому суспільству. Насправді ти вже вмієш бути доброю людиною. Після курсів ти зможеш бути доброю людиною.

Під час викладання Закону не завжди все проходило гладко, також були величезні завади з усіх боків. Завдяки підтримці організаторів і керівництва різних сфер, а також зусиллям працівників, наші курси було проведено досить успішно.

Усе те, що я розповів на курсах, спрямовуватиме вас у вдосконалюванні на високі рівні. Ніхто з тих, хто викладав Закон у минулому, цього не розповідав. Ми виклали все надзвичайно зрозуміло, поєднавши свої лекції із сучасною наукою і сучасними науками про людське тіло, причому виклали все з погляду дуже високих рівнів. Я здебільшого зробив це заради вас — щоб у майбутньому ти зміг дійсно досягнути Закон, удосконалитися. Саме це було моєю вихідною точкою. У процесі нашого викладання Закону й навчання практики дуже багатьом з вас Закон здається чудовим, але дуже важкоздійсненним. Насправді я вважаю, що важко воно чи не важко, залежить від того, про кого йде мова. Цілком звичайнісінька людина, що не бажає вдосконалюватися, уважатиме вдосконалювання просто-таки неймовірно складним, немислимим, таким, у якому неможливо досягти успіху. Вона звичайна людина, вона не хоче вдосконалюватися, тому їй це здаватиметься дуже складним. Лаоцзи казав: «Коли доброчесна людина чує Дао, то сумлінно його дотримується; коли пересічна людина чує Дао, то або виживає, або гине; коли нікчемна людина чує Дао, то гучно з нього регоче; якщо вона з нього не реготатиме, то він не заслуговує вважатися Дао». Для справжнього вдосконалювальника, я б сказав, це буде дуже простим, а не чимось недосяжним. Насправді багато досвідчених учнів, присутніх тут або таких, що сюди не прийшли, уже досягли в удосконалюванні неймовірно високих рівнів. Я тобі про це не розповідав, побоюючись, що в тебе виникнуть нав'язливі ідеї, самовдоволеність та інші чинники, що впливатимуть на зростання твоєї сили Гун. Той, хто має справжню рішучість удосконалюватися, зможе стерпіти; стоячи перед лицем всіляких вигід, зможе позбутися нав'язливої

ідеї і дивитися на них дуже байдуже. Якщо зможеш цього домогтися, то вже буде не важко вдосконалюватися. Річ у тім, що ті, хто називає це важким, не можуть відпустити ці речі. Сам метод практики, за яким удосконалюються, зовсім не складний, у самому підвищенні твого рівня геть немає нічого складного. Просто людина не відпускає нав'язливі ідеї — лише тому вона каже, що це складно. Адже, стоячи перед лицем реальної вигоди, дуже важко відкинути нав'язливу ідею. «Ось вона, вигода. От і скажи, як звільнитися від цієї ідеї?» Складність, яку вони мають на увазі, насправді полягає в цьому. Коли в нас відбуваються суперечності з людьми, а ми не можемо стримати гнів, і доходить навіть до того, що не можемо реагувати на це як практикувальники, то, я б сказав, так нічого не вийде. Раніше, коли вдосконалювався я, то багато високих учителів казали мені такі слова: «Те, що важко стерпіти, можна стерпіти. Те, що складно здійснити, можна здійснити». Насправді саме так воно і є. Не зайвим було б, щоб, повернувшись додому, ви спробували. Ускочивши у справжню халепу, або під час проходження випробування спробуй: якщо важко стерпіти, потерпи; коли щось здається нездійсненним чи, скажімо, це здійснити важко, спробуй і подивись, вийде, зрештою, чи ні. Якщо ти справді зможеш домогтися свого, то дійсно побачиш світло наприкінці тунелю.

Оскільки я вже сказав неймовірно багато, то вам буде дуже важко втримати все в пам'яті. Я лише висуну до вас невеличку вимогу. Сподіваюся, що ви у своєму подальшому вдосконалюванні ставитиметеся до себе як до практикувальників, по-справжньому вдосконалюватиметеся далі. Я сподіваюся, що і нові, і досвідчені учні зможуть удосконалюватись у Дафа й досягти успіху та Повної Досконалості! Сподіваюся, що після повернення додому ви, не гаючи часу, щиро вдосконалюватиметеся.

СЛОВНИК

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Піньїн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
Ак'ю	阿Q		Ак'ю — персонаж китайського письменника ХХ ст. Лу Сюня. Змальований як малоосвічена людина сільського походження, що переконувала себе у своїй перемозі над іншими, навіть зазнаючи великих поразок і принижень.
Апсари	飛天	fēi tiān	<i>kit.</i> «фэй-тьєнь» — у буддизмі надзвичайні істоти жіночої статі, молоді та дуже майстерні в танцях.
Архат	羅漢	luóhàn	Ранг досягнення у Школі Будди.
Багуа	八卦	bā guà	Вісім триграм — вісім знаків, кожний з яких складається з трьох рисок і означає якесь явище природи, рису характеру, члена родини, частину тіла тощо.
Бі'у	辟穀	bì gǔ	Метод, який передбачає повне невживання їжі.
Бодхидхарма	達摩	dá mó	Патріарх буддизму, що заснував школу Цзен (Чань).
Бодхісатва	菩薩	pú sà	Ранг досягнення у Школі Будди.
Будда	佛	fó	<i>санскр.</i> Дослівно в перекладі означає «Той, хто пробудився».
Будь-що, досягнувши крайньої точки, неодмінно йде у зворотний бік	物極必反	wù jí bì fǎn	Китайська ідіома про циклічність розвитку всіх речей.
Бути знаменитим не обов'язково означає бути розумним	有名的名不— 定是明白的明	yǒu míng de míng bù yī dìng shì míng bai de míng	В оригіналі: «„Мін“, що означає „бути знаменитим“, — це не обов'язково „мін“, який означає „бути розумним“». Тут «мін» — це два різні ієрогліфи, які мають різне значення, але звучать однаково і з однаковою інтонацією.
Бянь Цюе	扁鵲	biǎn què	Видатний лікар (прибл. 401 до н.е. — прибл. 310 до н.е.) епохи Міжцарських війн (Чжаньго).
Вейде	威德	weī dé	<i>kit.</i> «Могутність і Доброчесність». У Стародавньому Китаї це слово також вживалося, коли мали на увазі імператора — «могутність і добродіє правління».
Велика культурна революція	文化大革命	wén huà dà gé mìng	Суспільно-політичний рух у Китаї, що тривав з 1966 по 1976 рр.
Внутрішня алхімія	丹經	dān jīng	<i>kit.</i> «Дань-тьїн» (Дань-цзін) — даоська книга, присвячена техніці виготовлення «пілюлі безсмертя».

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
Вхід у Закон	法門	fǎ mén	«Вхід у Закон» — це дослівний переклад китайського слова, яке найчастіше перекладається просто як «школа».
Гун	功	gōng	Енергія вищого порядку, порівняно із ці. «Гун» може перекладатися, як «успіх», «досягнення», «майстерність», «ефект». Це слово також використовується як скорочення від «цігун».
Гунфа	功法	gōng fǎ	Термін, що позначає практичну частину цігун — рухи, вправи, пози тощо, у кожного виду цігун, кожної школи він свій.
Ґвань	關	guān	<i>kit.</i> «вхід» або «прохід».
Дань	丹	dān	<i>kit.</i> «пілюля безсмертя».
Даньтьєнь	丹田	dān tián	«Поле пілюлі», від <i>kit.</i> «дань» — «пілюля безсмертя», «тьєнь» — «поле» (ділянка землі). Позначає нижню ділянку живота.
Даньчжун	臆中	dàn zhōng	Точка в центрі грудної клітини, між сосками.
Дао	道	dào	<i>kit.</i> «шлях».
Даоський скарб	道藏	dào zàng	<i>kit.</i> «Даоцзан» — повне зібрання релігійної та філософської літератури даосизму.
Дацзі	妲己	dá jǐ	Улюблена наложниця останнього царя династії Шан (1600–1046 до н.е.) Ді Сіня. За повір'ям була одержима духом лисиці.
Дафа	大法	dà fǎ	Дослівний переклад — «Великий Закон».
Де	德	dé	Дослівний переклад — «мораль», «моральність», «добродіє».
Дзен	禪	chán	<i>kit.</i> Чань. Школа буддизму, заснована Бодхидхармою.
Добродіє	德	dé	<i>div.</i> Де
Додавати гілки й листя	添枝加葉	tiān zhī jiā yè	Китайська ідіома, яка зазвичай означає, що хтось додає деталі, що вигадав він сам, відсебеньки.
Емітофо	阿彌陀佛	ē mí tuó fó	Чотири ієрогліфи, що перекладаються як «Будда Амітабха».
Залазити у кінчик бичачого рогу	鑽牛角尖	zuān niú jiǎo jiān	Китайський ідіоматичний вислів, який означає «старанно занурюватися в дріб'язкову або нерозв'язну проблему», «заходити в глухий кут».
Ієрогліф «Небо»	天字	tiān zì	Китайський ієрогліф «небо» («тьєнь»): 天.
Їнхари	嬰孩	yīng hái	<i>kit.</i> «немовля», «новонароджений».
Карма	業力	yè lì	<i>kit.</i> «е́-лі». Із санскриту перекладається як «дія», «діяння», «робота».
Круг неба	周天	zhōu tiān	<i>kit.</i> «чжоутьєнь». Термін також вживається в китайській астрономії та

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
			означає там повний круг світила по небу; інші значення: «весь Усесвіт», «усі Небеса», «усе небо».
Круг неба Мао-Йоу	卯酉	mǎo yǒu	Поверховий переклад «Мао-Йоу» — «схід-захід».
Круг неба Цзи-У, обертання Цьень і Кунь, обертання Хече	子午周天 乾坤運轉 河車運轉	zǐwǔ zhōu tiān qiánkūn yùnzhuǎn hé chē yùnzhuǎn	Поверховий переклад «Цзи-У» — «північ-південь», «Цьень і Кунь» — «Небо і Земля», «Хече» — «колесо Чумацького Шляху».
Кунфу	功夫	gōng fu	кит. «кунфу» або «гунфу» має кілька значень: майстерність у чомусь (вмінні, мистецтві, ремеслі); майстерність володіння бойовим мистецтвом; надприродна здатність тощо.
Лаоґун	勞宮	láo gōng	Точка, що розташована близько до центру долоні людини, між вказівним і середнім пальцем.
Лаоцзи	老子	lǎo zi	Лаоцзи (за різними версіями, жив у VI, V або IV ст. до н.е.) — видатний давньокитайський мислитель, автор знаменитої книги «Даодецзін» (або «Даодет'їн»).
Лей Фен	雷鋒	léi fēng	У 60-ті роки ХХ століття у Китаї був оголошений взірцем альтруїзму, героїзму та відданості.
Лі Шичжень	李時珍	lǐ shí zhēn	Лі Шичжень (1518–1593 рр.) — лікар, дослідник, фармацевт, травник і акупунктурник епохи династії Мін.
Лін'їньси	靈隱寺	líng yǐn sì	Монастир дзен-буддизму в м. Ханчжоу провінції Чжецзян. Один з найбільших і найбагатших буддійських храмів у Китаї.
Лунь юй	論語	lùn yǔ	Головний текст китайського мислителя Конфуція також називається «Лунь юй». Його цитування напам'ять було обов'язковою вимогою китайської класичної освіти.
Лю Бан	刘邦	liú bāng	Лю Бан (256 або 247 — 195 до н.е.) — китайський імператор, засновник династії Хань, що проіснувала близько 400 років.
Люй Дунбінь	呂洞賓	lǚ dòng bīn	Люй Дунбінь (народився 796 р.) — учений і поет династії Тан, що, як вважається, піднісся до статусу Безсмертного. Один з Восьми Безсмертних.
Маджонг	麻將	má jiàng	Маджонг (по-іншому: мацзян або матьян) — китайська гра в кості для чотирьох гравців.
Меридіан вагітності та провідний меридіан	任督二脈	rèn dū èr mài	Перший меридіан проходить від точки трохи нижче нижньої губи, вниз рівно посередині тулуба аж до статевих органів. Другий проходить від місця трохи нижче

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
			куприка рівно посередині спини уздовж усього хребта, посередині голови, лоба, носа аж до верхньої губи.
Метод «Круг неба Фалунь»	法輪周天	fǎ lún zhōu tiān	<i>кит.</i> «Фалунь чжоуьєнь фа». Назва четвертого методу практики Фалунь Дафа.
Методи практики	功法	gōng fǎ	<i>див.</i> Гунфа.
Мін	明	míng	Китайська династія (1368–1644 рр.).
Мінмень	命門	mìng mén	<i>кит.</i> «ворота життя», «двері доли». Точка, що розміщена на лінії спинного хребта на рівні попереку, другого хребця поперекового відділу.
Мудра великого лотоса	大蓮花手印	dà lián huā shǒu yìn	Положення рук, коли усі пальці направлені вгору, основи долонь з'єднані одна з одною, кінчик мізинця однієї руки з'єднаний з кінчиком мізинця другої, те ж саме з кінчиками великих пальців, решта пальців розтягнута в боки. Усе разом нагадує квітку.
Нав'язливі ідеї	执著心	zhí zhuó xīn	Поняття, яке також можна перекласти як «уперті прагнення», «уперті думки», «нав'язливі бажання» тощо.
Нагарджуна	龍樹	lóng shù	Нагарджуна (прибл. 150–250 рр.) — видатний індійський мислитель буддизму.
Наскільки широке море, наскільки безкрає небо	海闊天空	hǎi kuò tiān kōng	<i>кит.</i> ідіома про щось нічим не обмежене, таке, що далеко простягається, безмежне.
Нефритовий імператор	玉皇	yù huáng	<i>кит.</i> «Юйхуан», один з найвищих даоських богів.
Ніщо	無	wú	<i>кит.</i> «У». Інший варіант перекладу — «Небуття».
Палац Нівань	泥丸宮	ní wán gōng	<i>кит.</i> «Нівань'гун», даоський термін для позначення шишкоподібного тіла (шишкоподібна залоза, епіфіз) головного мозку людини.
Повернутися туди, звідки походиш	返本歸真	fǎn běn guī zhēn	Інші варіанти перекладу — «повернутися назад до свого справжнього образу», «повернутися до свого первинного вигляду», «повернутися до свого коріння, назад до Істини».
Повноправне досягнення	正果	zhèng guǒ	Інші варіанти перекладу: «Правомірне досягнення», «Праведний плід», «Ортодоксальний плід», «Справжній плід».
Пожирати як вовк, заковтувати як тигр	狼吞虎嚥	láng tūn hǔ yàn	Китайська ідіома про те, коли хтось жадібно пожирає свою здобич або їжу.
Посвята в статус богів	封神演義	fēng shén yǎn yì	<i>кит.</i> «Феншень янь-ї» — китайський роман, написаний в епоху династії Мін у XVI столітті.

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
Правило «підвищувати лише кільком відсоткам людей за раз»	長工資甚麼百分之幾的	zhǎng gōng zī shén me bǎi fēn zhī jǐ de	Правило часів «реформ і відкритості» в материковому Китаї, необхідність якого пояснювали поганим станом економіки країни.
Практикувальник	煉功人	liàn gōng rén	Той, хто здійснює практику самовдосконалювання.
Пробуджений	覺者	jué zhě	див. Будда.
П'ять елементів	五行	wǔ xíng	kit. «усін» — метал, дерево, вода, вогонь, земля.
Ранг досягнення	果位	guǒ wèi	kit. «Го-вей». Також перекладається як «Стан досягнення ступеня Будди», «Статус Плоду», «Місце Плоду».
Реформи та відкритість	改革開放	gǎi gé kāi fàng	«Політика реформ та відкритості» — програма економічних реформ, проголошена після «Культурної революції».
Самовдосконалювання	修煉	xiū liàn	Слово «самовдосконалювання» в китайській мові складається з двох ієрогліфів: «сю» (修) та «лен» (煉). «Сю» — «вдосконалювання» (інші значення: виправлення, налагоджування, ремонтування); «лен» — «практика» (а також: загартовування, виплавляння, рафінування, лиття).
Силач-Ваджра	金剛	jīn gāng	Вид небесних істот у Школі Будди, які мають образ суворого м'язистого велетня. Уважається, що вони мандрували разом з Буддою Шак'ямуні і захищали його.
Сім почуттів і шість пристрастей	七情六慾	qī qíng liù yù	Китайська буддійська ідіома, що загалом позначає всі людські почуття, емоції, бажання та пристрасті.
Сіньсін	心性	xīn xìng	Поверховий переклад: «духовність», «духовні якості», «духовний рівень».
Сіньцзян	新疆	xīn jiāng	Сіньцзян (по-іншому: Сіньтьян) — нині Сіньцзян-Уйгурський автономний район (історично Східний Туркестан), регіон на північному заході Китаю із центром в Урумчі.
Спалах і безумство	走火入魔	zǒu huǒ rù mó	Популярний у Китаї ідіоматичний вираз.
Справжня передача	真傳	zhēn chuán	Одне з поверхових значень — «передача таємних знань і секретів від учителя учневі».
Сунь Симяо	孫思邈	sūn sī miǎo	Лікар традиційної китайської медицини в епоху династій Суй і Тан (6–7 ст.).
Сунь Укун	孫悟空	sūn wù kōng	Один з головних персонажів знаменитого китайського роману «Мандрівка на Захід», що володів надзвичайними здібностями.
Сю-лен	修煉	xiū liàn	див. Самовдосконалювання.

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
Тайцзі	太極	tài jí	В перекладі «Велика межа». Знак із зображенням їнь і ян. Також транскрибують як Тайтї або Тайчі.
Тайян	太陽	tài yáng	Тайян — <i>кит.</i> «Сонце» або «Великий Ян». Парна акупунктурна точка на скронях.
Танська епоха	唐代	táng dài	Тан (618–907 рр.) — династія імператорів Китаю зі столицею в м. Чан'ань. Уважається періодом піднесення китайської цивілізації.
Танхулу	糖葫蘆	táng hú lu	Китайський десерт із зацукрованих фруктів, нанизаних на бамбукові шампури
Таншаньський землетрус	唐山地震	táng shān dì zhèn	Стався 28 липня 1976 року. Уважається найбільшим землетрусом у XX столітті за кількістю загиблих.
Татхагата	如來	rú lái	<i>кит.</i> Жулай. Буквальний переклад — «той, хто так прийшов», або «той, хто так пішов».
Томити його м'язи й кістки, гнітити його волю й думки	勞其筋骨, 苦其心志	láo qí jīn gǔ, kǔ qí xīn zhì	Китайський вислів про фізичні й духовні навантаження чи страждання, автором якого є філософ Мэнцзи (Менцій).
Туйна	推拿	tuī ná	Форма китайської мануальної терапії.
Тьєїнь	結印	jié yìn	Тьєїнь (цзе-їнь) — одне з основних положень рук у всіх п'яти методах практики Фалунь Дафа.
Усвідомлення	悟	wù	<i>кит.</i> «у»: «пробудження», «осягнення», «пробудитися», «отямитися», «прокинутися», «осягнути», «збагнути», «зрозуміти».
Уся	武俠	wǔ xiá	Пригодницький жанр у китайській літературі, кіно, ТБ, у якому акцент робиться на демонстрації бойових мистецтв.
Установлення Сюеньгвань на місце	玄關設位	xuán guān shè wèi	<i>кит.</i> «Сюеньгвань шевей» — «установити таємний вхід на місце». «Сюеньгвань» («таємний вхід») також можна перекласти як «темний прохід» або «таємна акупунктурна точка».
Фалунь	法輪	fǎ lún	Дослівний переклад з китайської — «Колесо Закону».
Фалунь Дафа	法輪大法	fǎ lún dà fǎ	Можна перекласти як «Великий Закон Фалунь» або «Великий Закон Колеса Закону».
Феншуй	風水	fēng shuǐ	Буквальний переклад: «Вітер і вода». Китайська техніка, яку використовують для визначення найбільш сприятливого місця для життя тощо.
Фугі	附體	fù tǐ	Одержимість, вселення в людину чужорідної істоти; істота, що вселяється в людину, дух тварини.

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
Ханський регіон	漢地	hàn dì	Материковий Китай, землі, де переважає населення етнічних китайців — ханьців (назва бере початок від династії Хань).
Хань Сінь	韓信	hán xìn	Видатний генерал, що зробив великий внесок у заснування династії Хань (206 до н.е. — 220 н.е.).
Хуа То	華佗	huà tuó	Видатний лікар китайської медицини, що жив в епоху династії Хань. Приблизні роки життя: 140–208 рр.
Хеґу	合谷	hé gǔ	У перекладі — «долина на з'єднанні». Парна акупунктурна точка, що розташована в місці перетину лінії великого та вказівного пальця, на тильному боці руки.
Хету, лошу	河圖 洛書	hé tú luò shū	«Схема з річки Хуанхе», «Послання з річки Ло» — стародавні артефакти, що являють собою схеми із чисел.
Хойчан	會昌	huì chāng	Девіз Хойчан (841–847 рр.) проголосив імператор Уцзун династії Тан, що, будучи даосистом, переслідував буддизм та інші «некитайські» релігії.
Цао Цао	曹操	cáo cāo	Голова одного з трьох царств (царства Вей) в епоху Троєцарства. Роки життя: 155–220.
Цариця-мати	王母娘娘	wáng mǔ niáng niáng	<i>кит.</i> «Ван Му» або «Сі Ван Му», даоська богиня.
Цзігун	濟公	jì gōng	Цзігун (Тьї-ґун) — чернець дзен-буддизму [чань-буддизму], що жив в епоху династії Південна Сун. Роки життя: 1130–1207.
Ці	氣	qì	У китайській культурі фундаментальна субстанція, що заповнює Усесвіт, а також тіла живих істот, забезпечуючи всі важливі органи їхнього організму «життєвою силою»; ефір.
Цігун	氣功	qì gōng	Комплекси вправ, поширені в Китаї в ХХ столітті здебільшого для покращення здоров'я.
Цінь	秦	qín	Цінь Хой (1090–1155 рр.) — прем'єр-міністр династії Сун. Ув'язнив і стратив видатного китайського генерала Юе Фея, який і досі вважається взірцем відданості.
Ці-тьї	氣機	qì jī	«Енергетичні механізми», «механізми ці».
Цяо	竅	qiào	Акупунктурна точка.
Цяо Сюеньґвань	玄關一竅	xián guān yī qiào	Акупунктурна точка Сюеньґвань. Кит. «і-цяо» («отвір») також перекладається як «один отвір». Ієрогліф «і» означає «один», але найчастіше залишається без перекладу, просто вказуючи на одну.

Фраза або слово	В оригіналі	Транскрипція Пін'їн	Поверхнєве значення або варіанти перекладу
Чжан Ґолао	張果老	zhāng guǒ lǎo	Один з Восьми Безсмертних. Його зображують як старця з довгою сивою бородою, що сидить на віслюку задом наперед з бамбуковими тріскачками в руках.
Чжень-Шань-Жень	真善忍	zhēn shàn rěn	Істина-Доброта-Терпіння. Інші значення Чжень: чесний, щирий, прямий, справжній, бездоганний тощо. Інші значення Шань: дружній, доброзичливий, вмілий, ретельний тощо. Інші значення Жень: витривалий, толерантний, гнучкий тощо.
Чжоу-ї	周易	zhōu yì	«Чжоуська Книга змін». «Книга змін», яку було адаптовано в період династії Чжоу (прибл. 1046 до н.е. — 256 до н.е.). Текст з ворожіння, що справив великий вплив на культуру Давнього Китаю.
Чжуань Фалунь	轉法輪	zhuǎn fǎ lún	Варіанти перекладу з китайської: «Обертання Фалунь», «Обертаю Фалунь», «Фалунь, що обертається».
Чхун-ґвань	沖灌	chōng guàn	<i>kit.</i> «підняття-вливання». Назва руху в третьому методі практики Фалунь Дафа, коли одна рука уздовж одного боку тіла йде вгору, а друга одночасно із цим уздовж другого боку йде вниз.
Шак'ямуні	釋迦牟尼	shì jiā móu ní	Історичний Будда. Світське ім'я Сідхартха Гаутама. «Шак'ямуні» означає «Мудрець з роду Шак'їв». Шак'я — народ або рід на північному сході Індії.
Шаньґень	山根	shān gēn	<i>kit.</i> «підніжжя гори». Акупунктурна точка в переніссі.
Юйчжень	玉枕	yù zhěn	Дві точки Юйчжень розташовані на два пальці в бік (одна ліворуч, друга праворуч) від лінії спинного хребта, на рівні верхнього краю вух. У перекладі її назва означає «нефритова подушка».